

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
June 2020

- Lényeg:** Lényeg: Édes gyermekek, tanulnotok és tanítanotok kell másokat, ameddig éltek. A boldogságotok és státuszotok alapja ez a tanulmány.
- Kérdés:** Kérdés: Milyen fő erényre van szükség ahhoz, hogy sikert érjete el a szolgálatban?
- Válasz:** Válasz: Tolerancia. Minden szituációban toleránsnak kell lennetek. Gyertek össze, és végezzetek szolgálatot. Készítsetek programokat előadásokra, stb. Nagyon sokféle módon tudjátok felébreszteni az emberi lényeket az álmukból. Azok a gyerekek, akiknek szerencsésé kell válniuk, érdeklődéssel fognak tanulni.
- Ének:** Követnünk kell az ösvényt, ahol eleshetünk, és ezért folyamatosan óvatosnak kell lennünk...

Om Shanti. Gyerekek, milyen gondolattal jöttetek ide, Madhubanba? Itt milyen tanulmányt fogtok folytatni? Kihez jöttetek? (BapDadához) Ez egy új dolog. Valaha is hallottatok arról, hogy valaki BapDadához megy azért, hogy tanuljon? És, hogy Bap és Dada összekapcsoltak? Ez egy csoda. Ti a csodálatos Atya gyerekei vagytok. Eddig nem ismertétek a Teremtőt, és a teremtmény kezdetét, közepét és végét sem. Most megismeritek a Teremtőt és a teremtményt, sorszám szerint, az erőfeszítéseiteknek megfelelően, amit megtesztek. Boldogságot tapasztaltok, és a jövőben egy státuszt igényeltek, attól függően, hogy mennyire értitek meg a tudást, és mennyit magyaráztok másoknak. A fő dolog az, hogy ismerjük a Teremtőt és a teremtés kezdetét, közepét és végét. Erről egyedül mi, Brahminok tudunk. Mindaddig, amíg éltek, hitetek van abban, hogy Brahma Kumarik és Kumarok vagytok, és igénylitek az egész világ örökségét Shiv Babától. Akár teljes mértékben tanultok, vagy csak egy keveset, az egy más dolog, de legalább tudjátok, hogy az Ő gyermekei vagytok! A tanulás vagy a nem tanulás kérdése csak azután merül fel. A státuszotok, amit kaptok, annak megfelelő. Amint az Atya ölébe jöttök, ott van bennetek a hit, hogy egy jogot fogtok igényelni a királysághoz. Ugyanakkor ott lehet az éjszaka és nappal különbsége abban, ahogyan tanultok. Vannak, akik nagyon jól tanulnak és tanítanak másokat is. Ők soha nem gondolnák azt, hogy bármi mást tegyenek. Csak tanulni és másokat tanítani, ez a végéig így fog folytatódni. A világi oktatásokban, a diákéletben a tanulmány nem tart örökké, annak van egy rögzített időtartama. Itt nektek tanulnotok és tanítanotok kell másokat, ameddig csak éltek. Kérdeztétek meg magatokat: Mennyi embernek adtam át az Atya, a Teremtő bemutatását? Az emberi lények, emberi lények. Ha rájuk néztek, nincs rajtuk különbség. Nincs különbség a testükben. Ez a tanulmány belül visszhangzik az intellektusotokban. Amilyen mértékben tanultok, olyan mértékben tapasztaltok boldogságot. Belülről ott van bennetek az, az érzés, hogy az új világ mestereivé fogtok válni. Mi most átmegyünk a mennyország kapuján. Állandóan kérdeztétek meg a szíveteket: Mekkora különbség jött már létre bennem? Az Atya Magához tartozóvá tett, és teljesen megváltoztatott abból, amilyen voltam. Minden ezen a tanulmányon múlik. A tanulás által az emberi lények igen emelkedetté válhatnak. Bármilyen státusz, amit most kaptok, csak néhány pillanatig tart. Abban nincs semmi. Olyan, mintha haszontalan lenne. A világi tanulmányok által nem fejlődik a jellemetek. Ti most ezen tanulmány által igen emelkedetté váltok. Teljes figyelmet kell fordítanotok erre a tanulmányra. Azok, akik szerencsésében ez benne van, beleteszik a szívüket ebbe a tanulmányba. Különböző módon inspirálnak másokat is arra, hogy tegyenek erőfeszítést ebben a tanulmányban. Úgy érzik, hogy tanítani és a paradicsom mestereivé szeretnék tenni őket. Ti, emberek nagyon sokat törítetek a fejeteke azon, és még továbbra is törni kell a fejeteke, hogy az emberi lényeket felébresszétek az álmukból. Mindezek a

kiállítások semmik. Ahogy tovább haladtok, nagyon sok más lehetőség fog jönni, ami segíteni fog abban, hogy magyarázzatok másoknak. Az Atya most tisztává tesz titeket. Tehát, fordítsatok figyelmet a tanításaira. Minden szituációban toleránsnak kell lennetek. Üljetek össze egymással, és készítsetek programokat előadásokra, stb.-re. Mi nagyon jól magyarázhatunk akár az Alfáról szóló témával. Kicsoda Isten, a Magasak közt Legmagasabb? Akár két órás előadást is tarthattok Alfáról. Azt is tudjátok, hogy amikor Alfára emlékeztek, boldogságot tapasztaltok. De, amikor ti gyerekek kevesebb figyelmet fordítotok az emlékezés zárandoklatára, és nem emlékeztek Alfára, akkor biztosan veszteséget fogtok tapasztalni. Minden az emlékezéstől függ. Az Atyára emlékezve, eljuttok a mennyországba. Elfelejtve Őt elbuktok. Senki más nem értheti meg ezeket a dolgokat. Senki sem ismeri Shiv Babát egyáltalán. Függetlenül attól, hogy milyen nagy pompával imádják Istent, és emlékeznek Rá, az emberek semmit sem értenek. Ti olyan sok tulajdont kaptok az Atyától. A bhakti ösvényén az emberek nagyon sokat törnek a fejüket, hogy látomást kapjanak Krishnáról. O.K. Volt egy látomásotok, és akkor mi van? Abból semmilyen haszon nem származott. Nézzétek meg, hogy a világon mindenki más mit követ. Olyan mintha ti tiszta cukornád levét innának, és mindenki más csak rágná az elhasznált cukornádat. Ti most cukornád levét isztok, megtöltve a gyomrotokat, és fél ciklusra boldogságot tapasztaltok. A bhakti ösvényén mindenki más csak rágja a cukornádat, és folyamatosan lefelé jön. Az Atya most arra inspirál benneteket, hogy tegyetek erőfeszítést nagy szeretettel. Ugyanakkor, ha ez nincs benne valaki sorsában, akkor nem figyelnek. Nemcsak önmagukra nem figyelnek, de másoknak sem hagyják, hogy erre figyelmet fordítsanak. Ők maguk nem isznak nektárt, és másoknak sem engedik, hogy nektárt igyanak. Nagyon sok ember viselkedik ily módon. Ha nem tanultok jól, és nem váltok kegyelemteljessé, hogy hasznot hozzatok bárkinek is, akkor milyen státuszt fogtok igényelni? Azok, akik tanulnak, és másokat is tanítanak, magas státuszt igényelnek. Ha nem tanultok, tudjátok, hogy milyen státuszt fogtok igényelni az előrehaladásotok eredményeként? Abban az időben érezni fogjátok, hogy Baba nagyon sokszor figyelmeztetett benneteket. Miközben itt ültök, be kellene lépnie az intellektusotokba, hogy a korlátlan Atyával ültök. Ő onnan fentről eljön, hogy tanítson bennünket ezen a testen keresztül, ahogy ezt az előző ciklusban is megtette. Mi most újra itt ülünk az Atya előtt. Nekünk Vele kell hazatérnünk. Ő nem fog hátrahagyni minket. Az Atya hazavisz bennünket Magával. Ennek az öreg világnak most meg kell semmisülnie. Senki más nem tud ezekről a dolgokról. Később az emberek meg fogják érteni, hogy ez az öreg világ véget ér, de akkor már nem lesznek képesek semmit kapni. Akkor már túl késő lesz. Mindenkinek el kell rendeznie a számláit, és haza kell térnie. Egyedül az értelmes gyerekek tudnak erről. Az igazi gyerekek azok, akik követik az Anyát és az Atyát, akik elfoglaltak maradnak abban, hogy szolgálatot végezzenek. Mint ahogyan az Atya is szellemi szolgálatot végez, ugyanazt kell tennetek nektek is. Baba dicséri a gyerekeket, akik állandóan ezzel az elfoglaltsággal rendelkeznek. Nektek is olyanokká kell válnotok. Mindenkinek van egy tanára. Ti mindannyian eljöttök ide is. A nagy Tanár itt ül. Hogyan lesztek képesek megreformálni magatokat, ha nem emlékeztek az Atyára? A tudás nagyon könnyű. A 84 születés ciklusa nagyon könnyű, mégis olyan sokat kell ütnötök a fejeteiket. Baba mindent olyan egyszerűen magyaráz. Emlékezzetek az Atyára, és a 84 születés ciklusára, és akkor a csónakotok keresztül fog menni. Mindenkinek adjátok át ezt az üzenetet. Kérdezzétek meg a szíveteket: Milyen mértékben váltam egy hírvivővé? Minél több embert ébresztetek fel, annál több díjat fogtok kapni. Ha én nem ébresztek fel másokat, akkor biztosan én magam is alszom. Ebben az esetben a státuszom nem lesz olyan magas. Baba azt mondja, hogy minden este meg kellene néznetek a napotokról készült feljegyzéseiteket. Állandóan el kell foglalnotok magatokat a szolgálat elvégzésével. A legfőbb dolog, hogy átadjátok az Atya bemutatását. Az Atya tette Bharatot mennyországgá. Most pokol van, és ennek újra mennyországgá kell válnia. A ciklusnak fordulnia kell. Tamopradhanból satopradhanná kell válnotok. Emlékezzetek az Atyára és akkor a

bűneitek eltávolításra kerülnek belőletek. Az aranykorban nagyon kevés ember van. Később, Ravan királyságban a népesség nagymértékben növekszik. Az aranykor kezdetén lévő 900.000 fokozatosan növekedni fog. Azok, akik kezdetben tiszták voltak, tisztátalanokká válnak. Az aranykorban ott van az istenségek tiszta családi ösvénye. Később ugyanazok a lelkek válnak a tisztátalan családi ösvény követőivé. Ennek a ciklusnak fordulnia kell a Dráma szerint. Most a tiszta családi ösvény követőivé váltok. Csak az Atya jön el, hogy megtisztítson benneteket. Ő azt mondja: Emlékezzetek Rám és a bűneitek meg fognak semmisülni. Fél cikluson át tiszták voltatok. Azután, amikor Ravan királysága elkezdődött, tisztátalanokká váltatok. Most megértitek ezeket a dolgokat. Most sem értünk még egy pennyt sem. Mostanra nagyon sok tudást kaptunk. Ez a tudás az, ami teljesen átalakít bennünket abból, amik voltunk. Minden más vallás el fog tűnni. Mindenki meghal, mint az állatok. Amikor hó van, nagyon sok madár és állat elpusztul. Természeti csapások is lesznek; minden meg fog semmisülni. Valójában már mindenki halott. Amit most a fizikai szemetekkel láttok, az többé nem fog létezni. Nagyon kevés ember lesz az új világban. Ez a tudás ott van az intellektusotokban. Az Atya, a Tudás Óceánja átadja nektek a tudás örökségét. Tudjátok, hogy most az egész világon nincs semmi más, csak szemét. Ebben a szemétben olyan piszkossá váltunk. Baba eltávolít bennünket a szemétből, és gyönyörűvé tesz. Mi, lelkek le fogjuk vetni ezeket a testeket és tisztává válunk. Az Atya mindenkinek ugyanazt a tanulmányt tanítja, de néhány ember intellektusa teljesen halott, így képtelenek bármit is megérteni. Ez is fix a Drámában. Az Atya azt mondja: Ha mindez nincs ott valaki szerencséjében, mit tudok tenni? Én ugyanazt a tanítást adom mindenkinek; ők sorszám szerint tanulnak. Néhányan mindent nagyon jól megértenek, és magyaráznak másoknak, és mások életét is olyan értékesé teszik, mint a gyémánt. Mások ezt egyáltalán nem teszik meg, és mégis olyan nagy arroganciával rendelkeznek. A tudósok olyan nagy büszkeséggel rendelkeznek az intellektusukban. Fel akarják tární, hogy mi van az ég alatt és azon túl, és mi van az óceán mélyén. Az Atya azt mondja: Mindezeknek semmi haszna. Azok az emberek, akik nagyon büszkék a tudományukra, a semmiért ütik a fejüket. Ők nagy jövedelmeket kapnak, amiket folyamatosan elvesztegetnek. Az nem úgy van, hogy az arany Dwaraka alulról fog a felszínre jönni. A Drámának ez a ciklusa folyamatosan forog. Aztán, amikor az idő eljön, akkor elmegyünk az új világba, és megépítjük a palotáinkat. Néhányan nagyon elcsodálkoznak, és azt kérdezik, hogy vajon újra ugyanazok az épületek lesznek felépítve? Biztosan! Az Atya megmutatja nektek, hogyan fogjátok újra megépíteni az arany palotákat. Az aranykorban nagyon sok az arany. Még most is vannak olyan helyek, ahol arany hegyek vannak, de azt az aranyat nem lehet kibányászni. Az új világban nagyon sok aranybánya lesz, amelyek most üresek. Nézzétek meg, manapság milyen sokba kerül a gyémánt. Ma nagyon drága, míg holnapra olyan lesz, mintha csak kő lenne. Az Atya elmond nektek minden csodálatos dolgot, és látomásokat is ad. Gyerekek, az intellektusotokban kellene tartanotok, hogy most 5.000 éve, hogy elhagytátok az otthonotokat, amit a felszabadulás földjének neveznek. A bhakti ösvényén az emberek nagyon sokat ütöttek a fejüket, hogy felszabadulást kapjanak. Ugyanakkor, most megértitek, hogy az Atyán kívül senki más nem adhat felszabadulást. Egyedül Ő az, aki hazavisz benneteket Magával. Ti, gyerekek most az új világgal rendelkeztek az intellektusotokban. Tudjátok, hogy a ciklusnak fordulnia kell. Nem szabadna belebonyolódnotok semmilyen más dologba. Egyszerűen emlékezzetek az Atyára. Mondjátok el mindenkinek: Emlékezz az Atyára és a bűnöd meg fognak semmisülni! Az Atya a mennyország mestereivé tett benneteket, ugye? Ti megünnepeltek a születésnapomat, a Shiv Jayantit. Hány év telt el az óta? Ez 5.000 év kérdése. Amikor a mennyország lakóivá váltatok, utána körbementetek a 84 születés ciklusán. Ez a Dráma előre elrendelt. Én eljövök, és elmagyarázom nektek a világciklust. Ti, gyerekek most nagyon világosan emlékeztek erre. Mi vagyunk a legemelkedettebb színészek. Mi Babával játszunk a szerepünket. Követjük Baba shrimatját, és a Rá való emlékezésben maradunk.

Másokat is olyanokká teszünk, mint amilyenek mi vagyunk. Azok, akik a korábbi ciklusban ezzel váltak, most is ugyanezt fogják tenni. Továbbra is mindent elszakadott megfigyelőként nézzetek, és inspiráljatok másokat is, hogy tegyenek erőfeszítést. Annak érdekében, hogy állandó legyen a lelkesedéseitek, üljetek magányban és beszélgetsetek magatokkal: Ez a békétlen világ már csak egy rövid ideig fog megmaradni. Azután meg sem említik a békétlenséget. Senki nem fogja megkérdezni, hogyan lehet ott a tudat békéje. Most mindenki a békét keresi, ugyanakkor csak az Egy Atya a Béke Óceánja. Senki más nem rendelkezik ezzel a békével. Ennek a tudásnak ott kellene visszhangzania nektek, gyerekek intellektusában. Ismerni a Teremtőt és a teremtet, ezt nevezik tudásnak. Az egyik a békéért, és a másik a boldogságért van. Boldogságot kaptok a gazdagságon keresztül. Ha az emberi lényeknek nincs pénzük, azt haszontalannak érzik. A pénzért nagyon sok bűnt követnek el. Az Atya végetlen gazdagságot ad nektek. A mennyország arany, és a pokol kő. Achcha.

A legédesebb, szeretett, rég elvesztett és most megtalált gyerekeknek, szeretet emlékezés és jó reggelt az Anyától, az Atyától, BapDadától. A Szellemi Atya namastet mond a szellemi gyerekeknek.

Lényeg a dharnához:

1. 1) Szánjatok időt arra, hogy magányban üljetek, és beszélgetsetek magatokkal. Tegyétek magatokat lelkessé. A szolgálat elvégzésével együtt, hogy másokat olyanokká tegyetek, mint amilyenek ti magatok vagytok, gyakoroljátok, hogy elszakadott megfigyelőkké váljatok, és nézzétek mindenki szerepét.
2. 2) Emlékezzetek az Atyára és reformáljátok meg magatokat. Kérdezzétek meg a szíveteket: Üzenethozóvá váltam? Mennyit tettem magamhoz hasonlóvá?

Áldás: Legyetek a béke megtestesítői, akik megütik a kinyilvánítás dobjait a világban a csend erejével.

Azt éneklik: A csend győz a tudomány felett, nem a szavak. Ahogy az idő és a tökéletesség közel jön, automatikusan ellenszenv (utálat) lesz, hogy túl sokat gyertek a hangba. Például, most beléptek a hangba, mert úgy akarjátok vagy az a szokásotok. Hasonló módon, ti túl fogtok menni a hangon, mert azt akarjátok. Most programjaitok vannak, hogy eljőjjetek a hangba. Amikor ez a változás látható, akkor meg fogjátok érteni, hogy a győzelem dobjait lassan megütik. Ehhez gyakoroljátok, amikor időtök van, hogy a béke megtestesítői vagytok.

Slogen: Slogen: Azok, akik “Zéró”-val, az Atyával maradnak, hős színészek. * * * O M S H A N T
I * * *

***** O M S H A N T I *****

“ મીઠા બાળકો - તમે આખા વિશ્વ પર શાંતિનું રાજ્ય સ્થાપન કરવાવાળા બાપ નાં મદદગાર છો , હમણાં તમારી સામે સુખ - શાંતિ ની દુનિયા છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ બાળકોને શેનાં માટે ભણાવે છે, ભણાતર નો સાર શું છે?

ઉત્તર :- બાપ પોતાનાં બાળકોને સ્વર્ગનાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર), વિશ્વનાં માલિક બનાવવા માટે ભણાવે છે, બાપ કહે છે બાળકો ભણાતર નો સાર છે દુનિયાની બધી વાતોને છોડી દો, એવું ક્યારેય નહીં સમજો અમારી પાસે કરોડ છે, લાખ છે. કાંઈ પણ હાથમાં નહીં આવશે એટલે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરો, ભણાતર પર ધ્યાન આપો.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ.....

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું-છેવટે વિશ્વ પર શાંતિ નો સમય આવ્યો. બધાં કહે છે વિશ્વમાં કેવી રીતે શાંતિ થાય પછી જે ઠીક સલાહ આપે છે તેમને ઇનામ આપે છે. નેહરુ પણ સલાહ આપતાં હતાં, શાંતિ તો થઈ નહીં. ફક્ત સલાહ આપીને ગયાં. હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે કે કોઈ સમયે આખા વિશ્વભરમાં સુખ, શાંતિ, સંપત્તિ વગેરે હતી. તે હમણાં નથી. હવે ફરી થવાની છે. ચક્ર તો ફરશે ને. આ આપ સંગમયુગી બ્રહ્મણી ની બુદ્ધિ માં છે. તમે જાણો છો ભારત પાછું સોનાનું બનવાનું છે. ભારતને જ ગોલ્ડન સ્પૅરો (ચકલી) કહેવાય છે. ભલે મહિમા તો કરે છે પરંતુ ફક્ત કહેવા માત્ર. તમે તો હમણાં પ્રેક્ટીકલ માં પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. જાણો છો બાકી થોડા દિવસ છે તો આ બધી નર્ક નાં દુઃખની વાતો ભૂલી જવાય છે. તમારી બુદ્ધિ માં હવે સુખની દુનિયા સામે ઉભી છે. જેમ પહેલાં વિલાયત થી આવતા હતાં તો સમજતા હતાં હવે બાકી થોડો સમય છે પહોંચવામાં કારણ કે પહેલાં વિલાયત થી આવવામાં ખુબ સમય લાગતો હતો. હમણાં તો એરોપ્લેન (વિમાન) માં જલ્દી પહોંચી જવાય છે. હવે આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે કે હવે અમારા સુખ નાં દિવસો આવવાના છે, જેનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. બાબાએ પુરુષાર્થ પણ ખુબ સહજ બતાવ્યો છે. ડ્રામા અનુસાર કલ્પ પહેલાં માફક, આ સરટેન (નિશ્ચિત) છે. તમે દેવતા હતાં, દેવતાઓનાં કેટલાં અનેકાઅનેક મંદિર બની રહ્યાં છે. બાળકો જાણે છે આ મંદિર વગેરે બનાવી ને શું કરશે! બાકી દિવસ કેટલાં છે! આપ બાળકો નોલેજની ઓથોરિટી છો. કહેવાય પણ છે પરમપિતા પરમાત્મા સર્વ શક્તિમાન ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (સર્વોચ્ચ સત્તા) છે. તમે જ્ઞાનની ઓથોરિટી છો. તેઓ છે ભક્તિની ઓથોરિટી. બાપને કહેવાય છે ઓલમાઈટી ઓથોરિટી. આપ બાળકો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર બની રહ્યાં છો. તમને સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. જાણો છો આપણે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ બાપ થી વારસો પામવાનો. જે ભક્તિ ની ઓથોરિટી છે તે બધાને ભક્તિ જ સંભળાવે છે. તમે જ્ઞાનની ઓથોરિટી છો તો જ્ઞાન જ સંભળાવો છો. સતયુગમાં ભક્તિ હોતી જ નથી. પૂજારી એક પણ હોતો નથી, પૂજ્ય જ પૂજ્ય છે. અડધો કલ્પ છે પૂજ્ય, અડધો કલ્પ છે પુજારી. ભારતવાસીઓનાં માટે જ છે, પૂજ્ય હતાં તો સ્વર્ગ હતું. હમણાં ભારત પૂજારી નર્ક છે. આપ બાળકો હવે પ્રેક્ટીકલ લાઇફ બનાવી રહ્યાં છો. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર બધાને સમજાવતાં રહો છો અને વૃદ્ધિને પામતા રહો છો. ડ્રામા માં પહેલાથી જ નોંધ છે. ડ્રામા તમને પુરુષાર્થ કરાવતો રહે છે, તમે કરતા રહો છો. જાણો છો ડ્રામા માં આપણો અવિનાશી પાર્ટ છે, દુનિયા આ વાતોને શું જાણે. આપણો જ ડ્રામામાં પાર્ટ છે. જે કહેશે તે સમજશે ને કે કેવી રીતે આપણો ડ્રામા માં પાર્ટ છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર ફરતું જ રહે છે. આ વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી તમારા સિવાય બીજા કોઈને ખબર જ નથી. ઊંચે થી ઊંચા કોણ છે, દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. ઋષિ-મુની વગેરે પણ કહેતા હતાં-અમે નથી જાણતાં. નેતી-નેતી કહેતાં હતાં ને. હમણાં આપ બાળકો તો જાણો છો એ રચતા બાપ છે અને આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. આ પણ બાબા એ વારંવાર સમજાવ્યું છે કે અહીંયા જ્યારે બેસો છો તો દેહી-અભિમાની થઈને બેસો. એક બાપ જ રાજયોગ શીખવાડે છે અને વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી સમજાવે છે. બાપ કહે છે હું કોઈ થોટ રીડર (વિચારો ને વાંચનાર) નથી, આટલી મોટી દુનિયા છે, તેને શું બેસીને રીડ કરશે (વાંચશે). બાપ તો પોતે કહે છે હું ડ્રામાની નોંધ અનુસાર આવું છું તમને પાવન બનાવવાં. ડ્રામા માં મારો જે પાર્ટ છે તેજ ભજવવા આવું છું. બાકી હું કોઈ થોટ રીડ નથી કરતો, બતાવું છું મારો શું પાર્ટ છે અને તમે શું પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છો. તમે આ નોલેજ શીખી ને બીજાઓને શીખવાડી રહ્યાં છો. મારો પાર્ટ

જ છે પતિતો ને પાવન બનાવવાનો. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો, તમે તિથિ તારીખ વગેરે બધું જાણો છો. દુનિયામાં કોઈ થોડી જાણે છે. તમને બાપ શીખવાડી રહ્યા છે પછી જ્યારે આ ચક્ર પૂરું કરશો ત્યારે ફરી બાબા આવશે. તે સમય જે સીન (દ્રશ્ય) ચાલે તે ફરી કલ્પ પછી ચાલશે. એક સેકન્ડ ન મળે બીજાથી. આ નાટક ફરતું રહે છે. આપ બાળકોને બેહદ નાં નાટક ની ખબર છે. તો પણ તમે ઘડી-ઘડી ભૂલી જાઓ છો. બાબા કહે છે તમે ફક્ત યાદ કરો, આપણાં બાબા, બાબા છે, એજ શિક્ષક છે, ગુરુ છે. તમારી બુદ્ધિ એ તરફ ચાલી જવી જોઈએ. આત્મા ખુશ થાય છે બાપની મહિમા સાંભળીને. બધાં કહે છે અમારા બાબા, બાબા છે, શિક્ષક છે, એ જ સાચા છે. ભણતર પણ સાચું અને પૂરું છે. તે મનુષ્યનાં ભણતર અધૂરા છે. તો આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. મોટી પરીક્ષા પાસ કરવાવાળા ની બુદ્ધિ માં વધારે ખુશી રહે છે. તમે કેટલું ઊંચુ ભણો છો તો કેટલી અત્યંત ખુશી હોવી જોઈએ. ભગવાન, બાબા, બેહદ નાં બાપ આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. તમારા રોમાંચ ઊભા થઈ જવા જોઈએ. એજ એપિસોડ (અધ્યાય) રીપિટ થઈ રહ્યો છે, સિવાય તમારા કોઈને ખબર નથી. કલ્પની આયુ જ વધારી દીધી છે. તમારી બુદ્ધિ માં હવે ૫ હજાર વર્ષની આખી કથા ચક્ર લગાવતી રહે છે, જેને જ સ્વદર્શન ચક્ર કહેવાય છે.

બાળકો કહે છે બાબા તોફાન ખૂબ આવે છે, અમે ભૂલી જઈએ છીએ. બાબા કહે છે તમે કોને ભૂલી જાઓ છો? બાપ જે તમને ડબલ સિરતાજ વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે એમને તમે કેવી રીતે ભૂલો છો! બીજા કોઈને નથી ભૂલતાં. સ્ત્રી, બાળ-બચ્ચા, કાકા, મામા, મિત્ર-સંબંધી વગેરે બધાં યાદ છે. બાકી આ વાતને તમે ભૂલો કેમ છો. તમારું યુદ્ધ આ યાદમાં છે, જેટલું થઈ શકે યાદ કરવાનું છે. બાળકોને પોતાની ઉન્નતિ માટે સવારે-સવારે ઉઠી બાપ ની યાદ માં યાત્રા કરવાની છે. તમે અગાસી પર કે બહાર ઠંડી હવામાં ચાલ્યા જાઓ. અહીંયા જ આવીને બેસવાનું કંઈ જરૂરી નથી. બહાર પણ જઈ શકો છો, સવારનાં સમયે કોઈ ડર વગેરેની વાત નથી રહેતી. બહાર માં જઈને ચાલતા યાદ કરો. આપસમાં આ જ વાતો કરતાં રહો, જોઈએ કોણ બાબા ને વધારે યાદ કરે છે, પછી બતાવવું જોઈએ કેટલો સમય અમે યાદ કર્યા. બાકી નો સમય અમારી બુદ્ધિ ક્યાં-ક્યાં ગઈ. આને કહેવાય છે-એક-બીજામાં ઉન્નતિને પામવું. નોંધ કરો કેટલો સમય બાપ ને યાદ કર્યા. બાબાની જે પ્રેક્ટિસ છે તે બતાવે છે. યાદ માં તમે એક કલાક પગપાળા કરો તો પગ થાકશે નહીં. યાદ થી તમારા કેટલા પાપ કપાઈ જશે. ચક્ર ને તો તમે જાણો છો, રાત-દિવસ તમને હવે આ જ બુદ્ધિ માં છે કે આપણે હવે ઘરે જઈએ છીએ. પુરુષાર્થ કરો છો, કળયુગી મનુષ્યો ને જરા પણ ખબર નથી-મુક્તિ માટે કેટલી ભક્તિ કરતાં રહે છે. અનેક મતો છે. આપ બ્રાહ્મણોની છે જ એક મત, જે બ્રાહ્મણ બને છે, તે બધાની છે શ્રીમત. તમે બાપની શ્રીમત થી દેવતા બનો છો. દેવતાઓની કોઈ શ્રીમત નથી. શ્રીમત હમણાં જ આપ બ્રાહ્મણો ને મળે છે. ભગવાન છે જ નિરાકાર. જે તમને રાજયોગ શીખવાડે છે, જેમનાથી તમે પોતાનું રાજ્ય-ભાગ્ય લઈ કેટલાં ઉંચા વિશ્વ નાં માલિક બનો છો. ભક્તિ માર્ગ નાં વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે કેટલાં અસંખ્ય છે. પરંતુ કામની ફક્ત એક ગીતા જ છે. ભગવાન આવીને રાજયોગ શીખવાડે છે. તેને જ ગીતા કહેવાય છે. હમણાં તમે બાપથી ભણો છો, જેનાથી સ્વર્ગનું રાજ્ય પામો છો. જે ભણ્યા તેમણે લીધું. ડ્રામા માં પાઈ છે ને. જ્ઞાન સંભળાવવા વાળા જ્ઞાન સાગર એક જ બાપ છે. એ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર કળયુગ નાં અંત સતયુગ નાં આદિ નાં સંગમ પર જ આવે છે. કોઈ પણ વાતમાં મૂંઝાશો નહિ. બાપ આમનામાં આવી ને ભણાવે છે બીજું કોઈ પણ ભણાવી ન શકે. આ (દાદા) પણ આગળ કોઈથી ભણેલાં હોત તો બીજા પણ ઘણાં તેમનાથી ભણેલાં હોત. બાપ તો કહે છે આ ગુરુઓ વગેરે બધાનો ઉદ્ધાર કરવા હું આવું છું. હમણાં આપ બાળકોનો લક્ષ-હેતુ સામે ઉભો છે. આપણે આ બનીએ છીએ, આ છે જ નર થી નારાયણ બનવાની સત્ય કથા. આની પછી ભક્તિમાર્ગમાં મહિમા ચાલે છે. ભક્તિમાર્ગ ના રીવાજ ચાલતા આવે છે. હવે આ રાવણ રાજ્ય પૂરું થવાનું છે. તમે હવે દશેરા વગેરે માં થોડી જશો. તમે તો સમજાવશો આ શું કરો છો. આ તો બેબીઝ નું કામ છે. મોટા-મોટા વ્યક્તિઓ જોવા જાય છે. રાવણ ને કેવી રીતે બાળે છે, આ છે કોણ, કોઈ બતાવી ન શકે. રાવણ રાજ્ય છે ને. દશેરા વગેરે માં કેટલી ખુશી મનાવે છે, જેમાં રાવણને બાળતા આવ્યાં છે. દુઃખ પણ ચાલતું આવ્યું છે, કાંઈ પણ સમજ નથી. હમણાં તમે સમજો છો આપણે કેટલાં બેસમજ હતાં. રાવણ બેસમજ બનાવી દે છે. હમણાં તમે કહો છો બાબા અમે લક્ષ્મી-નારાયણ જરૂર બનીશું. અમે કંઈ ઓછો પુરુષાર્થ થોડી કરીશું. આ એક જ સ્ફૂલ છે, ભણતર ખુબ સહજ છે. ઘરડી-ઘરડી માતાઓ બીજું કાંઈ નથી યાદ કરી શકતી તો ફક્ત બાપ ને યાદ કરે. મુખથી હે રામ તો કહો છો ને. બાબા આ ખુબ સહજ બતાવે છે તમે આત્મા છો, પરમાત્મા બાપ ને યાદ કરો તો તમારો બેડો પાર થઈ જશે. ક્યાં ચાલ્યાં જશો? શાંતિધામ-સુખધામ. બીજું બધું ભૂલી જાઓ. જે કંઈ સાંભળ્યું છે, વાંચ્યું છે તે બધું ભૂલી ને પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો બાપ થી વારસો જરૂર મળશે. બાપ ની યાદ થી જ પાપ

કપાઈ જાય છે. કેટલું સહજ છે. કહે પણ છે ભૂકુટી નાં મધ્યમાં ચમકે છે તારો. તો જરૂર આટલી નાની આત્મા હશે ને. ડોક્ટર લોકો ખુબ કોશિશ કરે છે, આત્મા ને જોવાની. પરંતુ તે ખુબ સૂક્ષ્મ છે. હઠ વગેરે થી કોઈ જોઈ ન શકે. બાપ પણ એવા જ બિંદી છે. કહે છે-જેમ તમે સાધારણ છો, હું પણ સાધારણ બની તમને ભણાવું છું. કોઈને શું ખબર કે આમને ભગવાન કેવી રીતે ભણાવતા હશે. કૃષ્ણ ભણાવે તો આખા અમેરિકા, જાપાન વગેરે બધા તરફ થી આવી જાય. તેમનાં માં એટલી કશિશ છે. કૃષ્ણની સાથે પ્રેમ તો બધાનો છે ને. હમણાં તો આપ બાળકો જાણો છો આપણે તે બની રહ્યાં છીએ. કૃષ્ણ છે પ્રિન્સ, કૃષ્ણને ખોળામાં લેવા ઈચ્છો છો તો પુરુષાર્થ કરવો પડે, કોઈ મોટી વાત નથી. બાપ પોતાનાં બાળકોને સ્વર્ગ નાં પ્રિન્સ, વિશ્વ નાં માલિક બનાવવા માટે ભણાવે છે.

બાપ કહે છે-બાળકો, ભણતરનો સાર છે-દુનિયાની બધી વાતોને છોડી દો. એવું ક્યારેય નહીં સમજો કે અમારી પાસે કરોડ છે, લાખ છે. કાંઈ પણ હાથમાં નહિં આવશે એટલે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરો. બાપ ની પાસે આવો છો તો બાપ ફરિયાદ કરે છે, ૮ મહિનાથી આવો છો અને બાપ જેનાથી સ્વર્ગની બાદશાહી મળે છે એનાથી આટલો સમય મળ્યા પણ નહિ. કહે છે બાબા ફલાણું કામ હતું. અરે, તમે મરી જાત તો પછી અહીંયા કેવી રીતે આવતા! આ બહાના થોડી ચાલી શકશે. બાપ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે અને તમે શીખતા નથી, જેમણે ખુબ ભક્તિ કરી હશે તેમને ૭ દિવસ તો શું એક સેકન્ડમાં પણ તીર લાગી જાય. સેકન્ડમાં વિશ્વનાં માલિક બની શકે છે. આ પોતે અનુભવી બેઠાં છે, વિનાશ જોયો, ચતુર્ભુજ રુપ જોયું, બસ સમજવા લાગ્યા ઓહો, હું વિશ્વનો માલિક બનું છું. સાક્ષાત્કાર થયો, ઉમંગ આવ્યો અને બધું છોડી દીધું. અહીંયા આપ બાળકો ને ખબર પડી બાપ આવ્યાં છે, વિશ્વની બાદશાહી આપવાં. બાબા પૂછે છે નિશ્ચય ક્યારે થયો? તો કહે છે ૮ મહિના. બાબા એ સમજાવ્યું છે મૂળ વાત છે યાદ અને જ્ઞાન. બાકી તો દીદાર કોઈ કામનો નથી. બાપ ને ઓળખી લીધા તો પછી ભણવાનું શરૂ કરો તો તમે પણ આ બની જશો. પોઈન્ટસ મળે છે જે કોઈને પણ સમજાવી શકો છો. ખુબ મીઠાશ થી સમજાવો. શિવબાબા જે પતિત-પાવન છે, કહે છે મને યાદ કરો તો પાવન બની પાવન દુનિયાનાં માલિક બની જશો. યુક્તિ થી સમજાવવાનું છે. તમે ઈચ્છો છો ને-ગોડફાધર લીબરેટ કરી સ્વીટ હોમ (પરમપિતા મુક્ત કરી શાંતિધામ) પાછાં લઈ જાય. સારું, હવે તમારા ઉપર જે કાટ (જંક) ચઢેલો છે તેનાં માટે બાપ કહે છે મને યાદ કરો. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સવારે-સવારે ઉઠી ચાલતી વેળાએ બાપ ને યાદ કરો, આપસમાં આ જ મીઠી રુહરિહાન કરો કે જોઈએ કોણ કેટલો સમય બાબા ને યાદ કરે છે, પછી પોતાનો અનુભવ સંભળાવો.
2. બાપ ને ઓળખી લીધા તો પછી કોઈ બહાનું નથી આપવાનું, ભણતરમાં લાગી જવાનું છે, મુરલી ક્યારેય પણ મિસ નથી કરવાની.

વરદાન :- રીયલ્ટી (સચ્ચાઈ) દ્વારા દરેક કર્મ અથવા બોલમાં રોયલ્ટી દેખાડવા વાળા ફર્સ્ટ ડિવિઝન નાં અધિકારી ભવ રિયલ્ટી અર્થાત્ પોતાનાં અસલી સ્વરુપ ની સદા સ્મૃતિ, જેનાથી સ્થૂળ સૂરત (ચહેરા) માં પણ રોયલ્ટી નજર આવશે. રિયલ્ટી અર્થાત્ એક બાપ બીજું ન કોઈ. આ સ્મૃતિ થી દરેક કર્મ અથવા બોલમાં રોયલ્ટી દેખાશે. જે પણ સંપર્કમાં આવશે તેમને દરેક કર્મમાં બાપ સમાન ચરિત્ર અનુભવ થશે, દરેક બોલમાં બાપ નાં સમાન ઓથોરિટી અને પ્રાપ્તિની અનુભૂતિ થશે. એમનો સંગ રીયલ હોવાનાં કારણે પારસ નું કામ કરશે. એવી રિયલ્ટી વાળી રોયલ આત્માઓ જ ફર્સ્ટ ડિવિઝન નાં અધિકારી બને છે.

સ્લોગન :- શ્રેષ્ઠ કર્મો નું ખાતું વધારો તો વિકર્મો નું ખાતું સમાપ્ત થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - તમારે શ્રીમત પર બધાને સુખ આપવાનું છે , તમને શ્રેષ્ઠ મત મળે છે શ્રેષ્ઠ બની બીજાઓને બનાવવા માટે ”

પ્રશ્ન :- રહેમદિલ બાળકોનાં દિલ માં કઈ લહેર આવે છે? તેમને શું કરવું જોઈએ?

ઉત્તર :- જે રહેમદિલ બાળકો છે તેમની દિલ થાય છે-અમે ગામડે-ગામડે જઈને સર્વિસ કરીએ. આજકાલ બિચારા ખુબ દુઃખી છે, તેમને જોઈને ખુશખબરી સંભળાવીએ કે વિશ્વમાં પવિત્રતા, સુખ અને શાંતિ નું દેવી સ્વરાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે, આ એજ મહાભારત લડાઈ છે, બરોબર તે સમયે બાપ પણ હતાં, હમણાં પણ બાપ આવેલાં છે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠાં-મીઠાં બાળકો અહીંયા બેઠાં છો તો આ જરૂર સમજો છો કે અમે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ. જરૂર સ્વયંને આત્મા જ સમજશો. શરીર છે ત્યારે તેનાં દ્વારા આત્મા સાંભળે છે. બાપે આ શરીર લોન પર લીધું છે, ત્યારે સંભળાવે છે. હમણાં તમે સમજો છો આપણે છીએ ઈશ્વરીય સંતાન કે સંપ્રદાય પછી આપણે દેવી સંપ્રદાય બનીશું. સ્વર્ગ નાં માલિક હોય જ છે દેવતાઓ. આપણે ફરીથી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક દેવી સ્વરાજ્ય ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ. પછી આપણે દેવતા બની જઈશું. આ સમયે આખી દુનિયા, ભારત ખાસ અને દુનિયા આમ, બધાં મનુષ્ય માત્ર એક-બીજાને દુઃખ જ આપે છે. તેમને એ પણ ખબર નથી કે સુખધામ પણ હોય છે. પરમપિતા પરમાત્મા જ આવીને બધાને સુખી-શાંત બનાવી દે છે. અહીંયા તો ઘર-ઘરમાં એક-બીજાને દુઃખ જ આપે છે. આખા વિશ્વમાં દુઃખ જ દુઃખ છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો બાપ આપણને ૨૧ જન્મોનાં માટે સદા સુખી બનાવે છે. ક્યાર થી દુઃખ શરૂ થયું છે પછી ક્યારે પૂરું થાય છે, આ બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં ચિંતન નહીં હશે. તમને જ આ બુદ્ધિમાં છે કે આપણે બરાબર ઈશ્વરીય સંપ્રદાય હતાં, આમ તો આખી દુનિયાનાં મનુષ્ય માત્ર ઈશ્વરીય સંપ્રદાય છે. દરેક એમને ફાધર (પિતા) કહી બોલાવે છે. હવે બાળકો જાણે છે શિવબાબા આપણને શ્રીમત આપી રહ્યાં છે. શ્રીમત મશહૂર (પ્રસિદ્ધ) છે. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન ની ઊંચે થી ઊંચી મત છે. ગવાય પણ છે એમની ગત-મત ન્યારી. શિવબાબા ની શ્રીમત આપણને શું થી શું બનાવે છે! સ્વર્ગ નાં માલિક. બીજા જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે તે તો નર્ક નાં માલિક જ બનાવે છે. હમણાં તમે છો સંગમ પર. આ તો નિશ્ચય છે ને. નિશ્ચયબુદ્ધિ જ અહીંયા આવે છે અને સમજે છે બાબા અમને ફરીથી સુખધામ નાં માલિક બનાવે છે. આપણે જ ૧૦૦ ટકા પવિત્ર ગૃહસ્થ માર્ગવાળા હતાં. આ સ્મૃતિ આવી છે. ૮૪ જન્મોનો પણ હિસાબ છે ને. કોણ-કોણ કેટલાં જન્મ લે છે. જે ધર્મ પછી આવે છે, તેમના જન્મ પણ થોડાં હોય છે.

આપ બાળકોએ હવે આ નિશ્ચય રાખવાનો છે, અમે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ. અમને શ્રેષ્ઠ મત મળે છે, સૌને શ્રેષ્ઠ બનાવવા નાં માટે. આપણાં એ જ બાબા આપણને રાજયોગ શીખવાડે છે. મનુષ્ય સમજે છે કે વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે બધાં ભગવાન થી મળવાનાં રસ્તા છે અને ભગવાન કહે છે - આનાથી કોઈ પણ મારી સાથે મળતા નથી. હું જ આવું છું, ત્યારે તો મારી જયંતી પણ મનાવો છો, પરંતુ ક્યારે અને કોના શરીરમાં આવું છું, આ કોઈ નથી જાણતું. સિવાય આપ બ્રાહ્મણોનાં. હવે આપ બાળકોએ બધાને સુખ આપવાનું છે. દુનિયા માં બધાં એક-બીજાને દુઃખ આપે છે. તે લોકો એ નથી સમજતા કે વિકારમાં જવું દુઃખ આપવું છે. હવે તમે જાણો છો આ મહાન દુઃખ છે. કુમારી જે પવિત્ર હતી તેમને અપવિત્ર બનાવે છે. નર્કવાસી બનવા માટે કેટલી સેરેમની (કાર્યક્રમ) કરે છે. અહીંયા તો એવાં હંગામા ની કોઈ વાત જ નથી. તમે ખુબ શાંતિ થી બેઠાં છો. બધાં ખુશ હોય છે, આખા વિશ્વને સદા સુખી બનાવે છે. તમારું માન શિવશક્તિઓનાં રૂપમાં છે. તમારી આગળ લક્ષ્મી-નારાયણનું તો કંઈ પણ માન નથી. શિવશક્તિઓ નું જ નામ પ્રસિદ્ધ છે કારણ કે જેમ બાપે સર્વિસ (સેવા) કરી છે, બધાને પવિત્ર બનાવી સદા સુખી બનાવ્યાં છે, એવી રીતે તમે પણ બાપનાં મદદગાર બનો છો, એટલે આપ શક્તિઓ ભારત માતાઓની મહિમા છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ તો રાજા-રાણી અને પ્રજા બધાં સ્વર્ગવાસી છે. તે મોટી વાત છે શું! જેમ તે સ્વર્ગવાસી છે તેમ અહીંયા નાં રાજા-રાણી બધાં નર્કવાસી છે. એવાં નર્કવાસીઓ ને સ્વર્ગવાસી તમે બનાવો છો. મનુષ્ય તો કાંઈ પણ નથી જાણતાં. બિલકુલ જ તુચ્છબુદ્ધિ છે. શું-શું કરતાં રહે છે. કેટલી લડાઈઓ વગેરે છે. દરેક વાત માં દુઃખી જ દુઃખી છે. સતયુગમાં દરેક હાલત માં સુખ જ સુખ છે. હવે બધાને સુખ આપવા

માટે જ બાબા શ્રેષ્ઠ મત આપે છે. ગવાય પણ છે શ્રીમત ભગવાનુવાય. શ્રીમત મનુષ્યવાય નથી. સતયુગ માં દેવતાઓને મત આપવાની દરકાર જ નથી. અહીંયા તમને શ્રીમત મળે છે. બાપની સાથે તમારું પણ ગાયન છે શિવશક્તિઓ. હમણાં ફરીથી તે પાર્ટ પેક્ટીકલ માં ભજવાઈ રહ્યો છે. હવે બાપ કહે છે આપ બાળકોએ મન્સા, વાચા, કર્મણા બધાને સુખ આપવાનું છે. બધાને સુખધામ નો રસ્તો બતાવવાનો છે. તમારો ધંધો જ આ થયો. શરીર નિર્વાહ અર્થ પુરુષોએ ધંધો પણ કરવાનો હોય છે. કહે છે સાંજ નાં સમયે દેવતાઓ પરિક્રમા પર નીકળે છે, હવે દેવતાઓ અહીંયા ક્યાંથી આવ્યાં. પરંતુ આ સમયને શુદ્ધ કહે છે. આ સમય પર બધાને કુરસદ પણ મળે છે. આપ બાળકોએ ચાલતાં, ફરતાં, ઉઠતાં, બેસતાં યાદ કરવાનાં છે. બસ કોઈ દેહધારી ની ચાકરી વગેરે નથી કરવાની. બાપનું તો ગાયન છે દ્રૌપદી નાં પગ દબાવ્યાં. તેનો અર્થ પણ નથી સમજતાં. સ્થૂળ માં પગ દબાવવાની વાત નથી. બાબાની પાસે ઘરડી માતાઓ વગેરે ખુબ આવે છે, જાણે છે ભક્તિ કરતાં-કરતાં થાકી ગઈ છે. અડધોકલ્પ ખુબ ધક્કા ખાધા છે ને. તો આ પગ દબાવવાના અક્ષર ને પકડી લીધો છે. હવે કૃષ્ણ પગ કેવી રીતે દબાવશે. શોભશે? તમે કૃષ્ણને પગ દબાવવા દેશો? કૃષ્ણને જોતાં જ તેમને ભેટી પડશો. તેમનામાં તો ખુબ ચમત્કાર રહે છે. કૃષ્ણનાં સિવાય બીજી કોઈ વાત બુદ્ધિમાં બેસતી જ નથી. તે જ બધાથી તેજોમય છે. કૃષ્ણ બાળકે પછી મુરલી ચલાવી, વાત જ નથી જયતી. અહીંયા તમે શિવબાબા થી કેવી રીતે મળશો? આપ બાળકોએ બોલવું પડે છે, શિવબાબા ને યાદ કરી પછી આમની પાસે આવો. આપ બાળકોને તો અંદરમાં ખુશી રહેવી જોઈએ અમને શિવબાબા સુખી બનાવે છે - ૨૧ જન્મો નાં માટે. આવાં બાપની પાછળ તો ન્યોછાવર થવું જોઈએ. કોઈ સપૂત બાળકો હોય છે તો બાપ ન્યોછાવર થાય છે. બાપની દરેક કામના પૂરી કરે છે. કોઈ તો એવાં બાળકો હોય છે જે બાપનું ખૂન પણ કરાવી દે છે. અહીંયા તો તમારે મોસ્ટ બિલ્વેડ (સૌથી પ્રિય) બનવાનું છે. કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. જે રહેમદિલ બાળકો છે તેમનું દિલ થાય છે અમે ગામડા-ગામડામાં જઈને સર્વિસ કરીએ. આજકાલ બિચારા ખુબ દુઃખી છે. તેમને જોઈને ખુશખબરી સંભળાવો કે વિશ્વ માં પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ નું દેવી સ્વરાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે, આ એ જ મહાભારત લડાઈ છે. બરાબર તે સમયે બાપ પણ હતાં. હમણાં પણ બાપ આવેલાં છે. તમે જાણો છો બાબા આપણને પુરુષોત્તમ બનાવી રહ્યાં છે. આ છે જ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આપ બાળકો જાણો છો-આપણે પુરુષોત્તમ કેવી રીતે બનીએ છીએ. તમને પૂછે છે તમારો ઉદ્દેશ શું છે? બોલો, મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનો. દેવતાઓ તો પ્રસિદ્ધ છે. બાપ કહે છે જે દેવતાઓનાં ભક્ત છે તેમને સમજાવો. ભક્તિ પણ પહેલાં-પહેલાં તમે શરૂ કરી શિવ ની પછી દેવતાઓની. તો પહેલાં-પહેલાં શિવબાબા નાં ભક્તો ને સમજાવવાનું છે. બોલો શિવબાબા કહે છે મને યાદ કરો. શિવની પૂજા કરે છે પરંતુ આ થોડી બુદ્ધિમાં આવે છે કે પતિત-પાવન બાપ છે. ભક્તિ માર્ગમાં જુઓ ધક્કા કેટલાં ખાય છે. શિવલિંગ તો ઘરમાં પણ રાખી શકાય છે. એમની પૂજા કરી શકાય છે પછી અમરનાથ, બદ્રીનાથ વગેરે તરફ જવાની શું દરકાર છે. પરંતુ ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્યને ધક્કા જરૂર ખાવાનાં છે. તમને એનાથી છોડાવે છે. તમે છો શિવશક્તિ, શિવ નાં બાળકો. તમે બાપ થી શક્તિ લો છો. તે પણ મળશે યાદ થી. વિકર્મ વિનાશ થશે. પતિત-પાવન તો બાપ છે ને. યાદ થી જ તમે વિકર્મજીત પાવન બનો છો. બધાને આ રસ્તો બતાવવાનો છે. તમે હમણાં રામનાં બન્યાં છો. રામરાજ્ય માં છે સુખ, રાવણરાજ્ય માં છે દુઃખ. ભારતમાં જ બધાનાં ચિત્ર છે, જેમની આટલી પૂજા થાય છે. અનેકાનેક મંદિર છે. કોઈ હનુમાન નાં પુજારી, કોઈ કોઈનાં! આને કહેવાય છે બ્લાઈન્ડફેથ (અંધવિશ્વાસ). હવે તમે જાણો છો આપણે પણ બ્લાઈન્ડ (અંધ) હતાં. આમને પણ ખબર નહોતી - બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર કોણ છે, શું છે? જે પૂજ્ય હતાં તે ફરી પુજારી બન્યાં. સતયુગ માં છે પૂજ્ય, અહિંયાં છે પુજારી. બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. તમે જાણો છો પૂજ્ય હોય છે જ સતયુગમાં. અહીંયા છે પૂજારી તો પૂજા જ કરે છે. તમે છો શિવશક્તિઓ. હમણાં તમે ન પુજારી, ન પૂજ્ય છો. બાપ ને ભૂલી નહીં જાઓ. આ સાધારણ તન છે ને. આમનામાં ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન આવે છે. તમે બાપ ને પોતાની પાસે નિમંત્રણ આપો છો ને. બાબા આવો, અમે ખુબ પતિત બની ગયાં છીએ. જૂની પતિત દુનિયા, પતિત શરીર માં આવીને અમને પાવન બનાવો. બાળકો નિમંત્રણ આપે છે. અહીંયા તો કોઈ પાવન છે જ નહીં. જરૂર બધાં પતિતો ને પાવન બનાવીને લઈ જશે ને. તો બધાએ શરીર છોડવું પડે ને. મનુષ્ય શરીર છોડે છે તો કેટલું હાય-દોષ મચાવે છે. તમે ખુશી થી જાઓ છો. હમણાં તમારી આત્મા રેસ (દોડ) કરે છે જોઈએ કોણ શિવબાબા ને વધારે યાદ કરે છે. શિવબાબા ની યાદ માં રહેતાં-રહેતાં જ શરીર છૂટી જાય તો અહો સૌભાગ્ય. બેડો જ પાર. બધાને બાપ કહે છે એવો પુરુષાર્થો કરો. સન્યાસી પણ કોઈ-કોઈ એવાં હોય છે. બ્રહ્મ માં લીન થવા માટે અભ્યાસ કરે છે. પછી અંતમાં આમ બેઠાં-બેઠાં શરીર છોડી દે છે. સન્નાટો થઈ જાય છે.

સુખ નાં દિવસ ફરી આવશે. એનાં માટે જ તમે પુરુષાર્થ કરો છો બાબા અમે તમારી પાસે ચાલીએ. તમને જ યાદ

કરતાં-કરતાં જ્યારે અમારી આત્મા પવિત્ર થઈ જશે તો તમે અમને સાથે લઈ જશો. પહેલાં જ્યારે કાશી કલવટ ખાતાં હતાં તો ખુબ પ્રેમ થી ખાતાં હતાં, બસ અમે મુક્ત થઈ જશું. એવું સમજતા હતાં. હમણાં તમે બાપ ને યાદ કરતાં ચાલ્યાં જાઓ છો શાંતિધામ. તમે બાપ ને યાદ કરો છો તો આ યાદ નાં બળ થી પાપ કપાય છે, તેઓ સમજે છે અમારા પાપ પછી પાણી થી કપાઈ જશે. મુક્તિ મળી જશે. હવે બાપ સમજાવે છે તે કાંઈ યોગબળ નથી. પાપો ની સજા ખાતાં-ખાતાં પછી જઈને જન્મ લે છે, નવેસર થી પછી પાપો નું ખાતુ શરૂ થાય છે. કર્મ, અકર્મ, વિકર્મ ની ગતિ બાપ બેસી સમજાવે છે. રામરાજ્ય માં કર્મ અકર્મ હોય છે, રાવણ રાજ્ય માં કર્મ વિકર્મ થઈ જાય છે. ત્યાં કોઈ વિકાર વગેરે હોતાં નથી.

મીઠાં-મીઠાં ફૂલ બાળકો જાણે છે બાપ અમને બધી યુક્તિયો, બધું રહસ્ય સમજાવે છે. મુખ્ય વાત આ છે કે બાપ ને યાદ કરો. પતિત-પાવન બાપ તમારી સામે બેઠાં છે, કેટલાં નિર્માણ છે. કોઈ અહંકાર નથી, બિલકુલ સાધારણ ચાલતાં રહે છે. બાપદાદા બંનેવ જ બાળકો નાં સર્વન્ટ (સેવક) છે. તમારા બે સર્વન્ટ છે ઊંચે થી ઊંચા શિવબાબા પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તે લોકો ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા કહી દે છે. અર્થ થોડી જાણે છે. ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા શું કરે છે, કાંઈ પણ ખબર નથી. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા આ નિશ્ચય રહે કે અમે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ, અમારે શ્રેષ્ઠ મત પર ચાલવાનું છે. કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. બધાને સુખનો રસ્તો બતાવવાનો છે.
2. સપૂત બાળક બની બાપ પર કુરબાન થવાનું છે, બાપની દરેક કામના પૂરી કરવાની છે. જેમ બાપદાદા નિર્માણ અને નિરંહકારી છે, એવાં બાપ સમાન બનવાનું છે.

વરદાન :- કલ્યાણકારી બાપ અને સમય નો દરેક સેકન્ડ લાભ ઉઠાવવા વાળા નિશ્ચયબુદ્ધિ, નિશ્ચિત ભવ જે પણ દ્રશ્ય ચાલી રહ્યું છે તેને ત્રિકાલદર્શી બની જુવો, હિંમત અને ઉલ્લાસ માં રહી સ્વયં પણ સમર્થ આત્મા બનો અને વિશ્વને પણ સમર્થ બનાવો. સ્વયં નાં તોફાનો માં હલો નહીં, અચળ બનો. જે સમય મળ્યો છે, સાથ મળ્યો છે, અનેક પ્રકારનાં ખજાનાં મળી રહ્યાં છે તેનાથી સંપત્તિવાન અને સમર્થીવાન બનો. આખાં કલ્પમાં આવાં દિવસ પાછાં આવવાનાં નથી એટલે પોતાની બધી ચિંતાઓ બાપને આપીને નિશ્ચયબુદ્ધિ બની સદા નિશ્ચિત રહો. કલ્યાણકારી બાપ અને સમય નો દરેક સેકન્ડ લાભ ઉઠાવો.

સ્લોગન :- બાપ નાં સંગ નો રંગ લગાવો તો ખામીઓ સ્વતઃ સમાપ્ત થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં તમારે બેહદ ની પવિત્રતા ને ધારણ કરવાની છે , બેહદ ની પવિત્રતા અર્થાત્ એક બાપનાં સિવાય બીજું કોઈ યાદ ન આવે ”

- પ્રશ્ન :-** બાપ થી વારસો લેવાનાં પહેલાનો પુરુષાર્થ અને તેના પછીની સ્થિતિ માં શું અંતર હોય છે?
- ઉત્તર :-** જ્યારે તમે બાપ થી વારસો લો છો તો દેહનાં બધાં સંબંધો ને છોડી એક બાપને યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કરો છો અને જ્યારે વારસો મળી જાય છે તો બાપને જ ભૂલી જાઓ છો. હમણાં વારસો લેવાનો છે એટલે કોઈ થી પણ નવાં સંબંધ નથી જોડવાનાં. નહીં તો ભૂલવામાં મુસીબત થશે. બધુંજ ભૂલી એક ને યાદ કરો તો વારસો મળી જશે.
- ગીત :-** યહ વક્ત જા રહા હૈ

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ બાપ સમજાવે છે-જ્ઞાની અને અજ્ઞાની કોને-કોને કહેવાય છે, આ ફક્ત તમે બ્રાહ્મણ જ જાણો છો. જ્ઞાન છે ભણતર જેનાથી તમે જાણી ગયા છો કે અમે આત્મા છીએ, એ પરમપિતા પરમાત્મા છે. તમે જ્યારે ત્યાંથી મધુબન માં આવો છો તો પહેલાં જરૂર પોતાને આત્મા સમજો છો. અમે જઈએ છીએ પોતાનાં બાપની પાસે. બાબા, શિવબાબા ને કહે છે, શિવબાબા છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં તન માં. તે પણ બાબા થઈ ગયાં. તમે ઘરે થી નીકળો છો તો સમજો છો અમે બાપદાદા ની પાસે જઈએ છીએ. તમે ચિઠ્ઠીમાં પણ લખો છો “બાપદાદા” શિવબાબા, બ્રહ્માદાદા. અમે બાબાની પાસે જઈએ છીએ. બાબા કલ્પ-કલ્પ અમને મળે છે. બાબા અમને બેહદ નો વારસો આપે છે, બેહદ પવિત્ર બનાવી. પવિત્રમાં હદ અને બેહદ છે. તમે પુરુષાર્થ કરો છો બેહદ પવિત્ર સતોપ્રધાન બનવાનાં માટે. નંબરવાર તો હોય જ છે. બેહદ પવિત્ર અર્થાત્ સિવાય એક બેહદનાં બાપનાં, બીજા કોઈની યાદ ન આવે. એ બાબા ખુબ મીઠા છે. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન છે અને બેહદનાં બાપ છે. બધાનાં બાપ છે. આપ બાળકોએ જ ઓળખ્યા છે. બેહદનાં બાપ સદૈવ ભારતમાં જ આવે છે. આવીને બેહદનો સંન્યાસ કરાવે છે. સંન્યાસ પણ મુખ્ય છે ને, જેને વૈરાગ્ય કહેવાય છે. બાપ આખી જૂની છી-છી દુનિયાથી વૈરાગ્ય અપાવે છે. બાળકો આનાથી બુદ્ધિનો યોગ હટાવી દો. આનું નામ જ છે નર્ક, દુઃખધામ. પોતે પણ કહેતા રહે છે, કોઈ મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગવાસી થયા, તો નર્કમાં હતાં ને. હમણાં તમે સમજો છો આ જે કહે છે તે પણ રોંગ (ખોટું) છે. બાપ રાઈટ (સત્ય) વાત બતાવે છે, સ્વર્ગવાસી બનવાનાં માટે. હમણાં જ પુરુષાર્થ કરવાનો હોય છે. સ્વર્ગવાસી બનવાનાં માટે પણ સિવાય બાપનાં બીજા કોઈ પુરુષાર્થ કરાવી ન શકે. તમે હમણાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો- ૨૧ જન્મોનાં માટે સ્વર્ગવાસી બનીએ. બનાવવા વાળા છે બાપ. એમને કહેવાય જ છે હેવનલી ગોડ ફાધર. સ્વયં આવીને કહે છે બાળકો-હું પહેલાં તમને શાંતિધામ લઈ જઈશ. માલિક છે ને. શાંતિધામ જઈને પછી આવશું સુખધામ માં પાર્ટ ભજવવાં. આપણે શાંતિધામ જઈશું તો બધાં ધર્મવાળા શાંતિધામ જશે. બુદ્ધિમાં આ આખું ડ્રામાનું ચક્ર રાખવાનું છે. આપણે બધાં જઈશું શાંતિધામ પછી આપણે જ પહેલાં આવીને બાપ થી વારસો પામીએ છીએ. જેમનાથી વારસો પામવાનો હોય છે તેમને યાદ જરૂર કરવાનાં છે. બાળકો જાણે છે વારસો મળી જશે તો પછી બાપની યાદ ભૂલાઈ જશે. વારસો ખૂબ સહજ રીતે મળે છે. બાપ સમુખ કહે છે-મીઠા બાળકો, તમારા જે પણ દેહનાં સંબંધ છે, બધું ભૂલી જાઓ. હમણાં કોઈ પણ નવાં સંબંધ નથી જોડવાનાં. જો કોઈ પણ સંબંધ જોડશો તો પછી તેને ભૂલવો પડશે. સમજો બાળક કે બાળકી પેદા થયા તો તે પણ મુસીબત થઈ. એક્સ્ટ્રા યાદ વધી ને. બાપ કહે છે બધા ને ભૂલી એકને જ યાદ કરવાનાં છે. એ જ આપણાં માત, પિતા, શિક્ષક, ગુરુ વગેરે બધું જ છે, એક બાપ નાં બાળક આપણે ભાઈ-બહેન છીએ. કાકા-મામા વગેરે નો કોઈ સંબંધ નથી. આ એક જ સમય છે જ્યારે કે ભાઈ-બહેન નો સંબંધ જ રહે છે. બ્રહ્મા નાં બાળકો શિવ બાબા નાં બાળકો પણ છે તો પૌત્ર-પૌત્રીઓ પણ છે. આ તો પાકડું બુદ્ધિ માં યાદ આવે છે ને. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. સ્વદર્શન ચક્રધારી આપ બાળકો હરતાં-ફરતાં બનો છો.

આપ બાળકો આ સમયે ચૈતન્ય લાઈટ હાઉસ છો, તમારી એક આંખમાં મુક્તિધામ, બીજી આંખમાં જીવન મુક્તિધામ છે. તે લાઈટ હાઉસ જડ હોય, તમે છો ચૈતન્ય. તમને જ્ઞાનનું નેત્ર મળેલું છે. તમે જ્ઞાનવાન બની

બધાને રસ્તો દેખાડો છો. બાપ પણ તમને ભણાવી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો-આ દુઃખધામ છે. આપણે હમણાં સંગમ પર છીએ. બાકી આખી દુનિયા કળયુગમાં છે. સંગમ પર બાપ બાળકોની સાથે બેસી વાત કરે છે અને બાળકો જ અહીંયા આવે છે. કોઈ-કોઈ લખે છે બાબા ફલાણા ને લઈ આવીએ? સારું છે ગુણ ઉઠાવશે, કદાચ તીર લાગી જાય. તો બાબાને પણ રહેમ પડે છે, બની શકે છે કલ્યાણ થઈ જાય. આપ બાળકો જાણો છો આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આ સમયે જ તમે પુરુષોત્તમ બનો છો. કળયુગમાં બધાં છે કનિષ્ઠ પુરુષ, જે ઉત્તમ પુરુષ લક્ષ્મી-નારાયણને નમન કરે છે. સતયુગમાં કોઈ પણ કોઈ ને નમન નથી કરતાં. અહીંયાની આ બધી વાતો ત્યાં હોતી નથી. આ પણ બાપ સમજાવે છે-સારી રીતે બાપ ની યાદ માં રહી સર્વિસ કરશો તો આગળ ચાલી તમને સાક્ષાત્કાર પણ થતા રહેશે. તમે કોઈ ની પણ ભક્તિ વગેરે નથી કરતાં. તમને બાપ ફક્ત ભણાવે છે. ઘરે બેઠા જાતે જ સાક્ષાત્કાર વગેરે થતાં રહે છે. અનેકોને બ્રહ્મા નો સાક્ષાત્કાર થાય છે, એમનાં સાક્ષાત્કાર માટે કોઈ પુરુષાર્થ નથી કરતાં. બેહદ નાં બાપ આમનાં દ્વારા સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. ભક્તિમાર્ગમાં જે જેમનામાં જેવી ભાવના રાખે છે, એમનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. હમણાં તમારી ભાવના સૌથી ઊંચે થી ઊંચા બાપ માં છે. તો વગર મહેનતે બાપ સાક્ષાત્કાર કરાવતાં રહે છે. શરુમાં કેટલાં ધ્યાનમાં જતા હતાં, જાતે જ પરસ્પર બેસી ધ્યાનમાં ચાલ્યા જતાં હતાં. કોઈ ભક્તિ થોડી કરી. બાળકો ક્યારે ભક્તિ કરે છે શું? જેમ એક રમત થઈ ગઈ હતી, ચાલો વૈકુંઠ જઈએ. એક-બીજા ને જોતાં ચાલ્યા જતાં હતાં, જે કાંઈ પણ પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થયું તે પછી રીપીટ (પુનરાવર્તન) કરશે. તમે જાણો છો આપણે જ આ ધર્મ નાં હતાં. સતયુગમાં પહેલાં-પહેલાં આ ધર્મ છે, આમાં બહુજ સુખ છે. પછી ધીરે-ધીરે કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. જે સુખ નવાં મકાન માં હોય છે તે જુનામાં નથી. થોડા સમય પછી એ ભપકો ઓછો થઈ જાય છે. સ્વર્ગ અને નર્ક માં તો ખુબ ફર્ક છે ને. ક્યાં સ્વર્ગ, ક્યાં આ નર્ક! તમે ખુશી માં રહો છો, આ પણ જાણો છો બાપની યાદ પણ પાક્કી રહેશે. આપણે આત્મા છીએ-આ જ ભૂલી જાઓ છો તો પછી દેહ-અભિમાન માં આવી જાઓ છો. અહીંયા બેઠા છો તો પણ કોશિશ કરીને પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. તો બાપ ની યાદ પણ રહેશે. દેહમાં આવવાથી પછી દેહનાં બધાં સંબંધ યાદ આવશે. આ એક લો (કાયદો) છે. તમે ગાઓ પણ છો મારાં તો એક બીજું ન કોઈ. બાબા અમે બલિહાર જઈશું. તે હમણાં સમય છે, એક ને જ યાદ કરવાનાં છે. આંખો થી ભલે કોઈને પણ જુઓ, હરો-ફરો ફક્ત આત્માએ બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. શરીર નિર્વાહ અર્થ કર્મ પણ કરવાનાં છે. પરંતુ હાથે થી કામ કરતાં, દિલ બાપ ની યાદ માં રહે, આત્માએ પોતાના માશુકને જ યાદ કરવાનાં છે. કોઈને કોઈ સખી થી પ્રીત થઈ જાય છે તો પછી તેમની યાદ રહી જાય છે. પછી તે રગ તૂટવામાં ખૂબ મુશ્કેલાત થાય છે. પૂછે છે બાબા આ શું છે! અરે, તમે નામ-રુપ માં કેમ ફસાઓ છો. એક તો તમે દેહ-અભિમાની બનો છો અને બીજું પછી તમારા કોઈ પાસ્ટ (ભૂતકાળ) નો હિસાબ-કિતાબ છે, તે દગો આપે છે. બાપ કહે છે આ આંખો થી જે કાંઈ જુઓ છો તેમાં બુદ્ધિ ન જાય. તમારી બુદ્ધિમાં આ રહે કે અમને શિવબાબા ભણાવે છે. એવા ઘણાં બાળકો છે જે અહીંયા બેઠા પણ બાપને ક્યારેય યાદ નથી કરતાં. કોઈ તો અહીંયા બેઠા પણ યાદ માં નથી રહી શકતાં. તો પોતાને જોવું જોઈએ-અમે કેટલું શિવબાબા ને યાદ કર્યું? નહીં તો ચાર્ટ માં રોલો (ઘાટો) પડી જશે.

ભગવાન કહે છે-મીઠા બાળકો, મને યાદ કરો. પોતાની પાસે નોંધ કરો, જ્યારે ઈચ્છો યાદમાં બેસી જાઓ. ખાવાનું ખાઈ ને ચક્કર લગાવી ૧૦-૧૫ મિનિટ આવીને બેસી જાઓ યાદમાં કારણ કે અહીં કોઈ ગોરખધંધો તો છે નહીં. પછી પણ જે કામ-કાજ છોડી ને આવ્યા છો તે કોઈ-કોઈની બુદ્ધિમાં આવતું રહે છે. ખુબ જબરજસ્ત મંજિલ છે, ત્યારે બાબા કહે છે પોતાની તપાસ કરો. આ તમારો મોસ્ટ વેલ્યુએબલ (ખુબ મુલ્યવાન) સમય છે. ભક્તિમાર્ગ માં તમે કેટલો ટાઈમ વેસ્ટ કર્યો છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ ઉતરતાં જ રહો છો. કૃષ્ણનો દીદાર થયો, ખુબ ખુશી થઈ જાય છે. મળતું તો કાંઈ પણ નથી. બાપનો વારસો તો એક જ વખત મળે છે, હવે બાપ કહે છે મારી યાદ માં રહો તો તમારા જન્મ-જન્માન્તરનાં પાપ ભુસાઈ જાય. સ્વર્ગ નો પાસપોર્ટ તેજ બાળકોને મળે છે જે યાદ માં રહી પોતાના વિકર્મો નો વિનાશ કરી કર્માતીત અવસ્થાને પામે છે. નહીં તો ખૂબ સજા ખાવી પડે છે. બાબા બીજી પણ સલાહ આપે છે પોતાનાં તાજ અને તખ્ત નો ફોટો પોતાનાં પોકેટ માં રાખી દો તો યાદ રહેશે. આનાથી અમે આ બનીએ છીએ. જેટલું જોશો એટલું યાદ કરશો. પછી તેમાં જ મોહ લાગી જશે. અમે આ બની રહ્યા છીએ-નર થી નારાયણ, ચિત્ર જોઈને ખુશી થશે. શિવબાબા યાદ આવશે. આ બધી પુરુષાર્થ ની યુક્તિઓ છે. કોઈ ને પણ તમે પૂછો સત્ય નારાયણની કથા સાંભળવાથી શું થાય છે? અમારા બાબા અમને સત્ય નારાયણની કથા સંભળાવી રહ્યાં છે. કેવી રીતે ૮૪ જન્મ લીધા છે, તે પણ હિસાબ તો જોઈએ ને. બધાં તો ૮૪ જન્મ લેશે નહીં. દુનિયાને તો કાંઈ પણ ખબર નથી. એમ જ મુખ થી ફક્ત કહી દે છે-આને કહેવાય છે થ્યોરીટીકલ (સિક્કાંતિક). આ છે તમારું પ્રેક્ટીકલ (પ્રાયોગિક). હમણાં જે થઈ રહ્યું છે એનાં પછી ભક્તિમાર્ગમાં

પુસ્તક વગેરે બનશે. તમે સ્વદર્શન ચક્રધારી બની ને વિષ્ણુપુરી માં આવો છો. આ છે નવી વાત. રાવણ રાજ્ય જુદાં ખંડ, પછી સચ ખંડ રામરાજ્ય હશે. ચિત્રોમાં ખૂબ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. હમણાં આ જૂની દુનિયાનો અંત છે, ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ વિનાશ થયો હતો. સાઈન્સદાન (વૈજ્ઞાનિક) જે પણ છે તેમને વિચાર માં આવે છે કે અમને કોઈ પ્રેરે છે, જે અમે આ બધું કરતાં રહીએ છીએ. સમજે પણ છે અમે આ કરશું તો આનાથી બધું ખતમ થઈ જશે. પરંતુ પરવશ છે, ડર લાગેલો છે. સમજે છે ઘરે બેઠા એક બોમ છોડશું તો ખતમ કરી દેશું. એરોપ્લેન, પેટ્રોલ વગેરે ની પણ દરકાર નહીં રહેશે. વિનાશ તો જરૂર થવાનો જ છે. નવી દુનિયા સતયુગ હતું, કાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં સ્વર્ગ હતું ફરી હવે સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ રહી છે. આગળ ચાલી સમજશે-તમે જાણો છો સ્થાપના જરૂર થવાની છે. આમાં તો પાઈ નો પણ સંશય નથી.

આ ડ્રામા ચાલતો રહે છે કલ્પ પહેલાં માફક. ડ્રામા જરૂર પુરુષાર્થ કરાવશે. એવું પણ નથી, જે ડ્રામા માં હશે તે થશે..... પૂછે છે પુરુષાર્થ મોટો કે પ્રાલબ્ધ મોટી? પુરુષાર્થ મોટો કારણ કે પુરુષાર્થની જ પ્રાલબ્ધ બનશે. પુરુષાર્થ વગર ક્યારેય કોઈ રહી ન શકે. તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો ને. ક્યાંય-ક્યાંથી બાળકો આવે છે, પુરુષાર્થ કરે છે. કહે છે બાબા અમે ભૂલી જઈએ છે. અરે, શિવબાબા તમને કહે છે મને યાદ કરો, કોને કહ્યું? મુજ આત્માને કહ્યું. બાપ આત્માઓ થી જ વાત કરે છે. શિવબાબા જ પતિત-પાવન છે, આ આત્મા પણ એમનાથી સાંભળે છે. આપ બાળકોને આ પાક્કો નિશ્ચય રહેવો જોઈએ કે બેહદનાં બાપ અમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. એ છે ઊંચે થી ઊંચા, પ્રિય થી પ્રિય બાપ. ભક્તિમાર્ગ માં એમને જ યાદ કરતા હતાં, ગાયે પણ છે તમારી ગતિ-મતિ ન્યારી. તો જરૂર મત આપી હતી. હવે તમારી બુદ્ધિમાં છે-આટલાં બધાં મનુષ્ય માત્ર પાછાં ઘરે જશે. વિચાર કરો કેટલી આત્માઓ છે, બધાનો સિજરો (વિભાગ) છે. બધી આત્માઓ પછી નંબરવાર જઈને બેસશે. ક્લાસ ટ્રાન્સફર થાય છે તો નંબરવાર બેસે છે ને. તમે પણ નંબરવાર જાઓ છો. નાની બિંદી (આત્મા) નંબરવાર જઈને બેસશે પછી નંબરવાર આવશે પાર્ટમાં. આ છે રુદ્રમાળા. બાપ કહે છે આટલાં કરોડ આત્માઓની મારી માળા છે. ઉપરમાં હું ફૂલ છું પછી પાર્ટ ભજવવા માટે બધાં અહીંયા જ આવે છે. આ ડ્રામા બનેલો છે. કહેવાય પણ છે બન્યો બનેલો ડ્રામા છે. કેવી રીતે આ ડ્રામા ચાલે છે તે તમે જાણો છો. બધાને આ જ બતાવો કે પોતાને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે પછી તમે ચાલ્યા જશો. આ મહેનત છે. બધાને રસ્તો બતાવવાનો છે, તમારી ફરજ છે. તમે કોઈ દેહધારીમાં નથી ફસાવતાં. બાપ તો કહે છે મને યાદ કરો તો પાપ ભસ્મ થઈ જશે. બાપ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે તે તો કરવું પડશે. પૂછવાની શું વાત. કાંઈ પણ કરીને યાદ જરૂર કરો, આમાં બાબા શું કૃપા કરશે. યાદ તમારે કરવાનું છે, વારસો તમારે લેવાનો છે. બાપ સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે તો જરૂર સ્વર્ગ નો વારસો મળશે. હમણાં તમે જાણો છો આ ઝાડ જૂનું થઈ ગયું છે એટલે આ જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય છે. આને કહેવાય છે બેહદ નો વૈરાગ્ય. તે હઠયોગીઓ નો છે હદનો વૈરાગ્ય. તેઓ બેહદનો વૈરાગ્ય શીખવાડી ન શકે. બેહદનો વૈરાગ્ય વાળા પછી હદ નો કેવી રીતે શીખવાડશે. હવે બાપ કહે છે સિકિલધા બાળકો, તમે પણ કહો છો કેટલાં સિકિલધા બાપ છે. ૬૩ જન્મ બાપ ને યાદ કર્યા છે, બસ અમારા તો એક બાપ બીજું ન કોઈ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વર્ગ માં જવાનો પાસપોર્ટ લેવાનાં માટે બાપની યાદ થી પોતાનાં વિકર્મો નો વિનાશ કરી કર્માતીત અવસ્થા બનાવવાની છે. સજાઓ થી બચવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.
2. જ્ઞાનવાન બની બધાને રસ્તો બતાવવાનો છે, ચૈતન્ય લાઈટ હાઉસ બનવાનું છે. એક આંખ માં શાંતિધામ, બીજી આંખ માં સુખધામ રહે. આ દુઃખધામ ને ભૂલી જવાનું છે.

વરદાન :- પોતાનાં ડબલ લાઈટ સ્વરૂપ દ્વારા આવવાવાળા વિઘ્નો ને પાર કરવાવાળા તીવ્ર પુરુષાર્થી ભવ આવવા વાળા વિઘ્નો માં થાકવા કે દિલશિકસ્ત થવાનાં બદલે સેકન્ડ માં સ્વયં ને આત્મિક જ્યોતિ સ્વરૂપ અને નિમિત્ત ભાવ નાં ડબલ લાઈટ સ્વરૂપ દ્વારા સેકન્ડ માં હાઈ જમ્પ (છલાંગ) આપો. વિઘ્ન રૂપી પથ્થરને તોડવામાં સમય નહીં ગુમાવો. જમ્પ લગાવો અને સેકન્ડ માં પાર થઈ જાઓ. થોડીક વિસ્મૃતિ ને કારણે સહજ માર્ગ ને મુશ્કેલ નહીં બનાવો. પોતાનાં જીવનની ભવિષ્ય શ્રેષ્ઠ મંજિલને સ્પષ્ટ જોતાં તીવ્ર પુરુષાર્થી બનો. જે નજર થી બાપદાદા કે વિશ્વ તમને જોઈ રહ્યું છે

એવાં શ્રેષ્ઠ સ્વરુપ માં સદા સ્થિત રહો.
સ્લોગન :- સદા ખુશ રહેવું અને ખુશી વહેંચવી-આ જ સૌથી મોટી શાન છે.

“ મીઠા બાળકો - તમને હમણાં જ્ઞાનની દૃષ્ટિ મળી છે , એટલે તમારું ભટકવાનું બંધ થયું , તમે શાંતિધામ - સુખધામ ને યાદ કરો છો ”

પ્રશ્ન :- દેવતાઓમાં કઈ તાકાત છે અને એ તાકાત કઈ વિશેષતાને કારણે છે?

ઉત્તર :- દેવતાઓમાં આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય કરવાની તાકાત છે. એ તાકાત વિશેષ એક મત ની વિશેષતા ને કારણે છે. ત્યાં એક મત હોવાનાં કારણે વજીર વગેરે રાખવાની દરકાર નથી. દેવતાઓએ સંગમ પર બાપ થી એવી શ્રીમત લીધેલી છે જે ૨૧ જન્મ રાજ્ય કરે છે. ત્યાં એક રાજાની એક દેવી ફેમિલી (પરિવાર) હોય, બીજો મત હોતી નથી.

ગીત :- નયન હીન કો રાહ દિખાઓ પ્રભૂ

ઓમ શાંતિ ! બાળકોને નયન મળ્યાં છે, પહેલાં નયન નહોતાં, કયા નયન. જ્ઞાન નાં નયન નહોતાં. અજ્ઞાન નાં નયન તો હતાં. બાળકો જાણે છે જ્ઞાન સાગર તો એક જ બાપ છે. બીજા કોઈ માં આ રુહાની જ્ઞાન છે નહીં, જે જ્ઞાનથી સદ્ગતિ થાય અર્થાત્ શાંતિધામ-સુખધામ જવાનું થાય. હમણાં આપ બાળકોને દૃષ્ટિ મળી છે-કેવી રીતે સુખધામ બદલાઈ પછી માયાનું રાજ્ય કે દુઃખધામ બને છે. પોકારવા લાગે છે કે નયનહીન ને રાહ બતાવો. ભક્તિમાર્ગ નાં યજ્ઞ, દાન-પુણ્ય વગેરે થી કોઈ રાહ (માર્ગ) નથી મળતી-શાંતિધામ-સુખધામ જવાની. દરેક ને પોતાનો પાઈ ભજવવાનો જ છે. બાપ કહે છે મને પણ પાઈ મળેલો છે. ભક્તિમાર્ગ માં પોકારે છે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ ની રાહ બતાવો. તેનાં માટે કેટલાં યજ્ઞ-તપ, દાન-પુણ્ય વગેરે કરે છે, કેટલાં ભટકે છે. શાંતિધામ-સુખધામ માં ભટકવાનું હોતું જ નથી. આ પણ તમે જાણો છો, તે તો ફક્ત શાસ્ત્રોનું ભણતર અને શારીરિક ભણતરને જ જાણે છે. આ રુહાની બાપને તો બિલકુલ જાણતા જ નથી. રુહાની બાપ જ્ઞાન ત્યારે આવી ને આપે છે જ્યારે કે સર્વની સદ્ગતિ થાય છે. જૂની દુનિયા બદલાવાની હોય છે. મનુષ્ય થી દેવતા બને છે પછી આખી સૃષ્ટિ પર એક જ રાજ્ય હોય છે દેવી-દેવતાઓનું, જેને જ સ્વર્ગ કહે છે. આ પણ ભારતવાસી જાણે છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ભારતમાં જ હતો. તે સમયે કોઈ બીજો ધર્મ નહોતો. આપ બાળકોનાં માટે હમણાં છે સંગમયુગ. બાકી બધાં છે કળયુગમાં. તમે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર બેઠાં છો. જે-જે બાપ ને યાદ કરે છે, બાપ ની શ્રીમત પર ચાલે છે, તે સંગમયુગ પર છે. બાકી કળયુગમાં છે. હમણાં કોઈ સાવરન્ટી (રાજાઈ), કિંગડમ (રાજધાની) તો છે નહીં. અનેકમતો થી રાજ્ય ચાલે છે, સતયુગમાં તો એક મહારાજા ની જ મત ચાલે છે, વજીર નથી હોતાં. એટલી તાકાત રહે છે. પછી જ્યારે પતિત બને છે તો વજીર વગેરે રાખે છે કારણ કે તે તાકાત નથી રહેતી. હમણાં તો છે જ પ્રજા નું રાજ્ય, સતયુગ માં એક મત હોવાથી તાકાત રહે છે. હમણાં તમે તે તાકાત લઈ રહ્યાં છો, ૨૧ જન્મ ઇન્ડિપેન્ડન્ટ (સ્વતંત્ર) રાજાઈ કરો છો. પોતાનું જ દેવી ફેમિલી છે. હમણાં જ આ છે તમારો ઈશ્વરીય પરિવાર. બાપ કહે છે સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ની યાદ માં રહો છો તો તમે ઈશ્વરીય પરિવારનાં છો. જો દેહ-અભિમાન માં આવી ને ભૂલી જાઓ છો તો આસુરી પરિવારનાં છો. એક સેકન્ડમાં ઈશ્વરીય સંપ્રદાયનાં અને પછી એક સેકન્ડમાં આસુરી સંપ્રદાયનાં બની જાઓ છો. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરવાનું કેટલું સહજ છે. પરંતુ બાળકોને મુશ્કેલ લાગે છે.

બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી અને બાપ ને યાદ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. દેહ દ્વારા કર્મ તો કરવાનાં જ છે. દેહ વગર તો તમે કર્મ કરી નહિં શકશો. કોશિશ કરવાની છે કામકાજ કરતાં પણ અમે બાપ ને યાદ કરીએ. પરંતુ અહીંયા તો વગર કામે પણ યાદ નથી કરી શકતાં. ભૂલી જાય છે. આજ મહેનત છે. ભક્તિ માં એવું કાંઈ થોડી કહેવાય કે આખો દિવસ ભક્તિ કરો. તેમાં ટાઈમ હોય છે સવાર, સાંજ કે રાતનો. પછી મંત્ર વગેરે જે મળે છે, તે બુદ્ધિમાં રહે છે. અનેકાનેક શાસ્ત્ર છે. તે ભક્તિમાર્ગમાં વાંચે છે. તમારે તો કોઈ પુસ્તક વગેરે નથી વાંચવાનું, ન બનાવવાનું છે. આ મુરલી છપાવે પણ છે રિફ્રેશ થવા માટે. બાકી કોઈ પણ પુસ્તક વગેરે નહીં રહેશે. આ બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. જ્ઞાન તો છે જ એક બાપ માં. હમણાં જુઓ જ્ઞાન-વિજ્ઞાન ભવન નામ રાખ્યું છે, જેમ કે ત્યાં યોગ અને જ્ઞાન શીખવાડાય છે. વગર અર્થ એવાં-એવાં નામ રાખી દે છે. કાંઈ પણ ખબર નથી કે જ્ઞાન શું છે,

વિજ્ઞાન શું છે. હમણાં તમે જ્ઞાન અને વિજ્ઞાન ને જાણો છો. યોગ થી થાય છે હેલ્થ, જેને વિજ્ઞાન કહેવાય છે અને આ છે જ્ઞાન, જેમાં વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી સમજાવાય છે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી કેવી રીતે રિપીટ થાય છે તે જાણવાનું છે. પરંતુ તે ભણતર છે હદનું, અહીંયા તો તમને બેહદ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી બુદ્ધિમાં છે. અમે કેવી રીતે રાજ્ય લઈએ છે, કેટલો સમય અને ક્યારે રાજ્ય કરતાં હતાં, કેવી રીતે રાજધાની મળી હતી - આ વાતો બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતી. બાપ જ નોલેજકુલ છે. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, બાપ જ સમજાવે છે. બન્યો-બનેલ ડ્રામાને ન જાણવાનાં કારણે મનુષ્ય કહી દે છે-ફલાણા નિર્વાણ ગયાં કે જ્યોતિ જ્યોત સમાયા.

તમે જાણો છો બધાં મનુષ્ય માત્ર આ સૃષ્ટિ ચક્ર માં આવે છે, આનાંથી કોઈ એક પણ છૂટી નથી શકતું. બાપ સમજાવે છે મનુષ્ય ની આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે, કેટલો મોટો ડ્રામા છે. બધામાં આત્મા છે, તે આત્મામાં અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે. આને કહેવાય જાય છે બની બનેલી.... હવે ડ્રામા કહે છે તો જરૂર તેનો ટાઈમ પણ જોઈએ. બાપ સમજાવે છે આ ડ્રામા ૫ હજાર વર્ષનો છે. ભક્તિ માર્ગનાં શાસ્ત્રો માં લખી દીધું છે ડ્રામા લાખો વર્ષનો છે. આ સમયે જ જ્યારે કે બાપે આવીને સહજ રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો, આ સમયનાં માટે જ ગાયન છે કે કૌરવ ઘોર અંધકાર માં હતાં અને પાંડવ પ્રકાશ માં હતાં. તે લોકો સમજે છે કળયુગ માં તો હજું ૪૦ હજાર વર્ષ છે. તેમને આ ખબર નથી પડતી કે ભગવાન આવ્યાં છે, આ જૂની દુનિયા નું મોત સામે ઊભું છે. બધાં અજ્ઞાન નિંદ્રા માં સૂતાં પડ્યાં છે. જ્યારે લડાઈ જુએ છે તો કહે છે આ તો મહાભારત લડાઈ ની નિશાની છે. આ રિહર્સલ (પૂર્વપ્રયોગ) થતી રહેશે. પછી ચાલતાં-ચાલતાં બંધ થઈ જશે. તમે જાણો છો હમણાં આપણી પૂરી સ્થાપના થઈ થોડી છે. ગીતામાં આ થોડી છે કે બાપ એ સહજ રાજયોગ શીખવાડી અહીંયા જ રાજાઈ સ્થાપન કરી. ગીતામાં તો પ્રલય દેખાડી દીધી છે. દેખાડે છે બીજા બધાં મરી ગયાં, બાકી ૫ પાંડવ બચ્યાં. તે પણ પહાડો પર જઈને ગળી મર્યા. રાજયોગ થી શું થયું, કાંઈ પણ ખબર નથી. બાપ દરેક વાત સમજાવતા રહે છે. તે છે હદ ની વાત, હદ ની રચના હદનાં બ્રહ્મા રચે છે, પાલના પણ કરે છે બાકી પ્રલય નથી કરતાં. સ્ત્રીને એડોપ્ટ કરે છે. બાપ પણ આવીને એડોપ્ટ કરે છે. કહે છે હું આમનામાં પ્રવેશ કરી બાળકોને નોલેજ સંભળાવું છું, આમનાં દ્વારા બાળકોને રચું છું. બાપ પણ છે, ફેમિલી પણ છે, આ વાતો ખુબ ગુહ્ય છે. ખુબ ગંભીર વાતો છે. મુશ્કેલ થી કોઈની બુદ્ધિમાં બેસે છે. હવે બાપ કહે છે પહેલાં-પહેલાં તો સ્વયંને આત્મા સમજો, આત્મા જ એક શરીર છોડી બીજું લે છે. શરીર પર જ ભિન્ન-ભિન્ન નામ પડે છે. નામ, રૂપ, ફિગર્સ બધાં ભિન્ન-ભિન્ન છે. એક નાં ફિગર્સ બીજાથી ન મળે. દરેક આત્માનાં જન્મ-જન્માન્તરનાં પોતાના ફિગર્સ છે. પોતાની એક્ટ ડ્રામામાં નોંધાયેલી છે એટલે આને બન્યો-બનેલો ડ્રામા કહેવાય છે, હમણાં બેહદનાં બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. તો આપણે કેમ ન બાપ ને યાદ કરીએ. આજ મહેનત ની વાત છે.

આપ બાળકો જ્યારે યાદ ની યાત્રા માં બેસો છો તો માયાનાં તોફાન આવે છે, યુદ્ધ ચાલે છે, તેનાથી ગભરાવાનું નથી. માયા ઘડી-ઘડી યાદને તોડશે. સંકલ્પ-વિકલ્પ એવાં-એવાં આવશે જે એકદમ માથું ખરાબ કરી દેશે. તમે મહેનત કરો. બાપે સમજાવ્યું છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની કર્મેન્દ્રિયો વશ કેવી રીતે થઈ. આ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં. આ શિક્ષા તેમને ક્યાંથી મળી? હમણાં આપ બાળકોને આ બનવાની શિક્ષા મળી રહી છે. આમનામાં કોઈ વિકાર નથી હોતાં. ત્યાં રાવણ રાજ્ય જ નથી. અંત માં રાવણ રાજ્ય હોય છે. રાવણ શું ચીજ છે, આ કોઈ પણ નથી જાણતાં. ડ્રામા અનુસાર આ પણ નોંધ છે. ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં, એટલે જ નેતી-નેતી કરતાં આવ્યાં છે. હવે તમે સ્વર્ગવાસી બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગનાં માલિક છે ને. આમની આગળ માથું ટેકવા વાળા તમોપ્રધાન કનિષ્ઠ પુરુષ છે. બાપ કહે છે પહેલાં-પહેલાં તો એક વાત પાક્કી કરી લો-સ્વયંને આત્મા સમજો બાપ ને યાદ કરો. આમાં જ મહેનત છે. જેમ ૮ કલાક સરકારી નોકરી હોય છે ને. હમણાં તમે બેહદની સરકાર નાં મદદગાર છો. તમારે ઓછામાં ઓછું ૮ કલાક પુરુષાર્થ કરી યાદ માં રહેવાનું છે. આ અવસ્થા તમારી એવી પાક્કી થઈ જશે જે કોઈની પણ યાદ નહીં આવશે. બાપ ની યાદ માં જ શરીર છોડશો. પછી તે જ વિજય માળાનાં દાણા બનશો. એક રાજાની પ્રજા કેટલી અસંખ્ય હોય છે. અહીંયા પણ પ્રજા બનવાની છે. તમે વિજય માળા નાં દાણા પૂજવાનાં લાયક બનશો. ૧૬,૧૦૮ ની માળા પણ હોય છે. એક મોટા બોક્સમાં પડી રહે છે. ૮ ની માળા છે, ૧૦૮ ની પણ છે. અંત માં પછી ૧૬,૧૦૮ ની પણ બને છે. આપ બાળકોએ જ બાપ થી રાજયોગ શીખી આખા વિશ્વને સ્વર્ગ બનાવ્યું છે એટલે તમે પૂજાઓ છો. તમે જ પૂજ્ય હતાં, પછી પૂજારી બન્યાં છો. આ દાદા કહે છે મેં પોતે માળા ફેરવી છે, લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિરમાં આમ તો રુદ્ર માળા હોવી જોઈએ. તમે પહેલા રુદ્ર માળા પછી રૂંડ માળા બનો છો. પહેલાં નંબર માં છે રુદ્ર માળા જેમાં શિવ

પણ છે રૂંડ માળા માં શિવ ક્યાંથી આવે. તે છે વિષ્ણુ ની માળા. આ વાતોને પણ કોઈ સમજે થોડી છે. હમણાં તમે કહો છો અમે શિવબાબાનાં ગળાનો હાર જઈને બનીએ છીએ. બ્રાહ્મણોની માળા નથી બની શકતી. બ્રાહ્મણોની માળા હોતી નથી તમે જેટલાં યાદ માં રહો છો પછી ત્યાં પણ નજીકમાં જ આવીને રાજ્ય કરશો. આ ભણતર બીજી કોઈ જગ્યાએ મળી ન શકે. તમે જાણો છો હવે આપણે આ જૂનાં શરીર ને છોડી સ્વર્ગવાસી બનીશું. આખું ભારત સ્વર્ગવાસી બનશે. ઈનપર્ટિક્યુલર (ખાસ), ભારત જ સ્વર્ગ હતું. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે, લાખો વર્ષની વાત હોઈ નથી શકતી. દેવતાઓને જ ૫ હજાર વર્ષ થયા, સ્વર્ગને મનુષ્ય ભૂલી ગયાં છે. તો એમ જ કહી દે છે. બાકી છે કાંઈ નહીં. આટલું જૂનું સવંત વગેરે છે થોડી. છે જ સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી પછી બીજા ધર્મવાળા આવે છે. જૂની વસ્તુ કામ શું આવશે. કેટલી ખરીદી કરે છે, જૂની વસ્તુ ની ખુબ વેલ્યુ કરે છે. સૌથી વેલ્યુએબલ (મુલ્યવાન) છે શિવબાબા, કેટલાં શિવલિંગ બનાવે છે. આત્મા આટલી નાની બિંદી છે, આ કોઈને પણ સમજમાં નથી આવતું. અતિ સૂક્ષ્મ રુપ છે. બાપ જ સમજાવે છે આટલી નાની બિંદી માં આટલો પાર્ટ નોંધાયેલો છે, આ ડ્રામા રીપીટ થતો રહે છે, આ જ્ઞાન તમને ત્યાં નહીં રહેશે. આ પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. તો પછી કોઈ સહજ રાજયોગ શીખવાડી કેવી રીતે શકે. આ બધું ભક્તિમાર્ગ નાં માટે બેસીને બનાવ્યું છે. હમણાં બાળકો જાણે છે બાપ દ્વારા બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય - ત્રણ ધર્મ સ્થાપન થઈ રહ્યાં છે ભવિષ્ય નવી દુનિયાનાં માટે. તે ભણતર જે તમે ભણો છો તે છે આ જન્મનાં માટે. આની પ્રાલબ્ધ તમને નવી દુનિયામાં મળવાની છે. આ ભણતર હોય છે સંગમયુગ પર. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. મનુષ્ય થી દેવતા તો જરૂર સંગમ પર બન્યા હશે. બાપ બાળકોને બધું રહસ્ય સમજાવે છે. આ પણ બાબા જાણે છે તમે આખો દિવસ આ યાદમાં રહી નહિં શકો, ઇમ્પોસિબલ (અસંભવ) છે એટલે ચાર્ટ રાખો, જુઓ અમે ક્યાં સુધી યાદમાં રહી શકીએ છીએ? દેહનું અભિમાન હશે તો યાદ કેવી રીતે રહી શકશે! પાપો નો બોજો માથા પર ખુબ છે એટલે બાબા કહે છે યાદ માં રહો. ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર પોકેટ માં મૂકી રાખો, પરંતુ તમે ઘડી-ઘડી ભૂલી જાઓ છો. અલફ ને યાદ કરવાથી બે વગેરે બધું યાદ આવી જાય છે. બેજ તો સદા લગાવેલો રહે. લિટરેચર (સાહિત્ય) પણ હોય, કોઈ પણ સારા વ્યક્તિ હોય તો તેમને આપવું જોઈએ. સારા વ્યક્તિ ક્યારે મફતમાં લેશે નહીં. પૂછે, આના શું પૈસા છે? બોલો-આ ગરીબો ને તો મફતમાં અપાય છે, બાકી જે જેટલાં આપે. રોયલ્ટી હોવી જોઈએ. તમારી રીત-રિવાજ દુનિયાથી બિલકુલ ન્યારી હોવી જોઈએ. રોયલ વ્યક્તિ જાતે જ કંઈ ને કંઈ આપી દેશે. આ તો આપણે બધાને આપીએ છીએ કલ્યાણ માટે. કોઈ વાંચીને પણ તમને પૈસા મોકલી દેશે. ખર્ચો તો તમે કરો છો ને. બોલો, અમે પોતાનું તન-મન-ધન ભારત ની સેવામાં ખર્ચ કરીએ છીએ. અચ્છ!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ બેહદની સરકારને મદદ કરવાનાં માટે ઓછામાં ઓછો ૮ કલાક યાદમાં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. યાદ માં જે માયા વિઘ્ન નાખે છે તેનાથી ગભરાવાનું નથી.
2. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર ઈશ્વરીય સંપ્રદાય નાં બની, ઈશ્વર ની મત પર ચાલવાનું છે. કર્મ કરતાં પણ એક બાપ ની યાદ માં રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે.

વરદાન :- બેગર ટ્ર પ્રિન્સ નો પાર્ટ પ્રેક્ટીકલ માં ભજવવા વાળા ત્યાગી અથવા શ્રેષ્ઠ ભાગ્યશાળી આત્મા ભવ જેમ ભવિષ્યમાં વિશ્વ મહારાજન દાતા હશે. એવા હમણાં થી દાતાપણા નાં સંસ્કાર ઈમર્જ (જાગૃત) કરો. કોઈનાથી કોઈ સેલવેશન લઈને પછી સેલવેશન આપો-એવું સંકલ્પ માં પણ ન હોય-આને જ કહેવાય છે બેગર ટ્ર પ્રિન્સ. સ્વયં લેવાની ઈચ્છા વાળા નહીં. આ અલ્પકાળની ઈચ્છા થી બેગર. એવાં બેગર જ સમ્પન્ન મૂર્ત છે. જે હમણાં બેગર ટ્ર પ્રિન્સ નો પાર્ટ પ્રેક્ટીકલ માં ભજવે છે તેમને કહેવાય છે સદા ત્યાગી અથવા શ્રેષ્ઠ ભાગ્યશાળી. ત્યાગ થી સદાકાળ નું ભાગ્ય સ્વતઃ બની જાય છે.

સ્લોગન :- સદા હર્ષિત રહેવાનાં માટે સાક્ષીપણા ની સીટ પર દૃષ્ટા બનીને દરેક ખેલ (રમત) જુઓ.

“ મીઠા બાળકો - આ બેહદની રમત માં તમે આત્મા રૂપી એક્ટર પાર્ટધારી છો , તમારું નિવાસસ્થાન છે - સ્વીટ સાઈલેન્સ હોમ , જ્યાં હવે જવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- જે ડ્રામાની રમતને યથાર્થ રીતે જાણે છે, તેમનાં મુખ થી કયા શબ્દ નથી નીકળી શકતાં?

ઉત્તર :- આ એવાં ન હોત તો આવું હોત.....આ થવું ન જોઈએ-આવાં શબ્દ ડ્રામાની રમતને જાણવા વાળા નહીં કહેશે. આપ બાળકો જાણો છો આ ડ્રામા ની રમત જું માફક ફરતી રહે છે, જે કંઈ થાય છે બધું ડ્રામામાં નોંધ છે, કોઈ ફિકર ની વાત નથી.

ઓમ શાંતિ ! બાપ જ્યારે પોતાનો પરિચય બાળકોને આપે છે તો બાળકોને પોતાનો પરિચય પણ મળી જાય છે. બધાં બાળકો લાંબો સમય દેહ-અભિમાની થઈને રહે છે. દેહી-અભિમાની થાય તો બાપનો યથાર્થ પરિચય થાય. પરંતુ ડ્રામા એવું છે નહીં. ભલે કહે પણ છે ભગવાન ગોડ ફાધર છે, રચતા છે, પરંતુ જાણતાં નથી. શિવલિંગ નાં ચિત્ર પણ છે, પરંતુ એટલાં મોટા તો એ છે નહીં. યથાર્થ રીતે ન જાણવાનાં કારણે બાપ ને ભૂલી જાય છે. બાપ છે પણ રચતા, જરૂર રચશે પણ નવી દુનિયા, તો જરૂર આપણને બાળકોને નવી દુનિયાની રાજધાની નો વારસો હોવો જોઈએ. સ્વર્ગનું નામ પણ ભારતમાં પ્રસિદ્ધ છે, પરંતુ સમજતાં કંઈ પણ નથી. કહે છે ફલાણા મર્યા સ્વર્ગ પધાર્યા. હવે એવું ક્યારે હોય છે શું. હમણાં તમે સમજો છો આપણે બધાં તુચ્છબુદ્ધિ હતાં, નંબરવાર તો કહેશે ને. મુખ્યનાં માટે જ સમજાવવાનું છે કે હું આમનામાં આવું છું, અનેક જન્મોવાળા અંતિમ શરીરમાં. આ છે નંબરવન. બાળકો સમજે છે હમણાં અમે એમનાં બાળકો બ્રાહ્મણ બની ગયાં. આ બધી છે સમજવાની વાતો. બાપ આટલાં સમય થી સમજાવતા જ રહે છે. નહિં તો સેકન્ડ ની વાત છે બાપને ઓળખવાં. બાપ કહે છે મને યાદ કરશો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. નિશ્ચય થઈ ગયા પછી કોઈ પણ વાતમાં પ્રશ્ન વગેરે ઉઠી નથી શકતો. બાપે સમજાવ્યું છે-તમે પાવન હતાં જ્યારે શાંતિધામ માં હતાં. આ વાતો પણ તમે જ બાપ દ્વારા સાંભળો છો. બીજા કોઈ સંભળાવી ન શકે. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ ક્યાંની રહેવાસી છીએ. જેમ નાટક નાં એક્ટર્સ કહેશે અમે અહીંયા નાં રહેવાસી છીએ, કપડાં બદલી ને સ્ટેજ પર આવી જશે. હમણાં તમે સમજો છો આપણે અહીંયા નાં રહેવાસી નથી. આ એક નાટક શાળા છે. આ હમણાં બુદ્ધિમાં આવ્યું છે કે આપણે મૂળવતન નાં નિવાસી છીએ, જેને સ્વીટ સાઈલેન્સ હોમ (શાંતિધામ) કહેવાય છે. આનાં માટે જ બધાં ઈચ્છે છે કારણ કે આત્મા દુઃખી છે ને. તો કહે છે અમે કેવી રીતે પાછાં ઘરે જઈએ. ઘરની ખબર ન હોવાનાં કારણે ભટકે છે. હવે તમે ભટકવા થી છૂટ્યાં. બાળકો ને ખબર પડી ગઈ છે, હવે તમારે સાચે જ ઘરે જવાનું છે. અહમ આત્મા કેટલી નાની બિંદી છે. આ પણ વન્ડર છે જેને કુદરત કહેવાય છે. આટલી નાની બિંદીમાં આટલો પાર્ટ ભરેલો છે. પરમપિતા પરમાત્મા કેવી રીતે પાર્ટ ભજવે છે, આ પણ તમે જાણી ગયાં છો. સૌથી મુખ્ય પાર્ટધારી એ છે, કરનકરાવનહાર છે ને. આપ મીઠા-મીઠા બાળકોને આ હવે સમજમાં આવ્યું છે કે આપણે આત્માઓ શાંતિધામ થી આવીએ છીએ. આત્માઓ કોઈ નવી થોડી નીકળે છે, જે શરીરમાં પ્રવેશ કરે છે. ના. આત્માઓ બધી સ્વીટ હોમ માં રહે છે. ત્યાંથી આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. બધાએ પાર્ટ ભજવવાનો છે. આ રમત છે. આ સૂર્ય, ચંદ્ર, તારાઓ વગેરે શું છે! આ બધી બત્તીઓ છે, જેમાં રાત અને દિવસ ની રમત ચાલે છે. ઘણાં કહે છે સૂર્ય દેવતાય નમઃ, ચંદ્રમા દેવતાય નમઃ.....પરંતુ વાસ્તવમાં આ કોઈ દેવતાઓ છે નહીં. આ રમત ની કોઈને ખબર નથી. સૂર્ય ચંદ્ર ને પણ દેવતા કહી દે છે. વાસ્તવમાં આ બધાં વિશ્વ નાટક માટેની બત્તીઓ છે. આપણે રહેવાસી છીએ સ્વીટ સાઈલેન્સ હોમ નાં. અહીંયા આપણે પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છીએ, આ જૂ માફક ચક્ર ફરતું રહે છે, જે કંઈ થાય છે ડ્રામા માં નોંધ છે. એવું ન કહેવું જોઈએ કે એવું ન હોત તો આવું થાત. આ તો ડ્રામા છે ને. ઉદાહરણ જેમ કે તમારી માં હતી, વિચારમાં તો નહોતું ને કે ચાલી જશે. સારું, શરીર છોડી દીધું-ડ્રામા. હવે પોતાનો નવો પાર્ટ ભજવી રહી છે. ફિકરની કોઈ વાત નથી. અહીંયા આપ સર્વ બાળકો ની બુદ્ધિ માં છે આપણે એક્ટર્સ છીએ, આ હાર અને જીત ની રમત છે. આ હાર-જીત ની રમત માયા પર આધારિત છે. માયા થી હારે હાર છે અને માયા થી જીતે જીત. આ ગાયે તો બધાં છે પરંતુ બુદ્ધિ માં જ્ઞાન જરા પણ નથી. તમે જાણો છો માયા શું વસ્તુ છે, આ તો રાવણ છે, જેને જ માયા કહેવાય છે. ધન ને સંપત્તિ કહેવાય. ધનને માયા નહીં કહેશું. મનુષ્ય સમજે છે આમની પાસે ખુબ ધન છે. તો કહી દે છે માયા નો

નશો છે. પરંતુ માયા નો નશો હોય છે કે! માયાને તો આપણે જીતવાની કોશિશ કરીએ છીએ. તો આમાં કોઈ પણ વાતમાં સંશય ન ઉઠવો જોઈએ. કાચી અવસ્થા હોવાનાં કારણે જ સંશય ઊઠે છે. હમણાં ભગવાનુવાચ છે-કોના પ્રતિ? આત્માઓનાં પ્રતિ. ભગવાન તો જરૂર શિવ જ જોઈએ જે આત્માઓનાં પ્રતિ કહે. કૃષ્ણ તો દેહધારી છે. તે આત્માઓનાં પ્રતિ કેવી રીતે કહેશે. તમને કોઈ દેહધારી જ્ઞાન નથી સંભળાવતાં. બાપને તો દેહ છે નહીં. બીજા તો બધાને દેહ છે, જેમની પૂજા કરે છે એમને યાદ કરવું તો સહજ છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને કહેશે દેવતા. શિવને ભગવાન કહે છે. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન, એમને દેહ છે નહીં. આ પણ તમે જાણો છો જ્યારે મૂળવતન માં આત્માઓ હતી તો તમને દેહ હતું? ના. તમે આત્માઓ હતી. આ બાબા પણ આત્મા છે. ફક્ત એ પરમ છે, એમનો પાર્ટ ગવાયેલો છે. પાર્ટ ભજવીને ગયાં છે, ત્યારે જ પૂજા થાય છે. પરંતુ એક પણ મનુષ્ય નથી જેમને આ ખબર હોય-૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ પરમપિતા પરમાત્મા રચતા આવ્યા હતાં, એ છે જ હવેનલી ગોડફાધર. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી કલ્પ નાં સંગમ પર એ આવે છે, પરંતુ કલ્પની આયુ લાંબી-પહોળી કરી દેવાથી બધાં ભૂલી ગયા છે. આપ બાળકોને બાપ બેસી સમજાવે છે, તમે પોતે કહો છો બાબા અમે તમારા થી કલ્પ-કલ્પ મળીએ છીએ, અને તમારા થી વારસો લઈએ છીએ, પછી કેવી રીતે ગુમાવીએ છીએ - આ બુદ્ધિ માં છે. જ્ઞાન તો અનેક પ્રકાર નાં છે પરંતુ જ્ઞાન નાં સાગર ભગવાન ને જ કહેવાય છે. હવે આ પણ બધાં સમજે છે- વિનાશ થશે જરૂર. પહેલાં પણ વિનાશ થયો હતો. કેવી રીતે થયો હતો-આ કોઈને પણ ખબર નથી. શાસ્ત્રો માં તો વિનાશનાં માટે શું-શું લખી દીધું છે. પાંડવ અને કૌરવો ની યુદ્ધ કેવી રીતે થઈ શકે!

હમણાં તમે બ્રાહ્મણ છો સંગમયુગ પર. બ્રાહ્મણોની તો કોઈ લડાઈ છે નહીં. બાપ કહે છે તમે મારાં બાળકો છો નોનવાયોલેન્સ, ડબલ અર્હિસક. હમણાં તમે નિર્વિકારી બની રહ્યાં છો. તમે જ બાપ થી કલ્પ-કલ્પ વારસો લો છો. આમાં કંઈ પણ તકલીફ ની વાત નથી. નોલેજ ખુબ સહજ છે. ૮૪ જન્મોનું ચક્ર તમારી બુદ્ધિ માં છે. હમણાં નાટક પૂરું થાય છે, બાકી થોડો સમય છે. તમે જાણો છો-હમણાં એવો સમય આવવા વાળો છે જે સાહુકારો ને પણ અનાજ નહીં મળશે, પાણી નહીં મળશે. આને કહેવાય છે દુઃખનાં પહાડ, ખૂને નાહક રમત છે ને. આટલાં બધાં ખતમ થઈ જશે. કોઈ ભૂલ કરે છે તો તેમને દંડ મળે છે, આમણે શું ભૂલ કરી છે? ફક્ત એક જ ભૂલ કરી છે, જે બાપને ભૂલ્યાં છે. તમે તો બાપ થી રાજાઈ લઈ રહ્યાં છો. બાકી મનુષ્ય તો સમજે છે મર્યા કે મર્યા. મહાભારત લડાઈ થોડી પણ શરૂ થઈ તો મરી જશે. તમે તો જીવતા છો ને. તમે ટ્રાન્સફર થઈ ને અમરલોક માં જાઓ છો, આ ભણતર ની તાકાત થી. ભણતર ને સોર્સ ઓફ ઈનકમ (આવકનું સાધન) કહેવાય છે. શાસ્ત્રો નું પણ ભણતર છે, એનાથી પણ ઈનકમ થાય છે, પરંતુ તે ભણતર છે ભક્તિ નું. હવે બાપ કહે છે હું તમને આ લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં બનાવું છું. તમે હમણાં સ્વચ્છ બુદ્ધિ બનો છો. તમે જાણો છો આપણે ઊંચે થી ઊંચા બનીએ છીએ, પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં નીચે ઉતરીએ છીએ. નવાં થી જન્મું થાય છે. સીડી જરૂર ઉતરવી પડે ને. હમણાં સૃષ્ટિની પણ ઉતરતી કળા છે. ચઢતી કળા હતી તો આ દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, સ્વર્ગ હતું. હમણાં નર્ક છે. હમણાં તમે ફરીથી પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો-સ્વર્ગવાસી બનવા માટે. બાબા-બાબા કરતાં રહો છો.

ઓ ગોડફાધર કહીને પોકારે છે પરંતુ આ થોડી સમજ છે કે એ આત્માઓનાં બાપ ઊંચે થી ઊંચા છે, આપણે એમનાં બાળકો પછી દુઃખી કેમ? હમણાં તમે સમજો છો દુઃખી પણ થવાનું જ છે. આ સુખ અને દુઃખની રમત છે ને. જીત માં સુખ છે, હાર માં દુઃખ છે. બાપે રાજ્ય આપ્યું, રાવણે છીનવી લીધું. હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે-બાપ થી અમને સ્વર્ગનો વારસો મળતો રહે છે. બાપ આવેલાં છે, હમણાં ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે તો પાપ કપાઈ જાય. જન્મ-જન્માન્તર નો માથા પર બોજો છે ને. આ પણ તમે જાણો છો, તમે કોઈ બહું દુઃખી નથી થતાં. કાંઈક સુખ પણ છે - આટે મેં નમક (લોટ માં મીઠું). જેને કાગ વિષ્ટા સમાન સુખ કહેવાય છે. તમે જાણો છો સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. જગત નાં ગુરુ પણ એક થયાં. વાનપ્રસ્થ માં ગુરુ કરાય છે. હમણાં તો નાનપણ માં પણ ગુરુ કરાવી દે છે કે જો મરી જાય તો સદ્ગતિ ને પામશે. બાપ કહે છે વાસ્તવમાં કોઈને પણ ગુરુ ન કહી શકાય. ગુરુ તે જે સદ્ગતિ આપે. સદ્ગતિ દાતા તો એક જ છે. બાકી કાઈસ્ટ, બુદ્ધ વગેરે કોઈ પણ ગુરુ નથી. તેઓ આવે છે તો બધાને સદ્ગતિ મળે છે શું! કાઈસ્ટ આવ્યા, તેમના પાછળ બધાં આવવા લાગ્યાં. જે પણ તે ધર્મ નાં હતાં. પછી તેમને ગુરુ કેવી રીતે કહેશો, જ્યારે કે લઈ આવવા માટે નિમિત્ત બન્યા છે. પતિત-પાવન એક જ બાપને કહે છે, તે બધાને પાછાં લઈ જવા વાળા છે. સ્થાપના પણ કરે છે, ફક્ત બધાને લઈ જાય તો પ્રલય થઈ જાય. પ્રલય તો થતી નથી. સર્વ શાસ્ત્રમઈ શિરોમણી શ્રીમદ્ ભગવદગીતા ગવાયેલી છે. ગાયન છે-ચદા ચદાહિ..... ભારતમાં જ બાપ આવે છે. સ્વર્ગની બાદશાહી આપવા વાળા બાપ છે એમને પણ

સર્વવ્યાપી કહી દે છે. હમણાં આપ બાળકોને ખુશી છે કે નવી દુનિયામાં આખા વિશ્વ પર એક આપણું જ રાજ્ય હશે. તે રાજ્ય ને કોઈ છીનવી નથી શકતું. અહીંયા તો ટુકડા-ટુકડા પર આપસમાં કેટલું લડતા રહે છે. તમને તો મજા છે. ખગીઓ (ખુશી માં નાચવાનું) મારવાની છે. કલ્પ-કલ્પ બાબા થી આપણે વારસો લઈએ છીએ તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. બાપ કહે છે મને યાદ કરો છતાં પણ ભૂલી જાઓ છો. કહે છે-બાબા યોગ તૂટી જાય છે. બાબાએ કહ્યું છે યોગ અક્ષર નીકાળી દો. તે તો શાસ્ત્રો નો અક્ષર છે. બાપ કહે છે-મને યાદ કરો. યોગ ભક્તિમાર્ગ નો અક્ષર છે. બાપ થી બાદશાહી મળે છે સ્વર્ગની, એમને તમે યાદ નહીં કરશો તો વિકર્મ વિનાશ કેવી રીતે થશે. રાજાઈ કેવી રીતે મળશે. યાદ નહીં કરશો તો પદ પણ ઓછું થઈ જશે, સજા પણ ખાશે. આ પણ અક્કલ નથી. એટલાં બેસમજ બની ગયાં છો. હું કલ્પ-કલ્પ તમને કહું છું-મામેકમ યાદ કરો. જીવતે જીવ આ દુનિયાથી મરી જાઓ. બાપની યાદ થી તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે વિજય માળાનો દાણો બની જશો. કેટલું સહજ છે. ઊંચે થી ઊંચા શિવબાબા અને બ્રહ્મા બંને હાઈએસ્ટ (ઊંચા) છે. એ પારલૌકિક અને આ અલૌકિક. બિલકુલ સાધારણ શિક્ષક છે. તે શિક્ષક તો પણ સજા આપે છે, આ તો પુચકાર આપતા રહે છે. કહે છે-મીઠા બાળકો, બાપ ને યાદ કરો, સતોપ્રધાન બનવાનું છે. પતિત-પાવન એક જ બાપ છે. ગુરુ પણ તે જ થયા બીજા કોઈ ગુરુ થઈ ન શકે. કહે છે બુદ્ધ પાર નિર્વાણ ગયા-આ બધાં ગપોડા છે. એક પણ પાછું જઈ ન શકે. બધાનો ડ્રામામાં પાઈ છે. કેટલી વિશાળ બુદ્ધિ અને ખુશી રહેવી જોઈએ. ઉપર થી લઈને બધું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં છે. બ્રાહ્મણ જ જ્ઞાન ઉઠાવે છે. ન શુદ્રોમાં, ન દેવતાઓમાં આ જ્ઞાન છે. હવે સમજવા વાળા સમજે. જે ન સમજે એમનું મોત છે. પદ પણ ઓછું થઈ જશે. સ્કૂલમાં પણ નથી ભણતાં તો પદ પણ ઓછું થઈ જાય છે. અલ્ફ બાબા, બે બાદશાહી. આપણે ફરીથી પોતાની રાજધાનીમાં જઈ રહ્યા છીએ. આ જૂની દુનિયા ખતમ થઈ જશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ આપણને એવાં નવાં વિશ્વની રાજાઈ આપે છે જેને કોઈ પણ છીનવી નથી શકતું-આ ખુશીમાં ખગીયાં મારવાની છે.
2. વિજયમાળા નો દાણા બનવા માટે જીવતે જીવ આ જૂની દુનિયા થી મરવાનું છે. બાપ ની યાદ થી વિકર્મ વિનાશ કરવાનાં છે.

વરદાન :- એકની સાથે સર્વ સંબંધ નિભાવવા વાળા સર્વ કિનારા થી મુક્ત સંપૂર્ણ ફરિશ્તા ભવ જેમ કોઈ વસ્તુ બનાવો છે જ્યારે તે બનીને તૈયાર થઈ જાય છે તો કિનારો છોડી દે છે, એમ જેટલાં સમ્પન્ન સ્ટેજ નાં સમીપ આવતાં જશો એટલો સર્વ થી કિનારો થતો જશે. જ્યારે બધાં બંધનો થી વૃત્તિ દ્વારા કિનારો થઈ જાય અર્થાત્ કોઈ માં પણ લગાવ ન હોય ત્યારે સંપૂર્ણ ફરિશ્તા બનશો. એકની સાથે સર્વ સંબંધ નિભાવવાં - આ જ ઠેકાણું છે, આનાથી જ અંતિમ ફરિશ્તા જીવનની મંજિલ સમીપ અનુભવ થશે. બુદ્ધિનું ભટકવાનું બંધ થઈ જશે.

સ્લોગન :- સ્નેહ એવું ચુંબક છે જે ઝલાનિ કરવા વાળા ને પણ સમીપ લઈ આવે છે.

“ પુરુષાર્થ અને પરિવર્તનનાં ગોલ્ડન યાન્સ (સ્વર્ણિમ તક) નું વર્ષ ”

આજે સમર્થ બાપ પોતાનાં સમર્થ બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. જે સમર્થ આત્માઓએ સૌથી મોટામાં મોટું સમર્થ કાર્ય વિશ્વને નવું શ્રેષ્ઠ વિશ્વ બનાવવાનો દૃઢ સંકલ્પ કર્યો છે. દરેક આત્માને શાંત કે સુખી બનાવવાનું સમર્થ કાર્ય કરવાનો સંકલ્પ કર્યો છે અને એ જ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ ને લઈને દૃઢ નિશ્ચયબુદ્ધિ બની કાર્યને પ્રત્યક્ષ રુપમાં લાવી રહ્યાં છે. બધાં સમર્થ બાળકોનો એક જ આ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ છે કે શ્રેષ્ઠ કાર્ય થવાનું જ છે. આનાથી પણ વધારે આ નિશ્ચિત છે કે આ કાર્ય થયેલું જ છે. ફક્ત કર્મ અને ફળનાં પુરુષાર્થ અને પ્રાલબ્ધનાં નિમિત્ત અને નિર્માણનાં કર્મ ફિલોસોફી (તત્ત્વજ્ઞાન) નાં અનુસાર નિમિત્ત બની કાર્ય કરી રહ્યાં છે. ભાવી અટલ છે. પરંતુ ફક્ત તમે શ્રેષ્ઠ ભાવના દ્વારા, ભાવનાનું ફળ અવિનાશી પ્રાપ્ત કરવાનાં નિમિત્ત બનેલાં છો. દુનિયાની અજાણ આત્માઓ આ વિચારે છે - કે શાંતિ થશે, શું થશે, કેવી રીતે થશે! કોઈ ઉમ્મીદ નથી દેખાતી. શું સાચે જ થશે! અને તમે કહો છો, થશે તો શું પરંતુ થયેલું જ છે કારણ કે નવી વાત નથી. અનેક વખત થયેલું છે અને હમણાં પણ થયેલું જ છે. નિશ્ચયબુદ્ધિ નિશ્ચિત ભાવી ને જાણો છો. આટલો અટલ નિશ્ચય કેમ છે? કારણ કે સ્વ પરિવર્તનનાં પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ થી જાણો છો કે પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ ની આગળ બીજા કોઈ પ્રમાણ ની આવશ્યકતા જ નથી. સાથે-સાથે પરમાત્મા કાર્ય સદા સફળ છે જ છે. આ કાર્ય આત્માઓ, મહાન આત્માઓ કે ધર્મ આત્માઓનું નથી. પરમાત્મા કાર્ય સફળ થયેલું જ છે, એવાં નિશ્ચયબુદ્ધિ, નિશ્ચિત ભવિષ્યને જાણવા વાળા નિશ્ચિત આત્માઓ છો. લોકો કહે છે અથવા ડરે છે કે વિનાશ થશે અને તમે નિશ્ચિત છો કે નવી સ્થાપના થશે. કેટલું અંતર છે - અસંભવ અને સંભવનું. તમારી સામે સદા સ્વર્ણિમ દુનિયાનો, સ્વર્ણિમ સૂર્ય ઉદય થયેલો જ છે અને તેમની સામે છે વિનાશનાં કાળા વાદળો. હમણાં તમે બધાં તો સમય સમીપ હોવાનાં કારણે સદા ખુશીનાં ધુંધરુ પહેરી નાચતાં રહો છો કે આજે જૂની દુનિયા છે, કાલે સ્વર્ણિમ દુનિયા થશે. આજ અને કાલ આટલાં સમીપ પહોંચી ગયાં છો.

હવે આ વર્ષ “સંપૂર્ણતા અને સમાનતા” ને સમીપ અનુભવ કરવાની છે. સંપૂર્ણતા આપ સર્વ ફરિશ્તાઓનો વિજય માળા લઈ આહવાન કરી રહી છે. વિજય માળાનાં અધિકારી તો બનવું છે ને. સંપૂર્ણ બાપ અને સંપૂર્ણ સ્ટેજ બન્નેવ જ આપ બાળકોને બોલાવી રહ્યાં છે કે આવો શ્રેષ્ઠ આત્માઓ આવો, સમાન બાળકો આવો, સમર્થ બાળકો આવો, સમાન બની પોતાનાં સ્વીટ હોમ માં વિશ્રામી બનો. જેમ બાપદાદા વિધાતા છે, વરદાતા છે એમ તમે પણ આ વર્ષ વિશેષ બ્રાહ્મણ આત્માઓ પ્રતિ કે સર્વ આત્માઓનાં પ્રતિ વિધાતા બનો, વરદાતા બનો. કાલે દેવતા બનવા વાળા છો હવે અંતિમ ફરિશ્તા સ્વરુપ બનો. ફરિશ્તા શું કરે? વરદાતા બની વરદાન આપે છે. દેવતા સદા આપે છે, લેતા નથી. લેવતા નથી કહેતાં. તો વરદાતા અને વિધાતા, ફરિશ્તા સો દેવતા... હમણાં આ મહામંત્ર અમે ફરિશ્તા સો દેવતા, આ મંત્રને વિશેષ સ્મૃતિ સ્વરુપ બનાવો. મનમનાભવ તો થઈ જ ગયાં, આ આદિ નો મંત્ર રહ્યો. હમણાં આ સમર્થ મંત્ર ને અનુભવ માં લાવો. “આ થવું જોઈએ, આ મળવું જોઈએ” આ બંનેવ વાતો લેવતા બનાવે છે. લેવતા-પણા નાં સંસ્કાર દેવતા બનવામાં સમય લગાડી દેશે, એટલે આ સંસ્કારોને સમાપ્ત કરો. પહેલાં જન્મમાં બ્રહ્માનાં ઘરે થી દેવતા બની નવાં જીવન, નવાં યુગનાં વન નંબર માં આવો. સવંત પણ વન-વન-વન હોય. પ્રકૃતિ પણ સતોપ્રધાન નંબરવન હોય. રાજ્ય પણ નંબરવન હોય. તમારી ગોલ્ડન સ્ટેજ પણ નંબરવન હોય. એક દિવસનાં ફરક માં પણ વન-વન-વન થી બદલાઈ જશે. હમણાં થી ફરિશ્તા સો દેવતા બનવાનાં માટે બહુજકાળ (લાંબાકાળ) નાં સંસ્કાર પ્રેક્ટીકલ કર્મમાં ઈમર્જ (જાગૃત) કરો કારણકે બહુજકાળ નું જે ગાયન છે, તે બહુજકાળ ની સીમા હવે સમાપ્ત થઈ રહી છે. તેની તારીખ ની ગણતરી નહિ કરો.

વિનાશ ને અંતકાળ કહેવાશે, તે સમયે બહુજકાળ નો યાન્સ (તક) તો સમાપ્ત છે જ, પરંતુ થોડાં સમય નો પણ યાન્સ સમાપ્ત થઈ જશે એટલે બાપદાદા બહુજકાળ ની સમાપ્તિ નો ઈશારો આપી રહ્યાં છે. પછી બહુજકાળ ની ગણતરી નો યાન્સ સમાપ્ત થઈ થોડો સમય પુરુષાર્થ, થોડો સમય પ્રાલબ્ધ, આ જ કહેવાશે. કર્મો નાં ખાતામાં હવે બહુજકાળ ખતમ થઈ થોડો સમય કે અલ્પકાળ આરંભ થઈ રહ્યો છે એટલે આ વર્ષ પરિવર્તન કાળ નું વર્ષ

છે. બહુજકાળ થી થોડાં સમય માં પરિવર્તન થવાનું છે, એટલે આ વર્ષનાં પુરુષાર્થ માં બહુજકાળ નો હિસાબ જેટલો જમા કરવાં ઈચ્છો તે કરી લો. પછી ઉલ્હના (ફરિયાદ) નહીં આપતા કે અમે તો અલબેલા થઈને ચાલી રહ્યાં હતાં. આજે નહીં તો કાલે બદલાઈ જ જઈશું એટલે કર્મની ગતિને જાણવા વાળા બનો. નોલેજકુલ બની તીવ્ર ગતિ થી આગળ વધો. એવું ન થાય બે હજાર નો હિસાબ જ લગાવતા રહો. પુરુષાર્થ નો હિસાબ અલગ છે અને સૃષ્ટિ પરિવર્તન નો હિસાબ અલગ છે. એવું નહીં વિચારો-કે હજું ૧૫ વર્ષ પડ્યાં છે, હજું ૧૮ વર્ષ પડ્યાં છે. ૯૯ માં થશે...આવું નહીં વિચારતા રહેજો. હિસાબ ને સમજો. પોતાનો પુરુષાર્થ અને પ્રાલબ્ધ નાં હિસાબ ને જાણી તે ગતિ થી આગળ વધો. નહીં તો બહુજકાળ નાં જૂનાં સંસ્કાર જો રહી ગયાં તો આ બહુજકાળ ની ગણતરી ધર્મરાજપુરી નાં ખાતામાં જમા થઈ જશે. કોઈ-કોઈનો બહુજકાળનું વ્યર્થ, અયથાર્થ કર્મ-વિકર્મ નું ખાતું હમણાં પણ છે, બાપદાદા જાણે છે ફક્ત આઉટ (બહાર) નથી કરતાં. થોડોક પડદો નાખે છે. પરંતુ વ્યર્થ અને યથાર્થ, આ ખાતું હમણાં પણ ઘણું છે એટલે આ વર્ષ એક્સ્ટ્રા ગોલ્ડન ચાન્સ નું વર્ષ છે - જેમ પુરુષોત્તમ યુગ છે તેમ આ પુરુષાર્થ અને પરિવર્તન નાં ગોલ્ડન ચાન્સ નું વર્ષ છે એટલે વિશેષ હિંમત અને મદદ નાં વિશેષ વરદાન નાં વર્ષ ને સાધારણ ૫૦ વર્ષનાં સમાન નહીં ગુમાવતાં. હમણાં સુધી બાપ સ્નેહ નાં સાગર બની સર્વ સંબંધનાં સ્નેહમાં, અલબેલાપણું, સાધારણ પુરુષાર્થ આને જોતાં-સાંભળતાં પણ ન સાંભળી, ન જોઈ બાળકોને સ્નેહની એક્સ્ટ્રા મદદ થી, એક્સ્ટ્રા માર્કસ આપીને વધારી રહ્યાં છે. લિફ્ટ આપી રહ્યાં છે. પરંતુ હવે સમય પરિવર્તન થઈ રહ્યો છે એટલે હવે કર્મોની ગતિ ને સારી રીતે સમજી સમય નો લાભ લો. સંભળાવ્યું હતું ને - કે ૧૮ મો અધ્યાય આરંભ થઈ ગયો છે. ૧૮ માં અધ્યાય ની વિશેષતા - હવે સ્મૃતિ સ્વરૂપ બનો. હમણાં સ્મૃતિ, હમણાં વિસ્મૃતિ નહીં. સ્મૃતિ સ્વરૂપ અર્થાત્ બહુજકાળ સ્મૃતિ સ્વતઃ અને સહજ રહે. હવે યુદ્ધ નાં સંસ્કાર, મહેનત નાં સંસ્કાર, મન ને મુંઝાવા નાં સંસ્કાર આની સમાપ્તિ કરો. નહીં તો આ જ બહુજકાળ નાં સંસ્કાર બની અંત મતિ સો ગતિ ભવિષ્ય ગતિ પ્રાપ્ત કરવાનાં નિમિત્ત બની જશે. સંભળાવ્યું ને - હવે બહુજકાળ નાં પુરુષાર્થ નો સમય સમાપ્ત થઈ રહ્યો છે અને બહુજકાળ ની કમજોરી નો હિસાબ શરૂ થઈ રહ્યો છે. સમજ માં આવ્યું! એટલે આ વિશેષ પરિવર્તન નો સમય છે. હમણાં વરદાતા છે પછી હિસાબ-કિતાબ કરવાવાળા બની જશે. હમણાં ફક્ત સ્નેહ નો હિસાબ છે. તો શું કરવાનું છે! સ્મૃતિ સ્વરૂપ બનો. સ્મૃતિ સ્વરૂપ સ્વતઃ જ નષ્ટોમોહ બનાવી જ દેશે. હવે તો મોહ ની લિસ્ટ (યાદી) બહુજ લાંબી થઈ ગઈ છે. એક સ્વ ની પ્રવૃત્તિ, એક દેવી પરિવાર ની પ્રવૃત્તિ, સેવા ની પ્રવૃત્તિ, હદ ની પ્રાપ્તિઓ ની પ્રવૃત્તિ - આ બધાથી નષ્ટોમોહ અર્થાત્ ન્યારા બની પ્યારા બનો. હું-પણ અર્થાત્ મોહ, આનાથી નષ્ટોમોહ બનો ત્યારે બહુજકાળ નાં પુરુષાર્થ થી બહુજકાળનાં પ્રાલબ્ધ ની પ્રાપ્તિ નાં અધિકારી બનશો. બહુજકાળ અર્થાત્ આદિ થી અંત સુધીની પ્રાલબ્ધ નું ફળ. આમ એક-એક પ્રવૃત્તિ થી નિવૃત્ત થવાનું રહસ્ય પણ સારી રીતે જાણો છો અને ભાષણ પર સારું કરી શકો છો. પરંતુ નિવૃત્ત થવું અર્થાત્ નષ્ટોમોહ થવું. સમજ્યાં! પોઇન્ટસ તો તમારી પાસે બાપદાદા થી પણ વધારે છે એટલે પોઇન્ટસ શું સંભળાવે, પોઇન્ટસ તો છે હવે પોઇન્ટ બનો. અચ્છા!

સદા શ્રેષ્ઠ કર્મોની પ્રાપ્તિની ગતિને જાણવાવાળા, સદા બહુજકાળનાં તીવ્ર પુરુષાર્થ નાં, શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થ નાં શ્રેષ્ઠ સંસ્કાર વાળા, સદા સ્વર્ણિમ યુગનાં આદિ રત્ન, સંગમયુગ નાં પણ આદિ રત્ન, સ્વર્ણિમ યુગનાં પણ આદિ રત્ન, એવાં આદિદેવ નાં સમાન બાળકોને, આદિ બાપ, અનાદિ બાપની સદા આદિ બનવાની શ્રેષ્ઠ વરદાની યાદપ્યાર અને સાથે-સાથે સેવાધારી બાપ નાં નમસ્તે.

દાદીઓ થી - ઘરનો ગેટ (દ્વાર) કોણ ખોલશે? ગોલ્ડન જુબલી વાળા કે સિલ્વર જુબલી વાળા, બ્રહ્માની સાથે ગેટ તો ખોલશો ને. કે પાછળ થી આવશો? સાથે જશો તો સજની બની જશો અને પાછળ જશો તો બારાતી બની જશો. સંબંધી પણ તો બારાતી કહેવાશે. નજીક તો છો પરંતુ કહેવાશે - બારાત આવી છે. તો કોણ ગેટ ખોલશે? ગોલ્ડન જુબલી વાળા કે સિલ્વર જુબલી વાળા? જે ઘર નો ગેટ ખોલશે તે જ સ્વર્ગ નો ગેટ પણ ખોલશે. હમણાં વતનમાં આવવાની કોઈ ને મનાઈ નથી. સાકારમાં તો છતાં પણ બંધન છે, સમય નું સરકમસ્ટાંસ (પરિસ્થિતિ) નું. વતનમાં આવવા માટે તો કોઈ બંધન નથી. કોઈ નહીં રોકશે, ટર્ન લગાવવાની પણ જરૂર નથી. અભ્યાસ થી એવો અનુભવ કરશો, જેમ અહીંયા શરીરમાં હોવા છતાં એક સેકન્ડમાં ચક્કર લગાવી પાછાં આવી ગયાં. જે અંતઃ વાહક શરીર થી ચક્કર લગાવવાનું ગાયન છે, આ અંતર ની આત્મા વાહન બની જાય છે. તો એવો અનુભવ કરશે જેમ બિલકુલ બટન દબાવ્યું, વિમાન ઉડયું, ચક્કર લગાવીને આવી ગયાં અને બીજા પણ અનુભવ કરશે કે આ અહીંયા હોવા છતાં પણ નથી. જેમ સાકારમાં જોયું ને-વાત કરતાં-કરતાં પણ સેકન્ડમાં છે અને હમણાં નથી. હમણાં-હમણાં છે, હમણાં-હમણાં નથી. આ અનુભવ કર્યો ને. એવો અનુભવો કર્યા ને. આમાં

ફક્ત સ્થૂળ વિસ્તારને સમેટવાની આવશ્યકતા છે. જેમ સાકાર માં જોયું-આટલો વિસ્તાર હોવા છતાં પણ અંતિમ સ્ટેજ શું રહી? વિસ્તારને સમેટવાની, ઉપરામ રહેવાની. હમણાં-હમણાં સ્થૂળ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપી રહ્યાં છે અને હમણાં-હમણાં અશરીરી સ્થિતિનો અનુભવ કરાવી રહ્યાં છે. તો આ સમેટવાની શક્તિ ની પ્રત્યક્ષતા જોઈ. જે તમે લોકો પણ કહેતાં હતાં કે બાબા અહીંયા છે કે નથી. સાંભળી રહ્યાં છે કે નથી સાંભળી રહ્યાં. પરંતુ તે તીવ્રગતિ એવી હોય છે, જે કાર્ય મિસ (છૂટવું) નહીં કરશે. તમે વાત સંભળાવી રહ્યાં છો તો વાત મિસ નહીં કરશે. પરંતુ ગતિ એટલી તીવ્ર છે જે બંને જ કામ એક મિનિટ માં કરી શકે છે. સાર પણ કેય (પકડી) કરી લેશે અને ચક્ર પણ લગાવી લેશે. એવાં પણ અશરીરી નહીં થશે જે કોઈ વાત કરી રહ્યું છે તમે કહો કે સાંભળી જ નથી. ગતિ ફાસ્ટ થઈ જાય છે. બુદ્ધિ એટલી વિશાળ થઈ જાય છે જે એક જ સમય પર બંને કાર્ય કરે છે. આ ત્યારે થાય જ્યારે સમેટવાની શક્તિ યુઝ કરો. હમણાં પ્રવૃત્તિનો વિસ્તાર થઈ ગયો છે. તેમાં રહેતાં આ જ અભ્યાસ ફરિશ્તાપણ નો સાક્ષાત્કાર કરાવશે! હમણાં એક-એક નાની-નાની વાતો ની પાછળ આ જે મહેનત કરવી પડે છે, તે સ્વતઃ જ ઊંચા જવાથી આ નાની વાતો વ્યક્ત ભાવ ની અનુભવ થશે. ઊંચા જવાથી નીચાપણું સ્વયં જ છૂટી જશે. મહેનત થી બચી જશો. સમય પણ બચશે અને સેવા પણ ફાસ્ટ થશે, નહીં તો કેટલો સમય આપવો પડે છે. અચ્છા.

સિલ્વર જુબલી માં આવેલાં ભાઈ બહેનો પ્રતિ અવ્યક્ત બાપદાદાનો મધુર સંદેશ - રજત જયંતિ નાં શુભ અવસર પર રુહાની બાળકો પ્રતિ સ્નેહ નાં સુખદ પુષ્પ

આખાં વિશ્વમાં ઊંચે થી ઊંચા મહાયુગ નાં મહાન પાર્ટધારી યુગ પરિવર્તક બાળકોને શ્રેષ્ઠ સુખદ જીવનની મુબારક છે. સેવામાં વૃદ્ધિનાં નિમિત્ત બનવાનાં વિશેષ ભાગ્ય ની મુબારક છે. આદિ થી પરમાત્મ સ્નેહી અને સહયોગી બનવાની, સેમ્પલ બનવાની મુબારક છે. સમયની સમસ્યાઓનાં તોફાન ને તોફો (ભેટ) સમજી સદા વિઘ્ન-વિનાશક બનવાની મુબારક છે.

બાપદાદા સદા પોતાનાં એવાં અનુભવોનાં ખજાનાથી સંપન્ન સેવાનાં ફાઉન્ડેશન બાળકોને જોઈ હર્ષિત થાય છે અને બાળકોનાં સાહસ નાં ગુણોની માળા સિમરણ કરે છે. આવાં લકી (ભાગ્યશાળી) અને લવલી (પ્રેમાળ) અવસર પર વિશેષ સુખદ વરદાન આપતા સદા એક બની, એક ને પ્રત્યક્ષ કરવાનાં કાર્યમાં સફળ ભવ. રુહાની જીવન માં અમર ભવ. પ્રત્યક્ષ ફળ અને અમર ફળ ખાવાનાં પદ્મા-પદમ ભાગ્યવાન ભવ.

વરદાન :- વાહ ડ્રામા વાહ ની સ્મૃતિ થી અનેકો ની સેવા કરવાવાળા સદા ખુશનુમઃ ભવ
આ ડ્રામાની કોઈ પણ સીન (દૃશ્ય) જોતાં વાહ ડ્રામા વાહ ની સ્મૃતિ રહે તો ક્યારેય પણ ગભરાશો નહીં કારણ કે ડ્રામા નું જ્ઞાન મળ્યું કે વર્તમાન સમય કલ્યાણકારી યુગ છે, આમાં જે પણ દૃશ્ય સામે આવે છે તેમાં કલ્યાણ ભરેલું છે. વર્તમાન માં કલ્યાણ દેખાય ન પણ, પરંતુ ભવિષ્યમાં સમાયેલું કલ્યાણ પ્રત્યક્ષ થઈ જશે-તો વાહ ડ્રામા વાહ ની સ્મૃતિ થી સદા ખુશનુમઃ રહેશો, પુરુષાર્થ માં ક્યારેય પણ ઉદાસી નહીં આવે. સ્વતઃ જ આપ દ્વારા અનેકો ની સેવા થતી રહેશે.

સ્લોગન :- શાંતિ ની શક્તિ જ મન્સા સેવાનું સહજ સાધન છે, જ્યાં શાંતિ ની શક્તિ છે ત્યાં સંતુષ્ટતા છે.

“ મીઠા બાળકો - તમને હવે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે , એટલે હવે તમારી આંખ કોઈના માં પણ ડુબવી ન જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- જેમને જૂની દુનિયા થી બેહદ નો વૈરાગ્ય હશે, તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તે પોતાનું બધુંજ બાપ ને અર્પણ કરી દેશે, અમારું કાંઈ પણ નથી. બાબા અમારું આ દેહ પણ નથી, આ તો જુનું દેહ છે, આને પણ છોડવાનું છે. એમનો મોહ સૌથી તૂટતો જશે, નષ્ટોમોહા હશે. તેમની બુદ્ધિમાં રહે કે અહીંયા નું કાંઈ પણ કામ નથી આવવાનું, કારણ કે આ બધું હદનું છે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બાળકોને બ્રહ્માંડ અને સૃષ્ટિ ચક્રનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યા છે. જે બીજા કોઈ પણ સંભળાવી નથી શકતાં. એક ગીતા જ છે, જેમાં રાજયોગનું વર્ણન છે, ભગવાન આવીને નર થી નારાયણ બનાવે છે. આ સિવાય ગીતાનાં બીજા કોઈ શાસ્ત્રમાં નથી. આ પણ બાપે બતાવ્યું છે, કહે છે મેં તમને રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. આ સમજાવ્યું હતું કે આ જ્ઞાન કોઈ પરંપરા નથી ચાલતું. બાપ આવીને એક ધર્મની સ્થાપના કરે છે. બાકી બીજા બધાં ધર્મ વિનાશ થઈ જાય છે. કોઈ પણ શાસ્ત્ર વગેરે પરંપરા નથી ચાલતાં. બીજા જે પણ ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે તે સમયે કોઈ વિનાશ નથી થતો, જે બધું ખલાસ થઈ જાય. ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર વાંચતા જ આવ્યાં છે, આમનું (બ્રાહ્મણ ધર્મનું) ભલે શાસ્ત્ર છે ગીતા, પરંતુ તે પણ ભક્તિમાર્ગમાં જ બનાવે છે કારણ કે સતયુગમાં તો કોઈ શાસ્ત્ર રહેતું જ નથી, બીજા ધર્મો નાં સમયે વિનાશ તો થતો જ નથી. જૂની દુનિયા ખતમ થતી નથી જે પછી નવી થાય. એ જ ચાલતી આવે છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો આ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. આપણને બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. ગાયન પણ એક ગીતાનું જ છે. ગીતા જયંતી પણ મનાવે છે. વેદ જયંતી તો છે નહીં. ભગવાન એક છે, તો એકની જ જયંતી મનાવી જોઈએ. બાકી છે રચના, એનાથી કાંઈ મળી નથી શકતું. વારસો બાપ થી જ મળે છે. ચાચા, કાકા વગેરે થી કોઈ વારસો નથી મળતો. હમણાં આ છે તમારાં બેહદનાં બાપ, બેહદ નું જ્ઞાન આપવા વાળા. આ કોઈ શાસ્ત્ર નથી સંભળાવતાં. કહે છે આ બધું ભક્તિમાર્ગ નું છે. આ બધાનો સાર તમને સમજાવું છું. શાસ્ત્ર કોઈ ભણતર નથી. ભણતર થી તો પદ પ્રાપ્ત થાય છે, આ ભણતર બાપ ભણાવી રહ્યાં છે બાળકોને. ભગવાનુવાય બાળકો પ્રતિ-પછી ૫ હજાર વર્ષ પછી પણ આવું જ થશે. બાળકો જાણે છે અમે બાપ થી રચતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી ગયા છીએ. આ કોઈ બીજું તો સમજાવી ન શકે સિવાય બાપ નાં. આ મુખ કમળ થી સંભળાવે છે. આ ભગવાનનું લોન લીધેલું મુખ છે ને, જેને ગૌમુખ પણ કહે છે. મોટી માતા છે ને. આમનાં મુખથી જ્ઞાનના વર્ષાન્સ (સંસ્કરણ) નીકળે છે, ન કે જળ વગેરે. ભક્તિમાર્ગ માં પછી ગૌમુખ થી જળ દેખાડી દીધું છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો ભક્તિમાર્ગ માં શું-શું કરે છે. કેટલાં દુર ગૌમુખ વગેરે પર જાય છે પાણી પીવા. હમણાં તમે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છો. આ તો જાણો છો-બાપ કલ્પ-કલ્પ આવીને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવા માટે ભણાવે છે. જુઓ છો કેવી રીતે ભણાવી રહ્યાં છે. તમે બધાને આ બતાવો છો-ભગવાન અમને ભણાવી રહ્યાં છે. કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. તમે જાણો છો સતયુગમાં થોડા મનુષ્ય હોય છે. કળયુગમાં કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. બાપ આવીને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ. મનુષ્ય થી દેવતા બનવા વાળા બાળકોમાં દૈવીગુણ દેખાઈ આવશે. એમનામાં ક્રોધનો અંશ પણ નહીં હશે. જો ક્યારેય ક્રોધ આવી ગયો તો ઝટ બાપને લખશે, બાબા આજે અમારા થી આ ભૂલ થઈ ગઈ. અમે ક્રોધ કરી લીધો, વિકર્મ કરી લીધું. બાપ થી તમારું કેટલું કનેક્શન (સંબંધ) છે. બાબા ક્ષમા કરજો. બાબા કહેશે ક્ષમા વગેરે હોતી નથી. બાકી આગળ થી આવી ભૂલ નહીં કરતાં. શિક્ષક કોઈ ક્ષમા નથી કરતાં. રજીસ્ટર દેખાડે છે-તમારા મેનર્સ (શિષ્ટાચાર) સારા નથી. બેહદનાં બાપ પણ કહે છે- તમે પોતાનાં મેનર્સ જોઈ રહ્યા છો. રોજ પોતાનો પોતામેલ જુઓ, કોઈને દુઃખ તો નથી આપ્યું, કોઈને હેરાન તો નથી કર્યો? દૈવીગુણ ધારણ કરવામાં સમય તો લાગે છે ને. દેહ-અભિમાન બહુ જ મુશ્કેલી થી તૂટે છે. જ્યારે પોતાને દેહી સમજે ત્યારે બાપ માં પણ લવ જાય. નહીં તો દેહનાં કર્મ બંધનમાં જ બુદ્ધિ લટકી રહે છે. બાપ કહે છે તમારે શરીર નિર્વાહ અર્થ કર્મ પણ કરવાનું છે, એમાંથી સમય નીકાળી શકો છો. ભક્તિ નાં માટે પણ સમય નીકાળે છે ને. મીરા કૃષ્ણની જ યાદ માં રહેતી હતી ને.

પુનર્જન્મ તો અહીંયા જ લેતી ગઈ.

હમણાં આપ બાળકોને આ જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય આવે છે. જાણો છો આ જૂની દુનિયામાં ફરી પુનર્જન્મ લેવાનો જ નથી. દુનિયા જ ખતમ થઈ જાય છે. આ બધી વાતો તમારી બુદ્ધિમાં છે. જેમ બાબામાં જ્ઞાન છે તેમ બાળકો માં પણ છે. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. તમારા માં પણ નંબરવાર છે, જેમની બુદ્ધિ માં આ રહે છે ઊંચે થી ઊંચા પતિત-પાવન બાપ છે, એ અમને ભણાવે છે. આ પણ તમે જ જાણો છો. તમારી બુદ્ધિ માં આખું ૮૪ નું ચક્ર છે. સ્મૃતિ રહે છે-હમણાં આ નર્ક માં આ અંતિમ જન્મ છે, આને કહેવાય છે રૌરવ નર્ક. ખુબ ગંદકી છે, એટલે સન્યાસી લોકો ઘરબાર છોડી જાય છે. તે થઈ જાય છે શારીરિક વાત. તમે સન્યાસ કરો છો બુદ્ધિ થી કારણ કે તમે જાણો છો આપણે હવે પાછાં જવાનું છે. બધાને ભૂલવું પડે છે. આ જૂની છી-છી દુનિયા ખતમ થયેલી છે. મકાન જૂનું થાય છે, નવું બનીને તૈયાર થાય છે તો દિલમાં આવે છે ને-આ મકાન તૂટી જ જશે. હમણાં આપ બાળકો ભણી રહ્યાં છો ને. જાણો છો નવી દુનિયા ની સ્થાપના થઈ રહી છે. હમણાં થોડી વાર છે. ખુબ બાળકો આવીને ભણશે. નવું મકાન હમણાં બની રહ્યું છે, જૂનું તૂટતું જઈ રહ્યું છે. બાકી થોડાંક દિવસ છે. તમારી બુદ્ધિ માં આ બેહદ ની વાતો છે. હવે આપણું આ જૂની દુનિયા થી દિલ નથી લાગતું. આ કાંઈ પણ છેવટે કામમાં નથી આવવાનું, આપણે અહીંયા થી જવા ઈચ્છીએ છીએ. બાપ પણ કહે છે જૂની દુનિયા થી દિલ નથી લગાવવાનું. મુજ બાપ ને અને ઘર ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. નહીં તો ખુબ સજાઓ ખાશો. પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. આત્માને ફૂરના લાગેલી છે અમે ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં છે. હવે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, ત્યારે વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપની મત પર ચાલવાનું છે ત્યારે જ શ્રેષ્ઠ જીવન બનશે. બાપ છે ઊંચે થી ઊંચા. આ પણ તમે જ જાણો છો. બાપ સારી રીતે સ્મૃતિ અપાવે છે, એ બેહદનાં બાપ જ જ્ઞાન નાં સાગર છે, એ જ આવી ને ભણાવે છે. બાપ કહે છે આ ભણતર પણ ભણો, શરીર નિર્વાહ અર્થ પણ બધુંજ કરો. પરંતુ ટ્રસ્ટી થઈને રહો.

જે બાળકોને જૂની દુનિયાથી બેહદ નો વૈરાગ્ય હશે તે પોતાનું બધુંજ બાપ ને અર્પણ કરી દેશે. અમારું કંઈ પણ નથી. બાબા અમારું આ દેહ પણ નથી. આ તો જુનું દેહ છે, આને પણ છોડવાનું છે, બધાથી મોહ તૂટતો જાય છે. નષ્ટોમોહા થઈ જવાનું છે. આ છે બેહદ નો વૈરાગ્ય. તે હદનો વૈરાગ્ય હોય છે. બુદ્ધિ માં છે અમે સ્વર્ગમાં જઈને પોતાનો મહેલ બનાવીશું. અહીંયા નું કાંઈ પણ કામ નહિ આવશે કારણ કે આ બધું હદનું છે. તમે હમણાં હદ થી નીકળી બેહદ માં જાઓ છો. તમારી બુદ્ધિ માં આ બેહદ નું જ્ઞાન જ રહેવું જોઈએ. હમણાં બીજા કોઈમાં પણ આખ નથી ફૂલતી. હવે તો પોતાનાં ઘરે જવાનું છે. કલ્પ-કલ્પ બાપ આવીને આપણને ભણાવી પછી સાથે લઈ જાય છે. તમારાં માટે આ કોઈ નવું ભણતર નથી. તમે જાણો છો કલ્પ-કલ્પ આપણે ભણીએ છીએ. તમારામાં પણ નંબરવાર છે. આખી દુનિયામાં કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે, પરંતુ તમે થોડી જાણો છો, ધીમે-ધીમે આ બ્રાહ્મણોનું ઝાડ વૃદ્ધિને પામતું રહે છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર સ્થાપના થવાની જ છે. બાળકો જાણે છે આપણી રુહાની ગવર્મેન્ટ છે. આપણે દિવ્ય દૃષ્ટિ થી નવી દુનિયાને જોઈએ છીએ. ત્યાં જ જવાનું છે. ભગવાન પણ એક છે, એજ ભણાવવા વાળા છે, રાજયોગ બાપે જ શીખવાડ્યો હતો. તે સમયે લડાઈ પણ બરાબર લાગી હતી અનેક ધર્મોનો વિનાશ, એક ધર્મની સ્થાપના થઈ હતી. તમે પણ એ જ છો, કલ્પ-કલ્પ તમે જ ભણતાં આવ્યા છો, વારસો લેતા આવ્યાં છો. પુરુષાર્થ દરેકે પોતાનો કરવાનો છે. આ છે બેહદ નું ભણતર. આ શિક્ષા કોઈ મનુષ્ય માત્ર આપી ન શકે.

બાપે શ્યામ અને સુંદર નું પણ રહસ્ય સમજાવ્યું છે. તમે પણ સમજો છો હમણાં આપણે સુંદર બની રહ્યાં છીએ. પહેલાં શ્યામ હતાં. કૃષ્ણ કોઈ એકલા થોડી હતાં. આખી રાજધાની હતી ને. હમણાં તમે સમજો છો આપણે નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બની રહ્યાં છીએ. હમણાં તમને આ નર્ક થી નફરત આવે છે. તમે હમણાં પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર આવી ગયાં છો. આટલાં બધાં આવે છે, એમાંથી નીકળશે પછી પણ એજ જે કલ્પ પહેલાં નીકળ્યાં હશે. સંગમયુગ ને પણ સારી રીતે યાદ કરવાનું છે. આપણે પુરુષોત્તમ અર્થાત્ મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ. મનુષ્ય તો આ પણ નથી સમજતાં કે નર્ક શું છે અને સ્વર્ગ શું છે? કહે છે બધું અહીંયા જ છે, જે સુખી છે તે સ્વર્ગ માં છે, જે દુઃખી છે તે નર્ક માં છે. અનેક મત છે ને. એક ઘર માં પણ અનેક મતો થઈ જાય છે. બાળકો વગેરેમાં મોહની રગ છે, તે તૂટતી નથી. મોહવશ કાંઈ સમજે થોડી છે કે અમે કેવી રીતે રહીએ છીએ. પૂછે છે બાળકો નાં લગ્ન કરાવીએ? પરંતુ બાળકોને આ પણ લો (નિયમ) સમજાવાય છે કે તમે સ્વર્ગવાસી થવાનાં માટે એક તરફ નોલેજ લઈ રહ્યાં છો, બીજી તરફ પૂછો છો તેમને નરક માં નાખીએ? પૂછો છો તો બાબા કહેશે જઈને

કરો. બાબા થી પૂછે છે તો બાબા સમજાવે છે એમનો મોહ છે. હવે ના કહીશું તો પણ અવજ્ઞા કરી દેશે. બાળકીઓનાં તો કરાવવાનાં જ છે, નહીં તો સંગદોષ માં ખરાબ થઈ જાય છે. બાળકનાં ન કરાવી શકાય. પરંતુ હિંમત જોઈએ ને! બાબાએ આમનાથી એક્ટ (કર્મ) કરાવ્યું ને. આમને જોઈને પછી બીજા કરવા લાગી ગયાં. ઘર માં પણ ખુબ ઝઘડા થઈ જાય છે. આ છે જ ઝઘડાઓ ની દુનિયા, કાંટાનું જંગલ છે ને. એક-બીજાને કાપતા રહે છે. સ્વર્ગ ને કહેવાય છે ગાર્ડન. આ છે જંગલ. બાપ આવીને કાંટા થી ફૂલ બનાવે છે. કોઈ વિરલા નીકળે છે, પ્રદર્શની માં ભલે હા હા કરે છે પરંતુ સમજતા કાંઈ પણ નથી. એક કાંન થી સાંભળે છે અને બીજા કાન થી નીકાળી દે છે. રાજધાની સ્થાપન કરવામાં સમય તો લાગે છે ને. મનુષ્ય પોતાને કાંટા સમજે થોડી છે. આ સમયે ચહેરો મનુષ્ય નો ભલે છે પરંતુ સીરત વાંદરા થી પણ બદલે છે. પરંતુ પોતાને એવાં સમજતાં નથી તો બાપ કહે છે પોતાની રચનાને સમજવાનું છે. જો નથી સમજતા તો પછી ભગાવી દેવા જોઈએ. પરંતુ તે તાકાત જોઈએ ને. મોહ નો કીડો એવો લાગેલો રહે છે જે નીકળી જ ન શકે. અહીંયા તો નષ્ટોમોહા બનવાનું છે. મારા તો એક બીજું ન કોઈ. હવે બાપ આવ્યા છે, લઈ જવા માટે. પાવન બનવાનું છે. નહીં તો ખુબ સજા ખાશો, પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. હવે પોતાને સતોપ્રધાન બનાવવાની જ કુરના લાગેલી છે. શિવનાં મંદિરમાં જઈને તમે સમજાવી શકો છો-ભગવાને ભારતને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવ્યા હતાં, હવે એ ફરી થી બનાવી રહ્યાં છે, કહે છે ફક્ત મામેકમ યાદ કરો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ જૂની દુનિયાથી બેહદ નાં વૈરાગી બની પોતાનું બધુંજ અર્પણ કરી દેવાનું છે. આપણું કંઈ પણ નથી, આ દેહ પણ આપણું નથી. આનાથી મોહ તોડી નષ્ટોમોહા બનવાનું છે.
2. ક્યારેય પણ એવી કોઈ ભૂલ નથી કરવાની જે રજીસ્ટર પર ડાઘ લાગી જાય. સર્વ દૈવી ગુણ ધારણ કરવાના છે, અંદર ક્રોધનો જરા પણ અંશ ન હોય.

વરદાન :-

ડબલ લાઈટ બની સર્વ સમસ્યાઓને હાઈ જમ્પ (છલાંગ) મારી પાર કરવાવાળા તીવ્ર પુરુષાર્થી ભવ સદા સ્વયંને અમૂલ્ય રત્ન સમજી બાપદાદાનાં દિલની ડબ્બી માં રહો અર્થાત્ સદા બાપની યાદ માં સમાયેલા રહો તો કોઈ પણ વાતમાં મુશ્કેલીનો અનુભવ નહીં કરશો, બધો બોજ સમાપ્ત થઈ જશે. આ જ સહજયોગ થી ડબલ લાઈટ બની, પુરુષાર્થમાં હાઈ જમ્પ મારીને તીવ્ર પુરુષાર્થી બની જશો. જ્યારે પણ કોઈ મુશ્કેલીનો અનુભવ થાય તો બાપનાં સામે બેસી જાઓ અને બાપદાદા નાં વરદાનો નો હાથ સ્વયં પર અનુભવ કરો આનાથી સેકન્ડમાં સર્વ સમસ્યાઓનું હલ (સમાધાન) મળી જશે.

સ્લોગન :-

સહયોગ ની શક્તિ અસંભવ વાત ને પણ સંભવ બનાવી દે છે, આ જ સેફ્ટી (સુરક્ષા) નો કિલ્લો છે.

“ મીઠા બાળકો - સદા ખુશી માં રહો કે અમને કોઈ દેહધારી નથી ભણાવતાં , અશરીરી બાપ શરીર માં પ્રવેશ કરી ખાસ અમને ભણાવવા આવ્યાં છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર કેમ મળ્યું છે?

ઉત્તર :- આપણને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે પોતાનાં શાંતિધામ અને સુખધામ ને જોવા માટે. આ આંખો થી જે જૂની દુનિયા, મિત્ર-સંબંધી વગેરે દેખાય છે તેમાંથી બુદ્ધિ નીકળી દેવાની છે. બાપ આવ્યાં છે કાદવ થી નીકળી ફૂલ (દેવતા) બનાવવા, તો એવાં બાપનો પછી રીગાર્ડ (આદર) પણ રાખવાનો છે.

ઓમ શાંતિ ! શિવ ભગવાનુવાચ, બાળકો પ્રતિ. શિવ ભગવાન ને સાચાં બાબા તો જરૂર કહીશું કારણ કે રચયિતા છે ને. હમણાં આપ બાળકો જ છો જેમને ભગવાન ભણાવે છે - ભગવાન ભગવતી બનાવવાનાં માટે. આ તો દરેક સારી રીતે જાણે છે, એવાં કોઈ સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) હોતાં નથી જે પોતાનાં શિક્ષક ને, ભણતર ને અને તેમની રીઝલ્ટ (પરિણામ) ને ન જાણતા હોય. જેમને ભગવાન ભણાવે છે તેમને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ! આ ખુશી સ્થાઈ કેમ નથી રહેતી? તમે જાણો છો આપણને કોઈ દેહધારી મનુષ્ય નથી ભણાવતાં. અશરીરી બાપ શરીર માં પ્રવેશ કરી ખાસ આપ બાળકોને ભણાવવા આવ્યાં છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી કે ભગવાન આવીને ભણાવે છે. તમે જાણો છો આપણે ભગવાન નાં બાળકો છીએ, એ આપણને ભણાવે છે, એ જ જ્ઞાનનાં સાગર છે. શિવબાબાનાં સમ્મુખ તમે બેઠાં છો. આત્માઓ અને પરમાત્મા હમણાં જ મળે છે, આ ભૂલો નહીં. પરંતુ માયા એવી છે જે ભુલાવી દે છે. નહીં તો તે નશો રહેવો જોઈએ ને - ભગવાન અમને ભણાવે છે! એમને યાદ કરતાં રહેવું જોઈએ. પરંતુ અહીંયા તો એવાં-એવાં છે જે બિલકુલ જ ભૂલી જાય છે. કાંઈ પણ નથી જાણતાં. ભગવાન સ્વયં કહે છે કે ઘણાં બાળકો આ ભૂલી જાય છે, નહીં તો તે ખુશી રહેવી જોઈએ ને. આપણે ભગવાન નાં બાળકો છીએ, એ આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. માયા એવી પ્રબળ છે જે બિલકુલ જ ભુલાવી દે છે. આ આંખોથી આ જે જૂની દુનિયા, મિત્ર-સંબંધી વગેરે જુઓ છો તેમાં બુદ્ધિ ચાલી જાય છે. હમણાં આપ બાળકોને બાપ ત્રીજું નેત્ર આપે છે. તમે શાંતિધામ-સુખધામ ને યાદ કરો. આ છે દુઃખધામ, છી-છી દુનિયા. તમે જાણો છો ભારત સ્વર્ગ હતું, હમણાં નરક છે. બાપ આવીને ફરી ફૂલ બનાવે છે. ત્યાં તમને ૨૧ જન્મોનાં માટે સુખ મળે છે. એનાં માટે જ તમે ભણી રહ્યાં છો. પરંતુ પૂરું ન ભણવાનાં કારણે અહીંયાનાં ધન-સંપત્તિ વગેરેમાં જ બુદ્ધિ લટકી જાય છે. તેમાંથી બુદ્ધિ નીકળતી નથી. બાપ કહે છે શાંતિધામ, સુખધામ તરફ બુદ્ધિ રાખો. પરંતુ બુદ્ધિ ગંદી દુનિયા તરફ એકદમ જેમ ચટકી ગઈ છે. નીકળતી નથી. ભલે અહીંયા બેઠાં છે તો પણ જૂની દુનિયા થી બુદ્ધિ તૂટતી નથી. હમણાં બાબા આવેલાં છે - ગુલ-ગુલ પવિત્ર બનાવવા માટે. તમે મુખ્ય પવિત્રતા માટે જ કહો છો-બાબા અમને પવિત્ર બનાવી પવિત્ર દુનિયામાં લઈ જાય છે તો એવાં બાપનો કેટલો રીગાર્ડ રાખવો જોઈએ. એવાં બાબા પર તો કુરબાન જવાય. જે પરમધામ થી આવીને આપણને બાળકોને ભણાવી રહ્યાં છે. બાળકો પર કેટલી મહેનત કરે છે. એકદમ કાદવ થી નીકળે છે. હવે તમે ફૂલ બની રહ્યાં છો. જાણો છો કલ્પ-કલ્પ આપણે એવાં ફૂલ (દેવતા) બનીએ છીએ. મનુષ્ય સે દેવતા કિયે કરત ન લાગી વાર. હમણાં આપણને બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. આપણે અહીંયા મનુષ્ય થી દેવતા બનવા આવ્યાં છીએ. આ હમણાં તમને ખબર પડી છે, પહેલાં આ ખબર નહોતી કે આપણે સ્વર્ગવાસી હતાં. હવે બાપે બતાવ્યું છે તમે રાજ્ય કરતાં હતાં પછી રાવણે રાજ્ય લીધું છે. તમે જ ખુબ સુખ જોયાં પછી ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં સીડી નીચે ઉતરો છો. આ છે જ છી-છી દુનિયા. કેટલાં મનુષ્ય દુઃખી છે. કેટલાક તો ભૂખે મરતા રહે છે, કાંઈ પણ સુખ નથી. ભલે કેટલાં પણ ધનવાન છે, તો પણ આ અલ્પકાળ નું સુખ કાગવિષ્ટા સમાન છે. આને કહેવાય છે વિષય વૈતરણી નદી. સ્વર્ગમાં તો આપણે ખુબ સુખી હોઈશું. હમણાં તમે શ્યામ થી સુંદર બની રહ્યાં છો.

હવે તમે સમજો છો આપણે જ દેવતા હતાં પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં વેશ્યાલય માં આવીને પડ્યાં છીએ. હવે ફરી તમને શિવાલય માં લઈ જાય છે. શિવબાબા સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. તમને ભણતર ભણાવી રહ્યાં છે

તો સારી રીતે ભણવું જોઈએ ને. ભણીને, ચક્ર બુદ્ધિ માં રાખીને દેવીગુણ ધારણ કરવાં જોઈએ. આપ બાળકો છો રુપ-વસંત, તમારા મુખ થી સદા જ્ઞાન રત્ન જ નીકળે, કાદવ નહીં. બાપ પણ કહે છે હું રુપ-વસંત છું... હું પરમ આત્મા જ્ઞાનનો સાગર છું, ભણતર સોર્સ ઓફ ઈનકમ (આવકનું સાધન) હોય છે. ભણીને જ્યારે બેરિસ્ટર, ડોક્ટર વગેરે બને છે, લાખો કમાય છે. એક-એક ડોક્ટર મહિના માં લાખ રૂપિયા કમાય છે. ખાવાની પણ ફરસદ નથી રહેતી. તમે પણ હમણાં ભણી રહ્યાં છો. તમે શું બનો છો? વિશ્વનાં માલિક. તો આ ભણતર નો નશો હોવો જોઈએ ને. આપ બાળકોમાં વાતચીત કરવાની કેટલી રોયલ્ટી હોવી જોઈએ. તમે રોયલ બનો છો ને. રાજાઓની ચલન જુવો કેવી હોય છે. બાબા તો અનુભવી છે ને. રાજાઓને નજરાણું આપે છે, ક્યારેય એમ હાથમાં લેશે નહીં. જો લેવું હશે તો ઈશારો કરશે-સેક્રેટરી ને જઈને આપો. ખુબ રોયલ હોય છે. બુદ્ધિમાં આ વિચાર રહે છે, આમનાથી લઈએ છે તો એમને પાછું પણ આપવાનું છે, નહીં તો લેશે નહીં. કોઈ રાજાઓ પ્રજા થી બિલકુલ લેતાં નથી. કોઈ તો ખુબ લૂંટે છે. રાજાઓમાં પણ ફરક હોય છે. હમણાં તમે સતયુગી ડબલ સિરતાજ રાજાઓ બનો છો. ડબલ તાજ નાં માટે પવિત્રતા જરૂર જોઈએ. આ વિકારી દુનિયાને છોડવાની છે. આપ બાળકોએ વિકારોને છોડ્યાં છે, વિકારી કોઈ આવીને બેસી ન શકે. જો વગર બતાવે આવીને બેસી જાય છે તો પોતાનું જ નુકસાન કરે છે. કોઈ ચાલાકી કરે છે, કોઈને ખબર થોડી પડશે. બાપ ભલે જુવે, ન જુવે, સ્વયં જ પાપ આત્મા બની જાય છે. તમે પણ પાપ આત્મા હતાં. હવે પુરુષાર્થ થી પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે. આપ બાળકોને કેટલું નોલેજ મળ્યું છે. આ નોલેજ થી તમે કૃષ્ણપુરી નાં માલિક બનો છો. બાપ કેટલાં શ્રંગારે છે. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન ભણાવે છે તો કેટલી ખુશી થી ભણવું જોઈએ. આવું ભણતર તો કોઈ સૌભાગ્યશાળી ભણે છે અને પછી સર્ટિફિકેટ પણ લેવાનું છે. બાબા કહેશે તમે ભણો ક્યાં છો. બુદ્ધિ ભટકતી રહે છે. તો શું બનશો! લૌકિક બાપ પણ કહે છે આ હાલત માં તો તમે નપાસ થઈ જશો. કોઈ તો ભણીને લાખ કમાય છે. કોઈ જુઓ તો ધક્કા ખાતા રહેશે. તમારે ફોલો (અનુસરણ) કરવાનું છે, મધર ફાધરને. બીજા જે બ્રધર્સ સારી રીતે ભણે ભણાવે છે, આજ ધંધો કરે છે. પ્રદર્શની માં અનેકોને ભણાવે છે ને. આગળ ચાલીને જેટલું દુઃખ વધતું જશે એટલો મનુષ્યોને વૈરાગ્ય આવશે પછી ભણવા લાગી જશે. દુઃખ માં ભગવાનને ખુબ યાદ કરશે. દુઃખ માં મરવાનાં સમયે હૈં રામ, હાથ ભગવાન કરતાં રહે છે ને. તમારે તો કંઈ પણ કરવાનું નથી. તમે તો ખુશી થી તૈયારી કરો છો. ક્યાં આ જૂનું શરીર છૂટે તો અમે પોતાનાં ઘરે જઈએ. પછી ત્યાં શરીર પણ સુંદર મળશે. પુરુષાર્થ કરી ભણાવવા વાળા થી પણ ઊંચા જવું જોઈએ. એવાં પણ છે ભણાવવા વાળાથી ભણાવવાળા ની અવસ્થા ખુબ સારી રહે છે. બાપ તો દરેક ને જાણે છે ને. આપ બાળકો પણ જાણી શકો છો સ્વયં ની અંદર જોવું જોઈએ-અમારા માં કંઈ કમી છે? માયા નાં વિઘ્નો થી પાર જવાનું છે, તેમાં ફસાવાનું નથી.

જે કહે છે માયા તો ખુબ જબરજસ્ત છે, અમે કેવી રીતે ચાલી શકીશું, જો એવું વિચાર્યું તો માયા એકદમ કાચ્યા ખાઈ લેશે. ગજ કો ગ્રાહ ને ખાયા (હાથી ને મગરે હપ કર્યું). આ હમણાં ની વાત છે ને. સારા-સારા બાળકોને પણ માયારુપી ગ્રાહ એકદમ હપ કરી લે છે. પોતાને છોડાવી નથી શકતાં. સ્વયં પણ સમજે છે - અમે માયાનાં થપ્પડ થી છૂટવા ઈચ્છે છે. પરંતુ માયા છૂટવા નથી દેતી. કહે છે બાબા માયાને કહો-આમ પકડે નહીં. અરે, આ તો યુદ્ધનું મેદાન છે ને. મેદાનમાં એવું થોડી કહેશું આમને કહો અમને આંગળી ન લગાવે. મેચમાં કહેશે શું અમને બોલ નહીં મારતાં. ઝટ કહી દેશે યુદ્ધ નાં મેદાનમાં આવ્યાં છો તો લડો, તો માયા ખુબ પછાડશે. તમે બહુજ ઊંચું પદ પામી શકો છો. ભગવાન ભણાવે છે, ઓછી વાત છે શું! હમણાં તમારી ચઢતી કળા થાય છે - નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. દરેક બાળકએ શોખ રાખવાનો છે કે અમે ભવિષ્ય જીવન હીરા જેવું બનાવીએ. વિઘ્નો ને મટાવતા જવાનું છે. કાંઈ પણ કરીને બાપ થી વારસો જરૂર લેવાનો છે. નહીં તો આપણે કલ્પ-કલ્પાન્તર નાપાસ થઈ જશું. સમજો કોઈ સાહકાર નો બાળક છે, બાપ તેમને ભણવામાં અટક (રુકાવટ) નાખે છે તો કહેશે અમે આ લાખ પણ શું કરીશું, અમારે તો બેહદ નાં બાપ થી વિશ્વની બાદશાહી લેવાની છે. આ લાખ-કરોડ તો બધાં ભસ્મીભૂત થઈ જવાનાં છે. કિનકી દબી રહેગી ધૂલ મેં, કિનકી જલાયે આગ, આખી સૃષ્ટિ રુપી ભસ્મોર ને આગ લાગવાની છે. આ આખી રાવણની લંકા છે. તમે બધી સીતાઓ છો. રામ આવેલાં છે. આખી ધરતી એક ટાપુ છે, આ સમયે છે જ રાવણ રાજ્ય. બાપ આવીને રાવણ રાજ્યને ખલાસ કરાવી તમને રામ રાજ્યનાં માલિક બનાવે છે. તમને તો અંદર માં અથાહ ખુશી થવી જોઈએ-ગવાયેલું છે અતીન્દ્રિય સુખ પૂછવું હોય તો બાળકો થી પૂછો. તમે પ્રદર્શની માં પોતાનું સુખ બતાવો છો ને. આપણે ભારતને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છીએ. શ્રીમત પર ભારતની સેવા કરી રહ્યાં છીએ. જેટલાં-જેટલાં શ્રીમત પર ચાલશો એટલાં તમે શ્રેષ્ઠ બનશો. તમને મત આપવા વાળા અનેક નીકળશે એટલે તે પણ પારખવાનું છે, સંભાળવાનું છે. ક્યાંક-ક્યાંક માયા પણ ગુપ્ત વેશમાં પ્રવેશ થઈ જાય છે. તમે

વિશ્વનાં માલિક બનો છો, અંદર માં બહુજ ખુશી રહેવી જોઈએ. તમે કહો છો બાબા અમે તમારાં થી સ્વર્ગ નો વારસો લેવા આવ્યાં છીએ. સત્યનારાયણ ની કથા સાંભળીને અમે નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનીશું. તમે બધાં હાથ ઉઠાવો છો બાબા અમે તમારા થી પૂરો વારસો લઈને જ છોડીશું, નહીં તો અમે કલ્પ-કલ્પ ગુમાવી દેશું. કોઈ પણ વિઘ્નો ને અમે ઉડાવી દઈશું, આટલી બહાદુરી જોઈએ. તમે આટલી બહાદુરી કરી છે ને. જેનાથી વારસો મળે છે એમને થોડી છોડશો. કોઈ તો સારી રીતે રહી ગયાં, કોઈ પછી ભાગન્તી થઈ ગયાં. સારા-સારા ને માયા ખાઈ ગઈ. અજગરે ખાઈને બધું હપ કરી લીધું.

હવે બાપ કહે છે હેં આત્માઓ, ખુબ પ્રેમ થી સમજાવે છે. હું પતિત દુનિયાને આવીને પાવન દુનિયા બનાવું છું. હવે પતિત દુનિયાનું મોત સામે ઊભું છે. હવે હું તમને રાજાઓનો રાજા બનાવું છું. પતિત રાજાઓ નો પણ રાજા. સિંગલ તાજવાળા રાજા ડબલ તાજવાળા રાજાઓને માથું કેમ ઝુકાવે છે, અડધાકલ્પ પછી જ્યારે તેમની તે પવિત્રતા ઉડી જાય છે, તો રાવણ રાજ્ય માં બધાં વિકારી અને પૂજારી બની જાય છે. તો હવે બાપ બાળકો ને સમજાવે છે-કોઈ ગફલત નહીં કરો. ભૂલી ન જાઓ. સારી રીતે ભણો. રોજ ક્લાસ એટેન્ડ નથી કરી શકતાં તો પણ બાબા બધાં પ્રબંધ કરી શકે છે. ૭ દિવસ નો કોર્સ લો, જેથી મુરલીને સહજ સમજી શકો. ક્યાંય પણ જાઓ ફક્ત બે અક્ષર યાદ કરો. આ છે મહામંત્ર. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. કોઈ પણ વિકર્મ કે પાપકર્મ દેહ-અભિમાન માં આવવાથી જ થાય છે. વિકર્મો થી બચવા માટે બુદ્ધિ ની પ્રીત એક બાપ થી જ લગાવવાની છે. કોઈ દેહધારી થી નહીં. એક થી બુદ્ધિનો યોગ લગાવવાનો છે. અંત સુધી યાદ કરવાનાં છે તો પછી કોઈ વિકર્મ નહીં થશે. આ તો સડેલું દેહ છે. આનું અભિમાન છોડી દો. નાટક પૂરું થાય છે, હવે આપણા ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં. આ જૂની આત્મા જૂનું શરીર છે. હવે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે પછી શરીર પણ સતોપ્રધાન મળી જશે. આત્માને સતોપ્રધાન બનાવવાની છે-આજ લગન લગી રહે. બાપ ફક્ત કહે છે મામેકમ યાદ કરો. બસ આજ ફિકર રાખો. તમે પણ કહો છો ને-બાબા અમે પાસ થઈને દેખાડશું. ક્લાસમાં જાણે છે બધાને સ્કોલરશીપ તો નહીં મળશે. તો પણ પુરુષાર્થ તો ખુબ કરે છે ને. તમે પણ સમજો છો અમારે નર થી નારાયણ બનવાનો પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. ઓછો કેમ કરીએ. કોઈ પણ વાતની પરવા નથી. વારીયર્સ (યોદ્ધા) ક્યારેય પરવા નથી કરતાં. કોઈ કહે છે બાબા ખુબ તોફાન, સ્વપ્ન વગેરે આવે છે. આ તો બધું થશે. તમે એક બાપ ને યાદ કરતાં રહો. આ દુશ્મન પર જીત પામવાની છે. કોઈ સમયે એવાં-એવાં સ્વપ્ન આવશે ન મન, ન ચિત્ત, એવાં-એવાં ઘુટકા આવશે. આ બધી માયા છે. આપણે માયા ને જીતીએ છીએ. અડધાકલ્પ માટે દુશ્મન થી રાજ્ય લઈએ છીએ, આપણને કોઈ પરવા નથી. બહાદુર ક્યારેય ચુ-ચા નથી કરતાં. લડાઈ માં ખુશી થી જાય છે. તમે તો અહીંયા બહુજ આરામ થી બાપ થી વારસો લો છો. આ છી-છી શરીર છોડવાનું છે. હવે જઈએ છીએ સ્વીટ સાઈલેન્સ હોમ. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું તમને લઈ જવાં. મને યાદ કરો તો પાવન બનશો. ઈમ્પ્યોર (અપવિત્ર) આત્મા જઈ ન શકે. આ છે નવી વાતો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિકર્મો થી બચવા માટે બુદ્ધિ ની પ્રીત એક બાપ થી લગાવવાની છે, આ સડેલા દેહનું અભિમાન છોડી દેવાનું છે.
2. આપણે વારીયર્સ છીએ, આ સ્મૃતિ થી માયારુપી દુશ્મન પર વિજય પ્રાપ્ત કરવાની છે, તેની પરવા નથી કરવાની. માયા ગુપ્ત રુપમાં બહુજ પ્રવેશ કરે છે એટલે તેને પારખવાની અને સંભાળવાનું છે.

વરદાન :-

જ્ઞાન કળશ ધારણ કરી તરસ્યાની તરસ બુઝાવવા વાળા અમૃત કળશધારી ભવ હમણાં મેજોરીટી (અધિકાંશ) આત્માઓ પ્રકૃતિનાં અલ્પકાળનાં સાધનો થી, આત્મિક શાંતિ પ્રાપ્ત કરવા માટે બનેલાં અલ્પજ્ઞ સ્થાનો થી, પરમાત્મા મિલન મનાવતા ઠેકેદારો થી થાકી ગયાં છે, નિરાશ થઈ ગયાં છે, સમજે છે સત્ય કંઈ બીજું છે, પ્રાપ્તિ નાં તરસ્યા છે. એવી તરસી આત્માઓને આત્મિક પરિચય, પરમાત્મા પરિચય ની યથાર્થ બુંદ (ટીપું) પણ તૃપ્ત આત્મા બનાવી દેશે એટલે જ્ઞાન કળશ ધારણ કરી તરસ્યાની તરસ બુઝાવો. અમૃત કળશ સદા સાથે રહે. અમર બનો અને અમર બનાવો.

સ્લોગન :- એડજસ્ટ થવાની કળા ને લક્ષ્ય બનાવી લો તો સહજ સંપૂર્ણ બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - પોતાનું કલ્યાણ કરવું છે તો દરેક પ્રકારની પરહેજ રાખો , ફૂલ બનવા માટે પવિત્રનાં હાથ નું શુદ્ધ ભોજન ખાઓ ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો હમણાં અહીંયા જ કઈ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો છો, જે ૨૧ જન્મ સુધી રહેશે?

ઉત્તર :- સદા તન-મન થી તંદુરસ્ત રહેવાની પ્રેક્ટિસ તમે અહીંયા થી જ કરો છો. તમારે દધીચિ ઋષિની જેમ યજ્ઞ સેવામાં હાડકાઓ પણ આપવાના છે પરંતુ હઠયોગ ની વાત નથી. પોતાનું શરીર કમજોર નથી કરવાનું. તમે યોગ થી ૨૧ જન્મોનાં માટે તંદુરસ્ત બનો છો, એની પ્રેક્ટિસ અહીંયા થી કરો છો.

ઓમ શાંતિ ! કોલેજ અથવા યુનિવર્સિટી હોય છે તો શિક્ષક પણ વિદ્યાર્થી તરફ જુએ છે. ગુલાબનું ફૂલ ક્યાં છે, ફ્રન્ટ (આગળ) માં કોણ બેઠેલાં છે. આ પણ બગીચો છે પરંતુ નંબરવાર તો છે જ. અહીંયા જ ગુલાબનું ફૂલ જોવું છું પછી બાજુમાં રત્ન જ્યોતિ. ક્યાંય અક પણ જોઉં છું. બાગવાન ને તો જોવું પડે ને. એ બાગવાન ને જ બોલાવે છે કે આવીને આ કાંટાનાં જંગલને ખતમ કરી ફૂલો ની કલમ લગાવો. આપ બાળકો પ્રેક્ટિકલ માં જાણો છો કેવી રીતે કાંટા થી ફૂલો નું સેપ્લીંગ (કલમ) લાગે છે. તમારામાં પણ ખૂબ થોડાં છે જે આ વાતોનું ચિંતન કરે છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો-એ બાગવાન પણ છે, ખેતૈયા પણ છે, બધાને લઈ જાય છે. ફૂલો ને જોઈ બાપ પણ ખુશ થાય છે. દરેક સમજે છે અમે કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છીએ. નોલેજ જુઓ કેટલું ઊંચું છે. આને સમજવામાં પણ ખુબ વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ. આ છે જ કળયુગી નર્કવાસી. તમે સ્વર્ગવાસી બની રહ્યાં છો. સન્યાસી લોકો તો ઘરબાર છોડી ભાગી જાય છે. તમારે ભાગવાનું નથી. કોઈ-કોઈ ઘરમાં એક કાંટો છે તો એક ફૂલ છે. બાબા ને કોઈ પૂછે છે-બાબા, બાળકોનાં લગ્ન કરાવીએ? બાબા કહેશે ભલે કરાવો. ઘર માં રાખો, સંભાળ કરો. પૂછે છે એનાથી જ સમજાય છે-હિંમત નથી. તો બાબા પણ કહી દે છે ભલે કરો. કહે છે અમે તો બીમાર રહીએ છીએ પછી વહુ આવશે, એનાં હાથનું ખાવું પડશે. બાબા કહેશે ભલે ખાઓ. ના કહેશે શું! સરકમસ્ટાંસ (પરિસ્થિતિ) એવાં છે ખાવું જ પડે કારણ કે મોહ પણ છે ને. ઘરમાં વહુ આવી તો વાત નહીં પૂછે જેમકે દેવી આવી ગઈ. એટલાં ખુશ થાય છે. હવે આ તો સમજવાની વાત છે. આપણે ફૂલ બનવાનું છે તો પવિત્રનાં હાથનું ખાવાનું છે. એનાં માટે પોતાનો પ્રબંધ કરવાનો છે, આમાં પૂછવાનું થોડી હોય છે. બાપ સમજાવે છે તમે દેવતા બનો છો, એમાં આ પરહેજ જોઈએ. જેટલી વધારે પરહેજ રાખશો એટલું તમારું કલ્યાણ થશે. વધારે પરહેજ રાખવામાં કાંઈ મહેનત પણ થશે. રસ્તામાં ભૂખ લાગે છે, ખાવાનું સાથે લઈ જાઓ. કોઈ તકલીફ થાય છે, લાચારી છે તો સ્ટેશન વાળાઓ થી ડબલ રોટી (બ્રેડ) લઈને ખાઓ. ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. આને જ કહેવાય છે યોગબળ. આમાં હઠયોગની કોઈ વાત નથી, શરીર ને કમજોર નથી બનાવવાનું. દધીચિ ઋષિ ની જેમ હઠી-હઠી આપવાની છે, આમાં હઠયોગની વાત નથી. આ બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની વાતો. શરીર ને તો બિલકુલ તંદુરસ્ત રાખવાનું છે. યોગ થી ૨૧ જન્મો નાં માટે તંદુરસ્ત બનવાનું છે. આ પ્રેક્ટિસ અહીંયા જ કરવાની છે. બાબા સમજાવે છે આમાં પૂછવાની દરકાર નથી રહેતી. હા કોઈ મોટી વાત છે, એમાં મૂંઝાવ છો તો પૂછી શકો છો. નાની-નાની વાતો બાબા ને પૂછવામાં કેટલો સમય જાય છે. મોટા વ્યક્તિ ખુબ થોડું બોલે છે. શિવબાબા ને કહેવાય છે-સદ્ગતિ દાતા. રાવણને સદ્ગતિ દાતા થોડી કહેશે. જો હોત તો તેને બાળે કેમ? બાળકો સમજે છે રાવણ તો નામીગ્રામી છે. ભલે તાકાત રાવણમાં ખુબજ છે, પરંતુ દુશ્મન તો છે ને. અડધો કલ્પ રાવણ નું રાજ્ય ચાલે છે. પરંતુ ક્યારેય મહિમા સાંભળી છે? કાંઈ પણ નહીં. તમે જાણો છો રાવણ ૫ વિકારોને કહેવાય છે. સાધુ-સંત પવિત્ર બને છે તો તેમની મહિમા કરો છો ને. આ સમયનાં મનુષ્ય તો બધાં પતિત છે. ભલે કોઈ પણ આવે, સમજો કોઈ મોટા વ્યક્તિ આવે છે, કહે છે બાબા થી મુલાકાત કરીએ, બાબા એમને શું પૂછશે? એમને તો આ જ પૂછશે કે રામ રાજ્ય અને રાવણ રાજ્ય ક્યારેય સાંભળ્યું છે? મનુષ્ય અને દેવતા ક્યારેય સાંભળ્યું છે? આ સમયે મનુષ્યોનું રાજ્ય છે કે દેવતાઓનું? મનુષ્ય કોણ, દેવતા કોણ? દેવતા કયા રાજ્યમાં હતાં? દેવતા તો હોય છે સતયુગમાં. યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા.....તમે પૂછી શકો છો કે આ નવી સૃષ્ટિ છે કે જૂની? સતયુગમાં કોનું રાજ્ય હતું? હમણાં કોનું

રાજ્ય છે? ચિત્ર તો સામે છે. ભક્તિ શું છે, જ્ઞાન શું છે? આ બાપ જ બેસી સમજાવે છે.

જે બાળકો કહે છે બાબા ધારણા નથી થતી તેમને બાબા કહે છે અરે અલફ અને બે તો સહજ છે ને. અલફ બાપ જ કહે છે મુજ બાપ ને યાદ કરો તો વારસો મળી જશે. ભારતમાં શિવજયંતી પણ મનાવે છે પરંતુ ક્યારે ભારતમાં આવીને સ્વર્ગ બનાવ્યું? ભારત સ્વર્ગ હતું- આ નથી જાણતાં, ભૂલી ગયાં છે. તમે કહેશો અમે પણ કાંઈ નહોતા જાણતાં કે અમે સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં. હવે બાપ દ્વારા અમે ફરીથી દેવતા બની રહ્યાં છીએ. સમજાવવા વાળો હું જ છું. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ ગવાયેલું છે. પરંતુ તેનો પણ અર્થ થોડી સમજ છે. સેકન્ડમાં તમે સ્વર્ગ ની પરીઓ બની છો ને! આને ઈન્દ્ર સભા પણ કહે છે, તે પછી ઈન્દ્ર સમજે છે વરસાદ વરસાવવા વાળા ને. હવે વરસાદ વરસાવવા વાળાની કોઈ સભા લાગે છે શું? ઈન્દ્રલઠ, ઈન્દ્ર સભા શું-શું સંભળાવે છે.

આજે ફરીથી આ પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે, ભણતર છે ને. બેરીસ્ટરી ભણે છે તો સમજે છે કાલે અમે બેરિસ્ટર બનીશું. તમે આજે ભણો છો, કાલે શરીર છોડી રાજાઈ માં જઈને જન્મ લેશો. તમે ભવિષ્ય નાં માટે પ્રાલબ્ધ પામો છો. અહીંયાથી ભણીને જશો પછી આપણો જન્મ સતયુગમાં થશે. લક્ષ્ય-હેતુ જ છે - પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનવાનો. રાજયોગ છે ને. કોઈ કહે બાબા અમારી બુદ્ધિ નથી ખુલતી, આ તો તમારી તકદીર એવી છે. ડ્રામા માં પાર્ટ એવો છે. એને બાબા ચેન્જ (બદલી) કેવી રીતે કરી શકે છે. સ્વર્ગ નાં માલિક બનવાનાં માટે તો બધાં હકદાર છે. પરંતુ નંબરવાર તો હશે ને. એવું તો નહીં બધાં બાદશાહ બની જાય. કોઈ કહે છે ઈશ્વરીય તાકાત છે તો સૌને બાદશાહ બનાવી દે. પછી પ્રજા ક્યાંથી આવશે. આ સમજવાની વાત છે ને. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હમણાં તો ફક્ત નામ માત્ર મહારાજા-મહારાણી છે. ટાઇટલ પણ આપી દે છે. લાખ બે લાખ આપી દેવાથી રાજા-રાણી નો ખિતાબ મળી જાય છે. પછી ચાલ પણ એવી રાખવી પડે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે શ્રીમત પર પોતાનું રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ. ત્યાં તો બધાં સુંદર ગોરા હશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું ને. શાસ્ત્રો માં કલ્પ ની આયુ લાંબી લખી દેવાથી મનુષ્ય ભૂલી ગયાં છે. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો-શ્યામ થી સુંદર બનવા. હવે દેવતાઓ કાળા હોય છે શું? કૃષ્ણને શ્યામ, રાધા ને ગોરી દેખાડે છે. હવે સુંદર તો બંને સુંદર હશે ને. પછી કામ ચિતા પર ચઢી બંને કાળા બની જાય છે. ત્યાં છે જ સોનેરી દુનિયા નાં માલિક, આ છે કાળી દુનિયા. આપ બાળકોને એક તો અંદર માં ખુશી રહેવી જોઈએ અને દૈવીગુણ પણ ધારણ કરવા જોઈએ. કોઈ કહે છે બાબા બીડી નથી છૂટતી. બાબા કહેશે સારું ખુબ પીવો. પૂછો છો તો શું કહેશે! પરહેજ માં નહિં ચાલવાથી પડશો. પોતાને પોતાની સમજ હોવી જોઈએ ને. આપણે દેવતા બનીએ છીએ તો આપણી ચાલ-ચલન, ખાન-પાન કેવાં હોવા જોઈએ. બધાં કહે છે અમે લક્ષ્મી ને, નારાયણ ને વરશું. સારું, પોતાનામાં જુઓ એવાં ગુણ છે? અમે બીડી પીએ છીએ, પછી નારાયણ બની શકશો? નારદ ની પણ કથા છે ને. નારદ કોઈ એક તો નથી ને. બધાં મનુષ્ય ભક્ત (નારદ) છે.

બાપ કહે છે-દેવતા બનવા વાળા બાળકો અંતર્મુખી બની સ્વયં સ્વયં થી વાતો કરો કે જ્યારે અમે દેવતા બનીએ છીએ તો અમારી ચલન કેવી હોવી જોઈએ? અમે દેવતા બનીએ છીએ તો દારુ ન પી શકાય, બીડી ન પી શકાય, વિકારમાં ના જઈ શકાય, પતિત નાં હાથનું ન ખાઈ શકાય. નહીં તો અવસ્થા પર અસર થઈ જશે. આ વાતો બાપ બેસી સમજાવે છે. ડ્રામા નાં રહસ્ય ને પણ કોઈ નથી જાણતું. આ નાટક છે, બધાં પાર્ટધારી છે. આપણે આત્માઓ ઉપર થી આવીએ છીએ, પાર્ટ તો આખી દુનિયાનાં એક્ટર્સ ને ભજવવાનો છે. બધાનો પોત-પોતાનો પાર્ટ છે. કેટલાં પાર્ટધારી છે, કેવી રીતે પાર્ટ ભજવે છે, આ વેરાયટી (વિવિધ) ધર્મોનું ઝાડ છે. એક કેરીના ઝાડ ને વેરાઈટી ઝાડ નહીં કહીશું. એમાં તો કેરી જ થશે. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું ઝાડ તો છે પરંતુ આનું નામ છે-વેરાયટી ધર્મો નું ઝાડ. બીજ એક જ છે, મનુષ્યો ની વેરાયટી જુઓ કેટલી છે. કોઈ કેવાં, કોઈ કેવાં. આ બાપ બેસી સમજાવે છે, મનુષ્ય તો કાંઈ નથી જાણતાં. મનુષ્યો ને બાપ જ પારસબુદ્ધિ બનાવે છે. આપ બાળકો જાણો છો આ જૂની દુનિયામાં બાકી થોડા દિવસ છે. કલ્પ પહેલાં ની જેમ સેપ્લીંગ (કલમ) લાગતી રહે છે. સારી પ્રજા, સાધારણ પ્રજા નું પણ સેપ્લીંગ લાગે છે. અહીંયા જ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. બાળકોએ દરેક વાતમાં બુદ્ધિ ચલાવવાની હોય છે. એવું નહીં, મુરલી સાંભળી ન સાંભળી. અહીંયા બેઠા પણ બુદ્ધિ બહાર ભાગતી રહે છે. એવાં પણ છે-કોઈ તો સમ્મુખ મુરલી સાંભળીને ખૂબ ગદગદ થાય છે. મુરલીનાં માટે ભાગે છે. ભગવાન ભણાવે છે, તો એવું ભણતર છોડવું થોડી જોઈએ. ટેપમાં એક્યુરેટ ભરાય છે, સાંભળવું જોઈએ. સાહુકાર લોકો ખરીદી કરશે તો ગરીબ સાંભળશે. કેટલાઓનું કલ્યાણ થઈ જશે. ગરીબ બાળકો પણ પોતાનું ભાગ્ય ખૂબ ઊંચું બનાવી

શકે છે. બાબા બાળકોનાં માટે મકાન બનાવડાવે છે, ગરીબ બે રૂપિયા પણ મનીઓર્ડર કરી દે છે, બાબા આની એક ઈંટ મકાનમાં લગાવી દેજો. એક રૂપિયો યજ્ઞ માં નાખી દેજો. પછી કોઈ તો હુંડી ભરવાવાળા પણ હશે ને. મનુષ્ય હોસ્પિટલ વગેરે બનાવે છે, કેટલો ખર્ચો લાગે છે, સાહુકાર લોકો સરકારને ખુબ મદદ કરે છે, તેમને શું મળે છે! અલ્પકાળ નું સુખ. અહીંયા તો તમે જે કરો છો ૨૧ જન્મો નાં માટે. જુવો છો બાબા એ બધુંજ આપ્યું, વિશ્વ નાં માલિક પહેલો નંબર બન્યાં. ૨૧ જન્મો નાં માટે આવો સોદો કોણ નહિ કરે. ભોળાનાથ ત્યારે તો કહે છે ને. હમણાંની જ વાત છે. કેટલાં ભોળા છે, કહે છે જે કંઈ કરવાનું છે કરી દો. કેટલી ગરીબ બાળકીઓ છે, સિલાઈ કરી પેટ પાળે છે. બાબા જાણે છે આ તો ખુબ ઊંચ પદ પામવા વાળી છે. સુદામા નું પણ દૃષ્ટાંત છે ને. ચોખા મુઠ્ઠી નાં બદલે ૨૧ જન્મોનાં માટે મહેલ મળ્યાં. તમે આ વાતો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો. બાપ કહે છે હું ભોળાનાથ પણ છું ને. આ દાદા તો ભોળાનાથ નથી. આ પણ કહે છે ભોળાનાથ શિવબાબા છે એટલે એમને સોદાગર, રત્નાગર, જાદુગર કહેવાય છે. તમે વિશ્વ નાં માલિક બનો છો. અહીંયા ભારત કંગાળ છે, પ્રજા સાહુકાર છે, ગવર્મેન્ટ (સરકાર) ગરીબ છે. હમણાં તમે સમજો છો ભારત કેટલું ઊંચું હતું! સ્વર્ગ હતું. તેની નિશાનીઓ પણ છે. સોમનાથ નું મંદિર કેટલાં હીરા-ઝવેરાતો થી સજાવેલું હતું. જે ઊંટ ભરી ને હીરા-ઝવેરાત લઈ ગયાં. આપ બાળકો જાણો છો હવે આ દુનિયા બદલાવાની જરૂર છે. તેનાં માટે તમે તૈયારી કરી રહ્યાં છો. જે કરશે તે પામશે. માયાનું ઓપોજીશન (વિરોધ) ખુબ હોય છે. તમે છો ઈશ્વરનાં મુરીદ. બાકી બધાં છે રાવણનાં મુરીદ. તમે છો શિવબાબા નાં. શિવબાબા તમને વારસો આપે છે. સિવાય બાપ નાં બીજું કોઈ વાત બુદ્ધિ માં ન આવવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અંતર્મુખી બની સ્વયં સ્વયં સાથે વાત કરવાની છે-જ્યારે કે અમે દેવતા બનીએ છીએ તો અમારી ચલન કેવી છે! કોઈ અશુદ્ધ ખાન-પાન તો નથી!
2. પોતાનું ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે ઉંચું બનાવવાનું છે તો સુદામા ની જેમ જે કાંઈ છે ભોળાનાથ બાપનાં હવાલે કરી દો. ભણતર માટે કોઈ પણ બહાનું નહિ આપો.

વરદાન :- સત્યતા, સ્વચ્છતા અને નિર્ભયતા નાં આધાર થી પ્રત્યક્ષતા કરવાવાળા રમતાયોગી ભવ પરમાત્મ પ્રત્યક્ષતા નો આધાર સત્યતા છે. અને સત્યતા નો આધાર સ્વચ્છતા કે નિર્ભયતા છે. જો કોઈ પણ પ્રકારની અસ્વચ્છતા અર્થાત્ સચ્ચાઈ સફાઈ ની કમી છે, કે પોતાનાં જ તમોગુણી સંસ્કારો પર વિજયી બનવામાં, સંસ્કાર મળાવવામાં કે વિશ્વ સેવાનાં ક્ષેત્રમાં પોતાનાં સિદ્ધાંતો ને સિદ્ધ કરવામાં ભય છે તો પ્રત્યક્ષતા નથી થઈ શકતી, એટલે સત્યતા અને નિર્ભયતા ને ધારણ કરી એક જ ધૂનમાં મસ્ત રહેવાવાળા રમતા યોગી, સહજ રાજયોગી બનો તો સહજ જ અંતિમ પ્રત્યક્ષતા થશે.

સ્લોગન :- બેહદ ની દૃષ્ટિ, વૃત્તિ જ યુનિટી (એકતા) નો આધાર છે, એટલે હદમાં નહીં આવો.

“ મીઠા બાળકો - આ દુઝ્ઝ જ્ઞાન યજ્ઞ સ્વયં દુઝ્ઝ ભગવાને રચ્યો છે , આમાં તમે પોતાનું બધુંજ સ્વાહા કરો કારણ કે હવે ઘરે જવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર કઈ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) રમત ચાલે છે?

ઉત્તર :- ભગવાને રચેલા યજ્ઞમાં જ અસુરોનાં વિઘ્ન પડે છે. આ પણ સંગમ પર જ વન્ડરફુલ રમત ચાલે છે. આવો યજ્ઞ પછી આખા કલ્પમાં નથી રચાતો. આ છે રાજસ્વ અશ્વમેધ યજ્ઞ, સ્વરાજ્ય પામવાનાં માટે. આમાં જ વિઘ્ન પડે છે.

ઓમ શાંતિ ! તમે ક્યાં બેઠાં છો? આને સ્કૂલ અથવા યુનિવર્સિટી પણ કહી શકો છો. વિશ્વવિદ્યાલય છે, જેની ઈશ્વરીય બ્રાન્ચેજ (શાખાઓ) છે. બાપે મોટામાં મોટી યુનિવર્સિટી ખોલી છે. શાસ્ત્રોમાં દુઝ્ઝ યજ્ઞ નામ લખી દીધું છે, આ સમયે આપ બાળકો જાણો છો શિવબાબા એ આ પાઠશાળા અથવા યુનિવર્સિટી ખોલી છે. ઊંચે થી ઊંચા બાપ ભણાવે છે. આ તો બાળકોની બુદ્ધિમાં યાદ રહેવું જોઈએ-ભગવાન આપણને ભણાવે છે. એમનો આ યજ્ઞ રચેલો છે, આનું નામ પણ પ્રસિધ્ધ છે. રાજસ્વ અશ્વમેધ દુઝ્ઝ જ્ઞાન યજ્ઞ, રાજસ્વ અર્થાત્ સ્વરાજ્ય નાં માટે. અશ્વમેધ, આ જે કંઈ પણ જોવામાં આવે છે, તે બધાં ને સ્વાહા કરી રહ્યાં છીએ, શરીર પણ સ્વાહા થઈ જાય છે. આત્મા તો સ્વાહા થઈ નથી શકતી. બધાં શરીર સ્વાહા થઈ જશે. બાકી આત્માઓ પાછી ભાગશે. આ છે સંગમયુગ. ખુબ આત્માઓ ભાગશે, બાકી શરીર ખતમ થઈ જશે. આ છે આખો ડ્રામા, તમે ડ્રામાનાં વશ ચાલી રહ્યાં છો. બાપ કહે છે મેં રાજસ્વ યજ્ઞ રચ્યો છે. આ પણ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર રચાયેલો છે. એવું નહીં કહેશે કે મેં યજ્ઞ રચ્યો છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર આપ બાળકો ને ભણાવવા માટે કલ્પ પહેલાં માફક જ્ઞાન યજ્ઞ રચાયેલો છે. મેં રચ્યો છે, આ પણ અર્થ નથી નીકળતો. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર રચાયેલો છે. કલ્પ-કલ્પ રચાય છે. આ ડ્રામા બનેલો છે ને. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર એક જ વખત યજ્ઞ રચાય છે, આ કોઈ નવી વાત નથી. હમણાં બુદ્ધિમાં બેઠું છે-બરાબર ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ સતયુગ હતું, હવે ચક્ર ફરી રિપીટ થઈ રહ્યું છે. ફરી થી નવી દુનિયા સ્થાપન થઈ રહી છે. તમે નવી દુનિયામાં સ્વરાજ્ય પામવાનાં માટે ભણી રહ્યાં છો. પવિત્ર પણ જરૂર બનવાનું છે. બને પણ તેજ જે ડ્રામા અનુસાર કલ્પ પહેલાં બન્યાં હતાં. હમણાં પણ બનશે. સાક્ષી થઈ ડ્રામાને જોવાનો હોય છે અને પછી પુરુષાર્થ પણ કરવાનો છે. બાળકોને માર્ગ પણ બતાવવાનો છે, મુખ્ય વાત છે પવિત્રતા ની. બાપ ને બોલાવો જ છો કે આવો પવિત્ર બનાવીને અમને આ છી-છી દુનિયા થી લઈ જાઓ. બાપ આવ્યાં જ છે ઘરે લઈ જવાનાં માટે. બાળકોને પોઇન્ટસ તો ખુબ અપાય છે. મુખ્ય વાત છતાં પણ બાપ કહે છે મનમનાભવ. પાવન બનવાનાં માટે બાપ ને યાદ કરીએ છીએ, આ ભૂલવું ન જોઈએ. જેટલું યાદ કરશો એટલો ફાયદો થશે, ચાર્ટ રાખવો જોઈએ. નહીં તો પછી અંતમાં નપાસ થઈ જશે. બાળકો સમજે છે, આપણે જ સતીપ્રધાન હતાં, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જે ઉંચ બને છે, એમને મહેનત પણ વધારે કરવી પડશે. યાદમાં રહેવું પડશે. આ તો સમજો છો બાકી થોડો સમય છે, પછી સુખનાં દિવસ આવવાનાં છે. બરાબર આપણા અથાહ સુખનાં દિવસ આવવાનાં છે. બાપ એક જ વખત આવે છે, દુઃખ ધામ ખલાસ કરી આપણા સુખધામ માં લઈ જાય છે. આપ બાળકો જાણો છો હમણાં આપણે ઈશ્વરીય પરિવાર માં છીએ, પછી દેવી પરિવાર માં જઈશું. આ સમયનું જ ગાયન છે-આ સંગમ જ પુરુષોત્તમ ઉંચ બનવાનો યુગ છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણને બેહદનાં બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. પછી આગળ જઈ સન્યાસી લોકો પણ માનશે. તે પણ સમય આવશે ને. હમણાં તમારો પ્રભાવ એટલો નથી નીકળી શકતો. હમણાં રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે, ટાઈમ પડ્યો છે. અંતમાં આ સન્યાસી વગેરે પણ આવીને સમજશે. સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આ નોલેજ કોઈ માં છે નહીં. આ પણ બાળકો જાણે છે પવિત્રતા પર કેટલાં વિઘ્ન પડે છે. અબળાઓ ઉપર અત્યાચાર થાય છે. દ્રોપદીએ પોકાર્યા છે ને. વાસ્તવમાં તમે બધી દ્રોપદીઓ, સીતાઓ, પાર્વતીઓ છો. યાદ માં રહેવાથી અબલાઓ, કુબ્જાઓ પણ બાપ થી વારસો પામી લે છે. યાદમાં તો રહી શકે છે ને. ભગવાને આવીને યજ્ઞ રચ્યો છે, આમાં કેટલાં વિઘ્ન પડે છે. હમણાં પણ વિઘ્ન પડતાં રહે છે, કન્યાઓને જબરજસ્તી લગ્ન કરાવે છે, નહીં તો મારી ને કાઢી મુકે છે એટલે પોકારે છે હેં પતિત-પાવન આવો તો જરૂર એમને રથ જોઈએ, જેમાં આવીને પાવન બનાવે. ગંગાનાં પાણી થી પાવન નહીં

બનશું. બાપ જ આવીને પાવન બનાવી પાવન દુનિયાનાં માલિક બનાવે છે.

તમે જુઓ છો આ પતિત દુનિયા નો વિનાશ સામે ઊભો છે. કેમ નહીં બાબાનાં બની જઈએ, સ્વાહા થઈ જઈએ. પૂછે છે સ્વાહા કેવી રીતે થવાય? ટ્રાન્સફર કેવી રીતે કરીએ? બાબા કહે-બાળકો, તમે આ (સાકાર) બાબા ને જુઓ છો ને. આ પોતે કરીને શીખવાડી રહ્યાં છે. જેસા કર્મ હમ કરેંગે હમકો દેખ ઔર કરેંગે. બાપે આમનાં થી કર્મ કરાવ્યાં ને. બધું યજ્ઞમાં સ્વાહા કરી દીધું. સ્વાહા થવામાં કોઈ તકલીફ થોડી છે. આ ન ખુબ સાહુકાર, ન ગરીબ હતાં. સાધારણ હતાં. યજ્ઞ રચાય જાય છે તો તેમાં ખાન-પાનની બધી સામગ્રી જોઈએ ને. આ છે ઈશ્વરીય યજ્ઞ. ઈશ્વરે આવીને આ જ્ઞાન યજ્ઞની સ્થાપના કરી છે. તમને ભણાવે છે, આ યજ્ઞની મહિમા બહુજ ભારે છે. ઈશ્વરીય યજ્ઞ થી જ તમારું શરીર નિર્વાહ થાય છે. જે પોતાને અર્પણમય સમજે છે, અમે ટ્રસ્ટી છીએ. આ બધુંજ ઈશ્વરનું છે, અમે શિવબાબાનાં યજ્ઞ થી ભોજન ખાઈએ છીએ-આ સમજની વાત છે ને. અહીંયા તો બધાએ આવીને નથી બેસવાનું. આમનું સેમ્પલ તો જુઓ-કેવી રીતે બધુંજ સ્વાહા કર્યું. બાબા કહે છે જેવાં કર્મ આ કરે છે, આમને જોઈ બીજાને પણ આવડયું. ખુબ જ સ્વાહા થયાં. જે-જે થયા તે પોતાનો વારસો લે છે. બુદ્ધિ થી પણ સમજાય છે-આત્મા તો ચાલી જશે, બાકી શરીર બધાં ખતમ થઈ જશે. આ બેહદ નો યજ્ઞ છે, આમાં બધાં સ્વાહા થશે. આપ બાળકોને સમજાવાય છે કેવી રીતે બુદ્ધિ થી સ્વાહા થઈ નષ્ટોમોહ બની જાયો. આ પણ જાણો છો આ બધી સામગ્રી ખાખ થઈ જવાની છે. કેટલો મોટો યજ્ઞ છે, ત્યાં પછી કોઈ યજ્ઞ નથી રચાતો. ન કોઈ ઉપદ્રવ હોય છે. આ બધા જે ભક્તિમાર્ગનાં અનેક યજ્ઞ છે તે બધા ખતમ થઈ જાય છે. જ્ઞાન સાગર એક જ ભગવાન છે. એજ મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ, સત ચૈતન્ય છે. શરીર તો જડ છે, આત્મા જ ચૈતન્ય છે. એ જ્ઞાન સાગર છે, આપ બાળકોને જ્ઞાન સાગર બેસી ભણાવે છે. તે ફક્ત ગાતા રહે છે અને તમને બાબા બધું જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યાં છે. જ્ઞાન કોઈ બહુજ તો છે નહીં. વર્લ્ડનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આ ફક્ત સમજાવાનું છે.

અહીંયા બાપ તમને સ્વયં ભણાવી રહ્યાં છે. કહે પણ છે સાધારણ તનમાં પ્રવેશ કરું છું. ભાગીરથ પણ પ્રસિદ્ધ છે, જરૂર મનુષ્ય જ હશે જેમાં બાપ આવશે. એમનું એક જ નામ ચાલ્યું આવે છે શિવ બીજા બધાનાં નામ બદલાય છે, એમનું નામ નથી બદલાતું. બાકી ભક્તિમાં અનેક નામ રાખી દીધા છે. અહીંયા તો છે જ શિવબાબા. શિવ કલ્યાણકારી કહેવાય છે. ભગવાન જ આવીને નવી દુનિયા સ્વર્ગ સ્થાપન કરે છે. તો કલ્યાણકારી થયાં ને. તમે જાણો છો ભારત માં સ્વર્ગ હતું. હમણાં નરક છે પછી સ્વર્ગ જરૂર થશે. આને કહેવાય છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ જ્યારે કે બાપ ખેવૈયા બની તમને આ પાર થી પેલી પાર લઈ જાય છે. આ છે જૂની દુઃખ ની દુનિયા ફરી જરૂર નવી દુનિયા થશે, ડ્રામા અનુસાર, જેના માટે તમે હમણાં પુરુષાર્થ કરો છો. બાપ ની યાદ જ ઘડી-ઘડી ભૂલાય જાય છે, આમાં છે મહેનત બાકી તમારા થી જે વિકર્મ થયા છે, તેની સજા કર્મભોગ નાં રૂપમાં ભોગવવી જ પડે છે, કર્મ ભોગ અંત સુધી ભોગવવાનો જ છે, તેમાં માફી નથી મળી શકતી. એવું નહીં, બાબા ક્ષમા કરો. કાંઈ પણ નહીં. ડ્રામા અનુસાર બધું થાય છે. ક્ષમા વગેરે હોતી જ નથી. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવાનાં જ છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે, એનાં માટે શ્રીમત પણ મળે છે, શ્રી શ્રી શિવબાબા ની શ્રીમત થી તમે શ્રી બનો છો. ઊંચેથી ઊંચા બાપ તમને ઉંચ બનાવે છે. તમે હમણાં બની રહ્યાં છો, હમણાં તમને સ્મૃતિ આવી છે-બાબા કલ્પ-કલ્પ આવીને આપણને ભણાવે છે. અડધોકલ્પ એમની પ્રાલબ્ધ મળે છે. સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, તે નોલેજ ની દરકાર નથી રહેતી. કલ્પ-કલ્પ એક જ વખત આવીને બતાવે છે કે આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે.

તમારું કામ છે ભણવાનું અને પવિત્ર બનવાનું. યોગમાં રહેવાનું છે. બાપનાં બનીને અને પવિત્ર નહીં બનશો તો સો ગુણા દંડ પડી જશે. નામ પણ બદનામ થઈ જાય છે. ગાયન પણ છે સદ્ગુરુ કાં નીંદક ઠૌર ન પાવે. મનુષ્યોને ખબર જ નથી કે આ કોણ છે! સત બાપ જ સદ્ગુરુ, સત શિક્ષક હશે ને. તમને ભણાવે એ છે, સાચાં સદ્ગુરુ પણ છે. જેમ બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે, તમે પણ જ્ઞાન નાં સાગર છો ને. બાપે તો બધું જ્ઞાન આપી દીધું છે, જેમણે જેટલું કલ્પ પહેલાં ધારણ કર્યું છે, એટલું જ કરશે. પુરુષાર્થ કરવાનો છે, કર્મ વગર તો કોઈ રહી ન શકે. કેટલાં પણ હઠયોગ વગેરે કરે છે, તે પણ કર્મ છે ને. આ પણ એક ધંધો છે, આજીવિકા નાં માટે. નામ થાય છે, ખુબ પૈસા મળે છે, પાણી પર, આગ પર ચાલ્યાં જાય છે. ફક્ત ઉડી નથી શકતાં. એમાં તો પેટ્રોલ વગેરે જોઈએ ને. પરંતુ એનાથી ફાયદો તો કાંઈ નથી. પાવન તો બનતાં નથી. સાયન્સ વાળા (વૈજ્ઞાનિક) ની પણ રેસ (દોડ) છે. તેમની છે સાયન્સ ની રેસ અને તમારી છે સાઈલેન્સ ની. બધાં શાંતિ જ માંગે છે. બાપ કહે છે શાંતિ તો તમારો સ્વધર્મ છે, સ્વયંને આત્મા સમજો, પોતાનાં ઘરે જવાનું છે શાંતિધામ. આ છે દુઃખધામ. આપણે

શાંતિધામ થી પછી સુખધામ માં આવશું. આ દુઃખધામ ખલાસ થવાનું છે. આ સારી રીતે ધારણ કરી પછી બીજાઓને ધારણ કરાવવાનું છે. બાકી થોડાં દિવસ છે, તે ભણતર ભણીને પછી શરીર નિર્વાહ અર્થ માથું મારવું પડે છે. તકદીરવાન બાળકો તરત નિર્ણય લઈ લે છે કે અમારે કયું ભણતર ભણવાનું છે. તે ભણતર થી શું મળે છે અને આ ભણતર થી શું મળે છે. આ ભણતર થી તો ૨૧ જન્મોની પ્રાલબ્ધ બને છે. તો વિચાર કરવો જોઈએ કે અમારે કયું ભણતર ભણવાનું છે! જેમણે બેહદ નાં બાપ થી વારસો લેવાનો છે, તે બેહદ નાં ભણતર માં લાગી જાય છે. પરંતુ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર કોઈની તકદીર માં નથી તો પછી તે ભણતર માં લાગી જાય છે. આ ભણતર નથી ભણતાં. કહે છે સમય નથી મળતો. બાબા પૂછે છે, કયું નોલેજ સાડું? એનાથી શું મળશે અને આનાથી શું મળશે? કહે છે બાબા શારીરિક ભણતર થી શું મળશે, થોડું કમાશું. અહીંયા તો ભગવાન ભણાવે છે. આપણે તો ભણીને રાજાઈ પદ પામવાનું છે તો વધારે ધ્યાન કઈ વાત પર આપવું જોઈએ. કોઈ તો પછી કહે બાબા તે કોર્સ પૂરો કરી પછી આવશું. બાબા સમજી જાય છે આમની તકદીરમાં નથી. શું થવાનું છે તે આગળ ચાલી જોવાનું છે. સમજે છે શરીર પર ભરોસો નથી, તો પછી સાચી કમાણી માં લાગી જવું જોઈએ. જેમની તકદીરમાં છે એ જ પોતાની તકદીર જગાવશે. પૂરું જોર લગાડવાનું છે, અમે તો બાપથી વારસો લઈને જ છોડીશું. બેહદ નાં બાબા અમને રાજાઈ આપે છે તો કેમ નહીં આ એક અંતિમ જન્મ અમે પવિત્ર બનશું. આટલાં બધાં બાળકો પવિત્ર રહે છે. જુઠું થોડી બોલે છે. બધાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે. ભણી રહ્યાં છે, છતાં પણ વિશ્વાસ નથી કરતાં. બેહદ નાં બાપ આવે જ ત્યારે છે જ્યારે જૂની દુનિયાને નવી બનાવવાની હોય છે. જૂની દુનિયાનો વિનાશ તો સામે ઊભો છે. આ બહુજ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. સમય પણ બરાબર એજ છે, અનેક ધર્મ પણ છે, સતયુગ માં હોય જ છે એક ધર્મ. આ પણ તમારી બુદ્ધિમાં છે. તમારામાં પણ કોઈ છે જે નિશ્ચય હજું કરી રહ્યાં છે. અરે નિશ્ચય કરવામાં સમય લાગે છે શું. શરીર પર પણ ભરોસો થોડી છે, જરા પણ ચાન્સ ગુમાવવો ન જોઈએ. કોઈની તકદીરમાં નથી તો જરા પણ બુદ્ધિમાં આવતું નથી. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સાચી કમાણી કરી ૨૧ જન્મોનાં માટે પોતાની તકદીર બનાવવાની છે. શરીર પર કોઈ ભરોસો નથી એટલે જરા પણ ચાન્સ નથી ગુમાવવાનો.
2. નષ્ટોમોહા બની પોતાનું બધુજ રુદ્ર યજ્ઞમાં સ્વાહા કરવાનું છે. પોતાને અર્પણ કરી ટ્રસ્ટી થઈ સંભાળવાનું છે. સાકાર બાપને ફોલો કરવાનાં છે.

વરદાન :- ઝ્લાનિ કરવા વાળા ને પણ ગુણમાળા પહેરાવવા વાળા ઇષ્ટ દેવ, મહાન આત્મા ભવ જેમ આજકાલ આપ વિશેષ આત્માઓ નું સ્વાગત કરતાં સમયે કોઈ ગળામાં સ્થૂળ માળા પહેરાવે છે તો તમે પહેરાવવા વાળાનાં ગળા માં રિટર્ન કરી દો છો, એવી રીતે ઝ્લાનિ કરવાવાળા ને પણ આપ ગુણમાળા પહેરાવો તો તે સ્વતઃ જ તમને ગુણમાળા રિટર્ન કરશે કારણ કે ઝ્લાનિ કરવા વાળાને ગુણમાળા પહેરાવવી અર્થાત્ જન્મ-જન્મનાં માટે ભક્ત નિશ્ચિત કરી દેવા. આ આ આપવું જ અનેક વખત નું લેવાનું થઈ જાય છે. આ જ વિશેષતા ઇષ્ટ દેવ, મહાન આત્મા બનાવી દે છે.

સ્લોગન :- પોતાની મન્સા વૃત્તિ સદા સારી પાવરફુલ બનાવો તો ખરાબ પણ સારાં થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં તમે ઈશ્વરીય સંતાન બન્યાં છો , તમારા માં કોઈ આસુરી ગુણ ન હોવાં જોઈએ , પોતાની ઉન્નતિ કરવાની છે , ગફલત નથી કરવાની ”

પ્રશ્ન :- આપ સંગમયુગી બ્રાહ્મણ બાળકોને કયો નિશ્ચય અને નશો છે?

ઉત્તર :- આપણને બાળકોને નિશ્ચય અને નશો છે કે હમણાં આપણે ઈશ્વરીય સંપ્રદાયનાં છીએ. આપણે સ્વર્ગવાસી વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. સંગમ પર આપણે ટ્રાન્સફર થઈ રહ્યાં છીએ. આસુરી સંતાન થી ઈશ્વરીય સંતાન બની ૨૧ જન્મોનાં માટે સ્વર્ગવાસી બનીએ છીએ, આનાથી ઉંચી કોઈ વસ્તુ હોતી નથી.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે, વધારે કરીને મનુષ્ય શાંતિ ને પસંદ કરે છે. ઘરમાં જો બાળકો ની ખિટ-ખિટ છે, તો અશાંતિ રહે છે. અશાંતિથી દુઃખ ભાસે છે. શાંતિ થી સુખ ભાસે છે. અહીંયા આપ બાળકો બેઠા છો, તમને સાચી શાંતિ છે. તમને કહેલું છે બાપ ને યાદ કરો. પોતાને આત્મા સમજો. આત્મા માં જે અડધાકલ્પ થી અશાંતિ છે, તે નીકળવાની છે શાંતિનાં સાગર બાપને યાદ કરવાથી. તમને શાંતિ નો વારસો મળી રહ્યો છે. આ પણ તમે જાણો છો શાંતિ ની દુનિયા અને અશાંતિ ની દુનિયા બિલકુલ અલગ છે. આસુરી દુનિયા, ઈશ્વરીય દુનિયા, સતયુગ, કળયુગ કોને કહેવાય છે, આ કોઈ મનુષ્ય માત્ર નથી જાણતાં. તમે કહેશો અમે પણ નહોતા જાણતાં. ભલે કેટલી પણ પોઝિશન (પદ) વાળા હતાં. પૈસા વાળા ને પોઝિશન વાળા કહેવાય છે. ગરીબ અને સાહુકાર સમજી તો શકાય છે ને. તેમ તમે પણ સમજી શકો છો બરાબર ઈશ્વરીય સંતાન અને આસુરી સંતાન. હમણાં આપ મીઠા બાળકો સમજો છો અમે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ. આ પાક્કો નિશ્ચય છે ને. તમે બ્રાહ્મણ સમજો છો અમે ઈશ્વરીય સંપ્રદાય સ્વર્ગવાસી વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યા છીએ. દરેક સમયે તે ખુશી રહેવી જોઈએ. ખુબ જ થોડા છે જે યથાર્થ રીતે સમજે છે. સતયુગમાં છે ઈશ્વરીય સંપ્રદાય. કળયુગ માં છે આસુરી સંપ્રદાય. પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર આસુરી સંપ્રદાય બદલી થાય છે. હમણાં આપણે શિવબાબા ના સંતાન બન્યાં છીએ. વયમાં ભૂલી ગયા હતાં. હમણાં ફરી આ સમયે જાણ્યું છે કે આપણે શિવબાબા ના સંતાન છીએ. ત્યાં સતયુગમાં કોઈ પોતાને ઈશ્વરીય સંતાન નથી કહેતાં. ત્યાં છે દૈવી સંતાન. એનાં પહેલાં આપણે આસુરી સંતાન હતાં. હમણાં ઈશ્વરીય સંતાન બન્યાં છીએ. આપણે બ્રાહ્મણ બી.કે. છીએ. રચના છે એક બાપની. તમે બધાં ભાઈ-બહેન છો અને ઈશ્વરીય સંતાન છો. તમે જાણો છો બાબા થી રાજ્ય મળી રહ્યું છે. ભવિષ્ય માં જઈને અમે દૈવી સ્વરાજ્ય પામીશું, સુખી હોઈશું. બરાબર સતયુગ છે સુખનું ધામ, કળિયુગ છે દુઃખ ધામ. આ ફક્ત તમે સંગમયુગી બ્રાહ્મણ જાણો છો. આત્મા જ ઈશ્વરીય સંતાન છે. આ પણ જાણો છો બાબા સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે. તે રચતા છે ને. નર્ક નાં કિચેટર (રચયિતા) તો નથી. એને કોણ યાદ કરશે. આપ મીઠા-મીઠા બાળકો જાણો છો-બાપ સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. એ આપણા ખુબ મીઠા બાપ છે. આપણને ૨૧ જન્મોનાં માટે સ્વર્ગવાસી બનાવે છે, આનાંથી ભારે વસ્તુ કોઈ હોતી નથી. આ સમજ રાખવી જોઈએ. આપણે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ, તો આપણા માં કોઈ આસુરી અવગુણ હોવાં ન જોઈએ. પોતાની ઉન્નતિ કરવાની છે. સમય બાકી થોડો છે, આમાં ગફલત ન કરવી જોઈએ. ભૂલી નહીં જાઓ. જુઓ છો બાપ સમ્મુખ બેઠા છે, જેમનાં આપણે સંતાન છીએ. આપણે ઈશ્વર બાપ થી ભણી રહ્યાં છીએ દૈવી સંતાન બનવાનાં માટે, તો કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. બાબા ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. બાપ આવ્યાં જ છે બધાને લઈ જવાં. જેટલું-જેટલું યાદ કરશો એટલાં વિકર્મ વિનાશ થશે. અજ્ઞાન માં જેમ કન્યા ની સગાઈ થાય છે તો યાદ બિલકુલ છપાઈ જાય છે. બાળક જન્મ્યો અને યાદ છપાઈ જાય છે. આ યાદ તો સ્વર્ગમાં પણ છપાઈ જાય, નર્ક માં પણ છપાઈ જાય. બાળક કહેશે આ મારા પિતા છે, હવે આ તો છે બેહદ નાં બાપ. જેમનાં થી સ્વર્ગનો વારસો મળે છે તો એમની યાદ છપાઈ જવી જોઈએ. બાપ થી આપણે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનો ફરીથી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બુદ્ધિ માં વારસો જ યાદ છે.

આ પણ જાણો છો મરવાનું તો બધાએ છે. એક પણ રહેવાનો નથી જે પણ ડીયરેસ્ટ થી ડીયરેસ્ટ (પ્રિય થી પ્રિય) છે, બધાં ચાલ્યા જશે. આ ફક્ત તમે બ્રાહ્મણ જ જાણો છો કે આ જૂની દુનિયા હવે ગઈ કે ગઈ. એનાં જવાના

પહેલાં પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. જ્યારે કે ઈશ્વરીય સંતાન છે તો અથાહ ખુશી હોવી જોઈએ. બાપ કહેતા રહે છે-બાળકો, પોતાનું જીવન હીરા જેવું બનાવો. તે છે ડીટી (દૈવી) વર્લ્ડ, આ છે ડેવિલ (આસુરી) વર્લ્ડ. સતયુગ માં કેટલું અથાહ સુખ રહે છે. તે બાપ જ આપે છે. અહીંયા તમે બાપની પાસે આવ્યાં છો. અહીંયા બેસી તો નહીં જશો. એવું તો નથી બધાં ભેગા રહેશે કારણ કે બેહદ (અનેક) બાળકો છે. અહીંયા તમે ખુબ ઉમંગ થી આવો છો. અમે જઈએ છીએ બેહદનાં બાપ પાસે. અમે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ. ગોડ ફાધર (પરમપિતા) નાં બાળક છીએ. તો અમે કેમ ન સ્વર્ગમાં હોવા જોઈએ. ગોડફાધર તો સ્વર્ગ રચે છે ને. હવે તમારી બુદ્ધિ માં આખાં વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી છે. જાણો છો હેવનલી ગોડફાધર અમને હેવન (સ્વર્ગ) નાં લાયક બનાવી રહ્યાં છે. કલ્પ-કલ્પ ફરી બનાવે છે. એક પણ મનુષ્ય નથી જેમને આ ખબર હોય કે અમે એક્ટર છીએ. ગોડફાધર નાં બાળકો પછી આપણે દુઃખી કેમ છીએ! આપસમાં લડીએ કેમ છીએ! આપણે આત્માઓ બધાં બ્રધર્સ (ભાઈ) છીએ ને. બ્રધર્સ આપસમાં કેવી રીતે લડતાં રહે છે. લડી ને ખતમ થઈ જશે. અહીંયા આપણે બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. ભાઈઓએ આપસમાં ક્યારે લૂણ-પાણી ન થવું જોઈએ. અહીંયા તો બાપ થી પણ લૂણ-પાણી થાય છે. સારા-સારા બાળકો લૂણ-પાણી થઈ જાય છે. માયા કેટલી જબરજસ્ત છે. જે સારા-સારા બાળકો છે એ બાપ ને યાદ તો આવે છે. બાપ નો કેટલો લવ (પ્રેમ) છે બાળકો પર. બાપને તો સિવાય બાળકો નાં બીજું કોઈ છે નહીં જેમને યાદ કરે. તમારા માટે તો ઘણાં છે. તમારી બુદ્ધિ અહીંયા-ત્યાં જાય છે. ધંધા વગેરેમાં પણ બુદ્ધિ જાય છે. અમારા માટે તો કોઈ ધંધો વગેરે પણ નથી. આપ બાળકોનાં અનેક ધંધા છે. મારો તો એક જ ધંધો છે. હું આવ્યો જ છું બાળકોને સ્વર્ગનો વારિસ બનાવવા. બેહદનાં બાપની પ્રોપર્ટી (મિલકત) ફક્ત આપ બાળકો છો. ગોડફાધર છે ને. બધી આત્માઓ એમની પ્રોપર્ટી છે. માયાએ છી-છી બનાવી દીધા છે. હવે ગુલ-ગુલ બનાવે છે બાપ. બાપ કહે છે મારા તો તમે જ છો. તમારા ઉપર મારો મોહ પણ છે. ચિઠ્ઠી નથી લખતાં તો ઓના (ફિકર) થઈ જાય છે. સારા-સારા બાળકોની ચિઠ્ઠી નથી આવતી. સારા-સારા બાળકોને એકદમ માયા ખતમ કરી દે છે. જરૂર દેહ-અભિમાન છે. બાપ કહેતાં રહે છે પોતાની ખુશખેરાફત લખો. બાબા બાળકો થી પૂછે છે બાળકો તમને માયા હેરાન તો નથી કરતી? બહાદુર બની માયા પર જીત પહેરી રહ્યાં છો ને! તમે યુદ્ધ નાં મેદાનમાં છો ને. કર્મેન્દ્રિયો એવી વશ કરવી જોઈએ જે કાંઈ પણ ચંચળતા ન હોય. સતયુગ માં બધી કર્મેન્દ્રિયો વશ માં રહે છે. કર્મેન્દ્રિયો ની કોઈ ચંચળતા નથી હોતી. ન મુખની, ન હાથની, ન કાનની....કોઈ પણ ચંચળતા ની વાત નથી હોતી. ત્યાં કોઈ પણ ગંદી વસ્તુ હોતી નથી. અહીંયા યોગબળ થી કર્મેન્દ્રિયો પર જીત પામો છો. બાપ કહે છે કોઈ પણ ગંદી વાત નહીં. કર્મેન્દ્રિયો ને વશ કરવાની છે. સારી રીતે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. સમય ખૂબ થોડો છે. ગાયન પણ છે બહુત ગઈ થોડી રહી. હમણાં થોડી રહી જાય છે. નવું મકાન બનતું રહે છે તો બુદ્ધિ માં રહે છે ને-બાકી થોડો સમય છે. હમણાં આ તૈયાર થઈ જશે, બાકી આ થોડું કામ છે. તે છે હદ ની વાત, આ છે બેહદ ની વાત. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે તેમનું છે સાયન્સ બળ, તમારું છે સાઈલેન્સ બળ છે. છે તેમનું પણ બુદ્ધિ બળ, તમારું પણ બુદ્ધિ બળ. સાયન્સ ની કેટલી ઇન્વેન્શન (સંશોધન) નીકાળતા રહે છે. હમણાં તો એવાં બોમ્સ બનાવતા રહે છે જે કહે છે ત્યાં બેઠા-બેઠા છોડીશું તો આખું શહેર ખતમ થઈ જશે. પછી આ સેનાઓ, એરોપ્લેન વગેરે પણ કામમાં નહીં આવશે. તો તે છે સાયન્સ બુદ્ધિ. તમારી છે સાઈલેન્સ બુદ્ધિ. તેઓ વિનાશ માટે નિમિત્ત બનેલાં છે. તમે અવિનાશી પદ પામવા માટે નિમિત્ત બન્યાં છો. આ પણ સમજવાની બુદ્ધિ જોઈએ ને.

આપ બાળકો સમજી શકો છો-બાપ કેટલો સહજ રસ્તો બતાવે છે. ભલે કેટલી પણ અહિલ્યાઓ, કુબ્જાઓ હોય, ફક્ત બે અક્ષર યાદ કરવાના છે-બાપ અને વારસો. પછી જેટલું જે યાદ કરે. બીજા સંગ તોડી એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાપ કહે છે જ્યારે હું પોતાનાં ઘરે પરમધામમાં હતો તો ભક્તિમાર્ગ માં તમે પોકારતા હતાં-બાબા તમે આવશો તો અમે બધુંજ કુરબાન કરશું. આ થયું જેમ કરનીઘોર, કરનીઘોર ને જૂનો સામાન અપાય છે. તમે બાપને શું આપશો? આમને (બ્રહ્મા ને) તો નથી આપતાં ને. આમણે પણ બધુંજ આપી દીધું. આ થોડી અહીંયા બેસી મહેલ બનાવશે. આ બધુંજ શિવબાબાનાં માટે છે. એમનાં ડાયરેક્શન થી કરી રહ્યાં છે. એ કરનકરાવનહાર છે, ડાયરેક્શન (મર્ગદર્શન) આપતા રહે છે. બાળકો કહે છે બાબા તમે અમારા માટે એક જ છો. તમારા માટે તો ઘણાં બાળકો છે. બાબા પછી કહે છે મારાં માટે ફક્ત તમે બાળકો છો. તમારા માટે તો ઘણાં છે. કેટલાં દેહ નાં સંબંધીઓ ની યાદ રહે છે. મીઠા-મીઠા બાળકો ને બાપ કહે છે જેટલું થઈ શકે બાપ ને યાદ કરો બીજા બધાને ભૂલતા જાઓ. સ્વર્ગની રાજાઈ નું માખણ તમને મળે છે. જરા વિચાર તો કરો, કેવી આ રમત ની રચના છે. તમે ફક્ત બાપ ને યાદ કરો છો અને સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાથી ચક્રવર્તી રાજા બનો છો. હમણાં આપ બાળકો પ્રેક્ટીકલમાં અનુભવી છો. મનુષ્ય તો સમજે છે ભક્તિ પરંપરા થી ચાલી આવી છે. વિકાર પણ પરંપરા થી

ચાલ્યાં આવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ, રાધે-કૃષ્ણ ને પણ તો બાળકો હતા ને. અરે હા, બાળકો કેમ નહોતા પરંતુ તેમને કહેવાય છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. અહીંયા છે સંપૂર્ણ વિકારી. એક-બીજાને ગાળો આપતા રહે છે. હવે આપ બાળકો ને બાપ શ્રી શ્રી ની શ્રીમત મળે છે. તમને શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. જો બાપનું કહેવું નહીં માનશે તો પછી થોડી બનશે. હવે માનો કે ન માનો. સપૂત બાળકો તો તરત માનશે. પૂરી મદદ નથી આપતા તો પોતાનો ઘાટો કરે છે. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ આવું છું. કેટલો પુરુષાર્થ કરાવું છું. કેટલું ખુશીમાં લઈ આવું છું. બાપ થી પૂરો વારસો લેવામાં જ માયા ગફલત કરાવે છે. પરંતુ તમારે તે ફંદામાં નથી ફસાવાનું. માયા થી જ લડાઈ થાય છે. ખુબ મોટા-મોટા તોફાન આવશે. એમાં પણ વારીસદાર પર વધારે માયા વાર કરશે. રુસતમ થી રુસતમ થઈને લડશે. જેમ વૈદ્ય દવા આપે છે તો બીમારી બધી બહાર નીકળી આવે છે. અહીંયા પણ મારા બનશે તો પછી બધાની યાદ આવવા લાગશે. તોફાન આવશે, આમાં લાઇન ક્લિયર જોઈએ. અમે પહેલાં પવિત્ર હતાં પછી અડધો કલ્પ અપવિત્ર બન્યાં. હવે ફરી પાછાં જવાનું છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો આ યોગ અગ્નિ થી તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. જેટલું યાદ કરશો એટલું ઉચ્ચ પદ પામશો. યાદ કરતાં-કરતાં તમે ઘરે ચાલ્યાં જશો, આમાં બિલકુલ અંતર્મુખતા જોઈએ. નોલેજ પણ આત્મા માં ધારણ થાય છે ને. આત્મા જ ભણે છે. આત્માનું જ્ઞાન પણ પરમાત્મા બાપ જ આવીને આપે છે. આટલું ઊંચું જ્ઞાન તમે લો છો વિશ્વ નાં માલિક બનવા માટે. મને તમે કહો જ છો - પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર, શાંતિ નાં સાગર. જે મારી પાસે છે તે તમને બધું આપું છું. બાકી ફક્ત દિવ્ય દૃષ્ટિ ની ચાવી નથી આપતો. એનાં બદલે પછી તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવું છું. સાક્ષાત્કારમાં કાંઈ છે નહીં. મુખ્ય છે ભણતર. ભણતર થી તમને ૨૧ જન્મનું સુખ મળે છે. મીરાની ભેંટ માં તમે પોતાનાં સુખની ભેંટ કરો. તે તો કળયુગમાં હતી, દીદાર કર્યો પછી શું. ભક્તિ ની માળા જ અલગ છે. જ્ઞાનમાર્ગની માળા અલગ છે. રાવણ ની રાજાઈ અલગ, તમારી રાજાઈ અલગ. એને દિવસ, આને રાત કહેવાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યાદનાં બળ થી પોતાની કર્મેન્દ્રિયોં એવી વશ કરવાની છે જે કોઈ પણ ચંચળતા ન રહે. સમય ખુબ થોડો છે એટલે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરી માયાજીત બનવાનું છે.
2. બાપ જે જ્ઞાન આપે છે તેને અંતર્મુખી બની ધારણ કરવાનું છે. ક્યારેય પણ આપસમાં લૂણ-પાણી નથી થવાનું. બાપને પોતાની ખુશખેરાફત નાં સમાચાર જરૂર આપવાનાં છે.

વરદાન :- દરેક આત્માને ભટકવા કે ભિખારીપણા થી બચાવવા વાળા નિષ્કામ રહેમદિલ ભવ જે બાળકો નિષ્કામ રહેમદિલ છે તેમનાં રહેમ નાં સંકલ્પ થી અન્ય આત્માઓ ને પોતાનાં રુહાની રૂપ કે રુહ ની મંજિલ સેકન્ડમાં સ્મૃતિ માં આવી જશે. તેમનાં રહેમ નાં સંકલ્પ થી ભિખારીને સર્વ ખજાના ની ઝલક દેખાશે. ભટકતી આત્માઓને મુક્તિ કે જીવનમુક્તિ નો કિનારો કે મંજિલ સામે દેખાશે. તે સર્વના દુઃખ હર્તા સુખ કર્તા નો પાર્ટ ભજવશે, દુઃખીને સુખી કરવાની યુક્તિ કે સાધન સદા એમની પાસે જાદુની ચાવી ની જેમ હશે.

સ્લોગન :- સેવાધારી બની નિઃસ્વાર્થ સેવા કરો તો સેવા નો મેવો મળવાનો જ છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપનો પ્રેમ લેવો હોય તો આત્મ - અભિમાની થઈને બેસો , બાપ થી આપણે સ્વર્ગ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ , આ ખુશી માં રહો ”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર તમે બ્રાહ્મણ થી ફરિશ્તા બનવા માટે કઈ ગુપ્ત મહેનત કરો છો?

ઉત્તર :- આપ બ્રાહ્મણોને પવિત્ર બનવાની જ ગુપ્ત મહેનત કરવી પડે છે. તમે બ્રહ્માનાં બાળકો સંગમ પર ભાઈ-બહેન છો, ભાઈ-બહેન ની ગંદી દૃષ્ટિ હોઈ ન શકે. સ્ત્રી-પુરુષ સાથે રહેતાં બંને પોતાને બી.કે. સમજો છો. આ સ્મૃતિ થી જ્યારે પૂરા પવિત્ર બનો ત્યારે ફરિશ્તા બની શકશો.

ઓમ શાંતિ ! મીઠાં-મીઠાં બાળકો, સ્વયં ને આત્મા સમજી અહીંયા બેસવાનું છે. આ રહસ્ય આપ બાળકોએ પણ સમજાવાનું છે. આત્મ-અભિમાની થઈને બેસશો તો બાપનાં સાથે પ્રેમ રહેશે. બાબા આપણને રાજ્યોગ શીખવાડે છે. બાબા થી આપણે સ્વર્ગનો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આ યાદ આખો દિવસ બુદ્ધિમાં રહે-આમાં જ મહેનત છે. આ ઘડી-ઘડી ભૂલી જાઓ છે તો ખુશીનો પારો ડલ થઈ જાય છે. બાબા સાવધાન કરે છે કે બાળકો દેહી-અભિમાની થઈને બેસો. સ્વયંને આત્મા સમજો. હમણાં આત્માઓ અને પરમાત્મા નો મેળો છે ને. મેળો લાગ્યો હતો, ક્યારે લાગ્યો હતો? જરૂર કળયુગ અંત અને સતયુગ આદિનાં સંગમ પર જ લાગ્યો હશે. આજે બાળકોને ટોપિક (વિષય) પર સમજાવે છે. તમને ટોપિક તો જરૂર લેવાનો છે. ઊંચે થી ઊંચા છે ભગવાન પછી નીચે આવો તો બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર. બાપ અને દેવતાઓ. મનુષ્યોને આ ખબર નથી શિવ અને બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર નો સંબંધ શું છે? કોઈને પણ એમની જીવનકહાની ની ખબર નથી. ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર નામીગ્રામી છે. આ ત્રણેવ છે દેવતાઓ. ફક્ત ૩ નો ધર્મ થોડી હોય છે. ધર્મ તો મોટો હોય છે, ડીટી (દેવતા) ધર્મ. આ છે સૂક્ષ્મ વતનવાસી, ઉપર માં છે શિવબાબા. મુખ્ય છે બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ. હમણાં બાપ સમજાવે છે તમારે વિષય આપવાનો છે-બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા કેવી રીતે બને છે. જેમ તમે કહો છો અમે શુદ્ધ સો બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણ સો દેવતા, તેમ આમનું પણ છે, પહેલાં-પહેલાં બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા. તેઓ તો કહી દે છે આત્મા સો પરમાત્મા, પરમાત્મા સો આત્મા. આ તો છે ખોટું. થઈ પણ નથી શકતું. તો આ વિષય પર સારી રીતે સમજાવાનું છે, કોઈ કહે છે પરમાત્મા કૃષ્ણ નાં તન માં આવ્યાં છે. જો કૃષ્ણ માં આવે પછી તો બ્રહ્માનો પાર્ટ ખતમ થઈ જાય છે. કૃષ્ણ તો છે સતયુગનાં પહેલાં પિન્સ (રાજકુમાર). ત્યાં પતિત હોઈ કેવી રીતે શકે, જેમને આવીને પાવન બનાવે. બિલકુલ જ ખોટું છે. આ વાતો પણ મહારથી સર્વિસએબલ (સેવાધારી) બાળકો જ સમજે છે. બાકી તો કોઈની બુદ્ધિમાં બેસતું જ નથી. આ વિષય તો ખુબ ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા કેવી રીતે બને છે. એમની જીવનકહાની બતાવે છે કારણ કે આમનું કનેક્શન છે. શરુઆત જ એવી રીતે કરવાની છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ એક સેકન્ડમાં. વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા બનવામાં ૮૪ જન્મ લાગે છે. આ ખુબ સમજવાની વાતો છે. હમણાં તમે છો બ્રાહ્મણ કુળ નાં. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનો બ્રાહ્મણ કુળ ક્યાં ગયો? પ્રજાપિતા બ્રહ્માની તો નવી દુનિયા જોઈએ ને. નવી દુનિયા છે સતયુગ. ત્યાં તો પ્રજાપિતા છે નહીં. કળયુગમાં પણ પ્રજાપિતા હોઈ ન શકે. એ છે સંગમયુગ પર. તમે હમણાં સંગમ પર છો. શુદ્ધ થી તમે બ્રાહ્મણ બનો છો. બાપે બ્રહ્મા ને એડોપ્ટ કર્યા છે. શિવબાબાએ આમને કેવી રીતે રચ્યાં, આ કોઈ નથી જાણતું. ત્રિમૂર્તિ માં રચતા શિવ નું ચિત્ર જ નથી, તો ખબર કેવી રીતે પડે કે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન છે. બાકી બધી છે એમની રચના. આ છે બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય તો જરૂર પ્રજાપિતા જોઈએ. કળયુગ માં તો હોઈ ન શકે. સતયુગ માં પણ નથી. ગવાય છે બ્રાહ્મણ દેવી-દેવતાય નમઃ. હવે બ્રાહ્મણ ક્યાં નાં છે? પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ક્યાંનાં છે? જરૂર સંગમયુગનાં કહેશું. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આ સંગમયુગ નું કોઈ પણ શાસ્ત્રો માં વર્ણન નથી. મહાભારત લડાઈ પણ સંગમ પર લાગી છે, ન કે સતયુગ કે કળયુગ માં. પાંડવ અને કૌરવ, આ છે સંગમ પર. તમે પાંડવ સંગમયુગી છો, તો કૌરવ કળયુગી છે. ગીતા માં પણ ભગવાનુવાચ છે ને. તમે છો પાંડવ દેવી સંપ્રદાય. તમે રુહાની પંડા બનો છો. તમારી છે રુહાની યાત્રા, જે તમે બુદ્ધિ થી કરો છો.

બાપ કહે છે સ્વયં ને આત્મા સમજો. યાદ ની યાત્રા પર રહો. શારીરિક યાત્રામાં તીર્થો વગેરે પર જઈને પાછાં આવે છે. તે અડધોકલ્પ યાત્રે છે. આ સંગમયુગ ની યાત્રા એક જ વખત ની છે. તમે જઈને મૃત્યુલોકમાં પાછાં

નહીં આવો. પવિત્ર બની ફરી તમારે પવિત્ર દુનિયામાં આવવાનું છે એટલે તમે હવે પવિત્ર બની રહ્યાં છો. તમે જાણો છો હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય નાં છીએ. પછી દેવી સંપ્રદાય, વિષ્ણુ સંપ્રદાય બનીએ છીએ. સતયુગમાં દેવી-દેવતાઓ વિષ્ણુ સંપ્રદાય છે. ત્યાં ચતુર્ભુજ ની પ્રતિમા રહે છે, જેનાથી ખબર પડે છે આ વિષ્ણુ સંપ્રદાય છે. અહીંયા પ્રતિમા છે રાવણની, તો રાવણ સંપ્રદાય છે. તો આ વિષય રાખવાથી મનુષ્ય વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાશે. હવે તમે દેવતા બનવા માટે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ, તમે શુદ્ર થી બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. એડોપ્ટ કરેલાં છો. બ્રાહ્મણ પણ અહીંયા છો પછી દેવતા પણ અહીંયા બનશો. ડિનાયસ્ટી (રાજધાની) અહીંયા જ હોય છે. ડિનાયસ્ટી રાજાઈ ને કહેવાય છે. વિષ્ણુની ડિનાયસ્ટી છે. બ્રાહ્મણો ની ડિનાયસ્ટી નહીં કહેશું. ડિનાયસ્ટી માં રાજાઈ ચાલે છે. એક પછી બીજું પછી ત્રીજું. હમણાં તમે જાણો છો આપણે છીએ બ્રાહ્મણ કુલ ભૂષણ. પછી દેવતા બનીએ છીએ. બ્રાહ્મણ સો વિષ્ણુ કુળમાં, વિષ્ણુકુળ થી આવીએ છે ક્ષત્રિય ચંદ્રવંશી કુળમાં, પછી વૈશ્યકુળ માં પછી શુદ્રકુળ માં. પછી બ્રાહ્મણ સો દેવતા બનીશું. અર્થ કેટલો ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. ચિત્રોમાં શું-શું દેખાડે છે. આપણે બ્રાહ્મણ સો વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનીએ છીએ. આમાં મૂંઝાવું ન જોઈએ. બાબા જે આવાં (નિબંધ) આપે છે તેના પર પછી વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ-કોઈને કેવી રીતે સમજાવીએ, જે મનુષ્ય વન્ડર ખાય કે આ આમની સમજાણી (જ્ઞાન) તો ખુબ સરસ છે. સિવાય જ્ઞાન સાગર બીજું તો કોઈ સમજાવી ન શકે. વિચાર સાગર મંથન કરી પછી બેસી લખવું જોઈએ. પછી વાંચો તો વિચાર માં આવશે. આ-આ અક્ષર ઉમેરવા જોઈએ. બાબા પણ પહેલાં-પહેલાં મુરલી લખી ને તમને હાથમાં આપી દેતાં હતાં. પછી સંભળાવતાં હતાં. અહીંયા તો તમે ઘરમાં બાબાની સાથે રહો છો. હવે તો તમને બહાર જઈને સંભળાવવું પડે છે. આ વિષય ખુબ વન્ડરકુલ છે, બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, આમને કોઈ નથી જાણતું. વિષ્ણુની નાભિ થી બ્રહ્મા દેખાડે છે. જેમ ગાંધીની નાભિ થી નહેરુ. પરંતુ ડિનાયસ્ટી તો જોઈએ ને. બ્રાહ્મણ કુળમાં રાજાઈ નથી, બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય સો બને છે ડીટી ડિનાયસ્ટી (દેવી રાજધાની). પછી ચંદ્રવંશી ડિનાયસ્ટી માં જઈશું પછી વૈશ્ય ડિનાયસ્ટી. એવી રીતે દરેક ડિનાયસ્ટી ચાલે છે ને. સતયુગ છે વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા), કળયુગ છે વિશશ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા). આ બે અક્ષર પણ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. નહીં તો આ જરૂર બુદ્ધિમાં હોવું જોઈએ કે વિશશ થી વાઈસલેસ કેવી રીતે બનાય છે. મનુષ્ય ન વાઈસલેસ ને જાણે છે, ન વિશશ ને. તમને સમજાવ્યું છે, દેવતાઓ વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) છે. એવું ક્યારેય નથી સાંભળ્યું કે બ્રાહ્મણ વાઈસલેસ છે. નવી દુનિયા છે વાઈસલેસ, જૂની દુનિયા છે વિશશ (વિકારી). તો જરૂર સંગમયુગ દેખાડવો પડે. આની કોઈને પણ ખબર નથી. પુરુષોત્તમ મહિનો મનાવે છે ને. તે ૩ વર્ષ પછી એક મહિનો મનાવે છે. તમારો ૫ હજાર વર્ષ પછી એક સંગમયુગ આવે છે. મનુષ્ય આત્મા અને પરમાત્મા ને યથાર્થ નથી જાણતાં ફક્ત કહી દે છે ચમકે છે-અજબ તારો. બસ જેમ દેખાડે છે, રામકૃષ્ણ પરમહંસ નાં શિષ્ય વિવેકાનંદ કહેતાં હતાં હું ગુરુની સામે બેઠો હતો, ગુરુનું પણ ધ્યાન તો કરે છે ને. હવે બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. ધ્યાન ની તો વાત જ નથી, ગુરુ તો યાદ છે જ. ખાસ બેસી ને યાદ કરવાથી યાદ આવશે શું. એમની ગુરુમાં ભાવના હતી કે આ ભગવાન છે તો જોયું કે તેમની આત્મા નીકળી મારા માં લીન થઈ ગઈ. એમની આત્મા ક્યાં જઈને બેઠી પછી શું થયું, કાંઈ પણ વર્ણન નથી, બસ. ખુશ થયા અમને ભગવાનનો સાક્ષાત્કાર થયો. ભગવાન શું છે, તે નથી જાણતાં. બાપ સમજાવે છે સીડી નાં ચિત્ર પર તમે સમજાવો. આ છે ભક્તિમાર્ગ. તમે જાણો છો એક છે ભક્તિની બોટ (નાવ), બીજી છે જ્ઞાનની. જ્ઞાન અલગ, ભક્તિ અલગ છે. બાબા કહે છે મેં તમને કલ્પ પહેલાં જ્ઞાન આપ્યું હતું, વિશ્વ નાં માલિક બનાવ્યાં હતાં. હવે તમે ક્યાં છો. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં બધું જ્ઞાન છે, કેવી રીતે બીજી ડિનાયસ્ટી આવે છે, કેવી રીતે ઝાડ વધે છે. જેમ ગુલદસ્તો હોય છે ને. આ સૃષ્ટિ રુપી ઝાડ પણ ફૂલદાની છે. વચમાં તમારો ધર્મ પછી એનાથી બીજા ૩ ધર્મ નીકળે છે પછી તેનાથી વૃદ્ધિ થતી જાય છે. તો આ ઝાડને પણ યાદ કરવાનું છે. કેટલી ટાલ-ટાલીઓ વગેરે નીકળતી રહે છે. અંતમાં આવવા વાળા નું માન પણ થઈ જાય છે. વડ નું ઝાડ હોય છે ને, થુર (થડ) છે નહીં. બાકી આખું ઝાડ ઊભું છે. દેવી-દેવતા ધર્મ પણ ખતમ થયેલો છે. બિલકુલ સડી ગયો છે. ભારતવાસી પોતાનાં ધર્મને બિલકુલ નથી જાણતાં અને બધાં પોતાનાં ધર્મને જાણે છે, આ કહે છે અમે ધર્મને માનતાં જ નથી. મુખ્ય છે જ ૪ ધર્મ. બાકી નાનાં-નાનાં તો અનેક છે. આ ઝાડ અને સૃષ્ટિ ચક્રને તમે હમણાં જાણો છો. દેવી-દેવતા ધર્મનું નામ જ ગુમ કરી દીધું છે. ફરી બાપ તેની સ્થાપના કરી બાકી બધાં ધર્મનો વિનાશ કરી દે છે. ગોળા નાં ચિત્ર પણ જરૂર લઈ જવું જોઈએ. આ સતયુગ, આ કળયુગ. કળયુગમાં કેટલાં ધર્મ છે, સતયુગમાં છે એક ધર્મ. એક ધર્મની સ્થાપના, અનેક ધર્મો નો વિનાશ કોણ કરતું હશે? ભગવાન પણ જરૂર કોઈનાં દ્વારા તો કરાવશે ને. બાપ કહે છે બ્રહ્મા દ્વારા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરાવું છું. બ્રાહ્મણ સો વિષ્ણુ પુરી નાં દેવતા

બનો છો.

સંગમ પર આપ બ્રાહ્મણોએ પવિત્ર બનવાની જ ગુપ્ત મહેનત કરવી પડે છે. આપ બ્રહ્માનાં બાળકો સંગમ પર ભાઈ-બહેન છો. ગંદી દૃષ્ટિ ભાઈ-બહેનની થઈ ન શકે. સ્ત્રી-પુરુષ બંને પોતાને બી.કે. સમજે છે. આમાં ખુબ મહેનત છે. સ્ત્રી-પુરુષ ની કશિશ એવી છે જે બસ, હાથ લગાવ્યાં વગર રહી ન શકે. અહીંયા ભાઈ-બહેને હાથ તો લગાડવાનો જ નથી, નહીં તો પાપની ફીલિંગ આવે છે. આપણે બી.કે. છીએ, આ ભૂલી જાય છે તો પછી ખતમ થઈ જાય છે. આમાં ખુબ ગુપ્ત મહેનત છે. ભલે યુગલ થઈ રહો છો કોઈને શું ખબર, તે પોતે જાણે છે અમે બી.કે. છીએ, ફરિશ્તા છીએ. હાથ લગાડવાનો નથી. એમ કરતાં-કરતાં સૂક્ષ્મવતન વાસી ફરિશ્તા બની જશો. નહીં તો ફરિશ્તા બની નહીં શકો. ફરિશ્તા બનવું છે તો પવિત્ર રહેવું પડે, એવી જોડી નીકળે તો નંબરવન જાય. કહે છે દાદા એ તો બધાં અનુભવ કર્યા, અંતમાં જઈને સંન્યાસ કર્યો, વધારે મહેનત તો એમને છે જે જોડી બની જાય છે. પછી તેમાં જ્ઞાન અને યોગ પણ જોઈએ. અનેકોને આપસમાન બનાવે ત્યારે ઊંચ રાજા બને. ફક્ત એક વાત તો નથી ને. બાપ કહે છે તમે શિવબાબા ને યાદ કરો. આ છે પ્રજાપિતા. ઘણાં એવાં પણ છે જે કહે છે અમારું કામ તો શિવબાબા થી છે. અમે બ્રહ્માને યાદ જ કેમ કરીએ! એમને પત્ર જ કેમ લખીએ! એવાં પણ છે. તમારે યાદ કરવાનાં છે શિવબાબાને એટલે બાબા ફોટો વગેરે પણ નથી આપતાં. આમનાં માં શિવબાબા આવે છે, આ તો દેહધારી છે ને. હમણાં તો આપ બાળકોને બાપ થી વારસો મળે છે. તેઓ પોતાને ઈશ્વર કહે છે પછી એનાથી શું મળે છે, કેટલું નુકશાન થયું છે ભારતવાસીઓનું. એકદમ ભારતવાસીઓ એ દેવાળું માર્યું છે. પ્રજા થી ભીખ માંગતાં રહે છે. ૧૦-૨૦ વર્ષ ની લોન લે છે પછી આપવાની થોડી છે. લેવા વાળા, આપવા વાળા બંને જ ખતમ થઈ જશે. ખેલ જ ખતમ થઈ જવાનો છે. અનેક મુસીબતો માથા પર છે. દેવાળું, બીમારીઓ વગેરે ખુબ છે. કોઈ સાહુકારો ની પાસે રાખી દે છે અને તે દેવાળું મારી દે છે તો ગરીબોને કેટલું દુઃખ થાય છે. કદમ-કદમ પર દુઃખ જ દુઃખ છે. અચાનક બેઠાં-બેઠાં મરી જાય છે. આ છે જ મૃત્યુલોક. અમરલોક માં તમે હમણાં જઈ રહ્યાં છો. અમરપુરીનાં બાદશાહ બનો છો. અમરનાથ આપ પાર્વતીઓ ને સાચી-સાચી અમરકથા સંભળાવી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો અમર બાબા છે, એમનાથી આપણે અમરકથા સાંભળી રહ્યાં છીએ. હવે અમરલોક જવાનું છે. આ સમયે તમે છો સંગમયુગ પર. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિચાર સાગર મંથન કરી “બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ” કેવી રીતે બને છે, આ વિષય પર સંભળાવવાનું છે. બુદ્ધિ ને જ્ઞાન મંથનમાં બીઝી (વ્યસ્ત) રાખવાની છે.
2. રાજાઈ પદ પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે જ્ઞાન અને યોગની સાથે-સાથે આપસમાન બનાવવાની સર્વિસ (સેવા) પણ કરવાની છે. પોતાની દૃષ્ટિ ખુબ શુદ્ધ બનાવવાની છે.

વરદાન :-

નામ અને માન નાં ત્યાગ દ્વારા સર્વ નો પ્રેમ પ્રાપ્ત કરવાવાળા વિશ્વનાં ભાગ્ય વિધાતા ભવ

જેમ બાપ ને નામ રૂપ થી ન્યારા કહે છે પરંતુ સૌથી અધિક નામ નું ગાયન બાપનું છે, તેમ જ તમે પણ અલ્પકાળ નાં નામ અને માન થી ન્યારા બનો તો સદાકાળનાં માટે સર્વનાં પ્રિય સ્વતઃ બની જશો. જે નામ-માન નાં ભિખારીપણા નો ત્યાગ કરે છે તે વિશ્વ નાં ભાગ્યવિધાતા બની જાય છે. કર્મનું ફળ તો સ્વતઃ તમારી સામે સંપન્ન સ્વરૂપ માં આવશે એટલે અલ્પકાળ ની ઈચ્છા માત્રમ અવિદ્યા બનો. કાયું ફળ નહીં ખાઓ, તેનો ત્યાગ કરો તો ભાગ્ય તમારી પાછળ આવશે.

સ્લોગન :-

પરમાત્મ બાપ નાં બાળકો છો તો બુદ્ધિ રૂપી પગ સદા તખ્તનશીન હોય.

“ બાપદાદા ની આશા - સંપૂર્ણ અને સંપન્ન બનો ”

આજે વિશેષ દૂરદેશવાસી દૂરદેશ નિવાસી બાળકો ને મળવા માટે આવ્યાં છે. આટલાં દૂરથી મળવા માટે આવ્યાં છે. આટલાં દૂર થી કઈ લગન થી આવે છે? બાપદાદા બાળકોની લગન ને જાણે છે. એક તરફ દિલના મિલનની લગન છે. બીજી તરફ બાપ ને મળવા માટે ધૈર્ય પણ ધર્યું છે એટલે ધૈર્ય નું ફળ વિશેષ રૂપમાં આપવા માટે આવ્યાં છે. વિશેષ મળવા માટે આવ્યાં છે. બધાં ડબલ વિદેશી બાળકોનાં સ્નેહ નાં સંકલ્પ, દિલમાં મિલન નો ઉમંગ દરેક સમયે બાપદાદા જોતાં અને સાંભળતાં રહે છે. દૂર બેઠાં પણ સ્નેહનાં કારણે સમીપ છે. બાપદાદા દર સમયે જોવે છે કે કેવી રીતે રાત-રાત જાગરણ કરી બાળકો દૃષ્ટિ અને વાયબ્રેશન થી સ્નેહ અને શક્તિ કેય કરે છે. આજે વિશેષ મુરલી ચલાવવા નથી આવ્યાં. મુરલીઓ તો ખુબ જ સાંભળી - હવે તો બાપદાદાને આ વર્ષ વિશેષ પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ, બાપદાદાનાં સ્નેહનું પ્રમાણ સ્વરૂપ, સંપૂર્ણ અને સંપન્ન બનવાનાં સમીપતાનું સ્વરૂપ, શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ, શ્રેષ્ઠ બોલ, શ્રેષ્ઠ કર્મ, શ્રેષ્ઠ સંબંધ અને સંપર્ક એવું શ્રેષ્ઠ સ્વરૂપ જોવા ઈચ્છે છે. જે સાંભળ્યું, સાંભળવું અને સ્વરૂપ બનવું આ સમાનતા જોવાં ઈચ્છે છે. પ્રેક્ટીકલ પરિવર્તનનો શ્રેષ્ઠ સમારોહ જોવા ઈચ્છે છે. આ વર્ષમાં સિલ્વર, ગોલ્ડન જુબલી તો મનાવી અને મનાવશું પરંતુ બાપદાદા સાચાં બેદાગ, અમૂલ્ય હીરાઓ નો હાર બનાવવા ઈચ્છે છે. એવાં એક-એક હીરા અમૂલ્ય ચમકતા હોય જે એમની લાઈટ માઈટ ની ચમક હદ સુધી નહીં પરંતુ બેહદ સુધી જાય. બાપદાદાએ બાળકોનાં હદ નાં સંકલ્પ, હદ નાં બોલ, હદ ની સેવાઓ, હદ નાં સંબંધ ખુબ સમય જોયા, પરંતુ હવે બેહદ નાં બાપ છે-બેહદ ની સેવા ની આવશ્યકતા છે. એમનાં આગળ આ દીપકો ની રોશની શું લાગશે. હવે લાઈટ હાઉસ, માઈટ હાઉસ બનવાનું છે. બેહદનાં તરફ દૃષ્ટિ રાખો. બેહદ ની દૃષ્ટિ બને ત્યારે સૃષ્ટિ પરિવર્તન થાય. સૃષ્ટિ પરિવર્તનનું આટલું મોટું કાર્ય થોડા સમયમાં સમ્પન્ન કરવાનું છે. તો ગતિ અને વિધિ પણ બેહદની ફાસ્ટ (તીવ્ર) જોઈએ.

તમારી વૃત્તિ થી દેશ-વિદેશનાં વાયુમંડળ માં આ એક જ અવાજ ગુંજે કે બેહદ નાં માલિક, વિશ્વ નાં માલિક, બેહદ નાં રાજ્ય અધિકારી, બેહદ નાં સાચાં સેવાધારી અમારી દેવ આત્માઓ આવી ગઈ. હવે આ બેહદ નો એક અવાજ દેશ-વિદેશમાં ગુંજે. ત્યારે સંપૂર્ણતા અને સમાપ્તિ સમીપ અનુભવ થશે. સમજ્યાં - અચ્છા.

ચારે બાજુની શ્રેષ્ઠ ભાવના, શ્રેષ્ઠ કામના પૂર્ણ કરવાવાળા, ફરિશ્તા સો દેવતા આત્માઓને, સદા ઊંચી સ્થિતિમાં સ્થિત રહેવાવાળા લાઈટ હાઉસ, માઈટ હાઉસ વિશેષ આત્માઓને, બાપદાદાનાં સૂક્ષ્મ ઈશારા ને સમજવા વાળા વિશાળ બુદ્ધિ બાળકોને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

દેશ - વિદેશ નાં બધાં બાળકો પ્રતિ બાપદાદાએ સંદેશ નાં રૂપમાં યાદપ્યાર આપ્યાં

ચારે બાજુનાં સ્નેહી સહયોગી અને શક્તિશાળી બાળકોનાં ભિન્ન-ભિન્ન લહેરો નાં પત્ર જોઈ બાપદાદા સ્નેહનાં સાગર માં સમાઈ ગયાં છે. બધાની ભિન્ન-ભિન્ન લહેરો પોત-પોતાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ નાં અનુસાર શ્રેષ્ઠ છે અને બાપદાદા એ લહેરો ને જોઈ હર્ષિત થાય છે. ઉમંગ પણ ખુબ સરસ છે, પ્લાન પણ ખુબ સરસ છે. હવે પ્રેક્ટીકલનાં માર્ક્સ બાપદાદા થી લેવાનાં છે, અને ભવિષ્ય ખાતુ જમા કરવાનું છે. આ સમયે બાપદાદા પ્રેક્ટીકલ કોર્સનાં માર્ક્સ દરેક બાળકનાં નોટ (નોંધ) કરી રહ્યાં છે. અને આ વર્ષ વિશેષ પ્રેક્ટીકલ કોર્સ અને પ્રેક્ટિકલ ફોર્સ નાં એક્સ્ટ્રા માર્ક્સ લેવાનું છે એટલે જે ઈશારા સમય પ્રતિ સમય મળ્યાં છે, તે ઈશારા ને દરેક સ્વયં પ્રતિ સમજી પ્રેક્ટીકલમાં લાવે તો નંબરવન લઈ શકે છે. વિદેશ અથવા દેશ નાં બાળકો જેમને દૂર બેઠા પણ સમીપ નાં સ્નેહનો સદા અનુભવ થાય છે અને સદા ઉમંગ રહે છે, કંઈક કરીને દેખાડીએ, આ કરીએ - આમ કરીએ....આ ઉમંગ છે તો હવે બેહદની સેવાનું સબૂત બની ઉમંગને પ્રેક્ટીકલ માં લાવવાનો વિશેષ યાંસ (તક) છે એટલે ઉડતી કળા ની રેસ કરો. યાદમાં, સેવામાં, દિવ્ય ગુણ મૂર્ત બનવામાં અને સાથે-સાથે જ્ઞાન સ્વરૂપ બની જ્ઞાન ચર્યા કરવામાં, ચારેવ સબ્જેક્ટ (વિષય) માં ઉડતી કળાની રેસમાં નંબર વિશેષ લેવાનો આ વર્ષનો ચાન્સ

છે. આ વિશેષ ચાન્સ લઈ લો. નવો અનુભવ કરી લો. નવીનતા પસંદ કરો છો ને. તો આ નવીનતા કરીને નંબર લઈ શકો છો. હમણાં આ વર્ષ માં એક્સ્ટ્રા રેસ ની એક્સ્ટ્રા માર્કસ છે. સમય એક્સ્ટ્રા મળ્યો છે. પુરુષાર્થ અનુસાર પ્રાલબ્ધ તો સદા જ છે. પરંતુ આ વર્ષ વિશેષ એક્સ્ટ્રા માર્કસ નો છે એટલે ખુબ ઉડતી કળાના અનુભવી બની આગળ વધતા બીજાઓને પણ આગળ વધારો. બાપ બધાં બાળકોનાં ગળા માં બાહો ની માળા પહેરાવી દે છે. દિલ મોટું કરશો તો સાકારમાં પહોંચવાનું પણ સહજ થઈ જશે. જ્યાં દિલ છે ત્યાં ધન આવી જ જાય છે. દિલ ધનને ક્યાં ને ક્યાંથી લાવે છે એટલે દિલ છે અને ધન નથી, આ બાપદાદા નથી માનતાં. દિલવાળા ને કોઈ ને કોઈ પ્રકાર થી ટચિંગ થાય છે અને પહોંચી જાય છે. મહેનત નો પૈસો હોય, મહેનતનું ધન પદમગુણા લાભ આપે છે. યાદ કરતાં-કરતાં કમાઓ છો ને. તો યાદ નાં ખાતા માં જમા થઈ જાય છે અને પહોંચી પણ જાઓ છે. સારું - બધાં પોત-પોતાનાં નામ અને વિશેષતા થી બાહો ની માળા સહિત યાદપ્યાર સ્વીકાર કરજો.

સિલ્વર જુબલીમાં આવેલી ટીચર્સ બહેનોનાં પ્રતિ અવ્યક્ત મહાવાક્ય :-

બધાએ સિલ્વર જુબલી મનાવી! બનવું તો ગોલ્ડન એજડ (સતોપ્રધાન) છે, સિલ્વર (રજો) તો નથી બનવું ને! ગોલ્ડન એજડ બનવા માટે આ વર્ષ શું પ્લાન બનાવ્યો છે? સેવાનો પ્લાન બનાવો જ છો પરંતુ સ્વ પરિવર્તન અને બેહદનું પરિવર્તન એનાં માટે શું પ્લાન બનાવ્યો છે? આ તો પોત-પોતાનાં સ્થાન નો પ્લાન બનાવો છો આ કરશું. પરંતુ આદિ નિમિત્ત છો તો બેહદનાં પ્લાન વાળા છો. એવું બુદ્ધિ માં ઈમર્જ (જાગૃત) થાય છે કે અમારે આટલાં આખા વિશ્વનું કલ્યાણ કરવાનું છે, આ ઈમર્જ થાય છે? અથવા સમજો છો કે આ તો જેમનું કામ છે તે જાણો! ક્યારેય બેહદ નો વિચાર આવે છે કે પોતાનાં જ સ્થાનો નો વિચાર રહે છે? નામ જ છે વિશ્વ કલ્યાણકારી, ફલાણા સ્થાન નાં કલ્યાણકારી તો નથી કહેતાં. પરંતુ બેહદ સેવાનો શું સંકલ્પ ચાલે છે? બેહદ નાં માલિક બનવાનાં છો ને. સ્ટેટ (રાજ્ય) નાં માલિક તો નથી બનવાનાં. સેવાધારી નિમિત્ત આત્માઓમાં જ્યારે આ લહેર પેદા થાય ત્યારે તે લહેર બીજાઓમાં પણ પેદા થશે. જો તમારાં લોકોમાં આ લહેર નહિં હશે તો બીજાઓમાં આવી નહીં શકે. તો સદા બેહદ નાં અધિકારી સમજી બેહદ નો પ્લાન બનાવો. પહેલી મુખ્ય વાત છે - કોઈ પણ પ્રકારનાં હદ નાં બંધનમાં બંધાયેલા તો નથી ને! બંધન મુક્ત જ બેહદ ની સેવામાં સફળ થશે. અહીંયા જ આ પ્રત્યક્ષ થઈ રહ્યું છે અને થતું રહેશે. તો આ વર્ષમાં શું વિશેષતા દેખાડશો? દૃઢ સંકલ્પ તો દર વર્ષે કરો છો. જ્યારે પણ કોઈ એવો ચાન્સ બને છે તેમાં પણ દૃઢ સંકલ્પ તો કરો પણ છો, કરાવો પણ છો. તો દૃઢ સંકલ્પ લેવો પણ સાધારણ થઈ ગયું છે. કહેવામાં દૃઢ સંકલ્પ આવે છે પરંતુ હોય છે સંકલ્પ. જો દૃઢ હોત તો બીજી વાર ન લેવો પડત. દૃઢ સંકલ્પ આ શબ્દ સાધારણ થઈ ગયો છે. હમણાં કોઈ પણ કામ કરો છો તો કહો એવું જ છે કે હા દૃઢ સંકલ્પ કરીએ છીએ પરંતુ એવું કોઈ નવું સાધન નીકાળો જેનાથી વિચારવાનું અને કરવાનું સમાન થાય. પ્લાન અને પ્રેક્ટિકલ બંને સાથે હોય. પ્લાન તો ખુબજ છે પરંતુ પ્રેક્ટીકલમાં સમસ્યાઓ પણ આવે છે, મહેનત પણ લાગે છે, સામનો કરવો પણ પડે છે, આ તો થશે અને થતું જ રહેશે. પરંતુ જ્યારે લક્ષ છે તો પ્રેક્ટીકલ માં સદા આગળ વધતા રહેશો. હમણાં એવો પ્લાન બનાવો જે કંઈ નવીનતા દેખાય. નહીં તો દર વર્ષે ભેગા થાઓ છો, કહો છો એવાં ને એવાં જ છીએ. એક-બે ને એવાં જ જોશો. મનપસંદ નહીં હોય. જેટલું ઈચ્છે છો એટલું નથી થતું. તે કેવી રીતે થાય? એનાં માટે જે ઓટે સો અર્જુન. એક પણ નિમિત્ત બની જાય છે તો બીજાઓમાં પણ ઉમંગ-ઉત્સાહ તો આવે જ છે. તો આટલાં બધાં ભેગાં થયા છો, એવો કોઈ પ્લાન પ્રેક્ટીકલ માં બનાવો. થીઓરીનાં (સિદ્ધાંતિક) પણ પેપર્સ હોય છે પ્રેક્ટીકલ (પ્રાયોગિક) નાં પણ હોય છે. આ તો છે કે જે આદિ થી નિમિત્ત બન્યાં છે તેમનું ભાગ્ય તો શ્રેષ્ઠ છે જ. હવે નવું શું કરશો?

એનાં માટે વિશેષ અટેન્શન - દરેક કર્મ કરવાનાં પહેલાં લક્ષ રાખો કે મારે સ્વયંને સંપન્ન બનાવી સેમ્પલ બનાવવાનું છે. થાય છે શું કે સંગઠન નો ફાયદો પણ હોય છે તો નુકસાન પણ થાય છે. સંગઠન માં એકબીજાને જોઈ અલબેલાપણું પણ આવે છે અને સંગઠન માં એકબીજાને જોઈ ને ઉમંગ-ઉત્સાહ પણ આવે છે, બંને થાય છે. તો સંગઠન ને અલબેલાપણા થી નથી જોવાનું. હવે આ એક રીત થઈ ગઈ છે, આ પણ કરે છે, આ પણ કરે છે, અમે પણ કર્યું તો શું થયું. એવું ચાલે જ છે. તો આ સંગઠન માં અલબેલાપણા નું નુકશાન થાય છે. સંગઠન થી શ્રેષ્ઠ બનવાનો સહયોગ લેવો તે અલગ વસ્તુ છે. જો આ લક્ષ રહે-કે મારે કરવાનું છે. મારે કરીને બીજાઓને કરાવવાનું છે. તો ઉમંગ-ઉત્સાહ રહેશે કરવાનો પણ અને કરાવવાનો પણ. અને વારંવાર આ લક્ષ ને ઈમર્જ કરો. જો ફક્ત લક્ષ રાખ્યું તો પણ તે મર્જ (વિસ્મૃત) થઈ જાય છે. એટલે પ્રેક્ટીકલ નથી થતું. તો લક્ષ ને સમય પ્રતિ

સમય ઈમર્જ કરો. લક્ષ અને લક્ષણ પણ વારંવાર મળાવતા જાઓ. પછી શક્તિશાળી થઈ જશો. નહીં તો સાધારણ થઈ જાય છે. હમણાં આ વર્ષ દરેક એ જ સમજે કે અમારે સિમ્પલ અને સેમ્પલ બનવાનું છે. આ સેવાની પ્રવૃત્તિ વૃદ્ધિને તો પામતી રહે છે પરંતુ આ પ્રવૃત્તિ ઉન્નતિમાં વિઘ્ન રૂપ ન બનવી જોઈએ. જો ઉન્નતિ માં વિઘ્નરૂપ બને છે તો એને સેવા નહીં કહેશું. અચ્છા - છે તો ખુબ મોટું ઝુંડ. જ્યારે એક આટલો નાનો એટમ (અણુ) બોમ્બ પણ કમાલ કરી દેખાડે છે તો આ આટલાં આત્મિક બોમ્બસ શું નથી કરી શકતાં. સ્ટેજ પર તો આવવા વાળા તમે લોકો છો ને! ગોલ્ડન જુબલી વાળા તો થઈ ગયા બેકબોન (આધારસ્થંભ) પરંતુ પ્રેક્ટીકલ માં તો સ્ટેજ પર તો આવવા વાળા તમે છો. હવે એવું કંઈ કરીને દેખાડો-જેમ ગોલ્ડન જુબલી ની નિમિત્ત આત્માઓનાં સ્નેહનું સંગઠન દેખાઈ આવે છે અને તે સ્નેહનાં સંગઠને પ્રત્યક્ષ ફળ દેખાડ્યું - સેવાની વૃદ્ધિ, સેવામાં સફળતા. એમ જ એવું સંગઠન બનાવો જે કિલ્લા નાં રૂપમાં હોય. જેમ ગોલ્ડન જુબલી વાળી નિમિત્ત દીદીઓ, દાદીઓ જે પણ છે, એમણે જ્યારે સ્નેહ અને સંગઠન ની શક્તિ નું પ્રત્યક્ષફળ દેખાડ્યું તો તમે પણ પ્રત્યક્ષફળ દેખાડો. તો એક-બીજા નાં સમીપ આવવા માટે સમાન બનવું પડશે. સંસ્કાર ભિન્ન-ભિન્ન તો છે પણ અને રહેશે પણ. હવે જગદંબાને જુઓ અને બ્રહ્માને જુઓ - સંસ્કાર ભિન્ન-ભિન્ન જ રહ્યાં. હમણાં જે પણ નિમિત્ત દીદી, દાદીઓ છે, સંસ્કાર એક જેવાં તો નથી પરંતુ સંસ્કાર મળાવવા આ છે સ્નેહનું સબૂત. આ નહીં વિચારો-કે સંસ્કાર મળે તો સંગઠન થાય, આ નહીં. સંસ્કાર મળાવવા થી સંગઠન મજબૂત બની જ જાય છે. અચ્છા - આ પણ થઈ જ જશે. સેવા એક છે પરંતુ નિમિત્ત બનવું, નિમિત્ત ભાવ થી ચાલવું આ જ વિશેષતા છે. આ જ તો હદ નીકાળવાની છે ને? આનાં માટે વિચાર્યું ને-તો બધાને ચેન્જ કરો. એક સેન્ટર વાળા બીજા સેન્ટરમાં જવાં જોઈએ. બધાં તૈયાર છો? ઓર્ડર નીકળશે. તમારાં તો હેન્ડસપ છે ને. બદલવામાં ફાયદો પણ છે. આ વર્ષે આ નવી વાત કરીએ ને. નષ્ટોમોહા તો થવું જ પડશે. જ્યારે ત્યાગી, તપસ્વી બની ગયા તો આ શું છે? ત્યાગ જ ભાગ્ય છે. તો ભાગ્ય ની આગળ આ શું ત્યાગ છે! ઓફર કરવાવાળા ને આફરીન મળી જાય છે. તો બધાં બહાદુર છો! બદલી એટલે બદલી. કોઈ ને પણ કરી શકે છે. હિમ્મત છે તો શું મોટી વાત છે. સારું તો આ વર્ષે આ નવીનતા કરશું. પસંદ છે ને! જેમને એવરેડી નો પાઠ આદિ થી ભણેલો છે એમનામાં આ પણ અંદર જ અંદર બળ ભરાયેલું હોય છે. કોઈ પણ આજ્ઞા પાલન કરવાનું બળ સ્વતઃ જ મળે છે તો સદા આજ્ઞાકારી બનવાનું બળ મળેલું છે. અચ્છા - સદા શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય છે અને ભાગ્ય નાં કારણે સહયોગ પ્રાપ્ત થતો જ રહેશે. સમજ્યાં!

(૨) સેવા વર્તમાન અને ભવિષ્ય બંનેવ જ શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. સેવાનું બળ ઓછું નથી. યાદ અને સેવા બંને નું બેલેન્સ (સંતુલન) જોઈએ. તો સેવા ઉન્નતિ નો અનુભવ કરાવશે. યાદમાં સેવા કરવી નેચરલ હોય. બ્રાહ્મણ જીવનની નેચર શું છે? યાદ માં રહેવું. બ્રાહ્મણ જન્મ લેવો અર્થાત યાદનું બંધન બાંધવું. જેમ તે બ્રાહ્મણ જીવનમાં કોઈને કોઈ નિશાની રાખે છે - તો આ બ્રાહ્મણ જીવનની નિશાની છે યાદ. યાદ માં રહેવાનું નેચરલ હોય એટલે યાદ અલગ કરી, સેવા અલગ કરી, નહીં. બંને સાથે હોય. આટલો ટાઇમ ક્યાં છે જે યાદ અલગ કરો, સેવા અલગ કરો. એટલે યાદ અને સેવા સદા સાથે છે જ. આમ જ અનુભવી પણ બનાય છે, સફળતા પણ પ્રાપ્ત કરો છો. અચ્છા.

વરદાન :- કર્મોની ગતિને જાણી ગતિ - સદ્ગતિ નો ફેસલો કરવાવાળા માસ્ટર દુઃખહર્તા સુખકર્તા ભવ હજું સુધી પોતાનાં જીવન ની કહાની જોવા અને સંભળાવવામાં બીઝી (વ્યસ્ત) નહીં રહો. પરંતુ દરેક નાં કર્મની ગતિને જાણી ગતિ સદ્ગતિ આપવાનો ફેસલો કરો. માસ્ટર દુઃખહર્તા સુખકર્તા નો પાર્ટ ભજવો. પોતાની રચનાનાં દુઃખ અશાંતિની સમસ્યા ને સમાપ્ત કરો, એમને મહાદાન અને વરદાન આપો. પોતે ફેસીલીટીજ (સુવિધાઓ) ન લો, હવે તો દાતા બનીને આપો. જો સેલ્વેસન (સુવિધાઓ) નાં આધાર પર સ્વયંની ઉન્નતિ કે સેવા માં અલ્પકાળ નાં માટે સફળતા પ્રાપ્ત થઈ પણ જાય તો પણ આજે મહાન થશો કાલે મહાનતા ની તરસી આત્મા બની જશો.

સ્લોગન :- અનુભૂતિ ન થવી - યુદ્ધ ની સ્ટેજ છે, યોગી બનો યોદ્ધા નહીં.

“ મીઠા બાળકો - તમને સ્મૃતિ આવી કે આપણે ૮૪ જન્મોનું ચક્ર પૂરું કર્યું , હવે જઈએ છીએ આપણા ઘરે શાંતિધામ , ઘર જવામાં બાકી થોડો સમય છે ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોને ઘરે ચાલવાની સ્મૃતિ રહે છે, તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તે આ જૂની દુનિયાને જોવાં છતાં પણ નહીં જુએ. તેમને બેહદનો વૈરાગ્ય હશે, ધંધાદોરી માં રહેતાં પણ હલકા રહેશે. અહીંયા-ત્યાં ઝરમુઈ-ઝગમુઈ ની વાતોમાં પોતાનો સમય બરબાદ નહીં કરે. પોતાને આ દુનિયામાં મહેમાન સમજશે.

ઓમ શાંતિ ! ફક્ત આપ સંગમયુગી બ્રાહ્મણ બાળકો જ જાણો છો કે આપણે થોડાં સમયનાં માટે આ જૂની દુનિયાનાં મહેમાન છીએ. તમારું સાચું ઘર છે શાંતિધામ. એને જ મનુષ્ય ખુબ યાદ કરે છે, મનને શાંતિ મળે. પરંતુ મન શું છે, શાંતિ શું છે, આપણને મળશે ક્યાંથી, કાંઈ પણ સમજતા નથી. તમે જાણો છો હમણાં આપણા ઘરે જવા માટે બાકી થોડો સમય છે. આખી દુનિયાનાં મનુષ્યમાત્ર નંબરવાર ત્યાં જશે. એ છે શાંતિધામ અને આ છે દુઃખધામ. આ યાદ કરવું તો સહજ છે ને. કોઈ પણ ઘરડા હોય કે જવાન હોય, આ તો યાદ કરી શકો છો ને. આમાં આખી સૃષ્ટિનું જ્ઞાન આવી જાય છે. આખી ડિટેલ (વિસ્તાર) બુદ્ધિમાં આવી જાય છે. હમણાં તમે સંગમયુગ પર બેઠાં છો, આ બુદ્ધિમાં રહે છે આપણે જઈ રહ્યાં છીએ શાંતિધામ, ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. આ બુદ્ધિમાં રહેવાથી તમને ખુશી થશે, સ્મૃતિ રહેશે. આપણને પોતાનાં ૮૪ જન્મોની સ્મૃતિ આવી છે. તે ભક્તિ માર્ગ અલગ છે, આ છે જ્ઞાન માર્ગ ની વાતો. બાપ સમજાવી રહ્યાં છે-મીઠા બાળકો, હવે આપણું ઘર યાદ આવે છે? કેટલું સાંભળતાં રહો છો, આટલી બધી વાતો સાંભળો છો. એક આ જ છે કે હમણાં આપણે શાંતિધામ જઈશું પછી સુખધામ આવશું. બાપ આવ્યાં જ છે પાવન દુનિયામાં લઈ જવાનાં માટે. સુખધામ માં પણ આત્માઓ સુખ અને શાંતિ માં રહે છે. શાંતિધામ માં ફક્ત શાંતિ છે, અહીંયા તો ખુબ હંગામા છે ને. અહીંયા મધુબન થી તમે જશો પોતાનાં ઘરમાં તો બુદ્ધિ ઝરમુઈ-ઝગમુઈ, પોતાનાં ધંધા વગેરે તરફ ચાલી જશે. અહીંયા તો તે ઝંઝટ નથી રહેતી. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ છીએ જ શાંતિધામની નિવાસી. અહીંયા આપણે પાર્ટધારી બન્યાં છીએ, બીજા કોઈને આ ખબર નથી કે આપણે પાર્ટધારી કેવી રીતે છીએ! આપ બાળકોને જ બાપ આવી ને ભણાવે છે, કોટોમાં કોઈ ભણે છે. બધાં તો નહીં ભણશે. તમે હમણાં કેટલાં સમજદાર બનો છો. પહેલાં બેસમજ હતાં. હમણાં તો જુઓ લડાઈ-ઝગડા વગેરે કેટલાં છે, આને શું કહેશું? આપણે આપસમાં ભાઈ-ભાઈ છીએ, તે ભૂલી ગયાં છે. ભાઈ-ભાઈ ક્યારેય ખૂન કરે છે શું? હા, ખૂન કરે પણ છે તો ફક્ત મિલકત માટે. હમણાં તમે જાણો છો-આપણે બધાં એક બાપનાં બાળકો ભાઈ-ભાઈ છીએ. તમે પ્રેક્ટીકલમાં સમજો છો, આપણને આત્માઓને બાબા આવી ને ભણાવે છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક આપણને ભણાવે છે કારણ કે એ જ્ઞાન નાં સાગર છે, આ ભણતરને બીજું કોઈ પણ નથી જાણતું. આ પણ તમે બાળકો જાણો છો-બાપ જ સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે. સૃષ્ટિને રચવા વાળા નહીં કહેશું. સૃષ્ટિ તો અનાદિ છે જ. સ્વર્ગને રચવા વાળા કહેશું. ત્યાં બીજા કોઈ ખંડ નહોતાં. અહીંયા તો ખુબ ખંડ છે. કોઈ સમય હતો જ્યારે કે એક જ ધર્મ હતો, એક જ ખંડ હતો. પાછળ પછી વેરાયટી (વિવિધ) ધર્મ આવ્યાં છે.

હમણાં બુદ્ધિ માં બેસે છે કે વેરાયટી ધર્મ કેવી રીતે આવે છે. પહેલાં-પહેલાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે, સનાતન ધર્મ પણ અહીંયા કહે છે. પરંતુ અર્થ તો કંઈ સમજતાં નથી. તમે બધાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં છો, ફક્ત પતિત બની ગયાં છો, સતોપ્રધાન થી સતો-રજો-તમો થાઓ છો. તમે સમજો છો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં છીએ, આપણે બહુજ પવિત્ર હતાં, હમણાં પતિત બન્યાં છીએ. તમે બાપ થી વારસો લીધો હતો, પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનવાનો. સમજો છો આપણે પહેલાં-પહેલાં પવિત્ર ગૃહસ્થ ધર્મનાં હતાં, હમણાં ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર રાવણ રાજ્ય માં આપણે પતિત પ્રવૃત્તિ માર્ગ નાં બની ગયાં છીએ. તમે જ પુકારો છો-હૈં પતિત-પાવન અમને સુખધામમાં લઈ જાઓ. કાલની વાત છે. કાલે તમે પવિત્ર હતાં, આજે અપવિત્ર બની પોકારો છો. આત્મા પતિત થઈ ગઈ છે. આત્મા પોકારે છે બાબા આવીને અમને ફરીથી પાવન બનાવો. બાપ કહે છે હમણાં આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનો પછી તમે ૨૧ જન્મનાં માટે ખુબ સુખી થઈ જશો.

બાબા તો ખુબ સારી વાતો સંભળાવે છે. ખરાબ વસ્તુ છોડાવે છે, તમે દેવતા હતાં ને. હવે ફરી બનવાનું છે. પવિત્ર બનો. કેટલું સહજ છે. કમાણી ખુબ ભારે છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે શિવબાબા આવ્યાં છે, દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આવે છે. જૂની દુનિયા થી નવી થાય છે જરૂર. આ કોઈ બીજું બતાવી ન શકે. શાસ્ત્રો માં કળયુગ ની આયુ ખુબ લાંબી કરી દીધી છે. આ છે આખી ભાવી ડ્રામાની.

હમણાં આપ બાળકો પાપો થી મુક્ત થવાનો પુરુષાર્થ કરો છો, ધ્યાન રહે બીજા કોઈ પાપ ન થઈ જાય. દેહ-અભિમાનમાં આવવાથી જ પછી બીજા વિકાર આવે છે, જેનાથી પાપ થાય છે એટલે ભૂતો ને ભગાવવા પડે છે. આ દુનિયા ની કોઈ પણ વસ્તુમાં મોહ ન હોય. આ જુની દુનિયા થી વૈરાગ્ય હોય. ભલે જુઓ છો, જૂનાં ઘર માં રહેવું પડે છે પરંતુ બુદ્ધિ નવી દુનિયામાં લાગેલી હોય. જ્યારે નવાં ઘર માં જશો તો નવાં ને જ જોશો. જ્યાં સુધી આ જુનું ઘર ખતમ થાય ત્યાં સુધી આંખો થી જૂનાં ને જોવાં છતાં યાદ નવાં ને કરવાનું છે. કોઈ પણ એવું કામ નથી કરવાનું જે પછી પસ્તાવું પડે. આજે ફલાણા ને દુઃખ આપ્યું, આ પાપ કર્યું, બાબા થી પૂછી શકો છો બાબા આ પાપ છે? ઘુટકા કેમ ખાવા જોઈએ. પૂછશો નહીં તો ઘુટકા ખાતા રહેશો. બાબા થી પૂછશો તો બાબા ઝટ હલકા કરી દેશે. તમે ખુબ ભારે છો. પાપો નો બોજો બહુજ ભારે છે. ૨૧ જન્મ પછી પાપો થી હલકા થઈ જશો. જન્મ-જન્માંતર નો માથા પર બોજો છે. જેટલાં યાદ માં રહેશો, હલકા થતાં જશો. ખાદ નીકળતી જશે અને ખુશી ચઢી જશે. સતયુગમાં તમે ખુબ ખુશી માં હતાં પછી ઓછી થતાં-થતાં બધી ખુશી તમારી લોપ થઈ ગઈ છે. સતયુગ થી લઈને કળયુગ સુધી આ યાત્રા માં ૫ હજાર વર્ષ લાગ્યાં છે. સ્વર્ગ થી નરક માં આવવાની યાત્રાની હમણાં ખબર પડી છે કે આપણે સ્વર્ગ થી નરક માં કેવી રીતે આવ્યાં છીએ. હમણાં ફરી તમે નરક થી સ્વર્ગમાં ચાલો છો. એક સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ. બાપને ઓળખ્યાં. બાપ આવ્યાં છે તો જરૂર આપણને સ્વર્ગમાં લઈ જશે. બાળક જન્મ્યો અને મિલકત નો માલિક બની ગયો. બાપનાં બન્યાં તો પછી નશો ચઢવો જોઈએ ને. ઉતરવો કેમ જોઈએ. તમે તો મોટાં છો ને. બેહદ બાપનાં બાળકો બન્યાં છો તો બેહદની રાજધાની પર તમારો હક છે એટલે ગાયન પણ છે - અતીન્દ્રિય સુખ પૂછવું હોય તો ગોપી વલ્લભનાં ગોપ-ગોપીઓ થી પૂછો. વલ્લભ બાપ છે ને, એમનાથી પૂછો. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જ ખુશી નો પારો ચઢશે. કોઈ તો ઝટ આપસમાન બનાવી દેશે. બાળકો નું કામ જ આ છે, બધુંજ ભુલાવી પોતાની રાજધાની ની યાદ અપાવવી.

તમે તો સ્વર્ગનાં માલિક હતાં. હમણાં કળયુગ જૂની દુનિયા છે ફરી નવી દુનિયા થશે. હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે કે દર ૫ હજાર વર્ષ પછી બાપ ભારતમાં જ આવે છે. એમની જયન્તી પણ મનાવે છે. તમે જાણો છો બાપ આવીને આપણને રાજધાની આપીને જાય છે પછી યાદ કરવાની દરકાર જ નથી રહેતી પછી જ્યારે ભક્તિ શરૂ થાય છે ત્યારે યાદ કરીએ છીએ. આત્માએ માલ ખાધો છે, તો યાદ કરે છે બાબા ફરી આવીને અમને શાંતિધામ, સુખધામ માં લઈ જાઓ. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો - એ આપણા બાપ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું ચક્ર ૮૪ જન્મોનું જ્ઞાન તમારી બુદ્ધિ માં છે. અગણિત વખત ૮૪ જન્મ લીધાં છે અને લેતાં રહેશું. આનો એન્ડ (અંત) ક્યારેય થતો નથી. તમારી બુદ્ધિમાં જ આ ચક્ર છે, સ્વદર્શન ચક્ર ઘડી-ઘડી યાદ આવવું જોઈએ. આજ મનમનાભવ છે. જેટલું બાપને યાદ કરશો એટલાં પાપ ભસ્મ થશે.

તમે જ્યારે કર્માતિત અવસ્થા નાં સમીપ પહોંચી જશો તો તમારા થી કોઈ પણ વિકર્મ નહીં થશે. હમણાં થોડાં-થોડાં વિકર્મ થઈ જાય છે. સંપૂર્ણ કર્માતિત અવસ્થા હમણાં થોડી બની છે. આ બાબા પણ તમારી સાથે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છે. ભણાવવા વાળા છે શિવબાબા. ભલે આમનામાં પ્રવેશ કરે છે, આ પણ સ્ટુડન્ટ છે. આ છે જ નવી-નવી વાતો. હવે ફક્ત તમે બાપને અને સૃષ્ટિ ચક્રને યાદ કરો. તે છે ભક્તિમાર્ગ, આ છે જ્ઞાનમાર્ગ. રાત-દિવસ નો ફર્ક છે! ત્યાં કેટલા જાંજ, ઘંટ વગેરે વગાડે છે. અહીંયા ફક્ત યાદમાં રહેવાનું છે. આત્મા તો અમર છે, અકાળ તખ્ત પણ છે. એવું નહીં કે અકાળમૂર્ત ફક્ત બાપ છે. તમે પણ અકાળમૂર્ત છો. અકાળમૂર્ત આત્મા નું આ ભ્રુકુટી તખ્ત છે. જરૂર ભ્રુકુટી માં જ બેસશે. પેટમાં થોડી બેસશે. હમણાં તમે જાણો છો આપણું અકાળમૂર્ત આત્માનું તખ્ત ક્યાં છે. આ ભ્રુકુટીનાં વચમાં આપણું તખ્ત છે. અમૃતસરમાં અકાળતખ્ત છે ને. અર્થ કાંઈ પણ નથી સમજતાં. મહિમા પણ ગાય છે અકાળમૂર્ત. એમનાં અકાળતખ્ત ની કોઈને ખબર નથી. હમણાં તમને ખબર પડી છે, તખ્ત તો આજ છે, જેનાં પર બેસી ને સંભળાવે છે. તો આત્મા અવિનાશી છે, શરીર છે વિનાશી. આત્માનું આ અકાળતખ્ત છે, સદૈવ આ અકાળતખ્ત રહે છે. આ તમે સમજો છો. તેમણે પછી તે તખ્ત બનાવી નામ રાખી દીધું છે. વાસ્તવમાં અકાળઆત્મા તો અહીંયા બેઠી છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં અર્થ છે, એક

ઓમકાર...આનો અર્થ તમે સમજો છો. મનુષ્ય મંદિરોમાં જઈને કહે છે અયુતમ કેશવમ...અર્થ કાંઈ નહીં. એવી રીતે જ સ્તુતિ કરતાં રહે છે. અયુતમ કેશવમ રામ નારાયણમ.....હવે રામ ક્યાં, નારાયણ ક્યાં. બાપ કહે છે તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ. જ્ઞાન તો ખુબજ સિમ્પલ (સહજ) છે, કોઈ બીજી વાત પૂછવાના પહેલાં બાપ અને વારસાને યાદ કરવાનો છે, તે મહેનત કોઈથી થતી નથી, ભૂલી જાય છે. એક નાટક પણ છે-માયા આવું કરે, ભગવાન આવું કરે છે. તમે બાપ ને યાદ કરો છો, માયા તમને બીજા તોફાનમાં લઈ જાય છે. માયાનું ફરમાન છે-રુસતમ થી રુસતમ થઈને લડો, તમે બધાં લડાઈનાં મેદાનમાં છો. જાણો છો આમાં ક્યાં-ક્યાં પ્રકારનાં યોદ્ધા છે. કોઈ તો ખુબ કમજોર છે, કોઈ મધ્યમ કમજોર છે, કોઈ તો પછી મજબુત છે. બધાં માયા થી યુદ્ધ કરવા વાળા છે. ગુપ્ત જ ગુપ્ત અંડરગ્રાઉન્ડ. તેઓ પણ અંડરગ્રાઉન્ડ બોમ્સ ની ટ્રાયલ કરે છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો, પોતાનાં મોત માટે બધું કરી રહ્યાં છે. તમે બિલકુલ શાંતિમાં બેઠાં છો, તેમનું છે સાયન્સ બળ. કુદરતી આપદાઓ પણ ખુબ જ છે. તેમાં તો કોઈનું વશ ચાલી ન શકે. હમણાં જુજા વરસાદ માટે પણ કોશિશ કરે છે. જુજો વરસાદ પડે તો પછી અનાજ વધારે થાય. આપ બાળકો તો જાણો છો કેટલો પણ વરસાદ પડે છતાં પણ નેચરલ કૈલેમિટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) જરૂર થવાની છે. મુશળધાર વરસાદ પડશે પછી શું કરી શકશો. આને કહેવાય છે નેચરલ કૈલેમિટીઝ. સતયુગમાં આ થતું નથી. અહીંયા થાય છે જે પછી વિનાશ માં મદદ કરે છે.

તમારી બુદ્ધિમાં છે આપણે જ્યારે સતયુગમાં હોઈશું તો જમુના નાં કાંઠા પર સોનાનાં મહેલ હશે. આપણે ખુબ થોડાં ત્યાંના રહેવાવાળા હોઈશું. કલ્પ-કલ્પ આવું થતું રહે છે. પહેલાં થોડાં હોય છે પછી ઝાડ વધે છે, ત્યાં કોઈ પણ ગંદકી ની વસ્તુ હોતી જ નથી. અહીંયા તો જુઓ ચકલીઓ પણ ગંદ કરતી રહે છે, ત્યાં ગંદકી ની વાત નથી, તેને કહેવાય જ છે સ્વર્ગ. હમણાં તમે સમજો છો આપણે આ દેવતા બનીએ છીએ તો અંદર માં કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. માયારુપી જિન્ન થી બચવા માટે બાપ કહે છે આપ બાળકો આ રુહાની ધંધામાં લાગી જાઓ. મનમનાભવ. બસ આમાં જ જિન્ન બની જાઓ. જિન્ન નું દૃષ્ટાંત આપે છે ને. કહ્યું કામ આપો..તો બાબા પણ કામ આપે છે. નહીં તો માયા ખાઈ જશે. બાપનું પૂરું મદદગાર બનવાનું છે. એકલા બાપ તો નહીં કરશે. બાપ તો રાજ્ય પણ નથી કરતાં. તમે સર્વિસ (સેવા) કરો છો, રાજાઈ પણ તમારા માટે જ છે. બાપ કહે છે હું પણ મગધ દેશમાં આવું છું. માયા પણ મગરમચ્છ છે, કેટલાં મહારથીઓને હપ કરીને ખાઈ જાય છે. આ બધાં છે દુશ્મન. જેમ દેડકા નો દુશ્મન સર્પ હોય છે ને. તમને ખબર છે, એવી તમારી દુશ્મન છે માયા. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયંને પાપો થી મુક્ત કરવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે, દેહ-અભિમાનમાં ક્યારેય નથી આવવાનું. આ દુનિયાની કોઈ પણ વસ્તુમાં મોહ નથી રાખવાનો.
2. માયા રુપી જિન્ન થી બચવા માટે બુદ્ધિને રુહાની ધંધામાં બીઝી (વ્યસ્ત) રાખવાની છે. બાપનું પૂરે-પૂરું મદદગાર બનવાનું છે.

વરદાન :- હું અને મારાપણા ને સમાપ્ત કરી સમાનતા કે સંપૂર્ણતા નો અનુભવ કરવાવાળા સાચાં ત્યાગી ભવ દર સેકન્ડ, દર સંકલ્પ માં બાબા-બાબા યાદ રહે, હું પણ સમાપ્ત થઈ જાય, જ્યારે હું નહીં તો મારું પણ નહીં. મારો સ્વભાવ, મારા સંસ્કાર, મારી નેચર (સ્વભાવ), મારું કામ અથવા ડ્યુટી, મારું નામ, મારી શાન...જ્યારે આ હું અને મારાપણું સમાપ્ત થઈ જાય તો આ જ સમાનતા અને સંપૂર્ણતા છે. આ હું અને મારાપણા નો ત્યાગ જ મોટાં માં મોટો સૂક્ષ્મ ત્યાગ છે. આ હું પણ નાં અશ્વને યજ્ઞમાં સ્વાહા કરો ત્યારે અંતિમ આહુતી પડશે અને વિજયનાં નગારાં વાગશે.

સ્લોગન :- હા જી કરી સહયોગ નો હાથ વધારવો અર્થાત્ દુવાઓ ની માળાઓ પહેરવી.

“ મીઠા બાળકો - તમારી પહેલી પહેલી સિખ છે - હું આત્મા છું , શરીર નહીં , આત્મ - અભિમાની થઈને રહો તો બાપ ની યાદ રહેશે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો ની પાસે કયો ગુપ્ત ખજાનો છે, જે મનુષ્યોની પાસે નથી?

ઉત્તર :- તમને ભગવાન બાપ ભણાવે છે, એ ભણતર ની ખુશીનો ગુપ્ત ખજાનો તમારી પાસે છે. તમે જાણો છો આપણે જે ભણી રહ્યાં છીએ, ભવિષ્ય અમરલોક માટે ન કે આ મૃત્યુલોક માટે. બાપ કહે છે સવારે-સવારે ઊઠીને હરો-ફરો, ફક્ત પહેલો-પહેલો પાઠ યાદ કરો તો ખુશીનો ખજાનો જમા થતો જશે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બાળકો થી પૂછે છે-બાળકો, આત્મ-અભિમાની થઈને બેઠાં છો? પોતાને આત્મા સમજી બેઠાં છો? આપણને આત્માઓને પરમાત્મા બાપ ભણાવી રહ્યાં છે, બાળકોને આ સ્મૃતિ આવી છે અમે દેહ નહિં, આત્મા છીએ. બાળકોને દેહી-અભિમાની બનાવવા માટે જ મહેનત કરવી પડે છે. બાળકો આત્મ-અભિમાની રહી નથી શકતાં. ઘડી-ઘડી દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે એટલે બાબા પૂછે છે - આત્મ-અભિમાની થઈને રહો છો? આત્મ-અભિમાની થશો તો બાપ ની યાદ આવશે, જો દેહ-અભિમાની હશો તો લૌકિક સંબંધી યાદ આવશે. પહેલાં-પહેલાં આ શબ્દ યાદ રાખવો પડે, આપણે આત્મા છીએ. મુજ આત્મામાં જ ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ ભરેલો છે. આ પાકું કરવાનું છે. આપણે આત્મા છીએ. અડધોકલ્પ તમે દેહ-અભિમાની થઈને રહ્યાં છો. હમણાં ફક્ત સંગમયુગ પર જ બાળકોને આત્મ-અભિમાની બનાવાય છે. પોતાને દેહ સમજવાથી બાપ યાદ નહીં આવશે, એટલે પહેલાં-પહેલાં આ શબ્દ (પાઠ) પાકો કરી લો-અમે આત્મા બેહદ બાપનાં બાળકો છીએ. દેહનાં બાપ ને યાદ કરવાનું ક્યારે શીખવાડાતું નથી. હવે બાપ કહે છે મુજ પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરો, આત્મ-અભિમાની બનો. દેહ-અભિમાની બનવાથી દેહનાં સંબંધો યાદ આવશે, પોતાને આત્મા સમજી અને બાપ ને યાદ કરો, આ જ મહેનત છે. આ કોણ સમજાવી રહ્યું છે, આપણા આત્માઓનાં બાપ, જેમને બધાં યાદ કરે છે બાબા આવો, આવીને આ દુઃખ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરો. બાળકો જાણે છે આ ભણતર થી આપણે ભવિષ્ય માટે ઊંચું પદ પામીએ છીએ.

હમણાં તમે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છો. આ મૃત્યુલોકમાં હવે બિલકુલ રહેવાનું નથી. આ આપણું ભણતર છે જ ભવિષ્ય ૨૧ જન્મ માટે. આપણે સતયુગ અમરલોક માટે ભણી રહ્યાં છીએ. અમર બાબા આપણને જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યાં છે તો અહીંયા જ્યારે બેસો છો પહેલાં-પહેલાં પોતાને આત્મા સમજી બાપની યાદ માં રહેવાનું છે તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આપણે હમણાં સંગમયુગ પર છીએ. બાબા આપણને પુરુષોત્તમ બનાવી રહ્યાં છે. કહે છે મને યાદ કરો તો તમે પુરુષોત્તમ બની જશો. હું આવ્યો છું મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં. સતયુગ માં તમે દેવતા હતાં, હવે જાણો છો કેવી રીતે સીડી ઉતર્યા છીએ. આપણી આત્મામાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું, તે ભક્તિ માર્ગ અલગ છે, આ જ્ઞાન માર્ગ અલગ છે. જે આત્માઓને બાપ ભણાવે છે તે જાણે, બીજું ન જાણે કોઈ. આ છે ગુપ્ત ખજાનો ભવિષ્યનાં માટે. તમે ભણો છો જ અમરલોક માટે, ન કે આ મૃત્યુલોક માટે. હવે બાપ કહે છે સવારે ઊઠીને હરો, ફરો. પહેલો-પહેલો શબ્દ આ યાદ કરો કે અમે આત્મા છીએ, ન કે શરીર. અમારા રુહાની બાબા અમને ભણાવે છે. આ દુઃખની દુનિયા હવે બદલવાની છે. સતયુગ છે સુખ ની દુનિયા, બુદ્ધિમાં બધું જ્ઞાન છે. આ છે રુહાની સ્પ્રીયુયલ નોલેજ (આધ્યાત્મિક જ્ઞાન). બાપ જ્ઞાન નાં સાગર સ્પ્રીયુયલ ફાધર છે. એ છે જ દેહી (આત્મા) નાં બાપ. બાકી તો બધાં દેહ નાં જ સંબંધી છે. હવે દેહ નાં સંબંધ તોડી એક થી જોડવાનો છે. ગવાય પણ છે મારા તો એક બીજું ન કોઈ. આપણે એક બાપને જ યાદ કરીએ છીએ. દેહ ને પણ યાદ નથી કરતાં. આ જુનું દેહ તો છોડવાનું છે. આ પણ તમને જ્ઞાન મળે છે. આ શરીર કેવી રીતે છોડવાનું છે. યાદ કરતાં-કરતાં શરીર છોડી દેવાનું છે એટલે બાબા કહે છે દેહી-અભિમાની બનો. પોતાની અંદર ધૂંટતા રહો-બાપ, બીજ અને ઝાડ ને યાદ કરવાનું છે. શાસ્ત્રો માં આ કલ્પવૃક્ષનું વૃત્તાંત છે.

આ પણ બાળકો જાણે છે આપણને જ્ઞાન સાગર બાપ ભણાવે છે. કોઈ મનુષ્ય નથી ભણાવતાં. આ પાકું કરી લેવાનું છે. ભણવાનું તો છે ને. સતયુગ માં પણ દેહધારી ભણાવે છે, આ દેહધારી નથી. આ કહે છે હું જૂનાં દેહનો આધાર લઈ તમને ભણાવું છું. કલ્પ-કલ્પ હું તમને આમ ભણાવું છું. પછી કલ્પ બાદ પણ આમ ભણાવીશ. હવે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે, હું જ પતિત-પાવન છું. મને જ સર્વ શક્તિમાન કહે છે. પરંતુ માયા પણ ઓછી નથી, તે પણ શક્તિમાન છે, ક્યાંથી પાડ્યાં છે. હવે યાદ આવે છે ને. ૮૪ નાં ચક્રનું પણ ગાયન છે. આ મનુષ્યોની જ વાત છે. ઘણાં પૂછે છે, જનાવરો નું શું થશે? અરે અહીંયા જનાવર ની વાત નથી. બાપ પણ બાળકો થી વાત કરે છે, બહાર વાળા તો બાપને જાણતા જ નથી, તો તે શું વાત કરશે. કોઈ કહેશે અમે બાબા ને મળવા ઈચ્છીએ છે, હવે જાણતા કાંઈ પણ નથી, બેસીને ઉલ્ટા-સુલ્ટા પ્રશ્ન કરશે. ૭ દિવસ નો કોર્સ કર્યા પછી પણ પૂરું કઈ સમજતા નથી કે આ અમારા બેહદ નાં બાપ છે. જે જૂનાં ભક્ત છે, જેમણે ખુબ ભક્તિ કરેલી છે તેમની બુદ્ધિ માં તો જ્ઞાનની બધી વાતો બેસી જાય છે. ભક્તિ ઓછી કરી હશે તો બુદ્ધિમાં ઓછું બેસશે. તમે છો સૌથી વધારે જૂનાં ભક્ત. ગવાય પણ છે ભગવાન ભક્તિનું ફળ આપવા માટે આવે છે. પરંતુ કોઈને આ થોડી ખબર છે. જ્ઞાનમાર્ગ અને ભક્તિમાર્ગ બિલકુલ જ અલગ છે. આખી દુનિયા છે ભક્તિમાર્ગ માં. કોટો માં કોઈ આવીને આ ભણે છે. સમજાની (જ્ઞાન) તો ખુબ મીઠી છે. ૮૪ જન્મોનું ચક્ર પણ મનુષ્ય જ જાણશે ને. તમે પહેલાં કાંઈ નહોતાં જાણતાં, શિવને પણ નહોતાં જાણતાં. શિવનાં મંદિર કેટલાં અસંખ્ય છે. શિવની પૂજા કરે છે, જળ ચઢાવે છે, શિવાય નમઃ કરે છે, કેમ પૂજે છે, કાંઈ ખબર નથી. લક્ષ્મી-નારાયણ ની પૂજા કેમ કરે છે, તે ક્યાં ગયા, કાંઈ ખબર નથી. ભારતવાસી જ છે જે પોતાનાં પૂજ્ય ને બિલકુલ જાણતાં નથી. કિશ્વન જાણે છે, કાઈસ્ટ ફલાણા સંવત માં આવ્યાં, આવીને સ્થાપના કરી. શિવબાબા ને કોઈ પણ નથી જાણતાં. પતિત-પાવન પણ શિવને જ કહે છે. એ જ ઊંચે થી ઊંચા છે ને. એમની સૌથી વધારે સેવા કરે છે. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે. તમને જુવો કેવી રીતે ભણાવે છે. બાપ ને બોલાવે પણ છે કે આવી ને પાવન બનાવો. મંદિરમાં કેટલી પૂજા કરે છે, કેટલી ધૂમધામ, કેટલો ખર્ચો કરે છે. શ્રીનાથજી નાં મંદિર માં, જગન્નાથ નાં મંદિર માં જઈને જુઓ. છે તો એક જ. જગન્નાથ (જગત નાથ) નાં પાસે ચોખાનો હાંડો ચઢાવે છે. શ્રીનાથ પર તો ખુબ વાનગી બનાવે છે. ફરક કેમ હોય છે? કારણ જોઈએ ને. શ્રીનાથ ને પણ કાળા, જગન્નાથ ને પણ કાળા કરી દે છે. કારણ તો કાંઈ પણ નથી સમજતાં. જગત-નાથ લક્ષ્મી-નારાયણ ને જ કહે છે કે રાધે-કૃષ્ણ ને કહેશે? રાધે-કૃષ્ણ, લક્ષ્મી-નારાયણ નો સંબંધ શું છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતાં. હવે આપ બાળકોને ખબર પડી છે કે અમે પૂજ્ય દેવતા હતા પછી પૂજારી બન્યાં છીએ. ચક્કર લગાવ્યું. હવે ફરી દેવતા બનવા માટે આપણે ભણીએ છે. આ કોઈ મનુષ્ય નથી ભણાવતાં. ભગવાનુવાચ છે. જ્ઞાન સાગર પણ ભગવાનને કહેવાય છે. અહીંયા તો ભક્તિ નાં સાગર ખુબ છે જે પતિત-પાવન જ્ઞાન સાગર બાપ ને યાદ કરે છે. તમે પતિત બન્યાં ફરી પાવન જરૂર બનવાનું છે. આ છે જ પતિત દુનિયા. આ સ્વર્ગ નથી. વૈકુંઠ ક્યાં છે, આ કોઈને ખબર નથી. કહે છે વૈકુંઠ ગયાં. તો પછી નરક નું ભોજન વગેરે તમે એમને કેમ ખવડાવો છો. સતયુગ માં તો ખુબજ ફળ-ફૂલ વગેરે હોય છે. અહીંયા શું છે? આ છે નરક. હમણાં તમે જાણો છો બાબા દ્વારા આપણે સ્વર્ગવાસી બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. પતિત થી પાવન બનવાનું છે. બાપે યુક્તિ તો બતાવી છે - કલ્પ-કલ્પ બાપ પણ યુક્તિ બતાવે છે. મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. હમણાં તમે જાણો છો આપણે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છીએ. તમે જ કહો છો બાબા અમે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આ બન્યાં હતાં. તમે જ જાણો છો કલ્પ-કલ્પ આ અમરકથા બાબા થી સાંભળીએ છીએ. શિવબાબા જ અમરનાથ છે. બાકી એવું નથી કે પાર્વતી ને બેસી કથા સંભળાવે છે. તે છે ભક્તિ. જ્ઞાન અને ભક્તિ ને તમે સમજ્યું છે. બ્રાહ્મણોનો દિવસ અને પછી બ્રાહ્મણોની રાત. બાપ સમજાવે છે તમે બ્રાહ્મણ છો ને. આદિ દેવ પણ બ્રાહ્મણ જ હતાં, દેવતા નહીં કહેશું. આદિદેવ ની પાસે પણ જાય છે, દેવીઓનાં પણ કેટલાં નામ છે. તમે સર્વિસ (સેવા) કરી છે ત્યારે તમારું ગાયન છે, ભારત જે વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) હતો તે પછી વિશશ (વિકારી) બની જાય છે. હમણાં રાવણ રાજ્ય છે ને.

સંગમયુગ પર આપ બાળકો હમણાં પુરુષોત્તમ બનો છો, તમારા પર બ્રહ્મસ્પતિની દશા અવિનાશી બેસે છે ત્યારે તમે અમરપુરી નાં માલિક બની જાઓ છો. બાપ તમને ભણાવી રહ્યાં છે, મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવા માટે. સ્વર્ગનાં માલિક બનવું એ બ્રહ્મસ્પતિની દશા કહેવાય છે. તમે સ્વર્ગ અમરપુરીમાં તો જરૂર જશો. બાકી ભણતર માં દશાઓ નીચે-ઉપર થતી રહે છે. યાદ જ ભૂલી જવાય છે. બાપએ કહ્યું છે મને યાદ કરો. ગીતામાં પણ છે ભગવાનુવાચ-કામ મહાશત્રુ છે. વાંચે પણ છે પરંતુ વિકારને જીતે થોડી છે. ભગવાને ક્યારે કહ્યું? ૫ હજાર વર્ષ થયાં. હવે ફરી ભગવાન કહે છે કામ મહાશત્રુ છે, એનાં પર જીત પામવાની છે. આ આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ

આપવાવાળું છે. મુખ્ય છે કામ ની વાત, આને જ પતિત કહેવાય છે. હવે ખબર પડી છે, આ ચક્ર ફરે છે. આપણે પતિત બનીએ છીએ, પછી બાપ આવીને પાવન બનાવે છે-દ્રામા અનુસાર. બાબા ઘડી-ઘડી કહે છે પહેલાં-પહેલાં અલફ ની વાત યાદ કરો, શ્રીમત પર ચાલવાથી જ તમે શ્રેષ્ઠ બનશો. આ પણ તમે સમજો છો આપણે પહેલાં શ્રેષ્ઠ હતા પછી ભ્રષ્ટ બન્યાં. હવે ફરી શ્રેષ્ઠ બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. દેવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. બધાને રસ્તો બતાવતા જાઓ, બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો પાપ કપાઈ જાય. પતિત-પાવન તમે મને જ કહો છો ને. આ કોઈને ખબર નથી કે પતિત-પાવન કેવી રીતે આવી ને પાવન બનાવે છે. કલ્પ પહેલાં પણ બાપે કહ્યું હતું મામેકમ યાદ કરો. આ યોગ અગ્નિ છે, જેનાથી પાપ દગ્ધ થાય છે. ખાદ નીકળવાથી આત્મા પવિત્ર બની જાય છે. ખાદ સોનામાં જ નાખે છે. પછી ઘરેણું પણ એવું બને છે. હમણાં આપ બાળકોને બાપે સમજાવ્યું છે આત્મા માં કેવી રીતે ખાદ પડી છે, એને નીકાળવાની છે. બાપ નો પણ દ્રામામાં પાઈ છે જે આપ બાળકોને આવીને દેહી-અભિમાની બનાવે છે. પવિત્ર પણ બનવાનું છે. તમે જાણો છો સતયુગમાં આપણે વૈષ્ણવ હતાં. પવિત્ર ગૃહસ્થ આશ્રમ હતું. હમણાં આપણે પવિત્ર બની અને વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનીએ છીએ. તમે ડબલ વૈષ્ણવ બનો છો. સાચાં-સાચાં વૈષ્ણવ તમે છો. તે છે વિકારી વૈષ્ણવ ધર્મનાં. તમે છો નિર્વિકારી વૈષ્ણવ ધર્મનાં. હમણાં એક તો બાપ ને યાદ કરો છો અને નોલેજ જે બાપમાં છે, તે તમે ધારણ કરો છો. તમે રાજાઓનાં રાજા બનો છો. તે રાજાઓ બને છે અલ્પકાળ, એક જન્મનાં માટે. તમારી રાજાઈ છે ૨૧ પેઢી અર્થાત્ કુલ એજ (પૂરું આયુષ્ય) પસાર કરો છો. ત્યાં ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ નહીં થશે. તમે કાળ પર જીત પામો છો. સમય જ્યારે થાય છે તો સમજો છો હવે આ જૂની ખાલ છોડી નવી લેવાની છે. તમને સાક્ષાત્કાર થશે. ખુશીના વાજા વાગતા રહે છે. તમોપ્રધાન શરીરને છોડી સતોપ્રધાન શરીર લેવું આ તો ખુશી ની વાત છે. ત્યાં ૧૫૦ વર્ષ આયુ એવરેજ (સરેરાશ) હોય છે. અહીંયા તો અકાળે મૃત્યુ થતી રહે છે કારણકે ભોગી છે. જે બાળકોનો યોગ યથાર્થ છે તેમની સર્વ કર્મેન્દ્રિયો યોગબળ થી વશમાં હશે. યોગ માં પૂરું રહેવાથી કર્મેન્દ્રિયો શીતળ થઈ જાય છે. સતયુગ માં તમને કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિયો દગો નથી આપતી, ક્યારેય એવું નહીં કહેશે કે કર્મેન્દ્રિયો વશમાં નથી. તમે ખુબ ઉચ્ચ થી ઉચ્ચ પદ પામો છો. આને કહેવાય છે બૃહસ્પતિની અવિનાશી દશા. વૃક્ષપતિ મનુષ્ય સૃષ્ટિનું બીજરૂપ છે બાપ. બીજ છે ઉપર માં, એમને યાદ પણ ઉપર માં કરીએ છીએ. આત્મા બાપ ને યાદ કરે છે. આપ બાળકો જાણો છો બેહદ નાં બાપ આપણને ભણાવે છે, એ આવે જ છે એક જ વખત અમરકથા સંભળાવવાં. અમરકથા કહો, સત્યનારાયણની કથા કહો, તે કથાનો પણ અર્થ નથી સમજતાં. સત્યનારાયણની કથા થી નર થી નારાયણ બને છે. અમરકથા થી તમે અમર બનો છો. બાબા દરેક વાત ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી સમજાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યોગબળ થી પોતાની સર્વ કર્મેન્દ્રિયો ને વશમાં કરવાની છે. એક વૃક્ષપતિ બાપની યાદ માં રહેવાનું છે. સાચાં વૈષ્ણવ અર્થાત્ પવિત્ર બનવાનું છે.
2. સવારે ઉઠી ને પહેલો પાઠ પાકો કરવાનો છે કે હું આત્મા છું, શરીર નહીં. અમારા રુહાની બાબા અમને ભણાવે છે. આ દુઃખ ની દુનિયા હવે બદલવાની છે.....આમ બુદ્ધિ માં બધું જ્ઞાન સિમરણ થતું રહે.

વરદાન :-

સ્વયં નાં પ્રતિ ઈચ્છા માત્રમ અવિદ્યા બની બાપ સમાન અખંડદાની, પરોપકારી ભવ

જેમ બ્રહ્મા બાપે સ્વયં નો સમય પણ સેવામાં આપ્યો, સ્વયં નિર્માણ બની બાળકોને માન આપ્યું, કામ નાં નામ ની પ્રાપ્તિનો પણ ત્યાગ કર્યો. નામ, માન, શાન બધામાં પરોપકારી બન્યાં, પોતાનો ત્યાગ કરી બીજાઓનું નામ કર્યું, સ્વયં ને સદા સેવાધારી રાખી, બાળકોને માલિક બનાવ્યાં. સ્વયં નું સુખ બાળકોનાં સુખ માં સમજ્યાં. એવાં બાપ સમાન ઈચ્છા માત્રમ અવિદ્યા અર્થાત્ મસ્ત ફકીર બની અખંડદાની, પરોપકારી બનો તો વિશ્વ કલ્યાણ નાં કાર્ય માં તીવ્રગતિ આવી જશે. કેસ અને કિસ્સા સમાપ્ત થઈ જશે.

સ્લોગન :-

જ્ઞાન, ગુણ અને ધારણા માં સિંધુ બનો, સ્મૃતિ માં બિંદુ બનો.

“ મીઠા બાળકો - યાદમાં રહો તો દૂર હોવાં છતાં પણ સાથે છો , યાદ થી સાથનો પણ અનુભવ થાય છે અને વિકર્મ પણ વિનાશ થાય છે ”

પ્રશ્ન :- દૂરદેશી બાપ બાળકોને દૂરદેશી બનાવવા માટે કયું જ્ઞાન આપે છે?

ઉત્તર :- આત્મા કેવી રીતે ચક્રમાં ભિન્ન-ભિન્ન વર્ણોમાં આવે છે, આનું જ્ઞાન દૂરદેશી બાપ જ આપે છે. તમે જાણો છો હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ વર્ણનાં છીએ આનાં પહેલાં જ્યારે જ્ઞાન નહોતું તો શૂદ્ર વર્ણનાં હતાં, તેનાં પહેલાં વૈશ્ય....વર્ણનાં હતાં. દૂરદેશમાં રહેવા વાળા બાપ આવીને આ દૂરદેશી બનવાનું બધું જ્ઞાન બાળકો ને આપે છે.

ગીત :- જો પિયા કે સાથ હૈ

ઓમ શાંતિ ! જે જ્ઞાન સાગરનાં સાથે છે એમનાં માટે જ્ઞાન વરસાદ છે. તમે બાપનાં સાથે છો ને. ભલે વિલાયતમાં પણ છો કે ક્યાંય પણ છો, સાથે છો. યાદ તો રાખો છો ને. જે પણ બાળકો યાદ માં રહે છે, તે સદૈવ સાથે છે. યાદ માં રહેવાથી સાથે રહે છે અને વિકર્મ વિનાશ થાય છે પછી શરૂ થાય છે વિકર્માજીત સંવત. પછી જ્યારે રાવણ રાજ્ય થાય છે ત્યારે કહે છે રાજા વિક્રમનું સંવત. તે વિકર્માજીત, એ વિક્રમી. હમણાં તમે વિકર્માજીત બની રહ્યાં છો. પછી તમે વિક્રમી બની જશો. આ સમયે બધાં અતિ વિકર્મી છે. કોઈને પણ પોતાનાં ધર્મની ખબર નથી. આજે બાબા એક નાનો-એવો પ્રશ્ન પૂછે છે-સતયુગમાં દેવતાઓ આ જાણે છે કે અમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં છીએ? જેમ તમે સમજો છો અમે હિન્દુ ધર્મનાં છીએ, કોઈ કહેશે અમે ક્રિશ્ચિયન ધર્મનાં છીએ. એમ ત્યાં દેવતાઓ પોતાને દેવી-દેવતા ધર્મનાં સમજે છે? વિચારની વાત છે ને. ત્યાં બીજો કોઈ ધર્મ તો છે નહીં જે સમજે કે અમે ફલાણા ધર્મનાં છીએ. અહીંયા અનેક ધર્મ છે, તો ઓળખ આપવા માટે અલગ-અલગ નામ રાખ્યાં છે. ત્યાં તો છે જ એક ધર્મ એટલે કહેવાની દરકાર નથી રહેતી કે અમે આ ધર્મનાં છીએ. એમને ખબર પણ નથી કે કોઈ ધર્મ હોય છે, એમની જ રાજાઈ છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં છીએ. દેવી-દેવતા બીજા કોઈને કહી ન શકાય. પતિત હોવાનાં કારણે પોતાને દેવતા કહી ન શકે. પવિત્ર ને જ દેવતા કહેવાય છે. ત્યાં એવી કોઈ વાત હોતી નથી. કોઈથી ભેંટ નથી કરી શકાતી. હમણાં તમે સંગમયુગ પર છો, જાણો છો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ફરીથી સ્થાપન થઈ રહ્યો છે. ત્યાં તો ધર્મની વાત જ નથી. છે જ એક ધર્મ. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે, આ જે કહે છે-મહાપ્રલય થાય છે અર્થાત્ કાંઈ પણ નથી રહેતું, આ પણ ખોટું થઈ જાય છે. બાપ બેસી સમજાવે છે - સાચું શું છે? શાસ્ત્રોમાં તો જળમય દેખાડી દીધું છે. બાપ સમજાવે છે સિવાય ભારત બાકી જળમય થઈ જાય છે. આટલી આખી સૃષ્ટિ શું કરશું. એક ભારતમાં જ જુઓ કેટલાં ગામ છે. પહેલાં જંગલ હોય છે પછી એનાથી વૃદ્ધિ થતી જાય છે. ત્યાં તો ફક્ત તમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં જ રહો છો. આ આપ બ્રાહ્મણોની બુદ્ધિમાં બાબા ધારણા કરાવી રહ્યાં છે. હમણાં તમે જાણો છો ઊંચે થી ઊંચાં શિવબાબા કોણ છે? એમની પૂજા કેમ કરાય છે? અક વગેરેનાં ફૂલ કેમ ચઢાવે છે? એ તો નિરાકાર છે ને. કહે છે નામ રૂપ થી ન્યારા છે, પરંતુ નામ રૂપ થી ન્યારી કોઈ વસ્તુ તો હોતી નથી. તો શું છે-જેમને ફૂલ વગેરે ચઢાવે છે? પહેલાં-પહેલાં પૂજા એમની થાય છે. મંદિર પણ એમનાં બને છે કારણ કે ભારતની અને આખી દુનિયાનાં બાળકોની સર્વિસ (સેવા) કરે છે. મનુષ્યોની જ સર્વિસ કરાય છે ને. આ સમયે તમે પોતાને દેવી-દેવતા ધર્મનાં નહીં કહી શકો. તમને ખબર પણ નહોતી કે આપણે દેવી-દેવતા હતાં ફરી હમણાં બની રહ્યાં છીએ. હમણાં બાપ સમજાવી રહ્યાં છે તો સમજવું જોઈએ-આ નોલેજ સિવાય બાપનાં કોઈ આપી ન શકે. એમને જ કહે છે જ્ઞાનનાં સાગર, નોલેજકુલ. ગવાયેલું છે રચતા અને રચનાને ઋષિ-મુની વગેરે કોઈ પણ નથી જાણતું. નેતી-નેતી કરતાં ગયાં છે. જેમ નાનાં બાળકને નોલેજ છે શું? જેમ મોટાં થતાં જશે, બુદ્ધિ ખુલતી જશે. બુદ્ધિમાં આવતું જશે, વિલાયત ક્યાં છે, આ ક્યાં છે. આપ બાળકો પણ પહેલાં આ બેહદનાં નોલેજ ને કંઈ પણ નહોતાં જાણતાં. આ પણ કહે છે ભલે હું શાસ્ત્ર વગેરે વાંચતો હતો પરંતુ સમજતો કાંઈ પણ નહોતો. મનુષ્ય જ આ ડ્રામા માં એક્ટર છે ને.

આખી રમત બે વાતો પર બનેલી છે. ભારતની હાર અને ભારતની જીત. ભારતમાં સતયુગ આદિનાં સમયે પવિત્ર ધર્મ હતો, આ સમયે છે અપવિત્ર ધર્મ. અપવિત્રતાનાં કારણે પોતાને દેવતા નથી કહી શકતાં છતાં પણ શ્રી શ્રી નામ રાખી દે છે. પરંતુ શ્રી એટલે શ્રેષ્ઠ. શ્રેષ્ઠ કહેવાય જ છે પવિત્ર દેવતાઓને. શ્રીમત ભગવાનુવાય કહેવાય છે ને. હવે શ્રી કોણ થયાં? જે બાપનાં સમુખ સાંભળીને શ્રી બને છે કે જેમણે પોતાને શ્રી શ્રી કહ્યું છે? બાપનાં કર્તવ્ય પર જે નામ પડ્યાં છે, તે પણ પોતાનાં ઉપર રાખી દીધા છે. આ બધી છે રેજગારી વાતો. છતાં પણ બાપ કહે છે-બાળકો, એક બાપ ને યાદ કરતાં રહો. આ જ વશીકરણ મંત્ર છે. તમે રાવણ પર જીત પહેરી જગત જીત બનો છો. ઘડી-ઘડી પોતાને આત્મા સમજો. આ શરીર તો અહીંયા પ તત્વોનું બનેલું છે. બને છે, છૂટે છે પાછું બને છે. હવે આત્મા તો અવિનાશી છે. અવિનાશી આત્માઓ ને હવે અવિનાશી બાપ ભણાવી રહ્યાં છે સંગમયુગ પર. ભલે કેટલાં પણ વિઘ્ન વગેરે પડે છે, માયાનાં તોફાન આવે છે, તમે બાપની યાદ માં રહો. તમે સમજો છો આપણે જ સતોપ્રધાન હતાં પછી તમોપ્રધાન બન્યાં છીએ. તમારા માં પણ નંબરવાર જાણે છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે-આપણે જ પહેલાં-પહેલાં ભક્તિ કરી છે. જરૂર જેમણે પહેલાં-પહેલાં ભક્તિ કરી છે તેમને જ શિવનું મંદિર બનાવ્યું કારણ કે ધનવાન પણ તે હોય છે ને. મોટાં રાજાને જોઈ બીજા પણ રાજાઓ અને પ્રજા પણ કરશે. આ બધી છે વિસ્તાર ની વાતો. એક સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ કહેવાય છે. પછી કેટલાં વર્ષ લાગી જાય છે સમજાવવામાં. જ્ઞાન તો સહજ છે, એમાં એટલો સમય નથી લાગતો, જેટલો યાદ ની યાત્રા પર લાગે છે. પોકારે પણ છે બાબા આવો, આવીને અમને પતિત થી પાવન બનાવો, એવું નથી કહેતાં કે બાબા અમને વિશ્વનાં માલિક બનાવો. બધાં કહેશે પતિત થી પાવન બનાવો. પાવન દુનિયા કહેવાય છે સતયુગ ને, આને પતિત દુનિયા કહેશે, પતિત દુનિયા કહેવાં છતાં પણ પોતાને સમજતા નથી. પોતાના પ્રતિ ધૃણા નથી રાખતાં. તમે કોઈનાં હાથનું નથી ખાતાં, તો કહે છે અમે અછૂત છીએ શું? અરે, તમે પોતે જ કહો છો ને. પતિત તો બધાં છે ને. તમે કહો પણ છો અમે પતિત છીએ, આ દેવતાઓ પાવન છે. તો પતિત ને શું કહેશું. ગાયન છે ને-અમૃત છોડી વિષ શું કામ ખાઈએ. વિષ તો ખરાબ છે ને. બાપ કહે છે આ વિષ તમને આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપે છે પરંતુ આને પોઈઝન (ઝેર) સમજે થોડી છે. જેમ અમલી અમલ વગર રહી નથી શકતાં, દારુ ની આદત વાળા દારુ વગર રહી ન શકે. લડાઈ નો સમય થાય છે તો તેમને દારુ પીવડાવીને નશો ચઢાવી ને લડાઈ પર મોકલી દે છે. નશો મળ્યો બસ, સમજશે અમારે આમ કરવાનું છે. એ લોકોને મરવાનો ડર નથી રહેતો. ક્યાંય પણ બોમ્બસ લઈ જઈને બોમ્બસ સહિત પડે છે. ગાયન પણ છે મૂસળો ની લડાઈ લાગી, સાચી વાત હમણાં તમે પ્રેક્ટીકલ માં જોઈ રહ્યાં છો. પહેલાં તો ફક્ત વાંચતા હતાં, પેટ થી મૂસળ નીકળ્યાં પછી આ કર્યું. હમણાં તમે સમજો છો પાંડવ કોણ છે, કૌરવ કોણ છે? સ્વર્ગવાસી બનવા માટે પાંડવોએ જીવતે જીવ દેહ-અભિમાન થી ગળવાનો પુરુષાર્થ કર્યો. તમે હમણાં આ જૂની જુતી છોડવાનો પુરુષાર્થો કરો છો. કહો છો ને-જૂની જુતી છોડી નવી લેવી છે. બાપ બાળકોને જ સમજાવે છે. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ આવું છું. મારું નામ છે શિવ. શિવજયંતી પણ મનાવે છે. ભક્તિ માર્ગ માટે કેટલાં મંદિર વગેરે બનાવે છે. નામ પણ ખુબ રાખી દીધા છે. દેવીઓનાં પણ એવાં નામ રાખી દે છે. આ સમયે તમારી પૂજા થઈ રહી છે. આ પણ આપ બાળકો જ જાણો છો જેમની આપણે પૂજા કરતાં હતાં તે આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. જે લક્ષ્મી-નારાયણ નાં આપણે પુજારી હતાં તે હમણાં આપણે પોતે બની રહ્યાં છીએ. આ જ્ઞાન બુદ્ધિમાં છે. સિમરણ કરતાં રહો પછી બીજાઓને પણ સંભળાવો. ઘણાં છે જે ધારણા નથી કરી શકતાં. બાબા કહે છે વધારે ધારણા નથી કરી શકતાં તો વાંધો નહીં. યાદ ની તો ધારણા છે ને. બાપને જ યાદ કરતાં રહો. જેમની મુરલી નથી ચાલતી તો અહીંયા બેસી સિમરણ કરે. અહીંયા કોઈ બંધન ઝંઝટ વગેરે છે નહીં. ઘરમાં બાળ-બચ્ચા વગેરેનું વાતાવરણ જોઈ તે નશો લોપ થઈ જાય છે. અહીંયા ચિત્ર પણ રાખ્યાં છે. કોઈને પણ સમજાવવું ખુબ સહજ છે. તે લોકો તો ગીતા વગેરે પૂરી કંઠ કરી લે છે. સિદ્ધ લોકો ને પણ ગ્રંથ કંઠે રહે છે. તમને શું કંઠ કરવાનું છે? બાપને. તમે કહો પણ છો બાબા, આ છે બિલકુલ નવી વસ્તુ. આ એક જ સમય છે જ્યારે કે તમારે સ્વયંને આત્મા સમજી એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ શીખવાડ્યું હતું, બીજા કોઈની તાકાત નથી જે આવું સમજાવી શકે. જ્ઞાન સાગર છે જ એક બાપ, બીજા કોઈ હોઈ ન શકે. જ્ઞાન સાગર બાપ જ તમને સમજાવે છે, આજકાલ એવાં પણ ઘણાં નીકળ્યાં છે જે કહે છે અમે અવતાર લીધો છે એટલે સત્ય ની સ્થાપના માં કેટલાં વિઘ્ન પડે છે પરંતુ ગાયન છે સચ કી નાવ હિલેગી, ડુલેગી પરંતુ ડૂબેગી નહીં.

હવે આપ બાળકો બાપનાં પાસે આવો છો તો તમારા દિલ માં કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. પહેલાં યાત્રા પર જતા હતાં તો દિલમાં શું આવતું હતું? હમણાં ઘરબાર છોડી અહીંયા આવો છો તો શું વિચાર આવે છે? અમે બાપદાદા ની પાસે જઈએ છીએ. બાપે આ પણ સમજાવ્યું છે-મને ફક્ત શિવબાબા કહે છે જેમાં પ્રવેશ કર્યો છે, તે છે બ્રહ્મા.

સંપ્રદાય હોય છે ને. પહેલી-પહેલી સંપ્રદાય બ્રાહ્મણોની છે પછી દેવતાઓની સંપ્રદાય થઈ જાય છે. હમણાં દૂરદેશી બાપ બાળકોને દૂરાંદેશી બનાવે છે. તમે જાણો છો આત્મા કેવી રીતે આખાં ચક્રમાં ભિન્ન-ભિન્ન વર્ણોમાં આવી છે, આનું જ્ઞાન દૂરાંદેશી બાપ જ આપે છે. તમે વિચાર કરશો હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ વર્ણનાં છીએ, એનાં પહેલાં જ્યારે જ્ઞાન નહોતું તો શૂદ્ર વર્ણનાં હતાં. અમારા છે ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રેન્ડ ફાધર. ગ્રેટ શુદ્ર, ગ્રેટ વૈશ્ય, ગ્રેટ ક્ષત્રિય....તેનાં પહેલાં ગ્રેટ બ્રાહ્મણ હતાં. હવે આ વાતો સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. આને કહેવાય જાય છે દૂરાંદેશ નું જ્ઞાન. દૂરદેશમાં રહેવાવાળા બાપ આવીને દૂરાંદેશ નું બધું જ્ઞાન આપે છે બાળકોને. તમે જાણો છો અમારા બાબા દૂરદેશ થી આમનામાં આવે છે. આ પારકો દેશ, પારકું રાજ્ય છે. શિવબાબા ને પોતાનું શરીર નથી અને એ છે જ્ઞાનનાં સાગર, સ્વર્ગનું રાજ્ય પણ એમણે આપવાનું છે. કૃષ્ણ થોડી આપશે. શિવબાબા જ આપશે. કૃષ્ણને બાબા નહીં કહેશે. બાપ રાજ્ય આપે છે, બાપ થી જ વારસો મળે છે. હવે હદનાં વારસા બધાં પૂરા થાય છે. સતયુગમાં તમને આ ખબર નહીં રહેશે કે અમે આ સંગમ પર ૨૧ જન્મો નો વારસો લીધેલો છે. આ હમણાં જાણો છો આપણે ૨૧ જન્મો નો વારસો અડધાકલ્પ માટે લઈ રહ્યાં છીએ. ૨૧ પેઢી એટલે પૂરી આયુ. જ્યારે શરીર ઘરડું થશે ત્યારે સમય પર શરીર છોડશું. જેમ સર્પ જૂની ખાલ છોડી નવી લઈ લે છે. આપણો પણ પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા આ ચોલો (વસ્ત્ર) જૂનો થઈ ગયો છે.

તમે સાચાં-સાચાં બ્રાહ્મણ છો. તમને જ ભ્રમરી કહેવાય છે. તમે કીડા ને આપસમાન બ્રાહ્મણ બનાવો છો. તમને કહેવાય છે કે કીડા ને લઈ આવીને બેસી ભૂં-ભૂં કરો. ભ્રમરી પણ ભૂં-ભૂં કરે છે પછી કોઈને તો પાંખ આવી જાય છે, કોઈ મરી જાય છે. દૃષ્ટાંત બધાં હમણાં નાં છે. તમે લાડલા બાળકો છો, બાળકોને નૂરે રત્ન કહેવાય છે. બાપ કહે છે નૂરે રત્ન. તમને પોતાનાં બનાવ્યાં છે તો તમે પણ મારાં થયાને. આવાં બાપને જેટલાં યાદ કરશો પાપ કપાઈ જશે. બીજા કોઈને પણ યાદ કરવાથી પાપ નહીં કપાશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જીવતે જીવ દેહ-અભિમાનથી ગળવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ જૂની જુત્તી માં જરા પણ મમત્વ ન રહે.
2. સાચાં બ્રાહ્મણ બની કીડા પર જ્ઞાનની ભૂં-ભૂં કરી તેમને આપસમાન બ્રાહ્મણ બનાવવાનાં છે.

વરદાન :- હોપલેસ (નિરાશાવાદી) માં પણ હોપ (આશા) પેદા કરવાવાળા સાચાં પરોપકારી, સંતુષ્ટમણી ભવ. ત્રિકાળદર્શી બની દરેક આત્માની કમજોરીને પારખતાં, તેમની કમજોરી ને સ્વયં માં ધારણ કરવા કે વર્ણન કરવાને બદલે કમજોરી રૂપી કાંટાને કલ્યાણકારી સ્વરૂપ થી સમાપ્ત કરી દેવી, કાંટા ને ફૂલ બનાવી દેવું, સ્વયં પણ સંતુષ્ટમણી નાં સમાન સંતુષ્ટ રહેવું અને સર્વને સંતુષ્ટ કરવાં, જેમનાં પ્રતિ બધાં નિરાશા દેખાડે, એવાં વ્યક્તિ કે એવી સ્થિતિમાં સદાનાં માટે આશા નો દીપક પ્રગટાવવો અર્થાત્ દિલશિક્ષસ્ત ને શક્તિવાન બનાવી દેવાં-આવું શ્રેષ્ઠ કર્તવ્ય ચાલતું રહે તો પરોપકારી, સંતુષ્ટમણી નું વરદાન પ્રાપ્ત થઈ જશે.

સ્લોગન :- પરીક્ષા નાં સમયે પ્રતિજ્ઞા યાદ આવે ત્યારે પ્રત્યક્ષતા થશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ તમને નવી દુનિયાનાં માટે રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે , એટલે આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ જરૂર થવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- મનુષ્યો માં કઈ એક સારી આદત પડેલી છે પરંતુ એનાથી પણ પ્રાપ્તિ નથી થતી?

ઉત્તર :- મનુષ્યો માં ભગવાનને યાદ કરવાની જેમ કે આદત પડેલી છે, જ્યારે કોઈ વાત હોય છે તો કહી દે છે-હૈ ભગવાન! સામે શિવલિંગ આવી જાય છે પરંતુ પરિચય યથાર્થ ન હોવાનાં કારણે પ્રાપ્તિ નથી થતી પછી કહી દે છે સુખ-દુઃખ બધું એજ આપે છે. આપ બાળકો હવે એવું નહીં કહેશો.

ઓમ શાંતિ ! બાપ જેમને રચતા કહેવાય છે, શેના રચતા? નવી દુનિયાનાં રચતા. નવી દુનિયાને કહેવાય છે સ્વર્ગ કે સુખધામ, નામ કહે છે પરંતુ સમજતાં નથી. કૃષ્ણનાં મંદિરને પણ સુખધામ કહે છે. હવે તે તો થઈ ગયું નાનું મંદિર. કૃષ્ણ વિશ્વનાં માલિક હતાં. બેહદનાં માલિક ને જેમ કે હદનાં માલિક બનાવી દે છે. કૃષ્ણનાં નાનકડા મંદિર ને સુખધામ કહે છે. બુદ્ધિમાં આ નથી આવતું કે એ તો વિશ્વનાં માલિક હતાં. ભારતમાં જ રહેવાવાળા હતાં. તમને પણ પહેલાં કંઈ ખબર નહોતી. બાપને તો બધીજ ખબર છે, એ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો, દુનિયામાં તો આ પણ કોઈને ખબર નથી - બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર કોણ છે? શિવ તો છે ઊંચે થી ઊંચાં ભગવાન. અચ્છા, પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ક્યાંથી આવ્યાં? છે તો મનુષ્ય જ. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો જરૂર અહીંયા જ જોઈએ ને જેમનાથી બ્રાહ્મણ પેદા થાય. પ્રજાપિતા એટલે જ મુખ થી એડોપ્ટ કરવાવાળા, તમે છો મુખ વંશાવલી. હવે તમે જાણો છો કે કેવી રીતે બ્રહ્માને બાપે પોતાનાં બનાવીને મુખ વંશાવલી બનાવ્યાં છે, આમનામાં પ્રવેશ પણ કર્યો પછી કહ્યું કે આ મારો બાળક પણ છે. તમે જાણો છો બ્રહ્મા નામ કેવી રીતે પડ્યું, કેવી રીતે પેદા થયાં, આ બીજા કોઈ નથી જાણતાં. ફક્ત મહિમા ગાયે છે કે પરમપિતા પરમાત્મા ઊંચે થી ઊંચાં છે, પરંતુ આ કોઈની બુદ્ધિ માં નથી આવતું કે ઊંચે થી ઊંચાં બાપ છે. આપણે સૌ આત્માઓનાં એ પિતા છે. એ પણ બિંદુ રુપ જ છે, એમનામાં સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. આ નોલેજ પણ તમને હમણાં મળ્યું છે. પહેલાં જરા પણ આ જ્ઞાન નહોતું. મનુષ્ય ફક્ત કહેતાં રહે છે બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર, પરંતુ જાણતાં કંઈ પણ નથી. તો એમને જ સમજાવવાનું છે. હવે તમે સમજદાર બન્યાં છો. જાણો છો કે બાપ જ્ઞાનનાં સાગર છે, જે આપણને જ્ઞાન સંભળાવે છે, ભણાવે છે. આ રાજયોગ છે જ સતયુગ નવી દુનિયાનાં માટે તો જરૂર જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવો જોઈએ. એનાં માટે આ મહાભારત લડાઈ છે. અડધાકલ્પ થી લઈને તમે ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર વાંચતા આવ્યાં છો. હવે તો બાપ થી ડાયરેક્ટ સાંભળો છો. બાપ કોઈ શાસ્ત્ર નથી બેસીને સંભળાવતાં. જપ તપ કરવું, શાસ્ત્ર વગેરે વાંચવું આ બધું છે ભક્તિ. હવે ભક્તોને ભક્તિનું ફળ જોઈએ કારણ કે મહેનત કરે જ છે ભગવાન થી મળવા માટે. પરંતુ જ્ઞાન થી જ છે સદ્ગતિ. જ્ઞાન અને ભક્તિ બંને સાથે ચાલી ન શકે. હમણાં છે જ ભક્તિ નું રાજ્ય. બધાં ભગત છે. દરેક નાં મુખ થી ઓ ગોડ ફાધર (હૈ ભગવાન) જરૂર નીકળશે. હવે આપ બાળકો જાણો છો કે બાપે પોતાનો પરિચય આપ્યો છે કે હું નાની બિંદી છું. મને જ જ્ઞાનનાં સાગર કહે છે. મુજ બિંદુમાં બધું જ્ઞાન ભરેલું છે. આત્મા માં જ નોલેજ રહે છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો કે એમને પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે. એ છે સુપ્રીમ સોલ અર્થાત્ સૌથી ઊંચે થી ઊંચાં પતિત-પાવન બાપ જ સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) છે ને. મનુષ્ય હૈ ભગવાન કહેશે તો શિવલિંગ જ યાદ આવશે. તે પણ યથાર્થ રીતે નહીં. એક જેવી કે આદત પડી ગઈ છે કે ભગવાન ને યાદ કરવાનાં છે. ભગવાન જ સુખ-દુઃખ આપે છે. હમણાં આપ બાળકો એવું નહીં કહેશો. તમે જાણો છો કે બાપ તો સુખદાતા છે. સતયુગ માં સુખધામ હતું. ત્યાં દુઃખ નું નામ નહોતું. કળયુગ માં છે જ દુઃખ, અહીંયા સુખનું નામ જ નથી. ઊંચે થી ઊંચાં ભગવાન, એ છે સર્વ આત્માઓનાં બાપ. આ કોઈને ખબર નથી કે આત્માઓના બાપ પણ છે, કહે પણ છે અમે બધાં બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છીએ. તો જરૂર બધાં એક બાપનાં બાળક થયાં ને. કોઈ પછી કહી દે છે કે એ તો સર્વવ્યાપી છે-તારા માં પણ છે, મારા માં પણ છે..... અરે, તમે તો આત્મા છો, આ તમારું શરીર છે, પછી ત્રીજો વસ્તુ કેવી રીતે હોઈ શકે છે! આત્માને પરમાત્મા થોડી કહેશું. જીવ આત્મા કહેવાય છે. જીવ પરમાત્મા નથી કહેવાતું. પછી પરમાત્મા સર્વવ્યાપી કેવી રીતે હોઈ શકે! બાપ સર્વવ્યાપી હોત તો પછી ફાધરહુડ (પિતૃત્વ) થઈ જાય, ફાધર ને ફાધર થી વારસો થોડી મળશે. બાપ થી તો બાળક જ વારસો લે

છે. બધાં ફાધર કેવી રીતે થઈ શકે. આટલી નાની-એવી વાત પણ કોઈની સમજમાં નથી આવતી. ત્યારે બાપ કહે છે-બાળકો, મેં આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં તમને કેટલાં સમજદાર બનાવ્યા હતાં, તમે એવરહેલ્થી, વેલ્થી, સમજદાર હતાં. આનાથી વધારે સમજદાર કોઈ હોઈ નથી શકતું. તમને હમણાં જે સમજ મળે છે એ પછી ત્યાં નહીં હશે. ત્યાં આ થોડી ખબર હોય છે કે અમે પાછાં ઉતરશું. આ ખબર હોય તો પછી સુખની ભાસના જ ન આવે. આ જ્ઞાન પછી પ્રાયઃ લોપ થઈ જાય છે. આ ડ્રામાનું જ્ઞાન ફક્ત હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે. બ્રાહ્મણ જ અધિકારી રહે છે. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે હવે અમે બ્રાહ્મણ વર્ણનાં છીએ. બ્રાહ્મણોને જ બાપ જ્ઞાન સંભળાવે છે. બ્રાહ્મણ પછી બધાને સંભળાવે છે. ગાયન પણ છે કે ભગવાને આવીને સ્વર્ગની સ્થાપના કરી હતી, રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. જુઓ કૃષ્ણજયંતી મનાવે છે, સમજે છે કે કૃષ્ણ વૈકુંઠનાં માલિક હતાં, પરંતુ એ વિશ્વનાં માલિક હતાં-આ બુદ્ધિમાં નથી આવતું. જ્યારે એમનું રાજ્ય હતું તો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. એમનું જ આખા વિશ્વ પર રાજ્ય હતું અને જમુનાનાં કિનારે હતું. હવે તમને આ કોણ સમજાવી રહ્યું છે? ભગવાનુવાચ. બાકી તેઓ જે પણ વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે સંભળાવે તે છે ભક્તિમાર્ગનાં. અહીંયા તો સ્વયં ભગવાન તમને સંભળાવી રહ્યાં છે. હમણાં તમે સમજો છો આપણે પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છીએ. તમને જ આ બુદ્ધિ માં છે કે આપણે શાંતિધામનાં રહેવાવાળા છીએ પછી આપણે આવીને ૨૧ જન્મોની પ્રાલબ્ધ ભોગવશું.

આપ બાળકોને અંદર માં ખુશી થી ગદગદ થવું જોઈએ કે બેહદનાં બાબા શિવબાબા અમને ભણાવી રહ્યાં છે, એ જ્ઞાનનાં સાગર છે, સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. એવાં બાબા અમારે માટે આવ્યાં છે તો ખુશી થી ગુદગુદી થાય છે. બાબા ને કહે છે બાબા અમે તમને અમારા વારીસ બનાવ્યાં છે. બાપ બાળકો પર વારી જાય છે. બાળકો પછી કહે છે કે ભગવાન તમે જ્યારે આવશો તો અમે તમારાં પર વારી જઈશું અર્થાત્ બાળક બનાવશું. આ પણ પોતાનાં બાળકોને જ વારીસ બનાવે છે. બાબાને વારીસ કેવી રીતે બનાવશો. આ પણ ગુહ્ય વાત છે. પોતાનું બધુંજ એક્સચેન્જ (બદલી) કરવું-આમાં બુદ્ધિનું કામ છે. ગરીબ તો ઝટ એક્સચેન્જ કરી લેશે, સાહુકાર મુશ્કેલ કરશે. જ્યાં સુધી કે પૂરી રીતે જ્ઞાન ન ઉઠાવે. એટલી હિંમત નથી રહેતી. ગરીબ તો ઝટ કહી દેશે-બાબા અમે તો તમને જ વારીસ બનાવશું. અમારી પાસે રહ્યું જ શું છે. વારીસ બનાવીને પછી શરીર નિર્વાહ પણ પોતાનું કરવાનું છે. ફક્ત ટ્રસ્ટી સમજી ને રહેવાનું છે. યુક્તિયો ઘણી બતાવતા રહે છે. બાપ તો ફક્ત જુએ છે કે કોઈ પાપ કર્મ માં તો પૈસા ખરાબ નથી કરતાં? મનુષ્યને પુણ્ય આત્મા બનાવવા માં પૈસા લગાવે છે? સર્વિસ (સેવા) પણ કાયદેસર કરે છે? આ પૂરી તપાસ કરશે, પછી બધી સલાહ આપશે. આ પણ ધંધામાં ઈશ્વર અર્થ નીકાળતા હતાં ને. તે તો હતું ઇનડાયરેક્ટ. હમણાં બાપ ડાયરેક્ટ આવ્યાં છે. મનુષ્ય સમજે છે અમે જે કાંઈ કરીએ છે એનું ફળ ઈશ્વર બીજા જન્મ માં આપે છે. કોઈ ગરીબ દુઃખી છે તો સમજશે કર્મ જ એવાં કરેલાં છે. સારા કર્મ કર્યાં છે તો સુખી છે. બાપ આપ બાળકોને કર્મો ની ગતિ પર સમજાવે છે, રાવણ રાજ્ય માં તમારા બધાં કર્મ વિકર્મ જ થઈ જાય છે. સતયુગ અને ત્રેતામાં રાવણ જ નથી એટલે ત્યાં કોઈ કર્મ વિકર્મ નથી થતાં. અહીંયા જે સારા કર્મ કરે છે તેનું અલ્પકાળ નાં માટે સુખ મળે છે. છતાં પણ કોઈ ને કોઈ રોગ ખીટખીટ તો રહે જ છે કારણ કે અલ્પકાળ નું સુખ છે. હવે બાપ કહે છે આ રાવણ રાજ્ય જ ખતમ થવાનું છે. રામ રાજ્ય ની સ્થાપના શિવબાબા કરી રહ્યાં છે.

તમે જાણો છો આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. ભારત જ પછી ગરીબ થઈ જાય છે. ભારત આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં સ્વર્ગ હતું, આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. પહેલાં ગાદી આમની ચાલી હતી. કૃષ્ણ પ્રિન્સ પછી સ્વયંવર કર્યો તો રાજા બન્યાં. નારાયણ નામ પડ્યું. આ પણ તમે હમણાં સમજો છો તો તમને વન્ડર (આશ્ચર્ય) લાગે છે. બાબા તમે રચતા અને રચનાનું બધુંજ નોલેજ સંભળાવો છો. તમે અમને કેટલું ઊંચું ભણાવો છો. બલિહાર જાઉં, આપણે તો સિવાય એક બાપનાં બીજા કોઈ ને યાદ નથી કરવાનાં. અંત સુધી ભણવાનું છે તો જરૂર શિક્ષકને યાદ કરવાનાં છે. સ્કૂલમાં શિક્ષક ને યાદ કરે છે ને. એ સ્કૂલોમાં તો કેટલાં શિક્ષક હોય છે. દરેક દરજ્જા નાં શિક્ષક અલગ હોય છે, અહીંયા તો એક જ શિક્ષક છે. કેટલો લવલી (પ્રેમાળ) છે. બાપ લવલી, શિક્ષક લવલી.... પહેલાં ભક્તિમાર્ગમાં અંધશ્રદ્ધા થી યાદ કરતા હતાં. હમણાં તો ડાયરેક્ટ બાપ ભણાવે છે તો કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ તો પણ કહે છે બાબા ભૂલી જઈએ છે. ખબર નહિં અમારી બુદ્ધિ તમને કેમ નથી યાદ કરતી. ગાયન પણ છે ઈશ્વરની ગતિ-મતિ ન્યારી છે. બાબા તમારી ગતિ અને સદગતિ ની મત તો ખુબ વન્ડરફુલ છે. આવાં બાપ ને યાદ કરવાં જોઈએ. સ્ત્રી પોતાનાં પતિ નાં ગુણ ગાયે છે ને. ખુબ સારા છે, આ-આ તેમની મિલકત છે, અંદર માં ખુશી રહે છે ને. આ તો પતિઓનાં પતિ, બાપોનાં બાપ છે, આમના થી કેટલું આપણને સુખ મળે છે. બીજા

બધાથી તો દુઃખ મળે છે. હા, શિક્ષક થી સુખ મળે છે કારણ કે ભણતર થી ઈનકમ (આવક) થાય છે. ગુરુ હંમેશા કરાય છે વાનપ્રસ્થ માં. બાપ પણ કહે છે હું વાનપ્રસ્થ માં આવ્યો છું. આ પણ વાનપ્રસ્થી, હું પણ વાનપ્રસ્થી. આ બધાં મારા બાળકો પણ વાનપ્રસ્થી છે. બાપ શિક્ષક ગુરુ ત્રણેવ ભેગાં છે. બાપ શિક્ષક પણ બને છે પછી ગુરુ બની સાથે લઈ જાય છે. એ એક બાપની જ મહિમા છે, આ વાતો બીજા કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે માં નથી. બાબા દરેક વાત સારી રીતે સમજાવે છે. આનાથી ઊંચું નોલેજ કોઈ હોતું નથી, ન જાણવાની દરકાર રહે છે. આપણે બધુંજ જાણીને વિશ્વનાં માલિક બની જઈએ છે હજું વધારે શું કરશે. બાળકોની બુદ્ધિ માં આ હોય ત્યારે ખુશી માં અને એમની યાદમાં રહે. પુણ્ય આત્મા બનવા માટે યાદમાં જરૂર રહેવું જોઈએ. માયા નો ધર્મ છે તમારા યોગ ને તોડવાનો. યોગ માં જ માયા વિઘ્ન નાખે છે. ભૂલી જાયો છો. માયા નાં તોફાન ખુબ આવે છે. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. સૌથી આગળ તો આ છે, તો આમને બધો અનુભવ થાય છે. મારી પાસે જ્યારે આવે ત્યારે તો બધાને સમજાવું ને. આ બધાં માયાનાં તોફાન આવશે. બાબાનાં પાસે પણ આવે છે. તમને પણ આવશે. માયાનાં તોફાન જ ન આવે, યોગ લાગ્યો જ રહે તો કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય. પછી આપણે અહીંયા રહી ન શકીએ. કર્માતીત અવસ્થા થઈ જશે તો પછી બધાં ચાલ્યા જશે. શિવની બારાત ગવાયેલી છે ને. શિવબાબા આવે ત્યારે આપણે બધી આત્માઓ જઈએ. શિવબાબા આવે જ છે બધાને લઈ જવાં. સતયુગ માં આટલી આત્માઓ થોડી હશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શિવબાબા ને પોતાનાં વારિસ બનાવીને બધુંજ એક્સચેન્જ કરી દેવાનું છે. વારિસ બનાવીને શરીર નિર્વાહ પણ કરવાનું છે, ટ્રસ્ટી સમજી ને રહેવાનું છે. પૈસા કોઈ પણ પાપકર્મ માં નથી લગાડવાનાં.
2. અંદર ખુશીમાં ગુદગુદી થતી રહે કે સ્વયં જ્ઞાન નાં સાગર બાબા અમને ભણાવી રહ્યાં છે. પુણ્ય આત્મા બનવાનાં માટે યાદ માં રહેવાનું છે, માયાનાં તોફાન થી ડરવાનું નથી.

વરદાન :- રુહાનીયત ની સ્થિતિ દ્વારા વ્યર્થ વાતો નો સ્ટોક ખતમ કરવા વાળા ખુશી નાં ખજાના થી સંપન્ન ભવ રુહાનીયત ની સ્થિતિ દ્વારા વ્યર્થ વાતોનાં સ્ટોકને સમાપ્ત કરો, નહીં તો એકબીજા નાં અવગુણોનું વર્ણન કરતાં બીમારી નાં જર્મસ (કીટાણું) વાયુમંડળ માં ફેલાવતાં રહેશે, આનાથી વાતાવરણ પાવરફુલ નહીં બનશે. તમારી પાસે અનેક ભાવો થી અનેક આત્માઓ આવશે પરંતુ તમારા તરફ થી શુભભાવના ની વાતો જ લઈ જાય. આ ત્યારે થશે જ્યારે સ્વયં ની પાસે ખુશીની વાતો નો સ્ટોક જમા હશે. જો દિલમાં કોઈ નાં પ્રતિ કોઈ વ્યર્થ વાતો હશે તો જ્યાં વાત છે ત્યાં બાપ નથી, પાપ છે.

સ્લોગન :- સ્મૃતિ ની સ્વીચ ઓન હોય તો મૂડ ઓફ થઈ નથી શકતું.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં તમારે નિંદા - સ્તુતિ , માન - અપમાન , દુઃખ - સુખ બધું સહન કરવાનું છે તમારાં સુખનાં દિવસ
હમણાં સમીપ આવી રહ્યાં છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ પોતાનાં બ્રાહ્મણ બાળકોને કઈ એક વોર્નિંગ (ચેતવણી) આપે છે?

ઉત્તર :- બાળકો ક્યારેય પણ બાપ થી રીસાતા નહીં. જો બાપ થી રીસાસો તો સદ્ગતિ થી પણ રિસાઈ જશો. બાપ ચેતવણી આપે છે - રિસાવા વાળાને ખુબ આકરી સજા મળશે. આપસ માં અથવા બ્રાહ્મણી થી પણ રીસાયા તો ફૂલ બનતાં-બનતાં કાંટા બની જશો, એટલે ખુબ-ખુબ ખબરદાર રહો.

ગીત :- ધીરજ ધર મનુવા.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠાં-મીઠાં સિકીલીધા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું, આપ બાળકોનાં જે પણ જન્મ-જન્માંતરનાં દુઃખ છે બધાં દૂર થઈ જવા જોઈએ. આ ગીત ની લાઇન સાંભળી, તમે જાણો છો હમણાં આપણો દુઃખનો પાર્ટ પૂરો થાય છે અને સુખનો પાર્ટ શરૂ થાય છે. જે પૂરી રીતે નથી જાણતાં તે કોઈને કોઈ વાતમાં દુઃખ જરૂર જોવે છે. અહીંયા બાબાનાં પાસે આવવાથી પણ કોઈને કોઈ પ્રકારનું દુઃખ ભાસસે. બાબા સમજી શકે છે, ઘણાં બાળકોને તકલીફ થતી હશે. જ્યારે તીર્થયાત્રા પર જાઓ છો તો ક્યાંક ભીડ હોય છે, વરસાદ પડે છે, ક્યારેક તોફાન લાગી જાય છે. જે સાચાં ભગત હશે તે તો કહેશે શું વાંધો છે, ભગવાન ની પાસે જઈએ છીએ. ભગવાન સમજી ને જ યાત્રા પર જાય છે. અનેકા અનેક ભગવાન છે મનુષ્યો નાં. તો જે સારા મજબૂત હોય છે, તે તો કહે છે વાંધો નહીં, સારા કામમાં હંમેશા વિઘ્ન પડે છે, પાછાં થોડી જઈશું. કોઈ-કોઈ તો પાછાં પણ જાય છે. ક્યારેક વિઘ્ન પડે છે, ક્યારેક નથી પણ પડતાં. બાપ કહે છે બાળકો આ પણ તમારી યાત્રા છે. તમે કહેશો અમે બેહદનાં બાપનાં પાસે જઈએ છીએ, એ બાપ બધાનાં દુઃખ હરવાવાળા છે. આ નિશ્ચય છે, આજકાલ જુઓ મધુબન માં કેટલી ભીડ છે, બાબાને ફિકર રહે છે, અનેકોને તકલીફ પણ થતી હશે. પટ પર સૂવું પડે છે. બાબા થોડી ઈચ્છે છે બાળકોને પટ પર સુવડાવે. પરંતુ ડ્રામા અનુસાર ભીડ થઈ ગઈ છે, કલ્પ પહેલાં પણ થઈ હતી ફરી થશે, આમાં કોઈ દુઃખ ન થવું જોઈએ. આ પણ જાણે છે ભણવાવાળા કોઈ તો રાજા બનશે કોઈ પછી રંક પણ બનશે. કોઈનું ઊંચું પદ, કોઈનું નીચું. પરંતુ સુખ જરૂર હશે. આ પણ બાબા જાણે છે, કોઈ ખુબ કાચા છે, જે કાંઈ પણ સહન નથી કરી શકતાં. તેમને કંઈ તકલીફ થશે, કહેશે અમે તો નાહક આવ્યાં અથવા કહેશે અમને બ્રાહ્મણી દબાણ કરીને લઈ આવી છે. એવાં પણ હશે જે કહેશે અમને બ્રાહ્મણીએ નાહક ફસાવ્યાં. પૂરી ઓળખ નથી કે વિશ્વ વિદ્યાલયમાં આવ્યાં છે. આ સમય નાં ભણતર થી કોઈ તો રાવ બનશે. કોઈક રંક પણ બનવા વાળા છે ભવિષ્યમાં. અહીંયાનાં રંક અને રાવ માં અને ત્યાં નાં રંક, રાવ માં રાત-દિવસનો ફરક હોય છે. અહીંયાનાં રાવ પણ દુઃખી છે તો રંક પણ દુઃખી છે. ત્યાં બંને સુખી રહે છે. અહીંયા તો છે જ પતિત વિકારી દુનિયા. ભલે કોઈની પાસે ખુબ ધન છે, બાપ સમજાવે છે આ ધન માલ બધું માટીમાં મળી જવાનું છે. આ શરીર પણ ખતમ થઈ જશે. આત્મા તો માટીમાં નથી મળતી, કેટલાં મોટાં-મોટાં સાહુકાર છે, બિરલા જેવાં, પરંતુ તેમને શું ખબર કે હવે આ જુની દુનિયા બદલાઈ રહી છે. ખબર હોત તો ફટ થી આવી જાય. કહે છે અહીંયા ભગવાન આવેલાં છે છતાં પણ જશે ક્યાં? સિવાય બાપ વગર કોઈને સદ્ગતિ મળી ન શકે. જો કોઈ રિસાઈ ગયા તો કહેશું સદ્ગતિ થી રિસાઈ ગયાં. એવાં ખુબ રીસાતા રહેશે, પડતા રહેશે. આશ્ચર્યવત સુનન્તી, નિશ્ચય હોવન્તી.....કોઈ તો સમજે છે બરાબર આનાં વગર કોઈ રસ્તો છે નહીં. આમનાથી તો સુખ અને શાંતિનો વારસો મળશે. આમનાં વગર સુખ-શાંતિ મળવું અસંભવ છે. જ્યારે ધન ખુબ હોય ત્યારે તો સુખ મળે. ધનમાં જ સુખ હોય છે ને. ત્યાં (મૂળવતનમાં) તો આત્માઓ શાંતિ માં બેઠી છે. કોઈ કહે અમારો પાર્ટ ન હોત તો હંમેશા અમે ત્યાં રહેતા, પરંતુ એવું કહેવાથી થોડી થશે. બાળકોને સમજાવાયું છે-આ બની-બનેલી રમત છે. ઘણાં છે જે કોઈને કોઈ સંશય માં આવી ને છોડી દે છે. બ્રાહ્મણી થી રિસાઈ જાય છે કે આપસમાં રિસાઈ ને ભણતર છોડી દે છે.

હમણાં તમે અહીંયા ફૂલ બનવાં આવ્યાં છો. મહેસૂસ કરો છો-બરાબર આપણે કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છીએ. ફૂલ જરૂર બનવાનું છે. કોઈને કંઈક સંશય છે, ફલાણા આ કરે છે, આ એવાં છે, એટલે અમે નહીં આવશું. બસ રિસાઈ

ને ઘરમાં બેસી જાય છે. બાપ કહે છે બીજા બધાથી તો ભલે રિસાઓ પરંતુ એક બાપ થી ક્યારેય નહીં રીસાતા. બાબા વોર્નિંગ આપે છે સજાઓ બહુજ આકરી છે. ગર્ભમાં પણ જે સજાઓ મળે છે, બધો સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. વગર સાક્ષાત્કારે સજા મળી ન શકે. અહીંયાનો પણ સાક્ષાત્કાર થશે. તમે ભણતાં-ભણતાં આપસમાં લડી-ઝઘડીને, રિસાઈ ને ભણતર છોડી દીધું હતું. આપ બાળકો સમજો છો આપણે ફાધર (પિતા) થી ભણવાનું છે. ભણતર ક્યારે છોડવાનું નથી. તમે અહીંયા પણ ભણો જ છો મનુષ્ય થી દેવતા બનવાં. એવાં ઊંચે થી ઊંચાં બાપ ની પાસે તમે મળવા આવો છો. ક્યારેક વધારે આવી જાય છે, ડ્રામા અનુસાર કંઈક તકલીફ થઈ જાય છે. બાળકોને અનેક તોફાન આવે છે. ફલાણી ચીજ ન મળી, આ નહીં મળ્યું, આ તો કાંઈ પણ નથી. જ્યારે મોતનો સમય આવશે તો અજ્ઞાની મનુષ્ય કહેશે અમે શું ગુનો કર્યો છે, નાહક જો અમને મારે છે. તે અંત નાં પાર્ટ ને જ કહેવાય છે ખૂને નાહક પાર્ટ. અચાનક બોમ્બસ પડશે. અનેકા અનેક મરશે. આ ખૂને નાહક થયું ને. અજ્ઞાની મનુષ્ય એવી રીતે ચિલ્લાવશે. આપ બાળકો તો ખુબ ખુશ થાઓ છો, કારણ કે તમે જાણો છો આ દુનિયાનો વિનાશ થવાનો જ છે, અનેક ધર્મો નો વિનાશ ન થાય તો એક સત ધર્મની સ્થાપના કેવી રીતે થશે. સતયુગમાં એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. કોઈને શું ખબર સતયુગ આદિમાં શું હતું. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. બાપ આવ્યાં જ છે બધાને પુરુષોત્તમ બનાવવાં. સર્વ નાં બાપ છે ને. ડ્રામા ને તો તમે જાણી ગયાં છો. બધાં તો સતયુગ માં નહીં આવશે. આટલી કરોડો આત્માઓ સતયુગ માં થોડી આવશે. આ છે ડીટેલ (વિસ્તાર) ની વાતો. ઘણી બાળકીઓ છે જે કંઈ પણ સમજતી નથી. ભક્તિમાર્ગ થી ટેવાયેલાં છે. જ્ઞાન બુદ્ધિ માં બેસી ન શકે. ભક્તિ ની આદત પડી ગઈ છે. કહે છે ભગવાન શું નથી કરી શકતાં. મરેલાને જીવતા કરી શકે છે. બાબાની પાસે આવે છે કહે છે ફલાણા મનુષ્યએ મરેલાને જીવાડ્યા તો શું ભગવાન નહીં કરી શકે. કોઈએ સારું કામ કર્યું તો બસ તેમની મહિમા કરવા લાગી જાય છે. પછી તેમનાં હજારો ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) બની જશે. તમારી પાસે તો ખુબ થોડાં આવે છે. ભગવાન ભણાવે છે પછી આટલાં થોડાં કેમ? એવું ઘણાં કહે છે. અરે, અહીંયા તો મરવાનું હોય છે. ત્યાં તો કનરસ છે. બહુજ ભપકા થી બેસી ગીતા સંભળાવે છે, ભગત લોકો સાંભળે છે. અહીંયા કનરસ ની વાત નથી. તમને ફક્ત કહેવાય છે બાપ ને યાદ કરો. ગીતામાં પણ આ અક્ષર છે મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપ કહે છે અચ્છા બ્રાહ્મણી થી કે સેવાકેન્દ્ર થી રિસાઈ જાઓ છો, અચ્છા આ તો કામ કરો બીજા સંગ તોડી સ્વયંને આત્મા સમજો, એક બાપ ને યાદ કરો. બાપ જ પતિત પાવન છે. બસ બાપ ને યાદ કરતાં રહો. સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવતાં રહો. આટલું યાદ કર્યું તો પણ સ્વર્ગમાં જરૂર આવશે. સ્વર્ગમાં ઊંચ પદ તો પુરુષાર્થ અનુસાર જ મળશે. પ્રજા બનાવવી પડે. નહીં તો રાજાઈ કોના પર કરશો. જે ખુબ મહેનત કરે છે, ઊંચ પદ પણ તે જ પામશે. ઊંચ પદ નાં માટે જ કેટલાં માથા મારે છે. પુરુષાર્થ વગર કોઈ રહી ન શકે. આપ બાળકો જાણો છો ઊંચે થી ઊંચાં પતિત પાવન બાપ છે. મનુષ્ય મહિમા ભલે ગાયે છે પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. ભારત કેટલો સાહુકાર હતો, ભારત છે સ્વર્ગ, વઝર ઓફ વલ્ડ (વિશ્વની અજાયબી). તે ૭ વઝર્સ માયાનાં. આખા ડ્રામા માં ઊંચે થી ઊંચું છે સ્વર્ગ, નીચે થી નીચું છે નરક. હમણાં તમે બાપની પાસે આવ્યાં છો, જાણો છો મીઠાં બાબા એટલાં ઊંચે થી ઊંચા લઈ જાય છે. એમને કોણ ભૂલશે. ભલે ક્યાંય પણ બહાર જાઓ ફક્ત એક વાત યાદ રાખો, બાપ ને યાદ કરો. બાપ જ શ્રીમત આપે છે - ભગવાનુવાય, ન કે બ્રહ્મા ભગવાનુવાય.

બેહદનાં બાપ બાળકો થી પૂછે છે - બાળકો હું તમને આટલાં સાહુકાર બનાવીને ગયો પછી તમારી દુર્ગતિ કેવી રીતે થઈ? પરંતુ સાંભળે એવી રીતે છે જેમ કાંઈ પણ સમજતાં નથી. તો બાળકોને થોડીક તકલીફ થાય છે, દુઃખ-સુખ, સ્તુતિ-નિંદા પણ બધું સહન કરવું પડે છે. અહીંયાનાં મનુષ્ય જુઓ કેવાં છે પ્રાઈમ મિનિસ્ટર (પ્રધાનમંત્રી) ને પણ પથ્થર મારવામાં વાર નથી કરતાં. કહે છે - સ્કૂલનાં બાળકોનું નવું લોહી છે. ખુબ મહિમા કરે છે તેમની. સમજે છે આ ફ્યુચર (ભવિષ્ય) નું નવું લોહી છે. પરંતુ એ જ સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) દુઃખ આપવાવાળા નીકળે છે. કોલેજો ને આગ લગાવી દે છે. એક-બીજાને ગાળો આપતા રહે છે. બાપ સમજાવે છે દુનિયાની શું હાલત છે. ડ્રામાનાં એક્ટર થઈને પણ ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત અને મુખ્ય એક્ટર્સ વગેરેને નથી જાણતાં તો તેમને શું કહેશું! સૌથી મોટા કોણ છે એમની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) તો જાણવી જોઈએ ને. કાંઈ પણ નથી જાણતાં. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકરનો શું પાર્ટ છે, ધર્મ સ્થાપકો નો શું પાર્ટ છે. મનુષ્ય તો અંધશ્રદ્ધા માં આવીને બધાને પ્રીસેપ્ટર (ગુરુ) કહી દે છે. ગુરુ તો તે જે સદ્ગતિ કરે છે. હવે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા તો એક જ પરમપિતા પરમાત્મા છે. એ પરમગુરુ પણ છે, પછી નોલેજ પણ આપે છે. આપ બાળકોને ભણાવે પણ છે, એમનો પાર્ટ જ વઝરકુલ છે. ધર્મ પણ સ્થાપન કરે છે અને બધાં ધર્મોને ખલાસ પણ કરે છે. બીજા તો ફક્ત ધર્મ સ્થાપન કરે છે, સ્થાપના અને વિનાશ કરવાવાળાને જ ગુરુ કહેશે ને. બાપ કહે છે હું કાળો નો કાળ છું. એક ધર્મ ની સ્થાપના અને

બાકી બધાં ધર્મનો વિનાશ થઈ જશે અર્થાત્ આ જ્ઞાન યજ્ઞમાં સ્વાહા થઈ જશે. પછી નહિં કોઈ લડાઈ લાગશે, ન યજ્ઞ રચાશે. તમે આખાં વિશ્વનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. બીજા તો બધાં નેતી-નેતી કહે છે. તમે એવું થોડી કહેશો. બાપ વગર બીજા કોઈ સમજાવી ન શકે. તો આપ બાળકોને ખુબ ખુશી હોવી જોઈએ પરંતુ માયા નો સામનો એવો થાય છે જે યાદ પણ ભુલાવી દે છે. આપ બાળકોને દુઃખ-સુખ, માન-અપમાન, સહન કરવાનું છે. આમ તો અહીંયા કોઈ અપમાન નથી કરાતું. જો કોઈ પણ વાત છે તો બાપને રિપોર્ટ (સમાચાર) કરવી જોઈએ. રિપોર્ટ નથી કરતાં તો બહુજ પાપ લાગે છે. બાપને સંભળાવવા થી ઝટ તેમને સાવધાની મળશે. આ સર્જન થી છૂપાવવું ન જોઈએ. ખુબ મોટા સર્જન છે. જ્ઞાન ઇન્જેક્શન, આને અંજન પણ કહે છે. અંજન ને જ્ઞાન-સુરમો પણ કહેવાય છે. જાદુ વગેરેની તો વાત જ નથી. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું તમને પતિત થી પાવન થવાની યુક્તિ બતાવવાં. પવિત્ર નહીં બનશો તો ધારણા પણ નહીં થશે. આ જ કામ નાં કારણે જ પછી પાપ થાય છે. આના પર જીત પામવાની છે. પોતે જ વિકારમાં જતા હશે તો બીજા કોઈને કહી નહીં શકે. એ તો મહાપાપ થઈ જાય. બાપ કહાની પણ સંભળાવે છે - પંડિતે કહ્યું રામ-રામ કહેવાથી સાગર પાર થઈ જશો. મનુષ્ય સમજે છે પાણીનો સાગર. જેમ આકાશ નો અંત નથી તેમ સાગર નો પણ અંત નથી પામી શકાતું. બ્રહ્મ મહત્વ નો પણ અંત નથી. અહીંયા મનુષ્ય અંત પામવાનો પુરુષાર્થ કરે છે, ત્યાં કોઈ પુરુષાર્થ નથી કરતાં. અહીંયા કેટલાં પણ દૂર જાય છે પછી પાછાં આવે છે. પેટ્રોલ જ નહીં હોય તો આવશે કેવી રીતે? આ છે સાયન્સ (વિજ્ઞાન) વાળા નો અતિ અહંકાર, તેનાથી વિનાશ કરી દે છે. એરોપ્લેન (વિમાન) થી સુખ પણ છે પછી તેનાથી અતિ દુઃખ પણ છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ કારણ થી ભણતર નથી છોડવાનું. સજાઓ ખુબ કઠીન છે તેનાથી બચવા માટે બીજા બધાં સંગ તોડી એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. રીસાવાનું નથી
2. જ્ઞાન ઇન્જેક્શન અથવા અંજન આપવાવાળા એક બાપ છે, તે અવિનાશી સર્જન થી કોઈ વાત છુપાડવાની નથી બાપને કહેવાથી થી ઝટ સાવધાની મળી જશે.

વરદાન :- દરેક ની વિશેષતા ને સ્મૃતિમાં રાખતાં ફેથફુલ (વિશ્વાસ પાત્ર) બની એક મત સંગઠન બનાવવા વાળા સર્વનાં શુભચિંતક ભવ
ડ્રામા અનુસાર દરેક ને કોઈને કોઈ વિશેષતા અવશ્ય પ્રાપ્ત છે, તે વિશેષતાને કાર્યમાં લગાવો તથા બીજાઓની વિશેષતા ને જુવો. એકબીજા થી ફેથફુલ રહો તો તેમની વાતો નો ભાવ બદલાઈ જશે. જ્યારે દરેક ની વિશેષતા ને જોશો તો અનેક હોવા છતાં પણ એક દેખાશે. એક મત સંગઠન થઈ જશે. કોઈ કોઈની ઝલાનિ ની વાત સંભળાવે તો તેને ટેકો આપવાનાં બદલે સંભળાવવા વાળા નું રુપ પરિવર્તન કરી દો, ત્યારે કહેવાશે શુભચિંતક.

સ્લોગન :- શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ નો ખજાનો જ શ્રેષ્ઠ પ્રાલબ્ધ અથવા બ્રાહ્મણ જીવનનો આધાર છે.

“ મીઠા બાળકો - તમારો સમય ખુબ વેલ્યુએબલ (મુલ્યવાન) છે , એટલે ફાલતું વાતો માં પોતાનો સમય વ્યર્થ નહીં કરો ”

પ્રશ્ન :- મનુષ્ય થી દેવતા બનવા માટે બાપ ની કઈ શ્રીમત મળેલી છે?

ઉત્તર :- બાળકો, તમે જ્યારે કે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો તો કોઈ આસુરી સ્વભાવ ન હોવો જોઈએ, ૨. કોઈ પર ક્રોધ નથી કરવાનો, ૩. કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું, ૪. કોઈ પણ ફાલતુ વાતો કાન થી નથી સાંભળવાની. બાપની શ્રીમત છે હિયર નો ઈવિલ.....

ઓમ શાંતિ ! આપ બાળકોને બેસવાનું સિમ્પલ (સાધારણ) છે. ક્યાંય પણ બેસી શકો છો. ભલે જંગલમાં બેસો, પહાડ પર બેસો, ઘરમાં બેસો અથવા કુટિયામાં બેસો, ક્યાંય પણ બેસી શકો છો. આમ બેસવાથી આપ બાળકો ટ્રાન્સફર થાઓ છો. આપ બાળકો જાણો છો હમણાં આપણે મનુષ્ય, ભવિષ્ય નાં માટે દેવતા બની રહ્યાં છીએ. આપણે કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છીએ. બાબા બાગવાન પણ છે, માળી પણ છે. આપણે બાપ ને યાદ કરવાથી અને ૮૪ નું ચક્ર ફરાવવાથી ટ્રાન્સફર થઈ રહ્યાં છીએ. અહીંયા બેસો, ભલે ક્યાંય પણ બેસો તમે ટ્રાન્સફર થતાં-થતાં મનુષ્ય થી દેવતા બનતાં જાઓ છો. બુદ્ધિ માં લક્ષ-હેતુ છે, આપણે આ બની રહ્યાં છીએ. કાંઈ પણ કામ કાજ કરો, રોટલી બનાવો, બુદ્ધિ માં ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. બાળકોને આ શ્રીમત મળે છે - હરતાં-ફરતાં બધુંજ કરતાં ફક્ત યાદ માં રહો. બાપની યાદ થી વારસો પણ યાદ આવે છે, ૮૪ નું ચક્ર પણ યાદ આવે છે. આમાં બીજી શું તકલીફ છે, કાંઈ પણ નહીં. જ્યારે કે આપણે દેવતા બનીએ છીએ, તો કોઈ આસુરી સ્વભાવ પણ ન હોવો જોઈએ. કોઈ પર ક્રોધ નહિં કરવો, કોઈને દુઃખ નહિં આપવું, કોઈ પણ ફાલતુ વાતો કાન થી સાંભળવાની નથી. ફક્ત બાપને યાદ કરો. બાકી સંસારની ઝરમુઈ-ઝગમુઈ તો ખુબ સાંભળી. અડધાકલ્પ થી આ સાંભળતાં-સાંભળતાં તમે નીચે ઉતર્યા છો. હવે બાપ કહે છે આ ઝરમુઈ-ઝગમુઈ ન કરો. ફલાણા આવાં છે, આમનામાં આ છે. કોઈ પણ ફાલતુ વાતો નથી કરવાની. આ જેમ કે પોતાનો સમય વ્યર્થ કરવાનો છે. તમારો સમય ખુબ વેલ્યુએબલ (મુલ્યવાન) છે. ભણતર થી જ પોતાનું કલ્યાણ છે, આનાથી જ પદ પામશો. તે ભણતરમાં ખુબ મહેનત કરવી પડે છે. પરીક્ષા પાસ કરવા વિલાયત માં જાય છે. તમને તો કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. બાપ આત્માઓને કહે છે મુજ બાપ ને યાદ કરો, એક-બીજાને સામે બેસાડે છે, તો પણ બાપ ની યાદ માં રહો. યાદ માં બેસતાં-બેસતાં તમે કાંટા થી ફૂલ બનો છો. કેટલી સારી યુક્તિ છે, તો બાપની શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. દરેક ની અલગ-અલગ બીમારી હોય છે. તો દરેક બીમારી નાં માટે સર્જન છે. મોટાં-મોટાં વ્યક્તિઓનાં ખાસ સર્જન હોય છે ને. તમારો સર્જન કોણ બન્યું છે? ભગવાન. એ છે અવિનાશી સર્જન. કહે છે હું તમને અડધાકલ્પ માટે નિરોગી બનાવું છું. ફક્ત મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. તમે ૨૧ જન્મનાં માટે નિરોગી બની જશો. આ ગાઠ બાંધી લેવી જોઈએ. યાદ થી જ તમે નિરોગી બની જશો. પછી ૨૧ જન્મ માટે કોઈ પણ રોગ નહીં થશે. ભલે આત્મા તો અવિનાશી છે, શરીર જ રોગી બને છે. પરંતુ ભોગવે તો આત્મા છે ને. ત્યાં અડધોકલ્પ તમે ક્યારેય પણ રોગી નહીં બનશો. ફક્ત યાદમાં તત્પર રહો. સર્વિસ (સેવા) તો બાળકો એ કરવાની જ છે. પ્રદર્શની માં સર્વિસ કરતાં-કરતાં બાળકોનાં ગળા ધૂંટાઈ જાય છે. ઘણાં બાળકો પછી સમજે છે અમે સર્વિસ કરતાં-કરતાં ચાલ્યા જઈશું બાબાની પાસે. આ પણ ખુબ સારી છે સર્વિસ ની રીત. પ્રદર્શનીમાં પણ બાળકોને સમજાવવાનું છે. પ્રદર્શની માં પહેલાં-પહેલાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર દેખાડવું જોઈએ. આ એ વન ચિત્ર છે. ભારતમાં આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં બરાબર આમનું રાજ્ય હતું. અથાહ ધન હતું. પવિત્રતા-સુખ-શાંતિ બધું હતું. પરંતુ ભક્તિમાર્ગ માં સતયુગ ને લાખો વર્ષ કહી દીધા છે તો કોઈ પણ વાત યાદ કેવી રીતે આવે, આ લક્ષ્મી-નારાયણનું ફર્સ્ટ ક્લાસ ચિત્ર છે. સતયુગ માં ૧૨૫૦ વર્ષ આ ડિનાયસ્ટી (વંશ) એ રાજ્ય કર્યું હતું. પહેલાં તમે પણ નહોતા જાણતાં. હમણાં બાપે આપ બાળકોને સ્મૃતિ અપાવી છે કે તમે આખા વિશ્વ પર રાજ્ય કર્યું હતું, શું તમે ભૂલી ગયાં છો. ૮૪ જન્મ પણ તમે લીધા છે. તમે જ સૂર્યવંશી હતાં. પુનર્જન્મ તો લો જ છો. ૮૪ જન્મ તમે કેવી રીતે લીધા છે, આ ખુબ જ સિમ્પલ (સહજ) વાત છે સમજવાની. નીચે ઉતરતા આવ્યાં, હવે ફરી બાપ ચઢતી કળામાં લઈ જાય છે. ગાયન પણ છે ચઢતી કળા તેરે ભાણે સબકા ભલા. પછી શંખ વગેરે વગાડે છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો હાહાકાર થશે, પાકિસ્તાન માં જુઓ શું થઈ ગયું હતું - બધાનાં મુખ થી આજ નીકળતું

હતું હેં ભગવાન, હાય રામ હવે શું થશે. હવે આ વિનાશ તો ખુબ મોટો છે, પછી જય જયકાર થવાનો છે. બાપ બાળકો ને સમજાવે છે-આ બેહદની દુનિયાનો હવે વિનાશ થવાનો છે. બેહદનાં બાપ બેહદનું જ્ઞાન તમને સંભળાવે છે. હદ ની વાતો હિસ્ટ્રી-જોગોફી તો સાંભળતા આવ્યાં છો. આ કોઈને પણ ખબર નહોતી કે લક્ષ્મી-નારાયણ એ રાજ્ય કેવી રીતે કર્યું. તેમની હિસ્ટ્રી-જોગોફી કોઈ પણ નથી જાણતું. તમે સારી રીતે જાણો છો-આટલાં જન્મ રાજ્ય કર્યું પછી આ ધર્મ હોય છે, આને કહેવાય છે સ્પ્રીચુઅલ નોલેજ (આધ્યાત્મિક જ્ઞાન), સ્પ્રીચુઅલ ફાધર બાળકોને બેસી આપે છે. ત્યાં તો મનુષ્ય, મનુષ્યને ભણાવે છે, અહીંયા આપણને આત્માઓને પરમાત્મા આપ સમાન બનાવી રહ્યાં છે. શિક્ષક જરૂર આપ સમાન બનાવશે.

બાપ કહે છે હું તમને પોતાના થી પણ ઉચ્ચ ડબલ સિરતાજ બનાવું છું. લાઈટ નો તાજ મળે છે યાદ થી, અને ૮૪ નાં ચક્રને જાણવાથી તમે ચક્રવર્તી બનો છો, હમણાં આપ બાળકોને કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ પણ સમજાવી છે. સતયુગ માં કર્મ, અકર્મ હોય છે. રાવણ રાજ્ય માં જ કર્મ, વિકર્મ થાય છે. સીડી ઉતરતા આવે છે, કળા ઓછી થતાં-થતાં ઉતરવાનું જ છે. કેટલાં છી-છી બની જાય છે. પછી બાપ આવીને ભક્તો ને ફળ આપે છે. દુનિયામાં ભક્ત તો બધાં છે. સતયુગ માં ભક્ત કોઈ હોતું નથી. ભક્તિ કલ્પ અહીંયા છે. ત્યાં તો જ્ઞાનની પ્રાલબ્ધ હોય છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણે બાપ થી બેહદની પ્રાલબ્ધ લઈ રહ્યા છીએ. કોઈને પણ પહેલાં-પહેલાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર પર સમજાવો. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આમનું રાજ્ય હતું, વિશ્વમાં સુખ-શાંતિ-પવિત્રતા બધું હતું, બીજા કોઈ ધર્મ નહોતાં. આ સમયે તો અનેક ધર્મ છે, તે પહેલો ધર્મ છે નહીં પછી આ ધર્મ ને આવવાનું છે જરૂર. હવે બાપ કેટલાં પ્રેમ થી ભણાવે છે. કોઈ લડાઈ ની વાત નથી, બેગર લાઈફ (ગરીબ જીવન) છે, પારકું રાજ્ય છે, આપણું બધુંજ ગુપ્ત છે. બાબા પણ ગુપ્ત આવેલાં છે. આત્માઓને બેસી સમજાવે છે. આત્મા જ બધું કરે છે. શરીર દ્વારા પાર્ટ ભજવે છે. તે હમણાં દેહ-અભિમાનમાં આવી છે. હવે બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની બનો. બાપ બીજી કાંઈ જરા પણ તકલીફ નથી આપતાં. બાપ જ્યારે ગુપ્ત રૂપમાં આવે છે તો આપ બાળકોને ગુપ્ત દાન માં વિશ્વ ની બાદશાહી આપે છે. તમારું બધું ગુપ્ત છે એટલે રિવાજ નાં રૂપમાં કન્યાને જ્યારે દહેજ આપે છે તો ગુપ્ત જ આપે છે. વાસ્તવમાં ગવાય છે-ગુપ્ત દાન મહાપુણ્ય. બે-ચાર ને ખબર પડી તો તે તાકાત ઓછી થઈ જાય છે.

બાપ કહે છે બાળકો તમે પ્રદર્શની માં પહેલાં-પહેલાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર પર બધાને સમજાવો. તમે ઈચ્છો છો ને - વિશ્વમાં શાંતિ થાય. પરંતુ તે ક્યારે હતી, આ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. હમણાં તમે જાણો છો - સતયુગ માં પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ બધું હતું, યાદ પણ કરે છે ફલાણા સ્વર્ગવાસી થયાં, સમજતા કાંઈ નથી. જેમને જે આવ્યું કહી દે છે, અર્થ કાંઈ નથી. આ છે ડ્રામા. મીઠા-મીઠા બાળકોની બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે કે અમે ૮૪ નું ચક્ર લગાવીએ છીએ. હમણાં બાપ આવ્યાં છે-પતિત દુનિયા થી પાવન દુનિયામાં લઈ જવાં. બાપ ની યાદ માં રહેતા ટ્રાન્સફર થતાં જઈએ છીએ. કાંટા થી ફૂલ બનીએ છીએ. પછી આપણે ચક્રવર્તી રાજા બનશું. બનાવવા વાળા બાપ છે. એ પરમ આત્મા તો સદૈવ પ્યોર (પવિત્ર) છે. એ જ આવે છે પવિત્ર બનાવવાં. સતયુગ માં તમે ખૂબસૂરત બની જશો. ત્યાં નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌન્દર્ય) રહે છે. આજકાલ તો આર્ટિફિશિયલ શુંગાર કરે છે ને. શું-શું ફેશન નીકળી છે. કેવાં-કેવાં ડ્રેસ પહેરે છે. પહેલાં ફિમેલ્સ (સ્ત્રી) બહુજ પડદામાં રહેતી હતી, કે કોઈની નજર ન પડે. હવે તો વધારે જ ખુલ્લું કરી દીધું છે, તો જ્યાં ત્યાં ગંદ વધી ગઈ છે. બાપ કહે છે-હિયર નો ઈવિલ.

રાજા માં પાવર (શક્તિ) રહે છે. ઈશ્વર અર્થ દાન કરે છે તો તેમાં પાવર રહે છે. અહીંયા તો કોઈમાં પાવર છે નહીં, જેમને જે આવ્યું કરતાં રહે છે. ખુબ ગંદા મનુષ્ય છે. તમે ખુબ સૌભાગ્યશાળી છો જે ખેવેયા એ હાથ પકડ્યો છે. તમે જ કલ્પ-કલ્પ નિમિત્ત બનો છો. તમે જાણો છો પહેલાં મુખ્ય છે દેહ-અભિમાન, એના પછી જ બધાં ભૂત આવે છે. મહેનત કરવાની છે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો, આ કોઈ કડવી દવા નથી. ફક્ત કહે છે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. પછી કેટલું પણ પગપાળા બાબાની યાદ માં કરતાં જાઓ, ક્યારેય પગ થાકશે નહીં. હલકા થઈ જશો. ખુબ મદદ મળે છે. તમે માસ્ટર સર્વશક્તિમાન બની જાઓ છો. તમે જાણો છો આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ, બાપની પાસે આવ્યા છીએ, બીજી કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. ફક્ત બાળકો ને કહે છે હિયર નો ઈવિલ. જે સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) બાળકો છે એમનાં મુખ થી તો સદૈવ જ્ઞાન રત્ન જ નીકળશે. જ્ઞાનની વાતોનાં સિવાય બીજી કોઈ વાત મુખ થી ન નીકળી શકે. તમારે વ્યર્થ ઝરમુઈ-ઝગમુઈ ની વાતો ક્યારેય નથી સાંભળવાની. સર્વિસ કરવાવાળા નાં મુખ થી સદૈવ રત્ન જ નીકળશે . જ્ઞાન ની વાતોનાં

સિવાય બાકી છે પથ્થર મારવાં. પથ્થર નથી મારતાં તો જરૂર જ્ઞાન રત્ન આપે છે અથવા પથ્થર મારશે અથવા અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન આપશે, જેની વેલ્યુ કથન નથી કરી શકાતી. બાપ આવીને તમને જ્ઞાન રત્ન આપે છે. તે છે ભક્તિ. પથ્થર જ મારતાં રહે છે.

બાળકો જાણે છે બાબા ખુબ-ખુબ મીઠા છે, અડધોકલ્પ ગાતા આવ્યા છીએ, તુમ માતા - પિતા પરંતુ અર્થ કાંઈ પણ નહોતાં સમજતાં. પોપટ માફક ફક્ત ગાતા રહેતા હતાં. આપ બાળકોને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. બાબા આપણને બેહદ નો વારસો વિશ્વની બાદશાહી આપે છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આપણે વિશ્વનાં માલિક હતાં. હમણાં નથી, ફરી બનશું. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા વારસો આપે છે. બ્રાહ્મણ કુળ જોઈએ ને. ભાગીરથ કહેવાથી પણ સમજી ન શકે એટલે બ્રહ્મા અને તેમનો પછી બ્રાહ્મણ કુળ છે. બ્રહ્મા તન માં પ્રવેશ કરે છે એટલે એમને ભાગીરથ કહેવાય છે. બ્રહ્માનાં બાળકો બ્રાહ્મણ છે. બ્રાહ્મણ છે ચોટી. વિરાટ રૂપ પણ એવું હોય છે, ઉપરમાં બાબા પછી સંગમયુગી બ્રાહ્મણ જે ઈશ્વરીય સંતાન બને છે. તમે જાણો છો હમણાં આપણે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ પછી દૈવી સંતાન બનશું તો ડિગ્રી (પદ) ઓછી થઈ જશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ પણ ડિગ્રી ઓછી છે, કારણ કે તેમનામાં જ્ઞાન નથી. જ્ઞાન બ્રાહ્મણો માં છે. પરંતુ લક્ષ્મી-નારાયણને અજ્ઞાની નહીં કહેશું. તેમણે જ્ઞાન થી આ પદ પામ્યું છે. તમે બ્રાહ્મણ કેટલાં ઊંચા છો પછી દેવતા બનો છો તો કંઈ પણ જ્ઞાન નથી રહેતું, એમનામાં જ્ઞાન હોત તો દૈવી વંશમાં પરંપરા થી ચાલતાં આવત. મીઠા-મીઠા સિકાલધા બાળકોને બધું રહસ્ય, બધી યુક્તિઓ બતાવે છે. ટ્રેનમાં બેઠા પણ તમે સર્વિસ કરી શકો છો. એક ચિત્ર પર જ આપસ માં બેસી વાત કરશો તો અનેક આવીને ભેગાં થશે. જે આ કુળનાં હશે તે સારી રીતે ધારણ કરી પ્રજા બની જશે. ચિત્ર તો ખુબ સારા-સારા છે સર્વિસ (સેવા) માટે. આપણે ભારતવાસી પહેલાં દેવી-દેવતા હતાં, હમણાં તો કાંઈ નથી. ફરી હિંદૂ રિપીટ થાય છે. વચમાં આ છે સંગમયુગ, જેમાં તમે પુરુષોત્તમ બનો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકાલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાનની વાતો નાં સિવાય બીજી કોઈ વાત મુખ થી નથી નીકાળવાની. ઝરમુઈ-ઝગમુઈ ની વાતો ક્યારેય નથી સાંભળવાની. મુખ થી સદૈવ રત્ન નીકળતા રહે, પથ્થર નહીં.
2. સર્વિસ ની સાથે-સાથે યાદ ની યાત્રા માં રહી સ્વયંને નિરોગી બનાવવાનાં છે. અવિનાશી સર્જન સ્વયં ભગવાન આપણને મળ્યાં છે ૨૧ જન્મનાં માટે નિરોગી બનાવવાં.....આ જ નશા માં કે ખુશી માં રહેવાનું છે.

વરદાન :-

યાદ નાં જાદૂ મંત્ર દ્વારા સર્વ સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત કરવાવાળા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ

બાપ ની યાદ જ જાદૂનો મંત્ર છે, આ જાદૂ નાં મંત્ર દ્વારા જે સિદ્ધિ ઈચ્છો તે પ્રાપ્ત કરી શકો છો. જેમ સ્થૂળ માં પણ કોઈ કાર્યની સિદ્ધિ નાં માટે મંત્ર જપે છે, એમ અહીંયા પણ જો કોઈ કાર્યમાં સિદ્ધિ જોઈએ તો આ યાદનો મહામંત્ર જ વિધિ સ્વરૂપ છે. આ જાદૂ મંત્ર સેકન્ડમાં પરિવર્તન કરી દે છે. આને સદા સ્મૃતિ માં રાખો તો સદા સિદ્ધિ સ્વરૂપ બની જશો કારણ કે યાદ માં રહેવું મોટી વાત નથી, સદા યાદ માં રહેવું-આ મોટી વાત છે, આનાથી સર્વ સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત થાય છે.

સ્લોગન :-

સેકન્ડમાં વિસ્તાર ને સાર રૂપમાં સમાવી લેવું અર્થાત્ અંતિમ સર્ટિફિકેટ લેવું.

“ ગોલ્ડન જુબલી (સ્વર્ણિમ જયંતી) નો ગોલ્ડન (સ્વર્ણિમ) સંકલ્પ ”

આજે ભાગ્યવિધાતા બાપ પોતાનાં ચારેવ બાજુનાં પદમાપદમ ભાગ્યવાન બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. દરેક બાળકનાં મસ્તક પર ભાગ્યનો ચમકતો તારો જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. આખાં કલ્પમાં એવાં કોઈ બાપ હોઈ ન શકે જેમનાં આટલાં બધાં બાળકો ભાગ્યવાન હોય. નંબરવાર ભાગ્યવાન હોવા છતાં પણ દુનિયાનાં આજકાલનાં શ્રેષ્ઠ ભાગ્યની આગળ લાસ્ટ નંબર ભાગ્યવાન બાળક પણ અતિ શ્રેષ્ઠ છે એટલે બેહદનાં બાપદાદા ને બધાં બાળકોનાં ભાગ્ય પર નાઝ છે. બાપદાદા પણ સદા વાહ મારા ભાગ્યવાન બાળકો, વાહ એક લગન માં મગન રહેવા વાળા બાળકો-આ જ ગીત ગાતા રહે છે. બાપદાદા આજે વિશેષ સર્વ બાળકોનો સ્નેહ અને સાહસ બંને વિશેષતાઓ ની મુબારક આપવાં આવ્યાં છે.

દરેકે યથાયોગ્ય સ્નેહનું રિટર્ન સેવામાં દેખાડ્યું. એક લગન થી એક બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાની હિંમત પ્રત્યક્ષ રૂપમાં દેખાડી. પોત-પોતાનું કાર્ય ઉમંગ-ઉત્સાહ થી સંપન્ન કર્યું. આ કાર્યની ખુશીની મુબારક બાપદાદા આપી રહ્યાં છે. દેશ-વિદેશનાં સમ્મુખ આવવાવાળા અથવા દૂર બેઠાં પણ પોતાનાં દિલનાં શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ દ્વારા કે શ્રેષ્ઠ સેવા દ્વારા સહયોગી બન્યાં છે, તો બધાં બાળકોને બાપદાદા સદા સફળતા ભવ, સદા દરેક કાર્યમાં સમ્પન્ન ભવ, સદા પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ ભવ નું વરદાન આપી રહ્યાં છે. બધાનાં સ્વ પરિવર્તનની, સેવામાં હજું પણ આગળ વધવાની, શુભ ઉમંગ-ઉત્સાહ ની પ્રતિજ્ઞાઓ બાપદાદાએ સાંભળી. સંભળાવ્યું હતું ને - બાપદાદાની પાસે તમારા સાકાર દુનિયા થી ન્યારું શક્તિશાળી ટી.વી. છે. તમે ફક્ત શરીર નાં એક્ટ (પ્રવૃત્તિ) ને જોઈ શકો છો. બાપદાદા મનનાં સંકલ્પ ને પણ જોઈ શકે છે. જે પણ દરેકે પાર્ટ ભજવ્યો તે બધું સંકલ્પ સહિત, મનની ગતિ-વિધિ અને તનની ગતિ-વિધિ બંને ને જ જોઈ, સાંભળી. શું જોયું હશે? આજે તો મુબારક આપવાં આવ્યાં છે એટલે બીજી વાતો આજે નહીં સંભળાવશે. બાપદાદા અને સાથે બધાં તમારાં સેવાનાં સાથી બાળકોએ એક વાત પર ખુબ ખુશીની તાળીઓ વગાડી, હાથ ની તાળીઓ નહીં, ખુશીની તાળીઓ વગાડી, આખાં સંગઠનમાં સેવા દ્વારા હમણાં-હમણાં બાપને પ્રત્યક્ષ કરી લઈએ, હમણાં-હમણાં વિશ્વમાં અવાજ ફેલાઈ જાય...આ એક ઉમંગ અને ઉત્સાહ નો સંકલ્પ બધામાં એક હતો. ભલે ભાષણ કરવાવાળા, ભલે સાંભળવા વાળા, ભલે કોઈ પણ સ્થૂળ કાર્ય કરવાવાળા, બધામાં આ સંકલ્પ ખુશીનાં રૂપમાં સારો રહ્યો એટલે ચારે બાજુ ખુશીની રોનક, પ્રત્યક્ષ કરવાનો ઉમંગ, વાતાવરણને ખુશીની લહેર માં લાવવા વાળા રહ્યો. મેજોરીટી (અધિકાંશ) ખુશી અને નિઃસ્વાર્થ સ્નેહ આ અનુભવ નો પ્રસાદ લઈ ગયાં એટલે બાપદાદા પણ બાળકોની ખુશીમાં ખુશ થઈ રહ્યાં હતાં.સમજ્યાં.

ગોલ્ડન જુબલી પણ મનાવી લીધી ને! હવે આગળ શું મનાવશો? ડાયમંડ જુબલી અહીંયા જ મનાવશો કે પોતાનાં રાજ્યમાં મનાવશો? ગોલ્ડન જુબલી શેના માટે મનાવી? ગોલ્ડન દુનિયા લાવવા માટે મનાવી ને. આ ગોલ્ડન જુબલી થી શું શ્રેષ્ઠ ગોલ્ડન સંકલ્પ કર્યો? બીજાઓને તો ગોલ્ડન વિચાર ખુબ સંભળાવ્યાં. સારા-સારા સંભળાવ્યાં. પોતાનાં પ્રતિ કયો વિશેષ સુવર્ણ સંકલ્પ કર્યો? જે પૂરું વર્ષ દર સંકલ્પ, દર ઘડી ગોલ્ડન હોય. લોકો તો ફક્ત ગોલ્ડન મોર્નિંગ અથવા ગોલ્ડન નાઈટ કહી દે અથવા ગોલ્ડન ઇવનિંગ કહે છે. પરંતુ આપ સર્વ શ્રેષ્ઠ આત્માઓની દર સેકન્ડ ગોલ્ડન હોય. ગોલ્ડન સેકન્ડ હોય, ફક્ત ગોલ્ડન મોર્નિંગ અથવા ગોલ્ડન નાઈટ નહીં. દર સમયે તમારા બંને નયનોમાં ગોલ્ડન દુનિયા અને ગોલ્ડન લાઈટનું સ્વીટ હોમ હોય. તે ગોલ્ડન લાઈટ છે, તે ગોલ્ડન દુનિયા છે. એવો જ અનુભવ થાય. યાદ છે ને - શરુ-શરુમાં એક ચિત્ર બનાવતાં હતાં. એક આંખ માં મુક્તિ, બીજી આંખ માં જીવનમુક્તિ. આ અનુભવ કરાવવો, આજ ગોલ્ડન જુબલી નો ગોલ્ડન સંકલ્પ છે. એવો સંકલ્પ બધાએ કર્યો કે ફક્ત દૃશ્ય જોઈ-જોઈને ખુશ થતાં રહ્યાં. ગોલ્ડન જુબલી આ શ્રેષ્ઠ કાર્ય ની છે. કાર્યનાં નિમિત્ત આપ સર્વ પણ કાર્યનાં સાથી છો. ફક્ત સાક્ષી થઈ જોવાવાળા નહીં, સાથી છો. વિશ્વ વિદ્યાલયની ગોલ્ડન જુબલી છે. ભલે એક દિવસનો પણ વિદ્યાર્થી હોય. તેની પણ ગોલ્ડન જુબલી છે. એમાં પણ બની બનાવી જુબલી પર પહોંચ્યાં છો. બનાવવાની મહેનત આમણે કરી અને મનાવવાના સમયે તમે બધાં પહોંચી ગયાં. તો બધાને ગોલ્ડન જુબલી ની બાપદાદા પણ શુભેચ્છા આપે છે. બધાં એવું સમજો છો ને! જોવાવાળા તો ફક્ત નથી ને!

બનવાવાળા છો કે જોવાવાળા! જોયું તો દુનિયામાં ઘણું છે પરંતુ અહીંયાં જોવું અર્થાત્ બનવું. સાંભળવું અર્થાત્ બનવું. તો શું સંકલ્પ કર્યો? દરેક સેકન્ડ ગોલ્ડન હોય. દરેક સંકલ્પ ગોલ્ડન હોય. સદા દરેક આત્માનાં પ્રતિ સ્નેહની ખુશીની સોનેરી પુષ્પો ની વર્ષા કરતાં રહો. ભલે દુશ્મન પણ હોય પરંતુ સ્નેહની વર્ષા દુશ્મનોને પણ દોસ્ત બનાવી દેશે. ભલે કોઈ તમને માન આપે કે માને ન માને. પરંતુ તમે સદા સ્વમાનમાં રહી બીજાઓને સ્નેહી દૃષ્ટિ થી, સ્નેહી વૃત્તિ થી, આત્મિક માન આપતાં ચાલો. તે માને ન માને તમને પરંતુ તમે તેમને મીઠાભાઈ, મીઠી બહેન માનતા ચાલો. તે ન માને તમે તો માની શકો છો ને. તે પથ્થર ફેંકે તમે રત્ન આપો. તમે પણ પથ્થર નહીં ફેંકો કારણ કે તમે રત્નાગર બાપનાં બાળકો છો. રત્નોની ખાણનાં માલિક છો. મલ્ટી-મલ્ટી-મલ્ટીમિલેનિયર છો. ભિખારી નથી - જે વિચારો કે તે આપે ત્યારે આપું. આ ભિખારીનાં સંસ્કાર છે. દાતાનાં બાળકો ક્યારેય લેવાનો હાથ નહીં ફેલાવે. બુદ્ધિથી પણ આ સંકલ્પ કરવો કે આ કરે તો હું કરું, આ સ્નેહ આપે તો હું આપું. આ માન આપે તો હું આપું. આ પણ હાથ ફેલાવવો છે. આ પણ રોયલ ભિખારીપણું છે, આમાં નિષ્કામ યોગી બનો, ત્યારે જ ગોલ્ડન દુનિયાની ખુશીની લહેર વિશ્વ સુધી પહોંચશે. જેમ વિજ્ઞાનની શક્તિ એ આખા વિશ્વને સમાપ્ત કરવાની સામગ્રી ખુબ શક્તિશાળી બનાવી છે, જે થોડાં સમયમાં કાર્ય સમાપ્ત થઈ જાય. વિજ્ઞાન ની શક્તિ એવી રિફાઈન વસ્તુ બનાવી રહી છે. આપ જ્ઞાનની શક્તિ વાળા એવી શક્તિશાળી વૃત્તિ અને વાયુમંડળ બનાવો જે થોડાં સમયમાં ચારેબાજુ ખુશીની લહેર, સૃષ્ટિનાં શ્રેષ્ઠ ભવિષ્યની લહેર ખુબ જ જલ્દી થી જલ્દી ફેલાઈ જાય. અડધી દુનિયા હમણાં અડધી મરેલી છે. ભય નાં મૃત્યુની શૈય્યા પર સુતેલી પડી છે. તેમને ખુશીની લહેરનો ઓક્સિજન આપો. આ જ ગોલ્ડન જુબલી નો ગોલ્ડન સંકલ્પ સદા ઈમર્જ (જાગૃત) રૂપમાં રહે. સમજ્યાં - શું કરવાનું છે. હજી વધારે ગતિને તીવ્ર બનાવવાની છે. હમણાં સુધી જે કર્યું તે પણ ખુબ સારું કર્યું. હવે આગળ હજી પણ સારા થી સારું કરતાં ચાલો. અચ્છા.

ડબલ વિદેશીઓને ખુબ ઉમંગ છે. હમણાં છે તો ડબલ વિદેશીઓનો ચાન્સ (તક). પહોંચી પણ ગયાં છે ઘણાં. સમજ્યાં! હવે બધાંને ખુશી ની ટોલી ખવડાવો. દિલખુશ મીઠાઈ હોય છે ને! તો ખુબ દિલખુશ મીઠાઈ વેંચો. સારું - સેવાધારી પણ ખુશી માં નાચી રહ્યાં છે ને! નાચવા થી થાક સમાપ્ત થઈ જાય છે. તો સેવાનો કે ખુશીનો ડાન્સ બધાને દેખાડ્યો? શું કર્યું? ડાન્સ દેખાડ્યો ને! અચ્છા!

સર્વશ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન, વિશેષ આત્માઓને, દર સેકન્ડ, દર સંકલ્પ સોનેરી બનાવવા વાળા બધાં આજ્ઞાકારી બાળકોને, સદા દાતાનાં બાળક બની સર્વની ઝોલી ભરવા વાળા, સંપન્ન બાળકોને, સદા વિદ્યાતા અને વરદાતા બની સર્વને મુક્તિ કે જીવનમુક્તિ ની પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળા, સદા ભરપૂર બાળકોને બાપદાદાનાં સોનેરી સ્નેહનાં સોનેરી ખુશીનાં પુષ્પો સહિત યાદ પ્યાર શુભેચ્છા અને નમસ્તે.

પાટીઓ થી :- સદા બાપ અને વારસો બંને યાદ રહે છે? બાપ ની યાદ સ્વતઃ જ વારસા ની પણ યાદ અપાવે છે અને વારસો યાદ છે તો બાપની યાદ સ્વતઃ છે. બાપ અને વારસો બંને સાથે-સાથે છે. બાપ ને યાદ કરો છો વારસા માટે. જો વારસાની પ્રાપ્તિ ન હોય તો બાપને પણ યાદ કેમ કરો. તો બાપ અને વારસો આ જ યાદ સદા ભરપૂર બનાવે છે. ખજાના થી ભરપૂર અને દુઃખદર્દ થી દૂર. બંનેવ ફાયદા છે. દુઃખ થી દૂર થઈ જાય અને ખજાનાથી ભરપૂર થઈ જાય. એવી પ્રાપ્તિ સદાકાળ ની, બાપનાં વગર બીજું કોઈ કરાવી નથી શકતું. આ જ સ્મૃતિ સદા સંતુષ્ટ, સંપન્ન બનાવશે. જેમ બાપ સાગર છે, સદા ભરપૂર છે. કેટલો પણ સાગરને સુકાવો છતાં પણ સાગર સમાપ્ત થવા વાળો નથી. સાગર સંપન્ન છે. તો તમે બધાં સદા સંપન્ન આત્માઓ છો ને. ખાલી હશો તો ક્યાંય લેવા માટે હાથ ફેલાવવો પડશે. પરંતુ ભરપૂર આત્મા સદા જ ખુશીનાં ઝૂલામાં ઝૂલતી રહે છે, સુખનાં ઝૂલામાં ઝૂલતી રહે છે. તો એવી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ બની ગયાં. સદા સંપન્ન રહેવાનું જ છે. ચેક (તપાસ) કરો મળેલી શક્તિઓનાં ખજાનાને ક્યાં સુધી કાર્યમાં લગાવ્યો છે?

સદા હિંમત અને ઉમંગની પાંખો થી ઉડતા રહો અને બીજાઓને ઉડાવતા રહો. હિંમત છે ઉમંગ-ઉત્સાહ નથી તો પણ સફળતા નથી. ઉમંગ છે, હિંમત નથી તો પણ સફળતા નથી. બંને સાથે રહે તો ઉડતી કળા છે એટલે સદા હિંમત અને ઉમંગની પાંખો થી ઉડતા રહો. અચ્છા.

અવ્યક્ત મુરલીથી વીણેલાં અણમોલ મહાવાક્ય

૧૦૮ રત્નોની વૈજયન્તી માળા માં આવવા માટે સંસ્કાર મિલન ની રાસ કરો .

૧) કોઈ પણ માળા જ્યારે બને છે તો એક દાણો બીજા દાણાથી મળેલો હોય છે. વૈજયન્તી માળા માં પણ ભલે કોઈ ૧૦૮ મો નંબર હોય પરંતુ દાણો દાણા થી મળેલો હોય છે. તો બધાને આ મહેસૂસતા આવે કે આ તો માળાનાં સમાન પરોવાયેલા મણકા છે. વેરાઈટી સંસ્કાર હોવા છતાં પણ સમીપ દેખાય.

૨) એકબીજાનાં સંસ્કારોને જાણીને, એકબીજાનાં સ્નેહમાં એકબીજા થી હળીમળીને રહેવું - આ માળા નાં દાણાની વિશેષતા છે. પરંતુ એકબીજાનાં સ્નેહી ત્યારે બનશો જ્યારે સંસ્કાર અને સંકલ્પોને એકબીજાથી મળાવશો, એનાં માટે સરળતાનો ગુણ ધારણ કરો.

૩) હમણાં સુધી સ્તુતિનાં આધારે સ્થિતિ છે, જે કર્મ કરો છો તેનાં ફળની ઇચ્છા રહે છે, સ્તુતિ નથી મળતી તો સ્થિતિ નથી રહેતી. નિંદા થાય છે તો ધણીને ભૂલી નિધન નાં બની જાયો છો. પછી સંસ્કારોનો ટકરાવ શરૂ થઈ જાય છે. આ જ બે વાતો માળા થી બહાર કરી દે છે. એટલે સ્તુતિ અને નિંદા બંનેમાં સમાન સ્થિતિ બનાવો.

૪) સંસ્કાર મળાવવા માટે જ્યાં માલિક થઈ ચાલવાનું છે ત્યાં બાળક નથી બનવાનું અને જ્યાં બાળક બનવાનું છે ત્યાં માલિક નહિં બનતાં. બાળકપણું અર્થાત્ નિરસંકલ્પ. જે પણ આજ્ઞા મળે, ડાયરેક્શન મળે તેના પર ચાલવું. માલિક બની પોતાની સલાહ આપો પછી બાળક બની જાયો તો ટકરાવ થી બચી જશો.

૫) સર્વિસ (સેવા) માં સફળતાનો આધાર છે નમ્રતા. જેટલી નમ્રતા એટલી સફળતા. નમ્રતા આવે છે નિમિત્ત સમજવાથી. નમ્રતાનાં ગુણથી બધાં નમન કરે છે. જે સ્વયં ઝુકે છે તેમની આગળ બધાં ઝુકે છે. એટલે શરીરને નિમિત્ત માત્ર સમજી ચાલો અને સર્વિસ માં પોતાને નિમિત્ત સમજી ચાલો ત્યારે નમ્રતા આવશે. જ્યાં નમ્રતા છે ત્યાં ટકરાવ નથી થઈ શકતો. સ્વતઃ સંસ્કાર મિલન થઈ જશે.

૬) મનમાં જે પણ સંકલ્પ ઉત્પન્ન થાય છે તેમાં સચ્ચાઈ અને સફાઈ જોઈએ. અંદર કોઈ પણ વિકર્મ નો કચરો ન હોય. કોઈ પણ ભાવ-સ્વભાવ, જૂનાં સંસ્કારનો પણ કચરો ન હોય. જે એવી સફાઈવાળા હશે તે સાચાં હશે અને જે સાચાં હશે તે સૌનાં પ્રિય હશે. સૌનાં પ્રિય બની જાયો તો સંસ્કાર મિલનનો રાસ થઈ જશે. સાચાં પર સાહેબ રાજી થાય છે.

૭) સંસ્કાર મિલનની રાસ કરવા માટે પોતાની નેચર (સ્વભાવ) ને ઈઝી (સરળ) અને એક્ટિવ બનાવો. ઈઝી અર્થાત્ પોતાનાં પુરુષાર્થમાં, સંસ્કારોમાં ભારેપણું ન હોય. ઈઝી છે તો એક્ટિવ છે. ઈઝી રહેવાથી બધાં કાર્ય પણ ઈઝી, પુરુષાર્થ પણ ઈઝી થઈ જાય છે. પોતે ઈઝી નથી બનતાં તો મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવો પડે છે. પછી પોતાનાં સંસ્કાર, પોતાની કમજોરીઓ મુશ્કેલીનાં રૂપમાં જોવામાં આવે છે.

૮) સંસ્કાર મિલનનો રાસ ત્યારે થાય જ્યારે દરેક ની વિશેષતા જુઓ અને સ્વયંને વિશેષ આત્મા સમજી વિશેષતાઓથી સંપન્ન બનો. આ મારાં સંસ્કાર છે, આ મારાં સંસ્કાર શબ્દ પણ ભુસાઈ જાય. આટલે સુધી ભુસવાનો છે જે કે નેચર પણ બદલાઈ જાય. જ્યારે દરેક નો નેચર બદલાય ત્યારે આપ લોકોનાં અવ્યક્ત ફિયર્સ બનશે.

૯) બાપદાદા બાળકો ને વિશ્વ મહારાજન બનાવવાનું ભણતર ભણાવે છે. વિશ્વ મહારાજન બનવાવાળા સર્વનાં સ્નેહી હશે. જેમ બાપ સર્વનાં સ્નેહી અને સર્વ એમનાં સ્નેહી છે, એવી રીતે એક-એકનાં અંદર થી તેમનાં પ્રતિ સ્નેહનાં ફૂલ વરસશે. જ્યારે સ્નેહનાં ફૂલ અહીંયા વરસશે ત્યારે જ ચિત્રો પર પણ ફૂલ વરસશે. તો લક્ષ રાખો કે સર્વ નાં સ્નેહનાં પુષ્પ પાત્ર બનો. સ્નેહ મળશે સહયોગ આપવાથી.

૧૦) સદૈવ આ જ લક્ષ રાખો કે અમારી ચલન દ્વારા કોઈને પણ દુઃખ ન થાય. મારી ચલન, સંકલ્પ, વાણી અને દરેક કર્મ સુખદાઈ હોય. આ છે બ્રાહ્મણ કુળ ની રીત, આ જ રીત અપનાવી લો તો સંસ્કાર મિલનનો રાસ થઈ જશે.

વરદાન :- ઈશ્વરીય રોયલ્ટી નાં સંસ્કાર દ્વારા દરેકની વિશેષતાઓનું વર્ણન કરવા વાળા પુણ્ય આત્મા ભવ સદા સ્વયંને વિશેષ આત્મા સમજી દર સંકલ્પ કે કર્મ કરવું અને દરેકમાં વિશેષતા જોવી, વર્ણન કરવી, સર્વનાં પ્રતિ વિશેષ બનાવવાની શુભકલ્યાણની કામના રાખવી - આ જ ઈશ્વરીય રોયલ્ટી છે. રોયલ આત્માઓ બીજા દ્વારા છોડવા વાળી વસ્તુ ને સ્વયં માં ધારણ ન કરી શકે એટલે સદા અટેન્શન રહે કે કોઈ ની કમજોરી કે અવગુણોને જોવાનું નેત્ર સદા બંધ હોય. એકબીજાનાં ગુણગાન કરો, સ્નેહ, સહયોગનાં પુષ્પોની લેણ-દેણ કરો - તો પુણ્ય આત્મા બની જશો.

સ્લોગન :- વરદાનની શક્તિ પરિસ્થિતિ રૂપી આગને પણ પાણી બનાવી દે છે.

સુચના :- આજે આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ ત્રીજો રવિવાર છે, સાંજે ૬.૩૦ થી ૭.૩૦ વાગ્યા સુધી બધાં ભાઈ બહેનો સંગઠિત રૂપમાં એકત્રિત થઈ યોગ અભ્યાસમાં અનુભવ કરે કે હું ભૂકુટી આસન પર વિરાજમાન પરમાત્મ શક્તિઓથી સંપન્ન સર્વશ્રેષ્ઠ રાજયોગી આત્મા કર્મેન્દ્રિય જીત, વિકર્માજીત છું. આખો દિવસ આ જ સ્વમાન માં રહો કે આખા કલ્પમાં હીરો પાર્ટ ભજવવા વાળી હું સર્વશ્રેષ્ઠ મહાન આત્મા છું.

“ મીઠા બાળકો - પોતાની ઉન્નતિ માટે રોજ રાત્રે સૂતાં પહેલાં પોતાનો પોતામેલ જુઓ , ચેક કરો - અમે આખા દિવસ માં કોઈને દુઃખ તો નથી આપ્યું ”

પ્રશ્ન :- મહાન સૌભાગ્યશાળી બાળકોમાં કઈ બહાદુરી હશે?

ઉત્તર :- જે મહાન સૌભાગ્યશાળી છે તે સ્ત્રી-પુરુષ સાથે રહેતા ભાઈ-ભાઈ થઈને રહેશે. સ્ત્રી-પુરુષનું ભાન નહીં હશે. પાક્કા નિશ્ચયબુદ્ધિ હશે. મહાન સૌભાગ્યશાળી બાળકો ઝટ સમજી જાય છે- હું પણ સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી), આ પણ સ્ટુડન્ટ, ભાઈ-બહેન થઈ ગયા, પરંતુ આ બહાદુરી ચાલી ત્યારે શકે છે જ્યારે પોતાને આત્મા સમજો.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી

ઓમ શાંતિ ! આ વાત રોજ-રોજ બાપ બાળકો ને સમજાવે છે કે સૂતાં સમયે પોતાનો પોતામેલ અંદર જુઓ કે કોઈને દુઃખ તો નથી આપ્યું અને કેટલો સમય બાપ ને યાદ કર્યા? મૂળ વાત આ છે. ગીત માં પણ કહે છે પોતાની અંદર જુઓ-અમે કેટલા તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બન્યા છીએ? આખા દિવસમાં કેટલો સમય યાદ કર્યા પોતાનાં મીઠા બાપને? કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. બધી આત્માઓને કહેવાય છે પોતાનાં બાપ ને યાદ કરો. હવે પાછાં જવાનું છે. ક્યાં જવાનું છે? શાંતિધામ થઈને નવી દુનિયામાં જવાનું છે. આ તો જૂની દુનિયા છે ને. જ્યારે બાપ આવે ત્યારે સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખુલે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે સંગમયુગ પર બેઠા છીએ. આ પણ વન્ડર (અદ્ભુત) છે જે સંગમયુગ પર આવીને સ્ટીમર માં બેસી ને પછી ઉતરી જઈએ છીએ. હવે તમે સંગમયુગ પર પુરુષોત્તમ બનવા માટે નાવ માં આવીને બેઠા છો, પાર જવા માટે. પછી જૂની કળયુગી દુનિયાથી દિલ ઉઠાવી લેવાનું હોય છે. આ શરીર દ્વારા ફક્ત પાર્ટ ભજવવાનો હોય છે. હમણાં આપણે પાછું જવાનું છે ખુબ ખુશીથી. મનુષ્ય મુક્તિ માટે કેટલું માથુ મારે છે પરંતુ મુક્તિ-જીવનમુક્તિનો અર્થ નથી સમજતાં. શાસ્ત્રોનાં અક્ષર ફક્ત સાંભળેલા છે પરંતુ તે શું વસ્તુ છે, કોણ આપે છે, ક્યારે આપે છે, આ કાંઈ પણ ખબર નથી. આપ બાળકો જાણો છો બાબા આવે છે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો વારસો આપવા માટે. તે પણ કાંઈ એકવાર થોડી, અનેકવાર. બેઅંત વાર તમે મુક્તિ થી જીવનમુક્તિ પછી જીવન બંધમાં આવો છો. તમને હમણાં આ સમજ પડી કે આપણે આત્મા છીએ, બાબા આપણને બાળકોને શિક્ષા ખુબ આપે છે. તમે ભક્તિમાર્ગમાં દુઃખ માં યાદ કરતા હતાં, પરંતુ ઓળખતા નહોતાં. હમણાં મેં તમને પોતાનો પરિચય આપ્યો છે કે કેવી રીતે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. હમણાં સુધી કેટલા વિકર્મ થયા છે, તે પોતાનો પોતામેલ રાખવાથી ખબર પડશે. જે સર્વિસ (સેવા) માં લાગેલા રહે છે તેમને ખબર પડે છે, બાળકોને સર્વિસ નો શોખ હોય છે. આપસમાં મળીને સલાહ કરી નીકળે છે સર્વિસ પર, મનુષ્યોનું જીવન હીરા જેવું બનાવવાં. આ કેટલું પુણ્યનું કાર્ય છે. આમાં ખર્ચા વગેરેની પણ કોઈ વાત નથી. ફક્ત હીરા જેવું બનવા માટે બાપને યાદ કરવાનાં છે. પોખરાજ પરી, સબજ પરી પણ જે નામ છે, તે તમે છો. જેટલા યાદમાં રહેશો એટલાં હીરા જેવા બની જશો. કોઈ માણેક જેવા, કોઈ પોખરાજ જેવા બનશે. ૯ રત્ન હોય છે ને. કોઈ ગ્રહચારી હોય છે તો ૯ રત્ન ની અંગૂઠી (વીંટી) પહેરે છે. ભક્તિમાર્ગ માં અનેક ટોટકા (સલાહ) આપે છે. અહીંયા તે બધાં ધર્મવાળાઓ માટે એક જ ટોટકા છે-મનમનાભવ કારણ કે ગોડ ઇઝ વન (ભળવાન એક છે). મનુષ્ય થી દેવતા બનવા કે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ પામવાની તદબીર એક જ છે, ફક્ત બાપને યાદ કરવાનાં છે, તકલીફ ની કોઈ વાત નથી. વિચારવું જોઈએ મારી યાદ કેમ નથી રહેતી. આખા દિવસમાં આટલું ઓછું કેમ યાદ કર્યું? જ્યારે આ યાદ થી આપણે એવરહેલ્થી, નિરોગી બનશું તો કેમ નહિં પોતાનો ચાર્ટ રાખી ઉન્નતી પામીએ. ઘણાં છે જે ૨-૪ દિવસ ચાર્ટ રાખી પછી ભૂલી જાય છે. કોઈને પણ સમજાવવું ખુબ સહજ હોય છે. નવી દુનિયાને સતયુગ અને જૂની દુનિયાને કળયુગ કહેવાય છે. કળયુગ બદલાઈ સતયુગ થશે. બદલી થાય છે ત્યારે અમે સમજાવી રહ્યા છીએ.

ઘણાં બાળકોને આ પણ પાક્કો નિશ્ચય નથી કે આ એજ નિરાકાર બાપ આપણને બ્રહ્મા તનમાં આવીને ભણાવી રહ્યાં છે. અરે બ્રાહ્મણ છો ને. બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ કહેવાઓ છો, તેનો અર્થ જ શું છે, વારસો ક્યાંથી મળશે!

એડોપ્શન (દત્તક) ત્યારે થાય છે જ્યારે કંઈ પ્રાપ્તિ થાય/હોય છે. તમે બ્રહ્માનાં બાળકો બ્રહ્માકુમાર-કુમારી કેમ બન્યાં છો? સાચેજ બન્યાં છો અથવા આમાં પણ કોઈને સંશય થઈ પડે છે. જે મહાન સૌભાગ્યશાળી બાળકો છે તે સ્ત્રી-પુરુષ સાથે રહેતા ભાઈ-ભાઈ થઈને રહેશે. સ્ત્રી-પુરુષનું ભાન નહીં હશે. પાક્કા નિશ્ચયબુદ્ધિ નથી તો સ્ત્રી-પુરુષની દૃષ્ટી બદલવામાં પણ સમય લાગે છે. મહાન સૌભાગ્યશાળી બાળકો ઝટ સમજી જાય છે-અમે પણ સ્ટુડન્ટ, આ પણ સ્ટુડન્ટ ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. આ બહાદુરી ચાલી ત્યારે શકે છે જ્યારે પોતાને આત્મા સમજે. આત્માઓ તો બધાં ભાઈ-ભાઈ છે, પછી બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ બનવાથી ભાઈ-બહેન થઈ જાય છે. કોઈ તો બંધનમુક્ત પણ છે, તો પણ ક્યાંક ને ક્યાંક બુદ્ધિ જાય છે. કર્માતીત અવસ્થા થવામાં સમય લાગે છે. આપ બાળકોની અંદર ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. કોઈ પણ ઝંઝટ નહીં. આપણે આત્માઓ હવે બાબાની પાસે જઈએ છીએ જુનું શરીર વગેરે બધું છોડીને. આપણે કેટલો પાર્ટ ભજવ્યો છે. હવે ચક્ર પૂરું થાય છે. એવી-એવી પોતાની સાથે વાતો કરવાની હોય છે. જેટલી વાત કરતા રહેશો, એટલાં હર્ષિત પણ રહેશો અને પોતની ચલન ને પણ જોતા રહેશો-ક્યાં સુધી અમે લક્ષ્મી-નારાયણને વરવા નાં લાયક બન્યાં છીએ? બુદ્ધિ થી સમજાય છે-હમણાં થોડાક સમયમાં જુનું શરીર છોડવાનું છે. તમે એક્ટર્સ પણ છો ને. પોતાને એક્ટર્સ સમજો છો. પહેલાં નહોતા સમજતાં, હમણાં આ નોલેજ મળ્યું છે તો અંદર માં ખુશી ખૂબ રહેવી જોઈએ. જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય, નફરત આવવી જોઈએ.

તમે બેહદનાં સંન્યાસી, રાજયોગી છો. આ જૂનાં શરીરનો પણ બુદ્ધિ થી સંન્યાસ કરવાનો છે. આત્મા સમજે છે-આનાથી બુદ્ધિ નથી લગાડવાની. બુદ્ધિ થી આ જૂની દુનિયા, જૂનાં શરીરનો સંન્યાસ કર્યો છે. હમણાં આપણે આત્માઓ જઈએ છીએ, જઈને બાપ ને મળશું. તે પણ ત્યારે થશે જ્યારે એક બાપ ને યાદ કરશો. બીજા કોઈને યાદ કર્યા તો સ્મૃતિ જરૂર આવશે. પછી સજા પણ ખાવી પડશે અને પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. જે સારા-સારા સ્ટુડન્ટ હોય છે તે પોતાની સાથે પ્રતિજ્ઞા કરી લે છે કે અમે સ્કોલરશીપ લઈને જ છોડશું. તો અહીંયા પણ દરેકે આ ખ્યાલમાં રાખવાનું છે કે અમે બાપ થી પૂરું રાજ્ય-ભાગ્ય લઈને જ છોડશું. તેમની પછી ચલન પણ એવી જ રહેશે. આગળ ચાલી પુરુષાર્થ કરતાં-કરતાં ગેલપ કરવાની છે. તે ત્યારે થશે જ્યારે રોજ સાંજે પોતાની અવસ્થા ને જોશો. બાબા ની પાસે સમાચાર તો દરેક નાં આવે છે ને. બાબા દરેક ને સમજી શકે છે, કોઈને તો કહી દે છે કે તમારામાં તે નથી દેખાતું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવા જેવી શકલ દેખાતી નથી. ચલન, ખાન-પાન વગેરે તો જુઓ. સર્વિસ ક્યાં કરો છો! પછી શું બનશો! પછી દિલમાં સમજે છે-અમે કાંઈ કરીને દેખાડીએ. આમાં દરેકે ઇન્ડિપેન્ડન્ટ (સ્વેચ્છાએ/સ્વતંત્ર) પોતાની તકદીર ઉચ્ચ બનાવવા માટે ભણવાનું છે. જો શ્રીમત પર નથી ચાલતા તો પછી આટલું ઊંચું પદ પણ નહીં પામી શકે. હમણાં પાસ નહીં થયા તો કલ્પ-કલ્પાન્તર નહીં થશો. તમને બધો સાક્ષાત્કાર થશે-અમે કયું પદ પામવાનાં લાયક છીએ? પોતાનાં પદ નો પણ સાક્ષાત્કાર કરતા રહેશો. શરૂ માં પણ સાક્ષાત્કાર કરતા હતાં પછી બાબા સંભળાવવા માટે મનાઈ કરી દેતા હતાં. અંત માં બધી ખબર પડશે કે અમે શું બનશું પછી કાંઈ નહીં કરી શકો. કલ્પ-કલ્પાન્તર આ હાલત થઈ જશે. ડબલ સિરતાજ, ડબલ રાજ્ય-ભાગ્ય પામી નહીં શકો. હમણાં પુરુષાર્થ કરવાની માર્જિન (તક) ઘણી છે, ત્રેતા નાં અંત સુધી ૧૬,૧૦૮ ની મોટી માળા બનવાની છે. અહીંયા તમે આવ્યા જ છો નર થી નારાયણ બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાં. જ્યારે ઓછા પદ નો સાક્ષાત્કાર થશે તો તે સમયે જાણે નફરત આવવા લાગશે. મુખ નીચું થઈ જશે. અમે તો કાંઈ પણ પુરુષાર્થ નહીં કર્યો. બાબા એ કેટલું સમજાવ્યું કે ચાર્ટ રાખો, આ કરો એટલે બાબા કહેતા હતાં જે પણ બાળકો આવે છે બધાનાં ફોટો હોય. ભલે ગુપનો જ ભેગો ફોટો હોય. પાર્ટીઓ લઈ આવો છો ને. પછી એમાં તારીખ ફોટો વગેરે બધું લાગેલું હોય. પછી બાબા બતાવતાં રહેશે કોણ પડ્યાં? બાબા ની પાસે સમાચાર તો બધાં આવે છે, બતાવતા રહેશે. કેટલાને માયા ખેંચી લઈ ગઈ. ખતમ થઈ ગયાં. બાળકીઓ પણ ખુબ પડે છે. એકદમ દુર્ગતિને પામી લે છે, વાત નહીં પૂછે એટલે બાબા કહે છે - બાળકો, ખબરદાર રહો. માયા કોઈને કોઈ રૂપ ધરીને પકડી લે છે. કોઈ નાં નામ-રૂપ ની તરફ જુઓ પણ નહીં. ભલે આ આંખો થી જુઓ છો પરંતુ બુદ્ધિ માં એક બાપની યાદ છે. ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે, એટલે કે બાપને જ જુઓ અને યાદ કરો. દેહ-અભિમાન ને છોડતા જાઓ. એવું પણ નહીં આંખો નીચે કરીને કોઈ થી વાત કરવાની છે. એવાં કમજોર નથી બનવાનું. જોવા છતાં બુદ્ધિનો યોગ પોતાનાં બિલવેડ (પ્રિય) માશૂક ની તરફ હોય. આ દુનિયાને જોવા છતાં અંદરમાં સમજો છે આ તો કબ્રિસ્તાન (શમશાન) થવાનું છે. આનાથી શું કનેક્શન (સંબંધ) રાખશું. તમને જ્ઞાન મળે છે-તેને ધારણ કરી તેનાં પર ચાલવાનું છે.

આપ બાળકો જ્યારે પ્રદર્શની વગેરે સમજાવો છો તો હજાર વખત મુખ થી બાબા-બાબા નીકળવું જોઈએ.

બાબાને યાદ કરવાથી તમારો કેટલો ફાયદો થશે. શિવબાબા કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. શિવબાબા ને યાદ કરો તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. બાબા કહે છે મને યાદ કરો. આ ભૂલો નહીં. બાપનું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) મળ્યું છે મનમનાભવ. બાપ એ કહ્યું છે આ ‘બાબા’ શબ્દ ખુબ સારી રીતે ઘોટતા રહો. આખો દિવસ બાબા-બાબા કરતાં રહેવું જોઈએ. બીજી કોઈ વાત નહિં. નંબરવન મુખ્ય વાત જ આ છે. પહેલાં બાપને જાણો, આમાં જ કલ્યાણ છે. આ ૮૪ નાં ચક્રને સમજવું તો ખુબ ઈજી (સહજ) છે. બાળકોને પ્રદર્શની માં સમજાવવાનો ખુબ શોખ હોવો જોઈએ. જો ક્યાંય જુઓ અમે નથી સમજાવી શકતાં તો કહી શકાય છે અમે અમારી મોટી બહેનને બોલાવીએ છીએ કારણ કે આ પણ પાઠશાળા છે ને. આમાં કોઈ ઓછું, કોઈ વધારે ભણે છે. આવું કહેવામાં દેહ અભિમાન ન આવવું જોઈએ. જ્યાં મોટા સેન્ટર હોય ત્યાં પ્રદર્શની પણ લગાવી દેવી જોઈએ. ચિત્ર લાગેલું હોય-ગેટ વે ટૂ હેવન (સ્વર્ગનાં દ્વાર). હવે સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખુલી રહ્યાં છે. આ હોવનહાર લડાઈ થી પહેલાં જ પોતાનો વારસો લઈ લો. જેમ મંદિરમાં રોજ જવાનું હોય છે, તેમ તમારા પાછળ પાઠશાળા છે. ચિત્ર લાગેલા હશે તો સમજાવવામાં સહજ થશે. કોશિશ કરો અમે પોતાની પાઠશાળા ને ચિત્રશાળા કેવી રીતે બનાવીએ? ભભકો પણ હશે તો મનુષ્ય આવશે. વૈકુંઠ જવાનો રસ્તો, એક સેકન્ડ માં સમજવાનો રસ્તો. બાપ કહે છે તમોપ્રધાન તો કોઈ વૈકુંઠમાં જઈ ન શકે. નવી દુનિયામાં જવા માટે સતોપ્રધાન બનવાનું છે, આમાં કાંઈ પણ ખર્ચો નથી. ન કોઈ મંદિર કે ચર્ચ વગેરેમાં જવાની દરકાર છે. યાદ કરતાં-કરતાં પવિત્ર બની સીધાં ચાલ્યા જશો સ્વીટ હોમ. અમે ગેરન્ટી કરીએ છીએ તમે ઈમ્પ્યોર (અપવિત્ર) થી પ્યોર (પવિત્ર) આવી રીતે બની જશો. ગોળામાં ગેટ (દ્વાર) મોટો રહેવો જોઈએ. સ્વર્ગ નો ગેટ કેવી રીતે ખુલે છે. કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. નર્ક નો ગેટ બંધ થવાનો છે. સ્વર્ગમાં નર્ક નું નામ નથી હોતું. કૃષ્ણને કેટલું યાદ કરે છે. પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી પડતી કે તે ક્યારે આવે છે, કાંઈ પણ નથી જાણતાં. બાપને જ નથી જાણતાં. ભગવાન આપણને ફરી થી રાજયોગ શીખવાડે છે-આ યાદ રહે તો પણ કેટલી ખુશી થશે. આ પણ ખુશી રહે અમે ગોડ ફાધરલી સ્ટુડન્ટ છીએ. આ ભૂલવું કેમ જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આખો દિવસ મુખ થી બાબા-બાબા નીકળતું રહે, ઓછા માં ઓછું પ્રદર્શની વગેરે સમજાવતા સમયે મુખ થી હજાર વખત બાબા-બાબા નીકળે.
2. આ આંખો થી બધુંજ જોવા છતાં, એક બાપ ની યાદ હોય, આપસમાં વાત કરતા ત્રીજા નેત્ર દ્વારા આત્માને અને આત્માનાં બાપ ને જોવા નો અભ્યાસ કરવાનો છે.

વરદાન :- નીરસ વાતાવરણ માં ખુશીની ઝલક નો અનુભવ કરાવવા વાળા એવર હેખી (સદા ખુશ) ભવ . એવર હેખી અર્થાત્ સદા ખુશ રહેવાનું વરદાન જે બાળકોને પ્રાપ્ત છે તે દુઃખની લહેરો ઉત્પન્ન કરવાવાળા વાતાવરણ માં, નીરસ વાતાવરણ માં, અપ્રાપ્તિ નો અનુભવ કરાવવાવાળા વાતાવરણ માં સદા ખુશ રહેશે અને પોતાની ખુશી ની ઝલક થી દુઃખ અને ઉદાસી નાં વાતાવરણ ને એવું પરિવર્તન કરશે જેમ સૂર્ય અંધકારને પરિવર્તન કરી દે છે. અંધકાર ની વચ્ચે પ્રકાશ ફેલાવવો, અશાંતિની અંદર શાંતિ લાવવી, નીરસ વાતાવરણ માં ખુશી ની ઝલક લાવવી આને કહેવાય છે એવર હેખી. વર્તમાન સમયે આવી સેવા ની આવશ્યકતા છે.

સ્લોગન :- અશરીરી એ છે જેમને શરીર નું કોઈપણ આકર્ષણ પોતાની તરફ આકર્ષિત ન કરે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે તમને જ્ઞાન થી શુદ્ધ ખુશબુદાર ફૂલ બનાવવા , તમારે કાંટો નથી બનવાનું , કાંટા ને આ સભામાં નથી લાવવાનાં ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકો યાદની યાત્રામાં મહેનત કરે છે તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- યાદની મહેનત કરવા વાળા બાળકો ખુબ ખુશી માં રહેશે. બુદ્ધિ માં રહેશે કે હમણાં અમે પાછાં જઈ રહ્યાં છીએ. ફરી અમારે ખુશબુદાર ફૂલોનાં બગીચામાં જવાનું છે. તમે યાદની યાત્રા થી ખુશબુદાર બનો છો અને બીજાઓને પણ બનાવો છો.

ઓમ શાંતિ ! બાગવાન પણ બેઠાં છે, માળી પણ છે, ફૂલ પણ છે. આ નવી વાત છે ને. કોઈ નવું જો સાંભળે તો કહેશે આ શું કહે છે. બાગવાન ફૂલ વગેરે આ શું છે. આવી વાતો તો ક્યારેય શાસ્ત્રોમાં સાંભળી નથી. આપ બાળકો જાણો છો, યાદ પણ કરે છે બાગવાન-ખેવૈયા ને. હવે અહીંયા આવ્યાં છે, અહીંયાથી પાર લઈ જવાં. બાપ કહે છે યાદની યાત્રા પર રહેવાનું છે. સ્વયં જ સ્વયંને જ જુઓ અમે કેટલાં દુર જઈ રહ્યાં છીએ? કેટલી પોતાની સતોપ્રધાન અવસ્થા સુધી પહોંચ્યાં છીએ? જેટલી સતોપ્રધાન અવસ્થા થતી જશે તો સમજશે હવે અમે જઈ રહ્યાં છીએ. ક્યાં સુધી આપણે પહોંચ્યાં છીએ, બધો આધાર યાદની યાત્રા પર છે. ખુશી પણ ચઢી રહેશે. જે જેટલી-જેટલી મહેનત કરે છે એટલી તેને ખુશી આવશે. જેમ પરીક્ષાનાં દિવસો હોય છે તો સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) સમજી જાય છે ને-અમે ક્યાં સુધી પાસ થઈશું. અહીંયા પણ એવું છે-દરેક બાળક પોતાને જાણે છે કે ક્યાં સુધી અમે ખુશબુદાર ફૂલ બન્યાં છીએ? કેટલાં ખુશબુદાર પછી બીજાઓને બનાવીએ છીએ. આ ગવાય જ છે-કાંટા નું જંગલ. તે છે ફૂલોનો બગીચો. મુસલમાન લોકો પણ કહે છે ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ (ઈશ્વરનો બગીચો). સમજે છે ત્યાં એક બગીચો છે, ત્યાં જે જાય છે તેમને ખુદા (ઈશ્વર) ફૂલ આપે છે. મનમાં જે કામના હોય છે તે પૂરી કરે છે. બાકી એવું તો નથી, કોઈ ફૂલ લઇને આપે છે, જેવું જેમની બુદ્ધિમાં છે તે સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. અહીંયા સાક્ષાત્કાર પર કાંઈ પણ નથી. ભક્તિમાર્ગ માં તો સાક્ષાત્કાર નાં માટે ગળું પણ કાપી નાખે છે. મીરાને સાક્ષાત્કાર થયો એનું કેટલું માન છે. તે છે ભક્તિ માર્ગ. ભક્તિને અડધો કલ્પ ચાલવાનું જ છે. જ્ઞાન છે જ નહીં. વેદો વગેરે નું ખુબજ માને છે. કહે છે વેદ તો અમારાં પ્રાણ છે. હમણાં તમે જાણો છો આ વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે બધાં છે ભક્તિમાર્ગ માટે. ભક્તિનો કેટલો મોટો વિસ્તાર છે. મોટું ઝાડ છે. જ્ઞાન છે બીજ. હમણાં જ્ઞાન થી તમે કેટલાં શુદ્ધ થાઓ છો. ખુશબુદાર બનો છો. આ તમારો બગીચો છે. અહીંયા કાંટા કોઈને પણ નહીં કહેશું કારણ કે અહીંયા વિકારમાં કોઈ જતું નથી. તો કહેશું આ બગીચામાં એક પણ કાંટો નથી. કાંટા છે કળયુગમાં. હમણાં છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આમાં કાંટા ક્યાંથી આવે. જો કોઈ કાંટો બેઠો છે તો પોતાને જ નુકસાન પહોંચાડે છે કારણ કે આ ઇન્દ્રપ્રસ્થ છે ને. આમાં જ્ઞાન પરીઓ બેઠી છે. જ્ઞાન ડાન્સ કરવાવાળી પરીઓ છે. મુખ્ય-મુખ્ય નાં નામ પોખરાજ પરી, નીલમ પરી વગેરે-વગેરે પડ્યાં છે. એ જ પછી ૯ રત્ન ગવાય છે. પરંતુ આ કોણ હતાં, આ કોઈને પણ ખબર નથી. બાપ ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં હવે સમજ છે, ૮૪ નું ચક્ર પણ હમણાં બુદ્ધિમાં છે. શાસ્ત્રો માં તો ૮૪ લાખ કહી દીધું છે. મીઠાં-મીઠાં સિકિલધા બાળકોને બાપે સમજાવ્યું છે તમે ૮૪ જન્મ લીધાં. હવે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. કેટલું સહજ છે. ભગવાનુવાચ બાળકો પ્રતિ, મામેકમ યાદ કરો. હમણાં આપ બાળકો ખુશબુદાર ફૂલ બનવાનાં માટે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. કાંટા નહીં બનો. અહીંયા બધાં મીઠાં-મીઠાં ફૂલ છે. કાંટા નથી. હા, માયા નાં તોફાન તો આવશે. માયા એવી કઠોર છે જે ઝટ ફસાવી દેશે. પછી પછતાશો-અમે આ શું કર્યું. અમારી તો કરેલી કમાણી બધી ચટ થઈ ગઈ.

આ છે બગીચો. બગીચામાં સારા-સારા ફૂલ પણ હોય છે. આ બગીચામાં પણ કોઈ તો ફર્સ્ટક્લાસ ફૂલ થતા જાય છે. જેમ મુગલ ગાર્ડન માં સારા-સારા ફૂલ હોય છે. બધાં જાય છે જોવાં. અહીંયા તમારી પાસે કોઈ જોવા તો આવશે નહીં. તમે કાંટાને શું મોઢું દેખાડશો. ગાયન પણ છે મૂત પલીત..... બાબા ને જપ સાહેબ, સુખમણી વગેરે બધું યાદ હતું. અખંડ પાઠ પણ કરતાં હતાં, ૮ વર્ષ નાં હતાં તો પટકા બાંધતા હતાં, રહેતાં જ મંદિર માં હતાં. મંદિર નો ચાર્જ (જવાબદારી) બધો મારાં ઉપર હતો. હમણાં સમજે છે, મૂત પલીતી કપડાં ધોવાનો અર્થ શું

છે. મહિમા બધી બાબાની જ છે. હમણાં આપ બાળકોને બાપ બેસી સમજાવે છે. બાળકો ને કહે પણ છે-સારા સારા ફૂલ લાવો. જે સારા-સારા ફૂલ લાવશે તે સારા ફૂલ માનવામાં આવશે. બધાં કહે છે અમે શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણ બનશું તો ગુલાબનાં ફૂલ થઈ ગયાં. બાપ કહે છે સરસ આપ બાળકોનાં મુખ માં ગુલાબ. હવે પુરુષાર્થ કરી સદા ગુલાબ બનો. અનેકા અનેક બાળકો છે. પ્રજા તો ઘણી બની રહી છે. ત્યાં છે જ રાજા રાણી અને પ્રજા. સતયુગ માં વજીર હોતા જ નથી કારણ કે રાજા માં જ પાવર (શક્તિ) રહે છે. વજીર વગેરે થી સલાહ લેવાની દરકાર નથી રહેતી. નહીં તો સલાહ આપવાવાળા મોટાં થઈ જાય. ત્યાં ભગવાન-ભગવતી ને સલાહ ની દરકાર નથી, વજીર વગેરે ત્યારે હોય છે, જ્યારે પતિત થાય છે. ભારત ની જ વાત છે, બીજા કોઈ ખંડ નથી, જ્યાં રાજાઓ રાજાઓને માથું ટેકવે. અહીંયા જ દેખાડાય છે જ્ઞાનમાર્ગ માં પૂજ્ય, અજ્ઞાન માર્ગમાં પુજારી. તે ડબલ તાજ, તે સિંગલ તાજ. ભારત જેવો પવિત્ર ખંડ કોઈ છે નહીં. પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ), બહિશ્ત હતું. તમે તેનાં માટે જ ભણો છો. હમણાં તમારે ફૂલ બનવાનું છે. બાગવાન આવ્યાં છે. માળી પણ છે. માળી નંબરવાર હોય છે. બાળકો પણ સમજે છે આ બગીચો છે, આમાં કાંટા નથી, કાંટા દુઃખ આપે છે. બાપ તો કોઈને દુઃખ નથી આપતાં. એ છે જ દુઃખહર્તા, સુખકર્તા. કેટલાં મીઠાં બાબા છે.

આપ બાળકોને બાપ પર પ્રેમ છે. બાપ પણ બાળકો ને પ્રેમ કરે છે ને. આ ભણતર છે. બાપ કહે છે હું તમને પ્રેક્ટીકલમાં ભણાવું છું, આ પણ ભણે છે, ભણીને પછી ભણાવો તો બીજા પણ કાંટા થી ફૂલ બને. ભારત મહાદાની ગવાયેલ છે કારણ કે હમણાં આપ બાળકો મહાદાની બનો છો. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનું તમે દાન કરો છો. બાબાએ સમજાવ્યું છે આત્મા જ રૂપ વસંત છે. બાબા પણ રૂપ વસંત છે. એમના માં બધું જ્ઞાન છે. જ્ઞાનનાં સાગર છે પરમપિતા પરમાત્મા, તે ઓથોરિટી (સત્તા) છે ને. જ્ઞાનનાં સાગર એક બાપ છે એટલે ગાયન છે આખો સમુદ્ર શાહી બનાવો તો પણ ખૂટવા વાળું નથી. અને પછી એક સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ નું પણ ગાયન છે. તમારી પાસે કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે નથી. ત્યાં કોઈ પંડિત વગેરે ની પાસે જશો તો સમજે છે આ પંડિત ખુબ ભણેલાં ઓથોરિટી છે. આમણે બધાં વેદ શાસ્ત્ર કંઠ કર્યા છે પછી સંસ્કાર લઈ જાય છે તો નાનપણ થી પછી તે અધ્યન કરી લે છે. તમે સંસ્કાર નથી લઈ જતાં. તમે ભણતર નું રીઝલ્ટ (પરિણામ) લઈ જાઓ છો. તમારું ભણતર પૂરું થયું પછી રીઝલ્ટ નીકળશે અને એ પદ પામી લેશો. જ્ઞાન થોડી લઈ જશો જે કોઈને સંભળાવશે. અહીંયા તો તમારું ભણતર છે, જેની પ્રાલબ્ધ નવી દુનિયામાં મળવાની છે. આપ બાળકોને બાપે સમજાવ્યું છે-માયા પણ કોઈ ઓછી શક્તિવાન નથી. માયા ને શક્તિ છે દુર્ગતિ માં લઈ જવાની. પરંતુ તેની મહિમા થોડી કરશે. તે તો દુઃખ આપવામાં શક્તિમાન છે ને. બાપ સુખ આપવામાં શક્તિમાન છે એટલે એમનું ગાયન છે. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. તમે સુખ માણો છો તો દુઃખ પણ ભોગવો છો. હાર અને જીત કોની છે, તેની પણ ખબર હોવી જોઈએ ને. બાપ પણ ભારતમાં આવે છે, જયંતી પણ ભારતમાં મનાવાય છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી કે શિવબાબા ક્યારે આવ્યાં, શું આવીને કર્યું હતું. નામ-નિશાન જ લોપ કરી દીધું છે. કૃષ્ણ બાળક નું નામ આપી દીધું છે. વાસ્તવમાં બીલવેડ (પ્રિય) બાપની મહિમા અલગ, કૃષ્ણની મહિમા અલગ છે. એ નિરાકાર, તે સાકાર છે. કૃષ્ણ ની મહિમા છે સર્વગુણ સમ્પન્ન..... શિવબાબાની આ મહિમા નહીં કરશે, જેમાં ગુણ છે તો અવગુણ પણ હશે એટલે બાપની મહિમા જ અલગ છે. બાપને અકાળમૂર્ત કહે છે ને. આપણે પણ અકાળમૂર્ત છીએ. આત્માને કાળ ખાઈ નથી શકતો. આત્મા અકાળમૂર્ત નું આ તખ્ત છે. આપણા બાબા પણ અકાળમૂર્ત છે. કાળ શરીર ને જ ખાય છે. અહીંયા અકાળમૂર્ત ને બોલાવે છે. સતયુગ માં નહિં બોલાવશે કારણ કે ત્યાં તો સુખ જ સુખ છે એટલે ગાયે પણ છે દુઃખ મેં સિમરણ સબ કરે સુખ મેં કરે ન કોઈ. હમણાં રાવણ રાજ્યમાં કેટલાં દુઃખ છે. બાપ તો સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે પછી ત્યાં અડધોકલ્પ કોઈ પોકારતા જ નથી. જેમ લૌકિક બાપ બાળકોનો શ્રંગાર કરી વારસો આપી પોતે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા લે છે. બધુંજ બાળકોને આપીને કહેશે-હવે અમે સતસંગ માં જઈએ છીએ. કાંઈ ખાવા માટે મોકલતા રહેજો. આ બાપ તો એવું નહીં કહેશે ને. આ તો કહે છે મીઠાં-મીઠાં બાળકો હું તમને વિશ્વની બાદશાહી આપીને વાનપ્રસ્થ માં ચાલ્યો જઈશ. હું થોડી કહીશ-ખાવા માટે મોકલજો. લૌકિક બાળકોની તો ફરજ છે બાપની સંભાળ કરવી. નહીં તો ખાશે કેવી રીતે? આ બાપ તો કહે છે હું નિષ્કામ સેવાધારી છું. મનુષ્ય કોઈ નિષ્કામ હોઈ ન શકે. ભૂખે મરી જાય. હું થોડી ભૂખે મરીશ, હું તો અભોક્તા છું. આપ બાળકોને વિશ્વની બાદશાહી આપીને હું જઈને વિશ્રામ કરું છું. પછી મારો પાટ બંધ થઈ જાય છે. પછી ભક્તિમાર્ગમાં શરૂ થાય છે. આ અનાદિ ડ્રામા બનેલો છે, જે રહસ્ય બાપ બેસી સમજાવે છે. વાસ્તવમાં તમારો પાટ સૌથી વધારે છે તો વળતર પણ તમને મળવું જોઈએ. હું આરામ કરું છું, તો તમે પછી બ્રહ્માંડ નાં પણ માલિક, વિશ્વ નાં પણ માલિક બનો છો. તમારું નામ ઊંચું થાય છે. આ ડ્રામા નું રહસ્ય પણ તમે જાણો છો. તમે છો જ્ઞાનનાં ફૂલ. દુનિયા માં એક પણ

નથી. રાત-દિવસનો ફરક છે. તે રાતમાં છે, તમે દિવસમાં જાઓ છો. આજકાલ જુઓ વન ઉત્સવ કરતાં રહે, હવે ભગવાન મનુષ્યો નો વનોત્સવ કરી રહ્યાં છે.

બાપ જુઓ કેવી કમાલ કરે છે જે મનુષ્ય ને દેવતા, રંક ને રાવ (રાજા) બનાવી દે છે. હવે બેહદનાં બાપ થી તમે સૌદો લેવા આવ્યાં છો, કહો છો બાબા અમને રંક થી રાવ બનાવો. આ તો ખુબ સારા ગ્રાહક છે. એમને તમે કહો પણ છો દુઃખહર્તા સુખકર્તા. આનાં જેવું દાન કોઈ હોતું જ નથી. એ છે સુખ આપવા વાળા. બાપ કહે છે ભક્તિમાર્ગ માં પણ હું તમને આપું છું. આ ડ્રામા માં નોંધ છે સાક્ષાત્કાર વગેરે ની. હવે બાપ બેસી સમજાવે છે હું શું-શું કરું છું. આગળ ચાલી સમજાવતાં રહેશે. છેલ્લે અંત માં તમે નંબરવાર કર્માતીત અવસ્થા ને પામશો. આ બધું ડ્રામા માં નોંધ છે છતાં પણ પુરુષાર્થ કરાવાય છે, બાપ ને યાદ કરો. બરાબર આ મહાભારત લડાઈ પણ છે. બધું ખતમ થઈ જશે. બાકી ભારતવાસી જ રહેશે પછી તમે વિશ્વ પર રાજ્ય કરો છો. હમણાં બાપ તમને ભણાવવા આવ્યાં છે. એ જ જ્ઞાન સાગર છે. આ પણ રમત છે, આમાં મુંઝવાની વાત જ નથી. માયા તોફાન માં લાવશે. બાપ સમજાવે છે આનાંથી ડરો નહીં. બહુજ ગંદા-ગંદા સંકલ્પ આવશે. એ પણ ત્યારે જ્યારે બાબાની ગોદ લેશો. જ્યાં સુધી ગોદ જ નથી લીધી તો માયા એટલું નહીં લડશે. ગોદ લેવાનાં પછી જ તોફાન લાગે છે એટલે બાપ કહે છે ગોદ પણ સંભાળીને લેવી જોઈએ. કમજોર હશે તો પછી પ્રજા માં આવી જશે. રાજાઈ પદ પામવું તો સારું છે, નહીં તો દાસ-દાસીઓ બનવું પડશે. આ સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રુપ-વસંત બની અવિનાશી જ્ઞાન રત્નનું દાન કરી મહાદાની બનવાનું છે. જે ભણતર ભણો છો તે બીજાઓને પણ ભણાવવાનું છે.
2. કોઈ પણ વાતમા મુંઝાવાનું કે ડરવાનું નથી, પોતાની સંભાળ કરવાની છે. સ્વયં સ્વયં થી પૂછવાનું છે હું કયા પ્રકારનું ફૂલ છું. મારામાં કોઈ દુર્ગંધ તો નથી?

વરદાન :- ના ઉમ્મીદી ની ચિતા પર બેઠેલી આત્માઓને નવાં જીવનનું દાન આપવા વાળા ત્રિમૂર્તિ પ્રાપ્તિઓ થી સમ્પન્ન ભવ સંગમયુગ પર બાપ દ્વારા બધાં બાળકોને એવરહેલ્દી, વેલ્દી અને હેપ્પી રહેવાનું ત્રિમૂર્તિ વરદાન પ્રાપ્ત થાય છે જે બાળકો આ ત્રણેવ પ્રાપ્તિઓથી સદા સમ્પન્ન રહે છે તેમનો ખુશનસીબ, હર્ષિતમુખ ચહેરો જોઈને માનવજીવન માં જીવવા નો ઉમંગ-ઉત્સાહ આવી જાય છે કારણ કે હમણાં મનુષ્ય જીવતા હોવાં છતાં પણ નાઉમ્મીદી ની ચિતા પર બેઠેલાં છે. હવે એવી આત્માઓને મરજીવા બનાવો. નવાં જીવન નું દાન આપો. સદા સ્મૃતિમાં રહે કે આ ત્રણેવ પ્રાપ્તિઓ અમારો જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે. ત્રણેવ ધારણાઓનાં માટે ડબલ અન્ડરલાઇન લગાવો.

સ્લોગન :- ન્યારા અને અધિકારી થઈને કર્મમાં આવવું-આ જ બંધનમુક્ત સ્થિતિ છે.

“ આપ આત્માઓ જ્યારે સ્વચ્છ બનો ત્યારે આ સંસાર સુખદાયી બને , દુઃખો નું કારણ - ૫ વિકારો નાં વશીભૂત થઈને કરેલા કર્મ ” (માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય)

પોતાનાં બેહદ બાપની મહિમા સાંભળી. સામાન્ય મનુષ્યની આવી મહિમા નથી થઈ શકતી. આ એ એકની મહિમા છે જે આ મહિમા નાં અધિકારી છે કારણ કે એમની મહિમા એમનાં કર્તવ્ય અનુસાર ગવાય છે. એમનું કર્તવ્ય બધાં મનુષ્ય આત્માઓથી મહાન છે કારણ કે બધાં મનુષ્ય આત્માઓનાં માટે જ એમનું કર્તવ્ય છે. તો સૌથી ઊંચા થઈ ગયા ને કારણ કે સર્વ નાં માટે સર્વ નાં ગતિ સદ્ગતિ દાતા એક. એવું નહીં કહશું કે થોડા ની ગતિ સદ્ગતિ કરી. એ છે સર્વ નાં ગતિ સદ્ગતિ દાતા. તો બધાની ઓથોરિટી થઈ ગઈ ને. આમ પણ કોમન (સામાન્ય) રીતે થી જોવાં જઈએ તો મહિમા ત્યારે જ થાય છે જ્યારે કોઈ કર્તવ્ય કરે છે. જેમણે કાંઈ ને કાંઈ થોડું-ઘણું એવું કામ કર્યું છે તો એમની જુઓ મહિમા છે. તો બાપની પણ જે મહિમા છે તે ઊંચે થી ઊંચા છે, તો જરૂર એમણે અહીંયા આવીને મહાન કર્તવ્ય કર્યું છે અને એ આપણા માટે, મનુષ્ય સૃષ્ટીનાં માટે મહાન ઊંચું કર્તવ્ય કર્યું કારણ કે આ સૃષ્ટિનાં હર્તા કર્તા એમને કહેવાય છે. તો એમણે આવીને મનુષ્ય સૃષ્ટિને ઊંચી બનાવી છે. પ્રકૃતિ સહિત બધાને પરિવર્તન માં લાવ્યું છે. પરંતુ કઈ યુક્તિ થી લાવ્યું છે? તે બેસી ને સમજાવે છે કારણ કે એવું નહીં પહેલાં મનુષ્ય આત્મા, આત્મામાં પરિવર્તન લાવવાથી પછી આત્માનાં બળથી પોતાનાં કર્મનાં બળ થી પછી આ બધાં પ્રકૃતિ તત્વ વગેરે પર પણ એમનું બળ કામ કરે છે. પરંતુ બનાવવાવાળા તો એ થઈ ગયા ને, એટલે બનાવવા વાળા એ પરંતુ બનાવે કેવી રીતે છે? જ્યાં સુધી મનુષ્ય આત્મા ઊંચી ન બને ત્યાં સુધી આત્માનાં આધાર થી શરીર પ્રકૃતિ તત્વ વગેરે આ બધું નંબરવાર એજ તાકાત માં આવે છે, એનાથી પછી આખી સૃષ્ટિ હરી-ભરી સુખદાયી બને છે.

તો મનુષ્ય સૃષ્ટિને સુખદાયી બનાવવા વાળા બાપ જાણે છે કે મનુષ્ય સૃષ્ટિ સુખદાયી કેવી રીતે બનશે? જ્યાં સુધી આત્માઓ સ્વચ્છ નથી બની ત્યાં સુધી સંસાર સુખદાયી નથી થઈ શકતો એટલે એ આવીને પહેલાં-પહેલાં આત્માઓને જ સ્વચ્છ બનાવે છે. હમણાં આત્મા ને ઈમ્યોરિટી (અસ્વચ્છતા) લાગી છે. પહેલાં તે ઈમ્યોરિટી ને નીકાળવાની છે. પછી આત્માનાં બળ થી દરેક વસ્તુ થી તેમની તમો પ્રધાનતા બદલાઈ ને સતો પ્રધાનતા થશે, જેમને કહેશું કે બધાં ગોલ્ડન એજ્ડ (સ્વર્ણિમયુગ) માં આવી જાય છે, તો આ તત્વ વગેરે બધાં સતો પ્રધાન અવસ્થા માં આવી જાય છે. પરંતુ પહેલાં આત્માની અવસ્થા બદલાય છે. તો આત્માઓને બદલવા વાળા અર્થાત્ આત્માઓને પ્યોરીફાઇડ (શુદ્ધ) બનાવવા વાળા પછી ઓથોરિટી (સત્તા) એ જ થઈ ગયાં. તમે જુઓ છો ને કે હમણાં જ દુનિયા બદલાતી જઈ રહી છે. પહેલાં તો સ્વયં ને બદલવાનું છે, જ્યારે આપણે પોતાને બદલશું ત્યારે તેનાં આધાર થી દુનિયા બદલાશે. જો હમણાં સુધી આપણામાં ફરક નથી આવ્યો, પોતાને જ નથી બદલ્યા તો પછી દુનિયા કેવી રીતે બદલાશે એટલે પોતાની તપાસ રોજ કરો. જેમ પોતામેલ રાખવાવાળા રાત્રે પોતાનું ખાતું જુએ છે ને કે આજે શું જમા થયું? બધાં પોતાનો હિસાબ રાખે છે. તો આ પણ પોતાનો પોતામેલ રાખવાનો છે કે આખા દિવસમાં અમારો કેટલો ફાયદો થયો, કેટલું નુકસાન થયું? જો નુકસાન માં કંઈ વધારે ગયું તો પછી બીજા દિવસ માટે પછી ખબરદાર રહેવાનું છે. આવી રીતે પોતાનું એટેન્શન (ધ્યાન) રાખવાથી પછી આપણે ફાયદામાં જતાં-જતાં પોતાની જે પોઝિશન (સ્થિતિ) છે તેને પકડીને ચાલશું. તો એવી તપાસ રાખતા પોતાને બદલાયેલા મહેસૂસ કરવું જોઈએ. એવું નહીં કે અમે તો દેવતા બનશું, તે તો પછી બનીશું, હમણાં જેમ છે તેમ ઠીક છે.... નહીં. હમણાં થી તે દેવતાઈ સંસ્કાર બનાવવાનાં છે. હમણાં સુધી જે ૫ વિકારોનાં વશ સંસ્કાર ચાલતા હતાં, હમણાં જોવાનું છે કે તે વિકારો થી અમે છૂટતાં જઈ રહ્યાં છીએ? અમારામાં જે ક્રોધ વગેરે હતો તે નીકળતો જઈ રહ્યો છે? લોભ અથવા મોહ વગેરે જે હતો તે બધાં વિકારી સંસ્કાર બદલાતા જઈ રહ્યાં છે? જો બદલાતા જઈ રહ્યાં છે, છૂટતાં જઈ રહ્યાં છે તો માનો આપણે બદલાતા જઈ રહ્યાં છીએ. જો નથી છૂટતાં તો સમજો કે હમણાં અમે બદલાયાં નથી. તો બદલાવાનો ફરક મહેસૂસ થવો જોઈએ, પોતાના માં ચેન્જ (પરિવર્તન) આવવું જોઈએ. એવું નહીં કે આખો દિવસ વિકારી ખાતામાં જ ચાલતો રહે, બાકી સમજો કે અમે સાતું કોઈ દાન-પુણ્ય કર્યું, બસ. નહીં. આપણું જે કર્મ નું ખાતું ચાલે છે, તેમાં આપણે સંભાળવાનું છે. આપણે જે કંઈ કરીએ છીએ તેમાં કોઈ

વિકારનાં વશ થઈ પોતાનું વિકર્મી ખાતું તો નથી બનાવતાં? એમાં પોતે પોતાને સંભાળવાનું છે. આ બધો પોતામેલ રાખવાનો છે અને સૂતાં પહેલાં ૧૦-૧૫ મિનિટ પોતાને જોવું જોઈએ કે આખો દિવસ અમારો કેવી રીતે વીત્યો? કોઈ તો નોટ (નોંધ) પણ કરે છે કારણ કે પાછલાં પાપોનો જે માથા પર બોજો છે તેને પણ ઉતારવાનો છે, તેનાં માટે બાપનું ફરમાન છે મને યાદ કરો, તો તે પણ અમે કેટલો સમય યાદમાં આપ્યો? કારણ કે આ ચાર્ટ રાખવાથી બીજા દિવસ માટે સાવધાન રહેશો. આમ સાવધાન રહેતાં-રહેતાં પછી સાવધાન થઈ જશો પછી આપણા કર્મ સારા થતા જશે અને પછી એવાં કોઈ પાપ નહીં થશે. તો પાપો થી જ તો બચવાનું છે ને.

આપણને આ વિકારોએ જ ખરાબ બનાવ્યાં છે. વિકારોનાં કારણે જ આપણે દુઃખી થયા છીએ. હમણાં આપણે દુઃખ થી છૂટવું છે તો આ જ મુખ્ય વસ્તુ છે. ભક્તિ માં પણ પરમાત્મા ને આપણે પોકારીએ છીએ, યાદ કરીએ છીએ પણ કાંઈ યત્ન (પુરુષાર્થ) કરીએ છીએ, એ શા માટે કરીએ છીએ? સુખ અને શાંતિ નાં માટે કરીએ છીએ ને! તો એની આ પ્રેક્ટીકલ પ્રેક્ટીસ હમણાં કરાવાય છે. આ પ્રેક્ટીકલ કરવાની કોલેજ છે, આની પ્રેક્ટીસ કરવાથી આપણે સ્વચ્છ અથવા પવિત્ર બનતાં જઈશું. પછી આપણું જે આદિ સનાતન પવિત્ર પ્રવૃત્તિ નું લક્ષ્ય છે એ આપણે પામી લઈશું. જેમ કોઈ ડોક્ટર બનવા માટે ડોક્ટરી કોલેજ માં જશે, તો ડોક્ટરી પ્રેક્ટીસ થી ડોક્ટર બનતાં જશે. એવી રીતે આપણે પણ આ કોલેજ માં આ ભણતર થી અથવા આ પ્રેક્ટીસ થી આ વિકારો થી અથવા પાપ કર્મ કરવાથી છૂટતાં સ્વચ્છ થતા જઈશું. પછી સ્વચ્છ ની ડીગ્રી શું છે? દેવતા.

આ દેવતાઓ તો ગવાયેલા છે ને, એમની મહિમા છે સર્વગુણ સંપન્ન, સોળે કળા સંપૂર્ણ, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી.... તો એવાં કેવી રીતે બનશે? એવું નહિં અમે તો બન્યા બનેલા છીએ, નહીં. બનવાનું છે કારણકે આપણે જ બગડ્યા છીએ આપણે જ બનવાનું છે. એવું નહીં દેવતાઓની કોઈ બીજી દુનિયા છે. આપણે મનુષ્ય જ દેવતા બનવાનાં છીએ. તે દેવતાઓ જ ઉતર્યા છે, હવે ફરી ચઢવાનું છે. પરંતુ ચઢવાનો ઢંગ બાપ શીખવાડી રહ્યાં છે. હવે એમની સાથે આપણે પોતાનું રિલેશન (સંબંધ) જોડવાનું છે. હવે બાપે આવીને પ્રકાશ આપ્યો છે, છેવટે તમે મારા છો હવે મારા થઈને કેવી રીતે રહો. જેમ લૌકિક માં બાપ બાળકોનાં, બાળક બાપનાં કેવી રીતે થઈને રહે છે. એમ તમે તન, મન, ધન થી મારા બનીને ચાલો. કેવી રીતે ચાલો! એનો આદર્શ (પ્રમાણ) આ (બાબા) છે જેમનાં તન માં આવે છે, તે પોતાનું તન મન ધન બધુંજ એમનાં હવાલે કરી એમનાં થઈને ચાલી રહ્યાં છે. એમ ફોલો ફાધર. આમાં બીજું કંઈ પુછવાની અને મૂંઝવાની વાત નથી. સીધી સ્પષ્ટ વાત છે. તો હમણાં ચાલતા રહો. એવું નહીં સાંભળો ઘણું અને ધારણ કરો થોડું. નહીં. સાંભળો થોડું ધારણ કરો વધારે. જે સાંભળો છો તેને પ્રેક્ટીકલ માં કેવી રીતે લાવીએ તેનો પૂરો ખ્યાલ રાખતા રહો. પોતાની પ્રેક્ટીસ ને આગળ વધારતા રહો. એવું નહીં સાંભળતા રહીએ, સાંભળતા રહીએ....નહીં. આજે જે સાંભળ્યું તેને જો કોઈ પ્રેક્ટીકલ માં લાવે, બસ અમે આજ થી તે સ્ટેજ (અવસ્થા) માં ચાલશું. વિકારોનાં વશ થઈને કોઈ એવું કામ નહીં કરશું અને પોતાની એવી દિનચર્યા બનાવશું, પોતાનો એવો ચાર્ટ રાખશું. જો આને કોઈ પ્રેક્ટીકલ પ્રેક્ટીસમાં લાવે તો જુઓ શું થઈ જશે. તો હમણાં જે કહ્યું ને, એને પ્રેક્ટીકલ માં લાવજો. જે કહ્યું છે, જે સાંભળો છો તે કરો. બસ. બીજી વાત નહીં. ફક્ત કરવાનાં ઉપર જોર આપો. સમજ્યાં. જેમ બાપ અને દાદા બંને ને સારી રીતે જાણો છો ને, એવું હવે ફોલો (અનુસરણ) કરો. એવાં ફોલો કરવાવાળા જે સપૂત બાળકો છે અથવા મીઠા-મીઠા બાળકો છે, એવાં બાળકો પ્રતિ યાદપ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ.

બીજી મુરલી :- ૧૯૫૭

ગીત :- મેરા છોટા - સા દેખો યે સંસાર હૈ

આ ગીત કયા સમયનું ગવાયેલું છે કારણ કે આ સંગમ સમયે જ આપણા બ્રાહ્મણ કુળનો આ નાનો એવો સંસાર છે. આ આપણો કયો પરિવાર છે, તે નંબરવાર બતાવે છે. આપણે પરમપિતા પરમાત્મા શિવનાં પૌત્ર છીએ, બ્રહ્મા સરસ્વતી ની મુખ સંતાન છીએ અને વિષ્ણુ શંકર આપણા તાયાજી છે અને આપણે આપસમાં બધાં ભાઈ-બહેન થયાં. આ છે આપણો નાનો એવો સંસાર.....આનાં આગળ બીજા સંબંધ રચાયાં જ નથી, આ સમય ના આટલાં જ સંબંધ કહેશું. જુઓ આપણો સંબંધ કેટલી મોટી ઓથોરિટી (સત્તા) થી છે. આપણા ગ્રાન્ડ પપ્પા છે શિવ, એમનું નામ કેટલું ઊંચું છે, એ આખી મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ છે. સર્વ આત્માઓ નાં કલ્યાણકારી હોવાનાં કારણે એમને કહેવાય છે હર હર ભોલેનાથ શિવ મહાદેવ. એ આખી સૃષ્ટીનાં દુઃખહર્તા, સુખકર્તા છે, એમનાં દ્વારા

આપણને સુખ-શાંતિ-પવિત્રતા નો ઉંચો હક મળે છે, શાંતિ માં પછી કોઈ કર્મ બંધન નો હિસાબ-કિતાબ નથી રહેતો. પરંતુ આ બંને વસ્તુ પવિત્રતાનાં આધાર પર રાખે છે. જ્યાં સુધી પિતા ની પરવરિશ નો પૂર્ણ વારસો લે, પિતા થી સર્ટીફિકેટ નથી મળ્યું, ત્યાં સુધી તે વારસો મળી નથી શકતો. જુઓ, બ્રહ્માનાં ઉપર કેટલું મોટું કામ છે - મલેચ્છ પ વિકારો માં મેલી અપવિત્ર આત્માઓને ગુલગુલ બનાવે છે, જે અલૌકિક કાર્યનું ફળ પછી સતયુગ નો પહેલો નંબર શ્રી કૃષ્ણ પદ મળે છે. હવે જુઓ તે પિતાની સાથે તમારો કેવો સંબંધ છે! તો કેટલાં બેફિકર અને ખુશ થવું જોઈએ. હવે દરેક પોતાનાં દિલ થી પૂછે અમે એમના પૂર્ણ રીતે થઈ ચૂક્યા છીએ?

વિચારવું જોઈએ કે જ્યારે પરમાત્મા બાપ આવ્યા છે તો એમનાથી અમે કમ્પ્લીટ (પૂરો) વારસો લઈ લઈએ. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) નું કામ છે સંપૂર્ણ પુરુષાર્થ કરી સ્કોલરશીપ લેવી, તો આપણે પહેલો નંબર લોટરી કેમ ન જીતીએ! તે છે વિજય માળામાં પરોવાઈ જવું. બાકી કોઈ છે જે બે લાડું પકડી ને બેઠા છે, અહીંયાનું પણ હદનું સુખ લઉં અને ત્યાં પણ વૈકુંઠમાં કાંઈને કાંઈ સુખ લઈ લઈશું, એવા વિચારવાન ને મધ્યમ અને કનિષ્ઠ પુરુષાર્થી કહીશું, ન કે સર્વોત્તમ પુરુષાર્થી. જ્યારે બાપ આપવામાં આનાકાની નથી કરતાં તો લેવાવાળા કેમ કરે છે? ત્યારે ગુરુનાનક એ કહ્યું પરમાત્મા તો દાતા છે, સમર્થ છે પરંતુ આત્માઓને લેવાની પણ તાકાત નથી, કહેવત છે દેન્દા દે, લેંદા થક પાવે. (આપવાવાળા આપે છે પરંતુ લેવાવાળા થાકી જાય છે) તમારા દિલમાં આવતું હશે અમે કેમ નહીં ઇચ્છીએ કે અમે પણ આ પદ પામીએ પરંતુ જુઓ, બાબા કેટલી મહેનત કરે છે, તો પણ માયા કેટલાં વિઘ્ન નાખે છે, કેમ? હવે માયાનું રાજ્ય સમાપ્ત થવાનું છે. હવે માયા એ બધો સાર નીકાળી દીધો છે ત્યારે જ પરમાત્મા આવે છે. એમનામાં બધો રસ સમાયેલો હોય છે, એમનાથી બધાં સંબંધો ની રસના મળે છે ત્યારે જ ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા..... વગેરે આ મહિમા તે પરમાત્મા ની ગવાયેલી છે. તો બલિહારી તે સમયની છે જે એવો સંબંધ થયો છે.

તો પરમાત્માની સાથે એટલો સંપૂર્ણ સંબંધ જોડવાનો છે જે ૨૧ જન્મોનાં માટે સુખ પ્રાપ્ત થઈ જાય, આ છે પુરુષાર્થની સિદ્ધિ. પરંતુ ૨૧ જન્મનું નામ સાંભળી ઠંડા નહીં પડી જતાં. એવું નહિં વિચારતાં કે ૨૧ જન્મોનાં માટે આટલો આ સમયે પુરુષાર્થ પણ કરીએ, તો પણ ૨૧ જન્મોનાં પછી ઉતરવાનું જ છે તો સિદ્ધિ શું થઈ? પરંતુ ડ્રામા ની અંદર આત્માઓની જેટલી સર્વોત્તમ સિદ્ધિ મુકરર (નિશ્ચિત) છે તે તો મળશે ને! બાપ આવી ને આપણને સંપૂર્ણ સ્ટેજ ઉપર પહોંચાડી દે છે, પરંતુ આપણે બાળકો બાબા ને ભૂલી જઈએ છીએ તો જરૂર પડશે, એમાં બાપનો કોઈ દોષ નથી. હવે કમી થઈ તો આપણી બાળકોની, સતયુગ ત્રેતા નું બધું સુખ આ જન્મનાં પુરુષાર્થ પર આધાર રાખે છે તો કેમ નહિં સંપૂર્ણ પુરુષાર્થ કરી પોતાનો સર્વોત્તમ પાર્ટ ભજવીએ! કેમ નહિં પુરુષાર્થ કરી તે વારસો લઈએ. પુરુષાર્થ મનુષ્ય સદા સુખનાં માટે જ કરે છે, સુખ દુઃખ થી ન્યારા થવાનાં માટે કોઈ પુરુષાર્થ નથી કરતાં, તે તો ડ્રામાનાં અંતમાં પરમાત્મા આવી બધી આત્માઓને સજા આપી, પવિત્ર બનાવી પાર્ટ થી મુક્ત કરશે. આ તો પરમાત્મા નું કાર્ય છે તે પોતાનાં મુકરર (નિશ્ચિત) સમય પર પોતે જ આવીને બતાવે છે. હવે જ્યારે આત્માઓને ફરી પણ પાર્ટમાં આવવું જ પડશે તો કેમ નહિં સર્વોત્તમ પાર્ટ ભજવીએ.

અચ્છા - મીઠા-મીઠા બાળકો પ્રતિ માં નો યાદપ્યાર. ઓમ શાંતિ.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

વરદાન :- બાબા શબ્દ ની સ્મૃતિ થી કારણ ને નિવારણ માં પરિવર્તન કરવાવાળા સદા અચળ અડોલ ભવ કોઈ પણ પરિસ્થિતિ જે ભલે હલચલવાળી હોય પરંતુ બાબા કહ્યું અને અચળ બન્યાં. જ્યારે પરિસ્થિતિઓના ચિંતનમાં ચાલ્યા જાઓ છો તો મુશ્કેલીનો અનુભવ થાય છે. જો કારણ નાં બદલે નિવારણ માં ચાલ્યા જાઓ તો કારણ જ નિવારણ બની જાય કારણ કે માસ્ટર સર્વશક્તિમાન બ્રાહ્મણોની આગળ પરિસ્થિતિઓ કીડી સમાન પણ નથી. ફક્ત શું થયું, કેમ થયું આ વિચારવાનાં બદલે, જે થયું તેમાં કલ્યાણ ભરેલું છે, સેવા સમાયેલી છે.... ભલે રૂપ સરકમસ્ટશ (પરિસ્થિતિ) નું હોય પરંતુ સમાયેલી સેવા છે-આ રૂપ થી જોશો તો સદા અચળ અડોલ રહેશો.

સ્લોગન :- એક બાપ નાં પ્રભાવમાં રહેવાવાળા કોઈ પણ આત્મા નાં પ્રભાવમાં આવી નથી શકતાં.

“ મીઠા બાળકો - બેહદ નાં સુખ માટે તમને બેહદનું નોલેજ મળે છે , તમે ફરી થી રાજયોગ ની શિક્ષા થી રાજાઈ લઈ રહ્યાં છો ”

પ્રશ્ન :- તમારું ઈશ્વરીય કુટુંબ કઈ વાતમાં બિલકુલ જ નિરાળું છે?

ઉત્તર :- આ ઈશ્વરીય કુટુંબમાં કોઈ એક દિવસ નો બાળક છે, કોઈ ૮ દિવસનો પરંતુ બધાં ભણી રહ્યાં છે. બાપ જ શિક્ષક બની પોતાનાં બાળકોને ભણાવી રહ્યાં છે. આ છે નિરાળી વાત. આત્મા ભણે છે. આત્મા કહે છે બાબા, બાબા પછી બાળકોને ૮૪ જન્મોની વાર્તા સંભળાવે છે.

ગીત :- દૂરદેશ કા રહને વાલા

ઓમ શાંતિ ! વૃક્ષપતિ વાર, તેનું નામ રાખી દીધું છે બૃહસ્પતિ. આ તહેવાર વગેરે તો વર્ષે-વર્ષે મનાવીએ છીએ. તમે દરેક સપ્તાહ બૃહસ્પતિ દિવસ મનાવો છો. વૃક્ષપતિ અથવા આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ નાં જે બીજરૂપ છે, ચૈતન્ય છે, એ જ આ ઝાડ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. બીજા જે પણ વૃક્ષ છે તે બધાં જડ હોય છે. આ છે ચૈતન્ય, આને કહેવાય છે કલ્પવૃક્ષ. આની આયુ છે ૫ હજાર વર્ષ અને આ વૃક્ષ ૪ ભાગમાં છે. દરેક વસ્તુ ૪ ભાગ માં હોય છે. આ દુનિયા પણ ૪ ભાગમાં છે. હવે આ જૂની દુનિયા નો અંત છે. દુનિયા કેટલી મોટી છે, આ જ્ઞાન કોઈ પણ મનુષ્ય માત્રની બુદ્ધિ માં નથી. આ છે નવી દુનિયાનાં માટે નવી શિક્ષા. અને પછી નવી દુનિયાનાં રાજા બનવા માટે અથવા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા બનવા માટે શિક્ષા પણ નવી છે. ભાષા તો હિન્દી જ છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે જ્યારે બીજો રાજાઈ સ્થાપન થાય છે તો તેમની ભાષા અલગ હોય છે. સતયુગ માં કઈ ભાષા હશે? તે બાળકો થોડું-થોડું જાણે છે. પહેલાં બાળકીઓ ધ્યાન માં જઈને બતાવતી હતી. ત્યાં કોઈ સંસ્કૃત નથી. સંસ્કૃત તો અહીંયા છે ને. જે અહિયાં છે તે પછી ત્યાં હોય ન શકે. તો બાળકો જાણે છે આ છે વૃક્ષપતિ. આમને ફાધર રચતા પણ કહે છે ઝાડનાં. આ છે ચૈતન્ય બીજરૂપ. તે બધાં હોય છે જડ. બાળકોએ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને પણ જાણવું જોઈએ ને. આ સમયે નોલેજ ન હોવાનાં કારણે મનુષ્યો ને સુખ નથી. આ છે બેહદનું નોલેજ, જેનાથી બેહદ નું સુખ છે. હદનાં નોલેજ થી કાગ વિષ્ટા સમાન સુખ મળે છે. તમે જાણો છો, આપણે બેહદ નાં સુખ માટે હમણાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ ફરીથી. આ ‘ફરીથી’ અક્ષર ફક્ત તમે સાંભળો છો. તમે જ ફરીથી મનુષ્ય થી દેવતા બનવા માટે આ રાજયોગ ની શિક્ષા પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છો. આ પણ તમે જાણો છો જ્ઞાનનાં સાગર બાપ નિરાકાર છે. નિરાકારી તો બાળકો આત્માઓ પણ છે, પરંતુ બધાને પોત-પોતાનું શરીર છે, આને અલૌકિક જન્મ કહેવાય છે. બીજા કોઈ મનુષ્ય આવો જન્મ લઈ નથી શકતાં. જેમ આ લે છે અને આમની પણ વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં પ્રવેશ કરે છે. બાળકો (આત્માઓ) ને સમુખ બેસી સમજાવે છે, બીજું કોઈ આત્માઓ ને બાળકો-બાળકો કહી ન શકે. કોઈ પણ ધર્મ વાળા હોય-જાણે છે શિવબાબા આપણી આત્માઓનાં બાબા છે, એ તો જરૂર બાળકો-બાળકો જ કહેશે. બાકી કોઈ પણ મનુષ્યાત્મા ને ઈશ્વર નથી કહી શકાતું, બાબા નથી કહી શકતાં. આમ તો ગાંધીને પણ બાપુ કહેતાં હતાં. મ્યુનિસિપાલ્ટી નાં મેયર ને પણ ફાધર કહી દે છે. પરંતુ તે ફાધર છે બધાં દેહધારી. તમે જાણો છો આપણી આત્માઓનાં બાપ આપણને ભણાવે છે. બાપ ઘડી-ઘડી કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો. એ બાપ આવી ને ભણાવે પણ આત્માઓને છે. આ છે ઈશ્વરીય કુટુંબ. બાપનાં આટલાં અનેક બાળકો છે. તમે પણ કહો છો બાબા અમે તમારા છીએ. આપ બાળકો થઈ ગયાં. કહે છે બાબા હું એક દિવસ નો બાળક છું, ૮ દિવસનો બાળક છું, મહિનાનો બાળક છું. પહેલાં જરૂર નાનાં જ હશે. ભલે ૨-૪ દિવસનો બાળક જ છે પરંતુ ઓરગન્સ તો મોટાં છે ને એટલે બધાં મોટાં બાળકોએ ભણવું જોઈએ. જે પણ આવે છે બધાને બાપ ભણાવે છે. તમે પણ ભણો છો. બાપનાં બાળક બન્યાં પછી બાપ સમજાવે છે, તમે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લીધા છે? બાપ કહે છે હું પણ ખુબ જન્મોનાં અંતમાં આમનામાં પ્રવેશ કરું છું અને પછી ભણાવું છું. બાળકો જાણે છે અહીંયા આપણે મોટે થી મોટાં શિક્ષક ની પાસે આવ્યાં છીએ. જેનાથી જ પછી આ શિક્ષક નીકળ્યાં છે જેમને પન્ડા કહે છે. તે પણ બધાં ને ભણાવતા રહે છે. જે-જે જાણતાં જશે, ભણાવતા રહેશે.

પહેલાં-પહેલાં સમજાવવાનું જ આ છે, બે બાપ છે ને. એક લૌકિક અને બીજા પારલૌકિક. મોટાં તો જરૂર પારલૌકિક બાપ થઈ ગયાં, જેમને ભગવાન કહેવાય છે. તમે જાણો છો હમણાં આપણને પારલૌકિક બાપ મળ્યાં

છે, બીજા કોઈને ખબર નથી. ધીરે-ધીરે જાણતાં જશે. આપ બાળકો જાણો છો આપણને આત્માઓને બાબા ભણાવે છે. આપણે આત્માઓ જ એક શરીર છોડી પછી બીજું લઈશું. ઊંચે થી ઊંચા દેવતા બનશું. ઊંચે થી ઊંચા બનવાનાં માટે આવ્યાં છીએ. ઘણાં બાળકો ચાલતાં-ચાલતાં ઊંચે થી ઊંચા ભણતરને છોડી દે છે. કોઈને કોઈ વાતમાં સંશય આવી જાય છે અથવા માયા નું કોઈ તોફાન સહન નથી કરી શકતાં, કામ મહાશત્રુ થી હાર ખાઈ લે છે, આવા જ કારણો થી ભણતર છૂટી જાય છે. કામ મહાશત્રુ નાં કારણે જ બાળકોને ખુબ સહન કરવું પડે છે. બાપ કહે છે કલ્પ-કલ્પ તમે અબલાઓ માતાઓ જ પોકારો છો. કહે છે બાબા અમને નંગન થવાથી બચાવો. બાપ કહે છે યાદનાં સિવાય બીજો કોઈ રસ્તો નથી. યાદ થી જ બળ આવતું જશે. માયા બળવાન ની તાકાત ઓછી થતી જશે. પછી તમે છૂટી જશો. એવાં ઘણાં બંધનમાંથી છૂટીને આવે છે. પછી અત્યાચાર થવાનું બંધ થઈ જાય છે પછી આવીને શિવબાબા થી બ્રહ્મા દ્વારા વાતચીત કરે છે. આ પણ આદત પડી જવી જોઈએ. બુદ્ધિમાં આ રહેવું જોઈએ કે અમે શિવબાબા પાસે જઈએ છીએ. એ આ બ્રહ્મા તનમાં આવે છે. અમે શિવબાબા ની આગળ બેઠાં છીએ. યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ જ શિક્ષા મળે છે. બાપ થી મળવા આવો તો પણ સ્વયંને આત્મા સમજો. આત્મ-અભિમાની ભવ. આ જ્ઞાન પણ તમને હમણાં મળે છે. આ છે મહેનત. તે ભક્તિમાર્ગમાં તો કેટલાં વેદ શાસ્ત્ર વગેરે વાંચો છો. આ તો એક જ મહેનત છે-ફક્ત યાદ ની. આ ખુબ જ સહજ થી સહજ છે, ખુબ ડિફિકલ્ટ (મુશ્કિલ) થી ડિફિકલ્ટ પણ છે. બાપને યાદ કરવાં - આનાથી સહજ કોઈ વાત હોતી નથી. બાળક પેદા થયો અને મુખ થી બાબા-બાબા નીકળશે. બાળકીનાં મુખથી મા નીકળશે. આત્માએ ફીમેલ (સ્ત્રી) નું શરીર ધારણ કર્યું છે. ફીમેલ મા ની પાસે જ જશે. બાળક ખાસ કરીને બાપ ને યાદ કરે છે કારણ કે વારસો મળે છે. હમણાં તમે આત્માઓ તો બધાં બાળકો છો. તમને વારસો મળે છે બાપ થી. આત્માને બાપ થી વારસો મળે છે, યાદ કરવાથી. દેહ-અભિમાની હશે તો વરસો પામવામાં મુશ્કિલ થશે. બાપ કહે છે હું બાળકોને જ ભણાવું છું. બાળકો પણ જાણે છે અમને બાળકોને બાપ ભણાવે છે. આ વાતો બાપનાં સિવાય કોઈ બતાવી ન શકે. એમની સાથે જ ભક્તિમાર્ગમાં તમારો પ્રેમ હતો. તમે બધાં આશિક હતાં, એ માશૂક નાં. આખી દુનિયા આશિક છે એક માશૂક ની. પરમાત્મા ને બધાં પરમપિતા પણ કહે છે. બાપને આશિક નથી કહેવાતું. બાપ સમજાવે છે તમે ભક્તિમાર્ગ માં આશિક હતાં. હમણાં પણ છે ઘણાં, પરંતુ પરમાત્મા કોને કહેવાય, આમાં ખુબ મુંઝાય છે. ગણેશ, હનુમાન વગેરે ને પરમાત્મા કહી એકદમ સૂત મૂંઝવી દીધું છે. સિવાઈ એક નાં કોઈ ઠીક કરી ન શકે. કોઈની તાકાત નથી. બાપ જ આવીને બાળકો ને સમજાવે છે. બાળકો પછી નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સમજે છે અને સમજાવાનાં લાયક બને છે. રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. હૂબહૂ કલ્પ પહેલાં માફક તમે અહીંયા ભણો છો. પછી પ્રાલબ્ધ નવી દુનિયામાં પામશો તેને અમરલોક કહેવાય છે. તેમે કાળ પર વિજય પામો છો. ત્યાં ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ થતું નથી. નામ જ છે સ્વર્ગ. આપ બાળકોને આ ભણતરમાં ખુબ ખુશી હોવી જોઈએ. બાપની યાદથી બાપની પ્રોપર્ટી (મિલકત) પણ યાદ આવશે. સેકન્ડમાં આખાં ડ્રામાનું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં આવી જાય છે. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન, ૮૪ નું ચક્ર બસ, આ નાટક આખું ભારત પર જ બનેલું છે. બાકી બધાં છે બાઈપ્લોટ. બાપ નોલેજ પણ તમને સંભળાવે છે. તમે જ ઊંચે થી ઊંચા પછી નીચ બનો છો. ડબલ સિરતાજ રાવ અને પછી બિલકુલ જ રંક. હમણાં ભારત રંક ભિખારી છે. પ્રજાનું પ્રજા પર રાજ્ય છે. સતયુગ માં હતું ડબલ સિરતાજ મહારાજા-મહારાણી નું રાજ્ય. બધાં માને છે આદિદેવ બ્રહ્મા ને નામ ખુબ આપ્યાં છે. મહાવીર પણ તેમને કહે છે, મહાવીર હનુમાન ને પણ કહે છે. વાસ્તવમાં તમે બાળકો જ સાચાં-સાચાં મહાવીર હનુમાન છો કારણ કે તમે યોગમાં એટલાં રહો છો જે માયાનાં ભલે કેટલાં પણ તોફાન આવે પરંતુ તમને હલાવી નથી શકતાં. તમે મહાવીર નાં બાળકો મહાવીર બનો છો કારણ કે તમે માયા પર જીત પામો છો. ૫ વિકાર રૂપી રાવણ પર દરેક જીત પામે છે. એક મનુષ્યની વાત નથી. તમારે દરેક ને ધનુષ તોડવાનું છે અર્થાત્ માયા પર જીત પામવાની છે. આમાં લડાઈ વગેરેની કોઈ વાત નથી યુરોપવાસી કેવી રીતે લડે છે, ભારતમાં કૌરવો અને યૌવનો ની લડાઈ છે. ગવાયું પણ છે લોહીની નદીઓ વહે છે. દૂધની પણ નદીઓ વહેશે. વિષ્ણુને ક્ષીરસાગર માં દેખાડે છે, લક્ષ્મી-નારાયણ છે પારસનાથ. તેમનું પછી નેપાળ તરફ પશુપતિ નામ રાખી દીધું છે. છે એક જ વિષ્ણુનાં બે રૂપ, પારસનાથ પારસનાથિની. એ છે પશુપતિનાથ પતિ, પશુપતિનાથ પત્ની. એમાં વિષ્ણુનું ચિત્ર બનાવે છે. સરોવર પણ બનાવે છે. હવે લેક માં ક્ષીર (દૂધ) ક્યાંથી આવ્યું. મોટાં દિવસ પર તે લેક માં દૂધ નાખે છે, પછી દેખાડે છે ક્ષીરસાગર માં વિષ્ણુ સૂતાં પડ્યાં છે. અર્થ કાંઈ પણ નથી. ૪ ભુજાવાળા મનુષ્ય કોઈ હોતાં નથી.

હમણાં આપ બાળકો સોશિયલ વર્કર (સમાજસેવક) છો, રુહાની બાપનાં બાળકો છો ને. બાપ બધી વાતો

સમજાવે છે, આમાં કોઈ સંશય ન આવવો જોઈએ. સંશય એટલે માયાનું તોફાન. તમે મને બોલાવો જ છો હે પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને પાવન બનાવો. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. ૮૪ નાં ચક્રને પણ યાદ કરવાનું છે. બાપને કહેવાય છે પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર, બે વસ્તુ થઈ ગઈ. પતિતો ને પાવન બનાવે છે અને ૮૪ નાં ચક્ર નું જ્ઞાન સંભળાવે છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો ૮૪ નું ચક્ર ચાલતું જ રહેશે, આનો એન્ડ (અંત) નથી. આ પણ તમે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો-બાપ કેટલાં મીઠાં છે, એમને પતિઓનાં પતિ પણ કહે છે. બાપ પણ છે. હવે બાપ કહે છે મારાથી આપ બાળકો ને બહુજ ભારે વારસો મળે છે. પરંતુ એવાં મુજ બાપને પણ ફારકતી આપી દે છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે, ભણતરને જ છોડી દે છે. એટલે ફારકતી આપી દે છે, કેટલાં બેસમજ છે. જે અકલમંદ બાળકો છે તે સહજ બધી વાતોને સમજી બીજાઓને ભણાવવા લાગી જશે. તે તરત નિર્ણય લેશે કે તે ભણતર થી શું મળે છે અને આ ભણતરથી શું મળે છે. શું ભણવું જોઈએ. બાબા બાળકો થી પૂછે છે, બાળકો સમજે પણ છે કે આ ભણતર ખુબ સારું છે. છતાં પણ કહે છે શું કરીએ, શારીરિક ભણતર નહીં ભણશું તો મિત્ર-સબંધી વગેરે નારાજ થશે. બાપ કહે છે - દિવસ-પ્રતિદિવસ સમય ખુબ થોડો થતો જાય છે. આટલું ભણતર તો ભણી નહીં શકશો. ખુબ જોર થી તૈયારીઓ થઈ રહી છે. દરેક પ્રકાર થી તૈયારી થાય છે ને. દિવસ-પ્રતિ દિવસ એક-બીજામાં દુશ્મની વધતી જાય છે. કહે પણ છે એવી-એવી વસ્તુ બનાવી છે જે ફટ થી બધાને ખતમ કરી દઈશું. આપ બાળકો જાણો છો ડ્રામા અનુસાર હમણાં લડાઈ લાગી નથી શકતી, રાજાઈ સ્થાપન થવાની છે ત્યાં સુધી આપણે પણ તૈયારી કરી રહ્યાં છીએ. આ પણ તૈયારી કરતાં રહે છે. તમારો પાછળ થી ખુબ પ્રભાવ નીકળવાનો છે. ગવાય પણ છે અહો પ્રભુ તમારી લીલા. આ આજ સમય નું ગાયન છે. આ પણ ગવાયેલું છે તમારી ગત મત ન્યારી. બધી આત્માઓનો પાર્ટ ન્યારો છે. હમણાં બાપ તમને શ્રીમત આપી રહ્યાં છે કે મામેકમ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. ક્યાં શ્રીમત, ક્યાં મનુષ્યો ની મત. તમે જાણો છો વિશ્વમાં શાંતિ સિવાય પરમપિતા પરમાત્માનાં કોઈ કરી ન શકે. ૧૦૦ ટકા પવિત્રતા-સુખ-શાંતિ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક ડ્રામા અનુસાર સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. કેવી રીતે? તે આવી ને સમજો. આપ બાળકો પણ મદદગાર બનો છો. જે ખુબ મદદ કરશે તે વિજય માળાનાં દાણા બની જશે. આપ બાળકોનાં નામ પણ કેટલાં રમણીક હતાં. તે નામ ની લીસ્ટ (યાદી) આલ્બમમાં રાખી દેવી જોઈએ. તમે ભઠ્ઠીમાં હતાં, ઘરબાર છોડી બાપનાં આવીને બન્યાં. એકદમ ભઠ્ઠીમાં આવીને પડ્યાં. એવી પાક્કી ભઠ્ઠી હતી જે અંદર કોઈ આવી ન શકે. જ્યારે બાપનાં બની ગયાં તો પછી નામ જરુર હોવાં જોઈએ. બધુંજ સરેન્ડર કરી દીધું, એટલે નામ રાખી દીધાં. વન્ડર છે ને-બાપે બધાનાં નામ રાખ્યાં. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ વાતમાં સંશય બુદ્ધિ નથી બનવાનું, માયાનાં તોફાનો ને મહાવીર બની પાર કરવાનાં છે, એવાં યોગ માં રહો જે માયાનાં તોફાન હલાવી ન શકે.
2. અકલમંદ બની પોતાનું જીવન ઈશ્વરીય સેવામાં લગાડવાનું છે. સાચાં-સાચાં રુહાની સોશિયલ વર્કર બનવાનું છે. રુહાની ભણતર ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે.

વરદાન :- સંકલ્પ રુપી બીજ ને કલ્યાણ ની શુભ ભાવના થી ભરપૂર રાખવાવાળા વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ જેમ આખાં વૃક્ષનો સાર બીજમાં હોય છે એવી રીતે સંકલ્પ રુપી બીજ દરેક આત્માનાં પ્રતિ, પ્રકૃતિનાં પ્રતિ શુભ ભાવનાવાળા હોય. સર્વને બાપ સમાન બનાવવાની ભાવના, નિર્બળ ને બળવાન બનાવવાની, દુઃખી અશાંત આત્માને સદા સુખી શાંત બનાવવાની ભાવના નો રસ અથવા સાર દરેક સંકલ્પમાં ભરાયેલો હોય, કોઈ પણ સંકલ્પ રુપી બીજ આ સાર થી ખાલી અર્થાત્ વ્યર્થ ન હોય, કલ્યાણ ની ભાવના થી સમર્થ હોય ત્યારે કહેશે બાપ સમાન વિશ્વ કલ્યાણકારી આત્મા.

સ્લોગન :- માયાનાં ઝમેલા થી ગભરાવા નાં બદલે પરમાત્મ મેળાની મોજ મનાવતાં રહો.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં શ્રીમત પર સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની અતિ માં જાઓ છો , તમને બાપ થી શાંતિ નો વારસો મળે છે , શાંતિ માં બધુંજ આવી જાય છે ”

પ્રશ્ન :- નવી દુનિયાની સ્થાપના નો મુખ્ય આધાર શું છે?

ઉત્તર :- પવિત્રતા. બાપ જ્યારે બ્રહ્મા તનમાં આવીને નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે ત્યારે તમે આપસમાં ભાઈ-બહેન થઈ જાઓ છો. સ્ત્રી પુરુષનું ભાન નીકળી જાય છે. આ અંતિમ જન્મમાં પવિત્ર બનો છો તો પવિત્ર દુનિયા નાં માલિક બની જાઓ છો. તમે સ્વયં સ્વયં થી પ્રતિજ્ઞા કરો છો અમે ભાઈ-બહેન થઈને રહેશું. વિકારની દૃષ્ટી નહીં રાખશું. એક બીજાને સાવધાન કરી ઉન્નતી ને પામશું.

ગીત :- જાગ સજનીયા જાગ

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું અને બુદ્ધિમાં સ્વદર્શન ચક્ર ફરી ગયું. બાપ પણ સ્વદર્શન ચક્રધારી કહેવાય છે કારણ કે સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતને જાણવું - આ છે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવું. આ વાતો સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. આપ બ્રાહ્મણોનો બધો આધાર છે સાઈલેન્સ પર. બધાં મનુષ્ય કહે પણ છે શાંતિદેવા, હેં શાંતિ આપવા વાળા.....બબર કોઈને પણ નથી કે શાંતિ કોણ આપે છે અથવા શાંતિધામ કોણ લઈ જશે. આ ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો, બ્રાહ્મણ જ સ્વદર્શન ચક્રધારી બને છે. દેવતા કોઈ સ્વદર્શન ચક્રધારી કહેવાઈ ન શકે. કેટલો રાત દિવસનો ફરક છે. બાપ આપ બાળકો ને સમજાવે છે, તમે દરેક સ્વદર્શન ચક્રધારી છો - નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, આ જ મુખ્ય વાત છે. બાપ ને યાદ કરવાં એટલે શાંતિનો વારસો લેવો. શાંતિમાં બધું આવી જાય છે. તમારી આયુ પણ મોટી થઈ જાય છે, નિરોગી કાયા પણ બનતી જાય છે. સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવી ન શકે. આત્મા જ બને છે. બાપ પણ છે કારણ કે સૃષ્ટિ આદિ મધ્ય અંત નું જ્ઞાન છે. ગીત પણ સંભળાવ્યું હવે નવી દુનિયા સ્થાપન થઈ રહી છે. ગીત તો મનુષ્યો એ જ બનાવ્યાં છે. બાપ બેસી સાર સમજાવે છે. એ છે બધી આત્માઓનાં બાપ, તો બધાં બાળકો આપસમાં ભાઈ-ભાઈ થઈ જાય છે. બાપ જ્યારે નવી દુનિયા રચે છે તો પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા તમે ભાઈ બહેન છો, દરેક બ્રહ્માકુમાર કુમારી છે, આ બુદ્ધિ માં રહેવાથી પછી સ્ત્રી પુરુષ નું ભાન નીકળી જાય છે. મનુષ્ય આ નથી સમજતા કે અમે પણ વાસ્તવમાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. પછી બાપ રચના રચે છે તો ભાઈ બહેન થઈ જાય છે. કિમિનલ દૃષ્ટી નીકળી જાય છે. બાપ યાદ પણ અપાવે છે, તમે બોલાવતા આવ્યાં છો હેં પતિત-પાવન, હવે હું આવ્યો છું, તમને કહું છું આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર રહો. તો તમે પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો. આ પ્રદર્શની તો તમારા ઘર-ઘરમાં હોવી જોઈએ કારણ કે આપ બાળકો બ્રાહ્મણ છો. તમારા ઘરમાં આ ચિત્ર જરૂર હોવાં જોઈએ. આનાં પર સમજાવવું ખુબ સહજ છે. ૮૪ નું ચક્ર તો બુદ્ધિ માં છે. અચ્છા-તમને એક બ્રાહ્મણી આપી દઈશું. તે આવીને સર્વિસ (સેવા) કરીને જશે. તમે પ્રદર્શની ખોલી દો. ભક્તિમાર્ગ માં પણ કોઈ કૃષ્ણની પૂજા અથવા મંત્ર યંત્ર વગેરે નથી જાણતા તો બ્રાહ્મણ ને બોલાવે છે. તે રોજ આવીને પૂજા કરે છે. તમે પણ મંગાવી શકો છો. આ છે તો ખુબ સહજ. બાપે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા સૃષ્ટિ રચી હશે તો જરૂર બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ બહેન ભાઈ બન્યાં હશે. પ્રતિજ્ઞા કરે છે અમે બંને ભાઈ-બહેન થઈ રહેશું, વિકારની દ્રષ્ટિ નહીં રાખશું. એકબીજાને સાવધાન કરી ઉન્નતી ને પામશું. મુખ્ય છે જ યાદ ની યાત્રા. તે લોકો સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નાં બળ થી કેટલાં ઉપર જવાની કોશિશ કરે છે, પરંતુ ઉપર કોઈ દુનિયા થોડી છે. આ છે સાયન્સની અતિ માં જવું. હમણાં તમે સાઈલેન્સ ની અતિ માં જાઓ છો, શ્રીમત પર. તેમનું છે સાયન્સ , અહીંયા તો તમારી છે સાઈલેન્સ. બાળકો જાણે છે આત્મા તો સ્વયં શાંત સ્વરૂપ છે. આ શરીર દ્વારા ફક્ત પાર્ટ ભજવવાનો હોય છે. કર્મ વગર તો કોઈ રહી ન શકે. બાપ કહે છે પોતાને શરીર થી અલગ આત્મા સમજો બાપ ને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. ખુબ જ સહજ છે, સૌથી વધારે જે મારા ભક્ત અર્થાત્ શિવનાં પૂજારી છે, તેમને સમજાવો. ઉંચે થી ઉંચી પૂજા છે શિવની કારણ કે એ જ સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બાપ આવ્યાં છે બધાને સાથે લઈ જશે. પોતાનાં સમય પર આપણે પણ ડ્રામા

અનુસાર કર્માતીત અવસ્થાને પામશું પછી વિનાશ થઈ જશે. પુરુષાર્થ ખુબ કરવાનો છે કે અમે આત્માઓ સતીપ્રધાન બની જઈએ. બાપ ની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે, શ્રીમત ભગવતગીતા કહે છે, કેટલી મોટી મહિમા છે. દેવતાઓની પણ મહિમા ગવાય છે-સર્વગુણ સમ્પન્ન, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી.....બાપ જ આવીને સંપૂર્ણ પાવન બનાવે છે. જ્યારે સંપૂર્ણ પતિત દુનિયા બને છે ત્યારે જ બાપ આવીને સંપૂર્ણ પાવન દુનિયા બનાવે છે. બધાં કહે છે અમે ભગવાનનાં બાળકો છીએ તો જરૂર સ્વર્ગ નો વારસો હોવો જોઈએ. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા અમે હમણાં ભાઈ-બહેન બન્યાં છીએ. કલ્પ પહેલાં પણ બાપ આવ્યા હતાં, શિવ જયંતી મનાવે છે. જરૂર પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો બન્યા હશે. બાપ થી પ્રતિજ્ઞા કરે છે-બાબા અમે આપસમાં કમ્પેનિયન (સાથી) બની પવિત્ર રહીએ છીએ. તમારા ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર ચાલીએ છીએ. કોઈ મોટી વાત નથી. હમણાં આ અંતિમ જન્મ છે, આ મૃત્યુલોક ખતમ થવાનો છે. હમણાં તમે સમજદાર બન્યાં છો. કોઈ પોતાને ભગવાન કહે, તો કહેશે ભગવાન તો સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. આ પછી પોતાને કેવી રીતે કહેવડાવી શકે છે. પરંતુ સમજે છે ડ્રામાની રમત છે.

બાપ આપ બાળકોને સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે હવે સર્વિસ (સેવા) માં તત્પર રહો. ઘર-ઘરમાં પ્રદર્શની ખોલો. આનાં જેવું મહાન પુણ્ય કોઈ હોતું નથી. કોઈને બાપ નો રસ્તો બતાવવો, આનાં જેવું દાન કોઈ નથી. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો પાપ નાશ થશે. બાપ ને બોલાવો પણ એટલે છો હું પતિત-પાવન, લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) આવો. તમારું પણ નામ પાંડવ ગવાયેલું છે. બાપ પણ પંડા છે. બધી આત્માઓને લઈ જશે. તે છે શરીરધારી પંડા. આ છે રુહાની. તે શારીરિક યાત્રા, આ રુહાની યાત્રા. સતયુગ માં શારીરિક યાત્રા ભક્તિમાર્ગ ની હોતી નથી. ત્યાં તમે પૂજ્ય બનો છો, હમણાં બાપ તમને કેટલાં સમજદાર બનાવે છે. તો બાપની મત પર ચાલવું જોઈએ ને. કોઈ પણ સંશય વગેરે હોય તો પૂછવું જોઈએ. હવે બાપ કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો દેહી-અભિમાની બનો. પોતાને આત્મા સમજી ને બાપ ને યાદ કરો. તમે મારા લાડલા બાળકો છો ને. અડધાકલ્પ નાં તમે આશિક છો. એકનાં જ અનેક નામ રાખી દીધા છે, કેટલાં નામ, કેટલાં મંદિર બનાવે છે. હું છું તો એક જ. મારું નામ છે શિવ. હું ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત માં જ આવ્યો હતો. બાળકોને એડોપ્ટ (દત્તક) કર્યાં હતાં. હમણાં પણ એડોપ્ટ કરી રહ્યાં છે. બ્રહ્માનાં બાળકો હોવાનાં કારણે તમે પૌત્ર પોત્રિઓ થઈ ગયાં. અહીંયા વારસો જ મળે છે આત્માને. આમાં ભાઈ બહેન નો સવાલ નથી ઉઠતો. આત્મા જ ભણે છે, વારસો લે છે. બધાને હક છે. આપ બાળકો આ જૂની દુનિયામાં જે કંઈ જુઓ છો - આ બધું વિનાશને પામવાનું છે. મહાભારત લડાઈ પણ બરાબર છે. બેહદનાં બાપ બેહદ નો વારસો આપી રહ્યાં છે. બેહદનું નોલેજ સંભળાવી રહ્યાં છે. તો ત્યાગ પણ બેહદ નો જોઈએ. તમે જાણો છો કલ્પ પહેલાં પણ બાપે રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો, રાજસ્વ અશ્વમેધ યજ્ઞ રચ્યો હતો પછી રાજાઈ નાં માટે સતયુગી નવી દુનિયા જરૂર જોઈએ. જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ થયો હતો. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે ને. આજ લડાઈ થઈ હતી, જેનાથી ગેટ (દ્વાર) ખુલ્યા હતાં. બોર્ડ પર પણ લખી દો- સ્વર્ગ નાં દ્વાર કેવી રીતે ખુલી રહ્યા છે-આવીને સમજો. તમે નથી સમજાવી શકતા તો બીજાને બોલાવી શકો છો. પછી ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિ થતી જશે. તમે કેટલાં બધાં બ્રાહ્મણ બ્રાહ્મણીઓ છો પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો. વારસો મળે છે શિવબાબા થી. એ જ બધાનાં બાપ છે. આ તો બુદ્ધિ માં સારી રીતે યાદ રાખવું જોઈએ - આપણે બ્રાહ્મણ થી દેવતા બનીએ છીએ. આપણે જ દેવતા હતા પછી ચક્કર લગાવ્યું. આપણે હમણાં બ્રાહ્મણ બન્યા છીએ પછી વિષ્ણુપુરી માં જઈશું. જ્ઞાન છે - ખુબ સહજ. પરંતુ કોટો માં કોઈ નીકળે છે. પ્રદર્શનીમાં કેટલા અનેક આવે છે, કોઈ મુશ્કેલ નીકળે છે, કોઈ તો ફક્ત મહિમા કરે છે ખૂબ સારું છે, અમે આવશું. કોઈ વિરલા ૭ દિવસ નો કોર્સ ઉપાડે છે, ૭ દિવસની પણ વાત હવે શું છે. ગીતાનો પાઠ પણ ૭ દિવસ રાખે છે. સાત દિવસ તમારે પણ ભઠ્ઠીમાં રેહવાનું છે. પોતાને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરવાથી બધો કિચડો નીકળી જશે. અડધાકલ્પ ની ગંદી બિમારી દેહ-અભિમાન ની છે, તે નીકાળવાની છે. દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. ૭ દિવસ નો કોર્સ કોઈ લાંબો થોડી છે. કોઈને સેકન્ડમાં પણ તીર લાગી શકે છે. મોડેથી આવવાવાળા આગળ જઈ શકે છે. કહેશે અમે રેસ કરી બાપ થી વારસો લઈ જ લઈશું. કોઈ તો જૂનાં થી પણ આગળ ચાલ્યા જાય છે કારણ કે સારી-સારી પોઇન્ટસ (વાત), તૈયાર માલ મળે છે. પ્રદર્શની વગેરે સમજાવવામાં કેટલું સહજ થાય છે. પોતે નથી સમજાવી શકતા તો બહેનને બોલાવે. રોજ આવીને કથા કરીને જાઓ. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું, જે ૧૨૫૦ વર્ષ ચાલ્યું. કેટલી નાની વાર્તા છે. હમ સો દેવતા હતા પછી હમ સો ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર બન્યાં. આપણે આત્મા બ્રાહ્મણ બન્યાં, હમ સો નો અર્થ કેટલો યુક્તિયુક્ત સમજાવે છે. વિરાટ રૂપ પણ છે, પરંતુ તેમાં બ્રાહ્મણોને અને શિવબાબા ને ઉડાવી દીધા છે. અર્થ કાંઈ પણ નથી સમજતાં. હમણાં આપ બાળકોએ મહેનત કરવાની છે, યાદની. બીજા કોઈ સંશય માં ન આવવું જોઈએ. વિકર્માજીત બની ઊંચું પદ પામવું છે તો

આ ચિંતન ખતમ કરવાનું છે કે આ કેમ થાય છે, આ આમ કેમ કરે છે. આ બધી વાતોને છોડી એક જ ચિંતન રહે કે અમારે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. જેટલું બાપને યાદ કરશો એટલાં વિકર્માજીત બની ઊંચું પદ પામશો. બાકી ફાલતુ વાતો સાંભળી પોતાનું માથું ખરાબ નથી કરવાનું. બધી વાતોથી એક વાત મુખ્ય છે - એમને નહીં ભૂલો. કોઈ સાથે ટાઈમ વેસ્ટ ન કરો. તમારો સમય ખુબ વેલ્યુએબલ (મુલ્યવાન) છે. તોફાનો થી ડરવાનું નથી. ખુબ તકલીફ આવશે, નુકસાન થશે. પરંતુ બાપની યાદ ક્યારેય નથી ભૂલવાની. યાદ થી જ પાવન બનવાનું છે, પુરુષાર્થ કરી ઊંચું પદ પામવાનું છે. આ બાબા વૃદ્ધ આટલું ઊંચું પદ પામે છે, અમે કેમ નહીં બનીશું. આ પણ ભણતર છે ને. તમારે આમાં કાંઈ પણ પુસ્તક વગેરે ઉઠાવવાની દરકાર નથી. બુદ્ધિ માં આખી વાર્તા છે. કેટલી નાની વાર્તા છે. સેકન્ડ ની વાત છે, જીવનમુક્તિ સેકન્ડમાં મળે છે. મૂળ વાત છે બાપ ને યાદ કરો. બાપ જે તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે એમને તમે ભૂલી જાઓ છો! કહે છે બધાં થોડી રાજા બનશે. અરે તમે બધાનું ચિંતન કેમ કરો છો! સ્કૂલમાં આ ઓના (ચિંતા) રાખે છે શું કે બધાં થોડી સ્કોલરશીપ પામશે? ભણવા લાગી જશે ને. દરેક નાં પુરુષાર્થ થી સમજાય જાય છે કે આ શું પદ પામવા વાળા છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ સમય ખુબ વેલ્યુએબલ (મુલ્યવાન) છે, આને ફાલતુ ની વાતો માં ગુમાવવાનો નથી. કેટલાં પણ તોફાન આવે, નુકસાન થાય પરંતુ બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે.
2. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું જ ચિંતન કરવાનું છે, બીજું કોઈ ચિંતન ન ચાલે. હમ સો, સો હમ ની નાની એવી વાર્તા ખુબ યુક્તિ થી સમજવાની અને સમજાવાની છે.

વરદાન :- દાતાપણા ની ભાવના દ્વારા ઈચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા ની સ્થિતિ નો અનુભવ કરવાવાળા તૃપ્ત આત્મા ભવ સદા એક લક્ષ્ય હોય કે અમારે દાતા નાં બાળકો બની સર્વ આત્માઓને આપવાનું છે, દાતાપણા ની ભાવના રાખવાથી સમ્પન્ન આત્મા થઈ જશો અને જે સમ્પન્ન હશે તે સદા તૃપ્ત હશે. હું આપવા વાળા દાતા નો બાળક છું-આપવું જ લેવું છે, આ જ ભાવના સદા નિર્વિઘ્ન, ઈચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા ની સ્થિતિ નો અનુભવ કરાવે છે. સદા એક લક્ષ્ય ની તરફ જ નજર રહે, તે લક્ષ્ય છે બિંદુ બીજી કોઈ પણ વાતો નાં વિસ્તારને જોવાં છતાં નહિં જુઓ, સાંભળવા છતાં પણ નહિં સાંભળો.

સ્લોગન :- બુદ્ધિ કે સ્થિતિ જો કમજોર છે તો તેનું કારણ છે વ્યર્થ સંકલ્પ.

“ મીઠા બાળકો - હવે તમે નવાં સંબંધમાં જઈ રહ્યાં છો , એટલે અહીંયા નાં કર્મબંધની સંબંધો ને ભૂલી , કર્માતીત બનવાનો પુરુષાર્થ કરો ”

પ્રશ્ન :- બાપ કયા બાળકોની વાહ-વાહ કરે છે? સૌથી અધિક પ્રેમ કોને આપે છે?

ઉત્તર :- બાબા ગરીબ બાળકોની વાહ-વાહ કરે છે, વાહ ગરીબી વાહ! આરામથી બે રોટલી ખાવાની છે, હબચ (લાલચ) નહીં. ગરીબ બાળકો બાપ ને પ્રેમ થી યાદ કરે છે. બાબા અભણ બાળકોને જોઈ ખુશ થાય છે કારણ કે તેમને ભણેલું ભૂલવાની મહેનત નથી કરવી પડતી.

ઓમ શાંતિ ! હવે બાપે બાળકોનાં પ્રતિ રોજ-રોજ બોલવાની દરકાર નથી રહેતી કે સ્વયંને આત્મા સમજો. આત્મ-અભિમાની ભવ અથવા દેહી-અભિમાની ભવ...અક્ષર છે તો એજ ને. બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો. આત્મામાં જ ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભરાયેલો છે. એક શરીર લીધું, પાર્ટ ભજવ્યો પછી શરીર ખલાસ થઈ જાય છે. આત્મા તો અવિનાશી છે. આપ બાળકોને આ જ્ઞાન હમણાં જ મળે છે બીજા કોઈને આ વાતોની ખબર નથી. હવે બાપ કહે છે-કોશિશ કરી જેટલું થઈ શકે બાપ ને યાદ કરો. ધધાંદોરી માં લાગી જવાથી તો એટલી યાદ નથી રહેતી. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહીને કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર બનવાનું છે. પછી જેટલું થઈ શકે મને યાદ કરો. એવું નહીં કે અમારે નેષ્ટા માં બેસવાનું છે. નેષ્ટા અક્ષર પણ રોંગ (ખોટો) છે. વાસ્તવ માં છે જ યાદ. ક્યાંય પણ બેઠાં છો, બાપ ને યાદ કરો. માયા નાં તોફાન તો ખુબ આવશે. કોઈને શું યાદ આવશે, કોઈને શું. તોફાન આવશે જરૂર પછી તે સમયે તેને ભગાડવા પડે છે કે ન આવે. અહીંયા બેઠાં-બેઠાં પણ માયા ખુબ જ હેરાન કરતી રહેશે. આ જ તો યુદ્ધ છે. જેટલાં હલકા થશે એટલાં બંધન ઓછાં થશે. પહેલા તો આત્મા નિર્બંધન છે, જ્યારે જન્મ લે છે તો મા-બાપ માં બુદ્ધિ જાય છે પછી સ્ત્રીને એડોપ્ટ કરે છે, જે વસ્તુ સામે નહોતી તે સામે આવી જાય, પછી બાળકો જન્મશે તો તેમની યાદ વધશે. હવે તમારે બધાએ આ ભૂલી જવાનું છે, એક બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે, એટલે જ બાપની મહિમા છે. તમારા માતા-પિતા વગેરે બધું એ જ છે, એમને જ યાદ કરો, એ તમને ભવિષ્યનાં માટે બધું નવું આપે છે. નવાં સંબંધમાં લઈ આવે છે. સંબંધ તો ત્યાં પણ હશે ને. એવું તો નથી કે કોઈ પ્રલય થઈ જાય છે. તમે એક શરીર છોડી પછી બીજું લો છો. જે ખુબ સારા-સારા છે તે જરૂર ઉંચા કુળમાં જન્મ લેશે. તમે ભણો જ છો ભવિષ્ય ૨૧ જન્મનાં માટે. ભણતર પૂરું થયું અને પ્રાલબ્ધ શરૂ થશે. સ્કૂલમાં ભણી ને ટ્રાન્સફર થાય છે ને. તમે પણ ટ્રાન્સફર થવાનાં છો-શાંતિધામ પછી સુખધામ માં. આ છી-છી દુનિયા થી છૂટી જશો. આનું નામ જ છે નર્ક. સતયુગ ને કહેવાય છે સ્વર્ગ. અહીંયા મનુષ્ય કેટલાં ઘોર અંધકારમાં છે. ધનવાન જે છે તે સમજે છે અમારી માટે અહીંયા જ સ્વર્ગ છે. સ્વર્ગ હોય જ છે નવી દુનિયામાં. આ જૂની દુનિયા તો વિનાશ થઈ જવાની છે. જે કર્માતીત અવસ્થા વાળા હશે તે કોઈ ધર્મરાજ પુરી માં સજાઓ થોડી ભોગશે. સ્વર્ગમાં તો સજા હશે જ નહીં. ત્યાં ગર્ભ પણ મહેલ રહે છે. કોઈ દુઃખની વાત નથી. અહીંયા તો ગર્ભ જેલ છે જે સજાઓ ખાતા રહે છે. તમે કેટલી વખત સ્વર્ગવાસી બનો છો- આ યાદ કરો તો પણ આખું ચક્ર યાદ રહે. એક જ વાત લાખો રૂપિયાની છે. આ ભૂલી જવાથી, દેહ-અભિમાનમાં આવવાથી માયા નુકસાન કરે છે. આ જ મહેનત છે. મહેનત વગર ઉંચ પદ નથી પામી શકાતું. બાબાને કહે છે-બાપ અમે અભણ છીએ, કાંઈ નથી જાણતાં. બાબા તો ખુશ થાય છે કારણ કે અહીંયા તો ભણેલું બધું ભૂલવાનું છે. આ તો થોડાં સમય માટે શરીર નિર્વાહ વગેરે માટે ભણવાનું છે. જાણો છો ને-આ બધું ખલાસ થવાનું છે. જેટલું થઈ શકે બાપને યાદ કરવાનાં છે અને રોટલી ટુકડો ખુશીથી ખાવાની છે. વાહ ગરીબી આ સમયની. આરામ થી રોટલી ટુકડો ખાવાનો છે. હબચ (લાલચ) નહીં. આજકાલ અનાજ મળે ક્યાં છે. ખાંડ વગેરે પણ ધીરે-ધીરે કરીને મળશે જ નહીં. એવું નહીં, તમે ઈશ્વરીય સર્વિસ (સેવા) કરો છો તો તમને ગવર્મેન્ટ (સરકાર) આપી દેશે. તેઓ તો કાંઈ પણ જાણતાં નથી. હા, બાળકોને કહેવાય છે-ગવર્મેન્ટ ને સમજાવો કે અમે બધાં મળીને મા-બાપ ની પાસે જઈએ છીએ, તેમનાં બાળકો માટે ટોલી (પ્રસાદ) મોકલવાની હોય છે. અહીંયા તો સ્પષ્ટ કહી દે છે કે જ નહીં. લાચારી થોડી આપી દે છે. જેમ ફકીર લોકોને કોઈ સાહુકાર હશે તો મુઠ્ઠી ભરીને આપી દેશે. ગરીબ હશે તો થોડું કંઈક આપી દેશે. ખાંડ વગેરે આવી શકે છે પરંતુ બાળકોનો યોગ ઓછો થઈ જાય છે. યાદ ન રહેવાનાં કારણે, દેહ-અભિમાનમાં આવવાનાં કારણે કોઈ કામ થઈ નથી શકતું. આ

કામ ભણતર થી એટલું નહીં થાય જેટલું યોગ થી થશે. તે ખુબ ઓછા છે. માયા યાદ ને ઉડાવી દે છે. રૂસતમ ને ખુબ જ સારી રીતે પકડે છે. સારા-સારા ફર્સ્ટ ક્લાસ બાળકો પર પણ ગ્રહચારી બેસે છે. ગ્રહચારી બેસવાનું મુખ્ય કારણ યોગ ની કમી છે. ગ્રહચારી નાં કારણે જ નામ-રૂપ માં ફસાઈ જાય છે. આ મોટી મંજિલ છે. જો સાચી મંજિલ પામવી છે, તો યાદ માં રહેવું પડે.

બાપ કહે છે - ધ્યાન થી પણ જ્ઞાન સારું. જ્ઞાન થી યાદ સારી. ધ્યાન માં વધારે જવાથી માયાનાં ભૂતોની પ્રવેશતા થઈ જાય છે. એવા ઘણાં છે જે ફાલતુ ધ્યાનમાં જાય છે. શું-શું બોલે છે, તેમનાં પર વિશ્વાસ નહિં કરતાં. જ્ઞાન તો બાબાની મુરલી માં મળતું રહે છે. બાપ ખબરદાર કરતાં રહે છે. ધ્યાન કોઈ કામનું નથી. ખુબ માયાની પ્રવેશતા થઈ જાય છે. અહંકાર આવી જાય છે. જ્ઞાન તો બધાને મળતું રહે છે. જ્ઞાન આપવા વાળા શિવબાબા છે. મમ્માને પણ અહીંયા થી જ્ઞાન મળતું હતું ને. એમને પણ કહેશું મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરો, દેવીગુણ ધારણ કરો. સ્વયંને જોવાનું છે અમે દેવીગુણ ધારણ કરીએ છીએ? અહીંયા જ દેવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. કોઈને જુઓ હમણાં ફર્સ્ટક્લાસ અવસ્થા છે, ખુશીથી કામ કરે, કલાક પછી કોઈનું ભૂત આવ્યું, ખતમ. પછી સ્મૃતિ આવે છે, આ તો અમે ભૂલ કરી. પછી સુધરી જાય છે. ઘડી-ઘડીનાં મગર - બાબા પાસે ખુબ છે, હમણાં જુઓ ખુબ મીઠાં, બાબા કહેશે આવાં બાળકો પર તો કુરબાન જાઉં. કલાક પછી કોઈ ને કોઈ વાતમાં બગડી પડે. કોઈ આવ્યો, બધી કરેલી કમાણી ખતમ થઈ ગઈ. હમણાં-હમણાં કમાણી, હમણાં-હમણાં નુકસાન થઈ જાય છે. બધો આધાર યાદ પર જ છે. જ્ઞાન તો ખુબ સહજ છે. નાનાં બાળકો પણ સમજાવી લે. પરંતુ હું જે છું, જેવો છું યથાર્થ રીતે જાણે. સ્વયં ને આત્મા સમજે, આવી રીતે નાનાં બાળકો થોડી યાદ કરી શકશે. મનુષ્યો ને મરવાનાં સમયે કહેવાય છે ભગવાનને યાદ કરો. પરંતુ યાદ કરી ન શકે કારણ કે યથાર્થ કોઈ પણ જાણતા નથી. કોઈ પણ પાછાં જઈ નથી શકતાં. ન વિકર્મ વિનાશ થાય છે. પરંપરાથી ઋષિ-મુની વગેરે બધાં કહેતાં આવ્યાં છે કે રચતા અને રચનાને અમે નથી જાણતાં. તેઓ તો છતાં પણ સતોગુણી હતાં. આજ નાં તમોપ્રધાન બુદ્ધિ પછી કેવી રીતે જાણી શકે. બાપ કહે છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ પણ નથી જાણતાં. રાજા-રાણી જ નથી જાણતા તો પછી પ્રજા કેવી રીતે જાણશે. કોઈ પણ નથી જાણતું. હમણાં ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો. તમારામાં પણ કોઈ છે જે યથાર્થ રીતે જાણે છે, કહે છે બાબા ઘડી-ઘડી ભૂલી જઈએ છીએ. બાપ કહે છે-ક્યાંય પણ જાઓ ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. ખુબ ભારે કમાણી છે. તમે ૨૧ જન્મોનાં માટે નિરોગી બનો છો. એવા બાપને અંતર્મુખ થઈ યાદ કરવાં જોઈએ ને. પરંતુ માયા ભૂલાવી તોફાનમાં લાવી દે છે, આમાં અંતર્મુખ થઈ વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. વિચાર સાગર મંથન કરવાની વાત પણ હમણાં ની છે. આ છે પુરુષોત્તમ બનવાનો સંગમયુગ. આ પણ વન્ડર છે, આપ બાળકોએ જોયું છે-એક જ ઘરમાં તમે કહો છો અમે સંગમયુગી છીએ અને હાફ પાર્ટનર કે બાળક વગેરે કળયુગી છે. કેટલો ફરક છે. ખૂબ સુક્ષ્મ વાત બાપ સમજાવે છે. ઘરમાં રહેવાં છતાં પણ બુદ્ધિ માં છે કે અમે ફૂલ બનવા માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. આ છે અનુભવની વાતો. પ્રેક્ટીકલમાં મહેનત કરવાની છે. યાદની જ મહેનત છે. એક જ ઘરમાં એક હંસ તો બીજો બગલો. પછી કોઈ બહુજ ફર્સ્ટ ક્લાસ હોય છે. ક્યારેય વિકારનો વિચાર પણ નથી આવતો. સાથે રહેતાં પણ પવિત્ર રહે છે, હિંમત દેખાડે છે તો તેમને કેટલું ઊંચું પદ મળશે. એવાં પણ બાળકો છે ને. કોઈ તો જુઓ વિકારનાં માટે કેટલું મારે ઝઘડા કરે છે, અવસ્થા એ હોવી જોઈએ જે સંકલ્પ માં પણ ક્યારેય અપવિત્ર બનવાનો વિચાર ન આવે. બાપ દરેક પ્રકાર થી સલાહ આપતા રહે છે. તમે જાણો છો શ્રી શ્રી ની મત થી આપણે શ્રી લક્ષ્મી, શ્રી નારાયણ બનીએ છીએ. શ્રી એટલે જ શ્રેષ્ઠ. સતયુગ માં છે નંબરવન શ્રેષ્ઠ. ત્રેતામાં બે ડિગ્રી ઓછી થઈ જાય છે. આ જ્ઞાન આપ બાળકોને હમણાં મળે છે.

આ ઈશ્વરીય સભા નો કાયદો છે - જેમને જ્ઞાન રત્નોની કદર છે, ક્યારેય બગાસા વગેરે નથી લેતાં તેમણે આગળ-આગળ બેસવું જોઈએ. કોઈ-કોઈ બાળકો બાપની સામે બેઠાં પણ જોકું ખાતા, બગાસા ખાતા રહે છે. તેમણે પછી પાછળ જઈને બેસવું જોઈએ. આ ઈશ્વરીય સભા છે બાળકોની. પરંતુ કોઈ બ્રાહ્મણીઓ એવાં-એવાં ને પણ લઈ આવે છે, આમ તો બાપ થી ધન મળે છે, એક-એક વરશન્સ લાખો રૂપિયાનાં છે. તમે જાણો છો જ્ઞાન મળે જ છે સંગમ પર. તમે કહો છો બાબા અમે ફરીથી આવ્યાં છીએ બેહદ નો વારસો લેવાં. મીઠાં-મીઠાં બાળકો ને બાબા વારંવાર સમજાવે છે આ છી-છી દુનિયા છે, તમારો છે બેહદનો વૈરાગ્ય, બાપ કહે છે આ દુનિયામાં તમે જે કાંઈ જુઓ છો તે કાલે હશે નહીં. મંદિરો વગેરે નું નામ નિશાન જ નહીં રહેશે. ત્યાં સ્વર્ગમાં તેમને જૂની વસ્તુ જોવાની દરકાર નથી. અહીંયા તો જૂની વસ્તુ નું કેટલું મૂલ્ય છે. વાસ્તવમાં કોઈ વસ્તુ નું મૂલ્ય નથી સિવાય એક બાપનાં. બાપ કહે છે હું ન આવું તો તમે રાજાઈ કેવી રીતે લો. જેમને ખબર છે એ જ આવીને બાપ થી વારસો લે

છે, એટલે કોટો માં કોઈ કહેવાય છે. કોઈ પણ વાતમાં સંશય ન આવવો જોઈએ. ભોગ વગેરે ની પણ રીત-રિવાજ છે. આનાંથી જ્ઞાન અને યાદ નું કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) નથી. બીજી કોઈ વાત થી તમારે લેવાદેવા નથી. ફક્ત બે વાતો છે અલફ અને બે, બાદશાહી. અલફ ભગવાનને કહેવાય છે. આંગળીથી પણ આમ ઈશારો કરે છે ને. આત્મા ઈશારો કરે છે ને. બાપ કહે છે ભક્તિ માર્ગમાં તમે મને યાદ કરો છો. તમે બધાં મારા આશિક છો. આ પણ જાણો છો બાબા કલ્પ-કલ્પ આવીને બધાં મનુષ્ય માત્રને દુઃખ થી છોડાવી શાંતિ અને સુખ આપે છે, ત્યારે બાબાએ કહ્યું હતું કે ફક્ત આ બોર્ડ લખી દો કે વિશ્વ માં શાંતિ બેહદ નાં બાપ કેવી રીતે સ્થાપન કરી રહ્યાં છે તે આવી ને સમજો. એક સેકન્ડમાં વિશ્વનાં માલિક ૨૧ જન્મોનાં માટે બનવું છે તો આવીને સમજો. ઘરમાં બોર્ડ લગાવી દો, ત્રણ પગ પૃથ્વી પર તમે મોટી થી મોટી હોસ્પિટલ, યુનિવર્સિટી ખોલી શકો છો. યાદ થી ૨૧ જન્મ માટે નિરોગી અને ભણતર થી સ્વર્ગની બાદશાહી મળી જાય છે. પ્રજા પણ કહેશે કે અમે સ્વર્ગનાં માલિક છીએ. આજે મનુષ્યો ને લજ્જા આવે છે કારણ કે નર્કવાસી છે. પોતે કહે છે અમારા બાપ સ્વર્ગવાસી થયા, તો નર્કવાસી છો ને. જ્યારે મરશો તો સ્વર્ગમાં જશો. કેટલી સહજ વાત છે. સારું કામ કરવાવાળા માટે ખાસ કહે છે આ ખુબ મહાદાની હતાં. આ સ્વર્ગ ગયાં. પરંતુ જતું કોઈ પણ નથી. નાટક જ્યારે પૂરું થાય છે તો બધાં સ્ટેજ પર આવીને ઉભાં રહે છે. આ લડાઈ પણ ત્યારે લાગશે જ્યારે બધાં એક્ટર્સ અહીંયા આવી જશે પછી જશે. શિવની બારાત કહે છે ને. શિવબાબા ની સાથે બધી આત્માઓ જશે. મૂળ વાત હમણાં ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં. હવે આ જુત્તી ને છોડવાની છે. જેમ સર્પ જૂની ખાલ છોડી નવી લે છે. તમે નવી ખાલ સતયુગ માં લેશો. શ્રીકૃષ્ણ કેટલાં ખૂબસૂરત છે, કેટલી તેમનામાં કશિશ છે. ફર્સ્ટ ક્લાસ શરીર છે. એવું આપણે લઈશું. કહે છે ને-અમે તો નારાયણ બનીશું. આ તો સડેલી છી-છી ખાલ છે. આ આપણે છોડીને જઈશું નવી દુનિયામાં. આ યાદ કરતાં ખુશી કેમ નથી થતી, જ્યારે કહો છો અમે નર થી નારાયણ બનીએ છીએ! આ સત્યનારાયણ ની કથા ને સારી રીતે સમજો. જે કહો છો તે કરીને દેખાડો. કહેવું, કરવું એક જોઈએ. ધંધો વગેરે પણ ભલે કરો. બાપ કહે છે હાથે થી કામ કરો, દિલ બાપ ની યાદ માં રહે. જેટલી-જેટલી ધારણા કરશો એટલી તમારી પાસે નોલેજ ની વેલ્યુ થતી જશે, નોલેજ ની ધારણા થી તમે કેટલા ધનવાન બનો છો. આ છે રુહાની નોલેજ. તમે આત્મા છો, આત્મા શરીર થી બોલે છે. આત્મા જ જ્ઞાન આપે છે. આત્મા જ ધારણ કરે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ જૂની દુનિયાની જૂની વસ્તુ ને જોવા છતાં પણ નથી જોવાની. નર થી નારાયણ બનવા માટે કહેવું, કરવું એક સમાન બનાવવાનું છે.
2. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો ની કદર રાખવાની છે, આ ખુબ ઊંચી કમાણી છે, આમાં બગાસા અથવા જોકું ન આવવું જોઈએ. નામ-રૂપ ની ગ્રહચારી થી બચવા માટે યાદમાં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :-

સાથી અને સાક્ષીપણા નાં અનુભવ દ્વારા સદા સફળતામૂર્ત ભવ

જે બાળકો સદા બાપની સાથે રહે છે તે સાક્ષી સ્વતઃ બની જાય છે કારણ કે બાપ સ્વયં સાક્ષી થઈને પાર્ટ ભજવે છે તો એમની સાથે રહેવાવાળા પણ સાક્ષી થઈને પાર્ટ ભજવશે અને જેમનાં સાથી સ્વયં સર્વશક્તિમાન બાપ છે તે સફળતામૂર્ત પણ સ્વતઃ બની જ જાય છે. ભક્તિ માર્ગમાં તો પોકારે છે કે થોડાં સમય નાં સાથ નો અનુભવ કરાવી દો, ઝલક દેખાડી દો પરંતુ તમે સર્વ સંબંધો થી સાથી થઈ ગયાં-તો આ ખુશી અને નશામાં રહો કે પાના થા સો પા લિયા.

સ્લોગન :-

વ્યર્થ સંકલ્પોની નિશાની છે-મન ઉદાસ અને ખુશી ગાયબ.

“નિરંતર સેવાધારી તથા નિરંતર યોગી બનો”

આજે જ્ઞાનસાગર બાપ પોતાની જ્ઞાન ગંગાઓને જોઈ રહ્યાં છે. જ્ઞાન સાગર થી નીકળેલી જ્ઞાન ગંગાઓ કેવી રીતે અને ક્યાં-ક્યાં થી પાવન કરતી આ સમયે સાગર અને ગંગાનું મિલન મનાવી રહી છે. આ ગંગા સાગર નો મેળો છે, જે મેળામાં ચારે બાજુની ગંગાઓ પહોંચી ગઈ. બાપદાદા પણ જ્ઞાન ગંગાઓ ને જોઈ હર્ષિત થાય છે. દરેક ગંગાની અંદર આ દૃઢ નિશ્ચય અને નશો છે કે પતિત દુનિયાને, પતિત આત્માઓને પાવન બનાવવાની જ છે. આ જ નિશ્ચય અને નશા થી દરેક સેવાનાં ક્ષેત્રમાં આગળ વધતા જઈ રહ્યાં છે. મનમાં આ જ ઉમંગ છે કે જલ્દી થી જલ્દી પરિવર્તન નું કાર્ય સંપન્ન થાય. બધી જ્ઞાન ગંગાઓ જ્ઞાન સાગર બાપ સમાન વિશ્વ-કલ્યાણી, વરદાની અને મહાદાની રહેમદિલ આત્માઓ છે એટલે આત્માઓનાં દુઃખ, અશાંતિનો અવાજ અનુભવ કરી આત્માઓનાં દુઃખ અશાંતિને પરિવર્તન કરવાની સેવા તીવ્રગતિ થી કરવાનો ઉમંગ વધતો રહે છે. દુઃખી આત્માઓનાં દિલની પોકાર સાંભળીને રહેમ આવે છે ને. સ્નેહ ઊઠે છે કે બધાં સુખી બની જાય. સુખની કિરણો, શાંતિની કિરણો, શક્તિની કિરણો વિશ્વને આપવાનાં નિમિત્ત બનેલાં છે. આજે આદિ થી હમણાં સુધી જ્ઞાન ગંગાઓની સેવા ક્યાં સુધી પરિવર્તન કરવાનાં નિમિત્ત બની છે, આ જોઈ રહ્યા હતાં. હમણાં પણ થોડા સમયમાં અનેક આત્માઓ ની સેવા કરવાની છે. ૫૦ વર્ષોની અંદર દેશ-વિદેશ માં સેવાનું ફાઉન્ડેશન (પાયો) તો સાટું નાખ્યું છે. સેવા સ્થાન ચારેબાજુ સ્થાપન કર્યાં છે. અવાજ ફેલાવવાના સાધન ભિન્ન-ભિન્ન રુપ થી અપનાવ્યાં છે. આ પણ ઠીક જ કર્યું છે. દેશ-વિદેશમાં છૂટા પડેલાં બાળકોનું સંગઠન પણ બન્યું છે અને બનતું રહેશે. હવે બીજું શું કરવાનું છે? કારણ કે હવે વિધિ પણ જાણી ગયાં છે. સાધન પણ અનેક પ્રકારનાં ભેગાં કરતાં જઈ રહ્યાં છે અને કર્યા પણ છે. સ્વ-સ્થિતિ, સ્વ-ઉન્નતી એનાં પ્રતિ પણ અટેન્શન (ધ્યાન) આપી રહ્યાં છે અને અપાવી રહ્યાં છે. હવે બાકી શું રહ્યું છે? જેમ આદિમાં બધાં આદિ રત્નો એ ઉમંગ-ઉત્સાહ થી તન-મન-ધન, સમય-સંબંધ, દિવસ-રાત બાપનાં હવાલે અર્થાત્ બાપનાં આગળ સમર્પણ કર્યું, જે સમર્પણ નાં ઉમંગ-ઉત્સાહ નાં ફળસ્વરુપ સેવામાં શક્તિશાળી સ્થિતિ નું પ્રત્યક્ષ રુપ જોયું. જ્યારે સેવાનો આરંભ કર્યો તો સેવાના આરંભમાં અને સ્થાપના નાં આરંભમાં, બંને સમયે આ વિશેષતા જોઈ. આદિમાં બ્રહ્મા બાપને ચાલતાં-ફરતાં સાધારણ જોતા હતાં કે કૃષ્ણ રુપમાં જોતા હતાં? સાધારણ રુપમાં દેખાતા પણ નહોતાં દેખાતાં, આ અનુભવ છે ને! દાદા છે આ વિચારતા હતાં? ચાલતાં-ફરતાં કૃષ્ણ જ અનુભવ કરતાં હતાં. એવું કર્યું ને? આદિમાં બ્રહ્મા બાપમાં આ વિશેષતા જોઈ, અનુભવ કરી અને સેવાનાં આદિમાં જ્યારે પણ જ્યાં પણ ગયા, બધાએ દેવીઓ જ અનુભવ કર્યો. દેવીઓ આવી છે, આ જ બધાનાં બોલ સાંભળતા, આ જ બધાનાં મુખથી નીકળતું કે આ અલૌકિક વ્યક્તિઓ છે. એવું જ અનુભવ કર્યું ને? આ દેવીઓની ભાવના બધાને આકર્ષિત કરી સેવાની વૃદ્ધિનાં નિમિત્ત બની. તો આદિમાં પણ ન્યારાપણ ની વિશેષતા રહી. સેવાનાં આદિમાં પણ ન્યારાપણ ની, દેવીપણ ની વિશેષતા રહી. હવે અંતમાં પણ તેજ ઝલક અને ફલક પ્રત્યક્ષ રુપમાં અનુભવ કરશે, ત્યારે પ્રત્યક્ષતાનાં નગારાં વાગશે. હમણાં રહેલો થોડોક એવો સમય નિરંતર યોગી, નિરંતર સેવાધારી, નિરંતર સાક્ષાત્કાર સ્વરુપ, નિરંતર યોગી, નિરંતર સાક્ષાત્ બાપ - આ વિધિ થી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરશે. ગોલ્ડન જુબલી મનાવી અર્થાત્ ગોલ્ડન દુનિયાનાં સાક્ષાત્કાર સ્વરુપ સુધી પહોંચ્યા. જેમ ગોલ્ડન જુબલી મનાવવાનાં દ્રશ્ય માં સાક્ષાત્ દેવીઓ અનુભવ કર્યો, બેસવા વાળાઓએ પણ, જોવા વાળાઓએ પણ. ચાલતાં-ફરતાં હવે આ જ અનુભવ સેવામાં કરાવતા રહેજો. આ છે ગોલ્ડન જુબલી મનાવવી. બધાએ ગોલ્ડન જુબલી મનાવી કે જોઈ? શું કહેશે? આપ સર્વ ની પણ ગોલ્ડન જુબલી થઈને. કે કોઈની સિલ્વર થઈ, કોઈની તાંબાની થઈ? બધાની ગોલ્ડન જુબલી થઈ. ગોલ્ડન જુબલી મનાવવી અર્થાત્ નિરંતર ગોલ્ડન સ્થિતિ વાળા બનવું. હમણાં ચાલતાં-ફરતાં આ જ અનુભવ માં ચાલો કે હું ફરિશ્તા સો દેવતા છું. બીજાઓને પણ તમારી આ સમર્થ સ્મૃતિ થી તમારું ફરિશ્તા રુપ કે દેવી-દેવતા રુપ જ દેખાશે. ગોલ્ડન જુબલી મનાવી અર્થાત્ હવે સમય ને, સંકલ્પ ને, સેવા માં અર્પણ કરો. હવે આ સમર્પણ સમારોહ મનાવો. સ્વ ની નાની-નાની વાંતો ની પાછળ, તન ની પાછળ, મન ની પાછળ, સાધનો ની પાછળ, સંબંધ નિભાવવાની પાછળ, સમય અને સંકલ્પ નહીં લગાવો. સેવામાં લગાડવું અર્થાત્ સ્વ ઉન્નતી ની ગિફ્ટ સ્વતઃ જ પ્રાપ્ત થવી. હવે પોતાનાં પ્રતિ સમય લગાડવાનો સમય પરિવર્તન કરો. જેમ ભક્ત લોકો શ્વાસ-શ્વાસ

માં નામ જપવાનો પ્રયત્ન કરે છે. એમ શ્વાસો-શ્વાસ સેવાની લગન હોય. સેવામાં મગન હોય. વિધાતા બનો વરદાતા બનો. નિરંતર મહાદાની બનો. ૪ કલાકનાં ૬ કલાકનાં સેવાધારી નહીં હવે વિશ્વ કલ્યાણકારી સ્ટેજ પર છે. દરેક ઘડી વિશ્વ કલ્યાણ પ્રતિ સમર્પિત કરો. વિશ્વ કલ્યાણમાં સ્વ કલ્યાણ સ્વતઃ જ સમાયેલું છે. જ્યારે સંકલ્પ અને સેકન્ડ સેવામાં બીઝી (વ્યસ્ત) રહેશો, કુરસદ નહિં હશે, માયાને પણ તમારી પાસે આવવાની કુરસદ નહિં હશે. સમસ્યાઓ સમાધાન નાં રુપમાં પરિવર્તન થઈ જશે. સમાધાન સ્વરુપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓની પાસે સમસ્યા આવવાની હિંમત નથી રાખી શકતી. જેમ શરૂમાં સેવામાં જોયું દેવી રુપ, શક્તિ રુપ નાં કારણે આવેલી પતિત દૃષ્ટિ વાળી પણ પરિવર્તન થઈ પાવન બનવાનાં જિજ્ઞાસુ બની જતાં. જેમ પતિત પરિવર્તન થઈ તમારી સામે આવ્યાં, એમ સમસ્યા તમારી સામે આવતા સમાધાન નાં રુપમાં પરિવર્તન થઈ જાય. હવે પોતાનાં સંસ્કાર પરિવર્તન માં સમય નહીં લગાવો. વિશ્વ કલ્યાણની શ્રેષ્ઠ ભાવના થી શ્રેષ્ઠ કામના નાં સંસ્કાર ઈમર્જ (જાગૃત) કરો. આ શ્રેષ્ઠ સંસ્કાર પરિવર્તન માં સમય નહીં ગુમાવો. આ શ્રેષ્ઠ સંસ્કારની આગળ હદનાં સંસ્કાર સ્વતઃ જ સમાપ્ત થઈ જશે. હવે યુદ્ધમાં સમય નહીં ગુમાવો. વિજયીપણા નાં સંસ્કાર ઈમર્જ કરો. દુશ્મન વિજયી સંસ્કારોની આગળ સ્વતઃ જ ભસ્મ થઈ જશે, એટલે કહ્યું તન-મન-ધન નિરંતર સેવામાં સમર્પિત કરો. ભલે મન્સા કરો, ભલે વાચા કરો, ભલે કર્મણા કરો પરંતુ સેવાનાં સિવાય બીજી કોઈ સમસ્યાઓ માં નહીં જાઓ. દાન આપો વરદાન આપો તો સ્વ નું ગ્રહણ સ્વતઃ જ સમાપ્ત થઈ જશે. અવિનાશી લંગર લગાવો કારણ કે સમય ઓછો છે અને સેવા આત્માઓની, વાયુમંડળની, પ્રકૃતિની, ભૂત પ્રેત આત્માઓની, બધાની કરવાની છે. તે ભટકતી આત્માઓને પણ ઠેકાણું આપવાનું છે. મુક્તિધામ માં તો મોકલશો ને! તેમને ઘર તો આપશો ને! તો હમણાં કેટલી સેવા કરવાની છે. કેટલી સંખ્યા છે આત્માઓની! દરેક આત્મા ને મુક્તિ કે જીવનમુક્તિ આપવાની જ છે. બધુંજ સેવામાં લગાવો તો શ્રેષ્ઠ મેવા ખુબ ખાઓ. મહેનત નાં મેવા નહીં ખાઓ. સેવા નાં મેવા, મહેનત થી છોડાવવા વાળા છે.

બાપદાદાએ રીઝલ્ટ માં જોયું વધારે કરીને જે પુરુષાર્થ માં પોતાનાં પ્રતિ સંસ્કાર પરિવર્તન નાં પ્રતિ સમય આપે છે. ભલે ૫૦ વર્ષ થઈ ગયા છે, ભલે એક મહિનો થયો છે પરંતુ આદિથી હમણાં સુધી પરિવર્તન કરવાનાં સંસ્કાર મૂળ રુપમાં એ જ હોય છે, એક જ હોય છે. અને એ જ મૂળ સંસ્કાર ભિન્ન-ભિન્ન રુપમાં સમસ્યા બનીને આવે છે. સમજો દૃષ્ટાંત નાં રુપમાં કોઈનાં બુદ્ધિનાં અભિમાન નાં સંસ્કાર છે, કોઈનાં ધૃણા ભાવ નાં સંસ્કાર છે, કે કોઈનાં દિલશિક્ષિત થવાનાં સંસ્કાર છે. સંસ્કાર એજ આદિ થી હમણાં સુધી ભિન્ન-ભિન્ન સમય પર ઈમર્જ થતા રહે છે. ભલે ૫૦ વર્ષ લાગ્યાં છે, ભલે એક વર્ષ લાગ્યું છે, આ કારણ તે મૂળ સંસ્કાર ને જે સમય પ્રતિ સમય ભિન્ન-ભિન્ન રુપ માં સમસ્યા બનીને આવે છે, એમાં સમય પણ ખુબ લગાવ્યો છે, શક્તિ પણ ખુબ લગાવી છે. હવે શક્તિશાળી સંસ્કાર દાતા, વિધાતા, વરદાતા નાં ઈમર્જ કરો. તો આ મહાસંસ્કાર કમજોર સંસ્કારને સ્વતઃ સમાપ્ત કરી દેશે. હવે સંસ્કારને મારવામાં સમય નહીં લગાવો. પરંતુ સેવા નાં ફળ થી, ફળની શક્તિ થી સ્વતઃ જ મરી જશે. જેમ અનુભવ પણ છે કે સારી સ્થિતિ થી જ્યારે સેવામાં બીઝી રહો છો તો સેવાની ખુશી તે સમય સુધી સમસ્યા સ્વતઃ જ દબાઈ જાય છે કારણકે સમસ્યાઓને વિચારવાની કુરસદ જ નથી. દર સેકન્ડ, દર સંકલ્પ સેવામાં બીઝી રહેશે તો સમસ્યાઓનું લંગર ઉઠી જશે, કિનારો થઈ જશે. તમે બીજાઓને રસ્તો દેખાડવાનાં, બાપનો ખજાનો આપવાનાં નિમિત્ત આધાર બનો તો કમજોરીઓનો કિનારો સ્વતઃ જ થઈ જશે. સમજ્યાં - હમણાં શું કરવાનું છે? હવે બેહદનું વિચારો, બેહદનાં કાર્યને વિચારો. ભલે દૃષ્ટિથી આપો, ભલે વૃત્તિથી આપો, ભલે વાણીથી આપો, ભલે સંગથી આપો, ભલે વાયબ્રેશન થી આપો, પરંતુ આપવાનું જ છે. આમ પણ ભક્તિમાં આ નિયમ હોય છે, કોઈ પણ વસ્તુની કમી હોય છે તો કહે છે દાન કરો. દાન કરવાથી આપવું, લેવું થઈ જાય છે. સમજ્યાં ગોલ્ડન જુબલી શું છે. ફક્ત મનાવી લીધી આ નહીં વિચારો. સેવાનાં ૫૦ વર્ષ પૂરા થયા હવે નવો વળાંક લો. નાનાં-મોટાં એક દિવસનો કે ૫૦ વર્ષનાં બધાં સમાધાન સ્વરુપ બનો. સમજ્યાં શું કરવાનું છે. આમ પણ ૫૦ વર્ષ પછી જીવન પરિવર્તન થાય છે. ગોલ્ડન જુબલી અર્થાત્ પરિવર્તન જુબલી, સંપન્ન બનવાની જુબલી. અચ્છા.

સદા વિશ્વ કલ્યાણકારી સમર્થ રહેવાવાળા, સદા વરદાની, મહાદાની સ્થિતિમાં સ્થિત રહેવાવાળા, સદા સ્વ ની સમસ્યાઓ ને બીજાઓ પ્રતિ સમાધાન સ્વરુપ બની સહજ સમાપ્ત કરવાવાળા, દર સમય દર સંકલ્પ ને સેવામાં સમર્પણ કરવાવાળા-એવાં રીયલ ગોલ્ડ વિશેષ આત્માઓને, બાપ સમાન શ્રેષ્ઠ આત્માઓને

બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

ગોલ્ડન જુબલી નાં આદિ રત્નો થી બાપદાદાની મુલાકાત :-

આ વિશેષ ખુશી સદા રહે છે કે આદિ થી આપણે સૌ આત્માઓનો સાથે રહેવાનો અને સાથી બનવાનો બંને જ વિશેષ પાર્ટ છે. સાથે પણ રહ્યાં અને પછી જ્યાં સુધી જીવવાનું છે ત્યાં સુધી સ્થિતિમાં પણ બાપ સમાન સાથી બની રહેવાનું છે. તો સાથે રહેવું અને સાથી બનવું, આ વિશેષ વરદાન આદિ થી અંત સુધી મળેલું છે. સ્નેહ થી જન્મ થયો, જ્ઞાન તો પહેલાં નહોતું ને. સ્નેહ થી જન્મ થયો, જે સ્નેહ થી જન્મ થયો, એ જ સ્નેહ બધાને આપવા માટે વિશેષ નિમિત્ત છે. જે પણ સામે આવે વિશેષ આપ સર્વ થી બાપનાં સ્નેહનો અનુભવ કરે. તમારામાં બાપ નું ચિત્ર અને તમારી ચલન થી બાપનાં ચરિત્ર દેખાઈ આવે. જો કોઈ પૂછે કે બાપનાં ચરિત્ર શું છે તો તમારી ચલન ચરિત્ર દેખાડે કારણ કે સ્વયં બાપનાં ચરિત્ર જોવાં અને સાથે-સાથે ચરિત્રમાં ચાલવા વાળી આત્માઓ છે. ચરિત્ર જે પણ થયા તે એકલા બાપ નાં ચરિત્ર નથી. ગોપી વલ્લભ અને ગોપિકાઓનાં જ ચરિત્ર છે. બાપે બાળકોની સાથે જ દરેક કર્મ કર્યાં, એકલાએ નથી કર્યાં. સદા આગળ બાળકોને રાખ્યાં. તો આગળ રાખવા આ ચરિત્ર થયું. આવાં ચરિત્ર આપ વિશેષ આત્માઓ દ્વારા દેખાઈ આવે. ક્યારેય પણ “હું આગળ રહું” આ સંકલ્પ બાપે નથી કર્યો. આમાં પણ સદા ત્યાગી રહ્યાં અને આ જ ત્યાગ નાં ફળમાં બધાને આગળ રાખ્યાં, એટલે આગળ નું ફળ મળ્યું. નંબરવન દરેક વાતમાં બ્રહ્મા બાપ જ બન્યાં. કેમ બન્યાં? આગળ રાખવું જ આગળ થવું, આ ત્યાગ ભાવ થી. સંબંધ નો ત્યાગ, વૈભવ નો ત્યાગ કોઈ મોટી વાત નથી. પરંતુ દરેક કાર્યમાં, સંકલ્પમાં પણ બીજાઓને આગળ રાખવાની ભાવના. આ ત્યાગ શ્રેષ્ઠ ત્યાગ રહ્યો. આને કહેવાય છે સ્વયંનાં ભાન ને મટાડી દેવું. હું પણ ને મટાડી દેવું. તો ડાયરેક્ટ પાલના લેવાવાળા માં વિશેષ શક્તિઓ છે. ડાયરેક્ટ પાલનાની શક્તિ ઓછી નથી. એજ પાલના હવે બીજાઓની પાલના માં પ્રત્યક્ષ કરતાં ચાલો. આમ વિશેષ તો છે જ. અનેક વાતોમાં વિશેષ છે. આદિ થી બાપની સાથે પાર્ટ ભજવવો, આ કોઈ ઓછી વિશેષતા નથી. વિશેષતાઓ તો ખુબ જ છે પરંતુ હવે વિશેષ આત્માઓએ દાન પણ વિશેષ કરવાનું છે. જ્ઞાન દાન તો બધાં કરે છે પરંતુ તમારે પોતાની વિશેષતાઓનું દાન કરવાનું છે. બાપની વિશેષતા સો તમારી વિશેષતાઓ. તો તે વિશેષતાઓનું દાન કરો. જે વિશેષતાઓનાં મહાદાની છે, તે સદાનાં માટે મહાન રહે છે. ભલે પૂજ્ય પણા માં, ભલે પુજારી પણા માં, આખું કલ્પ મહાન રહે છે. જેમ બ્રહ્મા બાપ ને જોયા અંતમાં પણ કળયુગી દુનિયાનાં હિસાબ માં પણ મહાન રહ્યાં ને. તો આદિ થી અંત સુધી આવાં મહાદાની મહાન રહે છે. અચ્છા-તમને જોઈને બધાં ખુશ થયા, તો ખુશી વેચીને. ખુબ સારું મનાવ્યું, બધાને ખુશ કર્યા અને ખુશ થયાં. બાપદાદા વિશેષ આત્માઓનાં વિશેષ કાર્ય પર હર્ષિત થાય છે. સ્નેહ ની માળા તો તૈયાર છે ને. પુરુષાર્થ ની માળા, સંપૂર્ણ થવાની માળા તે તો સમય પ્રતિ સમય પ્રત્યક્ષ થઈ રહી છે.

જેટલા જે ફરિશ્તા સંપૂર્ણ અનુભવ થાય છે તે સમજો મણકા માળામાં પરોવાતાં જાય છે. તો તે સમય પ્રતિ સમય પ્રત્યક્ષ થતાં રહે છે. પરંતુ સ્નેહની માળા તો પાકી છે ને. સ્નેહ ની માળાનાં મોતી સદા જ અમર છે, અવિનાશી છે. સ્નેહ માં તો બધાં પાસ માર્કસ લેવાવાળા છે. બાકી સમાધાન સ્વરૂપની માળા તૈયાર થવાની છે. સંપૂર્ણ અર્થાત્ સમાધાન સ્વરૂપ. જેમ બ્રહ્મા બાપ ને જોયાં સમસ્યા લઈ જવાવાળા પણ સમસ્યા ભૂલી જતા હતાં. શું લઈને આવ્યાં અને શું લઈને ગયાં! આ અનુભવ કર્યો ને! સમસ્યાની વાતો બોલવાની હિંમત ન રહી કારણ કે સંપૂર્ણ સ્થિતિની આગળ સમસ્યા જેમ કે બાળપણ ની રમત અનુભવ કરતાં હતાં એટલે સમાપ્ત થઈ જતી હતી. આને કહે છે સમાધાન સ્વરૂપ. એક-એક સમાધાન સ્વરૂપ થઈ જાય તો સમસ્યાઓ ક્યાં જશે. અડધા કલ્પ માટે વિદાય સમારોહ થઈ જશે. હમણાં તો વિશ્વની સમસ્યાઓનું સમાધાન જ પરિવર્તન છે. તો શું ગોલ્ડન જુબલી મનાવી. મોલ્ડ થવાની જુબલી મનાવી. જે મોલ્ડ થાય છે તે જે પણ રૂપ વાળવા ઈચ્છો, તે રૂપમાં વળી શકે છે. મોલ્ડ થવું અર્થાત્ સર્વના પ્રિય થવું. બધાની નજર તો પણ નિમિત્ત બનવાવાળા ઉપર રહે છે. અચ્છા!

વરદાન:- શ્રેષ્ઠતાનાં આધાર પર સમીપતા દ્વારા કલ્પ ની શ્રેષ્ઠ પ્રાલબ્ધ બનાવવાળા વિશેષ પાર્ટધારી ભવ આ મરજીવા જીવનમાં શ્રેષ્ઠતાનો આધાર બે વાતો છે. ૧-સદા પરોપકારી રહેવું. ૨-બાળ બ્રહ્મચારી રહેવું. જે બાળકો આ બંને વાતોમાં આદિ થી અંત સુધી અખંડ રહ્યાં છે, કોઈ પણ પ્રકારની પવિત્રતા અર્થાત્ સ્વચ્છતા વારંવાર ખંડિત નથી થઈ તથા વિશ્વ નાં પ્રતિ અને બ્રાહ્મણ પરિવાર નાં પ્રતિ જે સદા ઉપકારી છે એવાં વિશેષ પાર્ટધારી બાપદાદાનાં સદા સમીપ રહે છે અને એમની

પ્રાલબ્ધ આખા કલ્પ માટે શ્રેષ્ઠ બની જાય છે.

સ્લોગન :- સંકલ્પ વ્યર્થ છે તો બીજા બધાં ખજાના પણ વ્યર્થ થઈ જાય છે.

“ મીઠા બાળકો - ભવિષ્ય ઉંચ કુળમાં આવવાનો આધાર છે ભણતર , આ ભણતર થી જ તમે બેગર ટૂ પ્રિન્સ બની શકો છો ”

પ્રશ્ન :- ગોલ્ડન સ્પૂન ઈન માઉથ (મુખમાં સોનાની ચમચી) બે પ્રકાર થી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે, કેવી રીતે?

ઉત્તર :- એક ભક્તિ માં દાન-પુણ્ય કરવાથી, બીજું જ્ઞાન માં ભણતર થી. ભક્તિમાં દાન-પુણ્ય કરે છે તો રાજા અથવા સાહુકાર ની પાસે જન્મ લે છે પરંતુ તે થઈ ગયું હદનું. તમે જ્ઞાન માં ભણતર થી ગોલ્ડન સ્પૂન ઈન માઉથ પામો છો. આ છે બેહદ ની વાત. ભક્તિમાં ભણતર થી રાજાઈ નથી મળતી. અહીંયા તો જેટલું સારી રીતે ભણે છે, એટલું ઉંચ પદ પામે છે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠાં-મીઠાં સિકિલધા બાળકોને રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે, આને કહેવાય છે રુહાની જ્ઞાન. બાપ આવીને ભારતવાસી બાળકો ને સમજાવે છે, સ્વયંને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો, આ બાપ એ ખાસ ફરમાન કર્યું છે તો તે માનવું જોઈએ ને. ઊંચેથી ઊંચા બાપની શ્રીમત પ્રસિદ્ધ છે. આ પણ આપ બાળકોને જ્ઞાન છે કે ફક્ત શિવબાબા ને જ શ્રી શ્રી કહી શકાય છે. એજ શ્રી શ્રી બનાવે છે, શ્રી એટલે શ્રેષ્ઠ. આપ બાળકોને હમણાં ખબર પડી છે કે આમને બાપે આવાં બનાવ્યાં. આપણે હમણાં નવી દુનિયાનાં માટે ભણી રહ્યાં છીએ. નવી દુનિયાનું નામ જ છે સ્વર્ગ, અમરપુરી. મહિમા નાં માટે નામ ખુબ છે. કહે પણ છે સ્વર્ગ અને નરક. ફલાણા સ્વર્ગવાસી થયાં તો ગોયા નર્કવાસી હતાં ને. પરંતુ મનુષ્યોમાં આટલી સમજ નથી. સ્વર્ગ-નર્ક, નવી દુનિયા, જૂની દુનિયા કોને કહેવાય છે, કાંઈ પણ જાણતા નથી. બહાર નો ભપકો કેટલો છે. આપ બાળકોમાં પણ થોડાં છે જે સમજે છે બરોબર અમને બાપ ભણાવે છે. અમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવા માટે આવ્યાં છીએ. આપણે બેગર ટૂ પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનશું. પહેલાં-પહેલાં આપણે જઈને રાજકુમાર બનશું. આ ભણતર છે, જેમ એન્જનીયરી, બેરિસ્ટરી વગેરે ભણે છે તો બુદ્ધિમાં રહે છે કે અમે ઘર બનાવશું પછી આ કરશું....દરેક ને પોતાનું કર્તવ્ય સ્મૃતિમાં આવે છે. આપ બાળકોએ જઈને બહુજ ઊંચા ઘરમાં જન્મ લેવાનો છે આ ભણતર થી. જે જેટલું વધારે ભણશે તેટલું ખુબ ઊંચ ઘરમાં જન્મ લેશે. રાજાના ઘરમાં જન્મ લઈ પછી રાજાઈ ચલાવવાની છે. ગવાય પણ છે ગોલ્ડન સ્પૂન ઈન માઉથ. એક તો જ્ઞાન દ્વારા આ ગોલ્ડન સ્પૂન ઈન માઉથ મળી શકે છે. બીજું, જો દાન-પુણ્ય સારી રીતે કરે તો પણ રાજાની પાસે જન્મ મળશે. તે થઈ ગયું હદનું. આ છે બેહદનું. દરેક વાત સારી રીતે સમજો. કાંઈ પણ સમજ માં ન આવે તો પૂછી શકો છો. નોંધ કરો આ-આ વાતો બાબા થી પૂછવાની છે. મુખ્ય છે જ બાપની યાદની વાત. બાકી કોઈ સંશય વગેરે છે તો તેને ઠીક કરી દેશે. આ પણ બાળકો જાણે છે જેટલું ભક્તિમાર્ગ માં દાન-પુણ્ય કરે છે તો સાહુકાર ની પાસે જન્મ લે છે. જો કોઈ ખરાબ કર્મ કરે છે તો પછી એવો જન્મ મળે છે, બાબાની પાસે આવે છે. કોઈ-કોઈનાં તો એવાં કર્મબંધન છે જે વાત નહીં પૂછે. આ બધું છે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) નાં કર્મબંધન. રાજાઓ પણ કોઈ-કોઈ એવાં હોય છે, ખુબ કર્મબંધન આકરા હોય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને તો કોઈ બંધન નથી. ત્યાં છે જ યોગબળ ની રચના. જ્યારે કે યોગબળ થી આપણે વિશ્વની રાજાઈ લઈ શકીએ છીએ તો શું બાળક પેદા નથી થઈ શકતાં! પહેલે થી જ સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. ત્યાં તો આ કોમન (સામાન્ય) વાત છે. ખુશીમાં વાજા વાગતા રહે છે. ઘરડા થી બાળક બની જઈએ છીએ. મહાત્મા થી પણ બાળક ને વધારે માન અપાય છે કારણ કે તે મહાત્મા તો છતાં પણ આખું જીવન પસાર કરી મોટાં થયાં છે. વિકારોને જાણે છે. નાનાં બાળકો નથી જાણતાં એટલે મહાત્મા થી પણ ઊંચા કહેવાય છે. ત્યાં તો બધાં મહાત્માઓ છે. કૃષ્ણને પણ મહાત્મા કહે છે. તે છે સાચાં મહાત્મા. સતયુગમાં જ મહાન આત્માઓ હોય છે. તેમનાં જેવા અહીંયા કોઈ થઈ ન શકે.

આપ બાળકોને અંદર માં ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. હવે અમે નવી દુનિયામાં જન્મ લઈશું. આ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. ઘર જૂનું થાય છે તો નવાં ઘર ની ખુશી હોય છે ને. કેટલાં સારા-સારા માર્બલ વગેરે નાં ઘર બનાવે છે. જૈન લોકો ની પાસે પૈસા ખુબ હોય છે, તેઓ પોતાને ઊંચ કુળનાં સમજે છે. વાસ્તવ માં અહીંયા કોઈ ઊંચ કુળ તો છે નહીં. ઊંચા કુળમાં લગ્ન માટે ઘર શોધે છે. ત્યાં કુળ વગેરેની વાત નથી હોતી. ત્યાં તો એક જ દેવતાઓનો કુળ હોય છે, બીજો ન કોઈ. એનાં માટે તમે સંગમ પર અભ્યાસ કરો છો કે અમે એક બાપનાં બાળકો

બધાં આત્મા છીએ. આત્મા છે પહેલાં, પછી છે શરીર. દુનિયા માં બધાં દેહ-અભિમાની રહે છે. તમારે હમણાં દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં પોતાની અવસ્થા ને જમાવવાની છે. બાબાનાં કેટલાં બાળકો છે, કેટલો મોટો ગૃહસ્થ છે, કેટલાં ખ્યાલાત રહેતાં હશે. આમણે પણ મહેનત કરવી પડે છે. હું કોઈ સંન્યાસી નથી. બાપે આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર નું ચિત્ર પણ છે ને. બ્રહ્મા છે સૌથી ઊંચા. તો તેમને છોડી બાપ કોનામાં આવશે. બ્રહ્મા કોઈ નવાં પેદા નથી થતાં. જુઓ છો ને-આમને કેવી રીતે એડોપ્ટ કરું છું. તમે કેવી રીતે બ્રાહ્મણ બનો છો. આ વાતોને તમે જ જાણો બીજા શું જાણે. કહે છે આ તો ઝવેરી હતાં, આમને તમે બ્રહ્મા કહો છો. તેમને શું ખબર આટલાં બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ કેવી રીતે પેદા થશે. એક-એક વાતમાં કેટલું સમજાવવું પડે છે. આ ખુબ ગુહ્ય વાતો છે ને. આ બ્રહ્મા વ્યક્ત, તે અવ્યક્ત. આ પવિત્ર બની પછી અવ્યક્ત થઈ જાય છે. આ કહે છે - હું આ સમય પવિત્ર નથી. એવો પવિત્ર બની રહ્યો છું. પ્રજાપિતા તો અહીંયા હોવાં જોઈએ ને. નહીં તો ક્યાંથી આવે. બાપ પોતે સમજાવે છે હું પતિત શરીરમાં આવું છું, જરૂર આમને જ પ્રજાપિતા કહેશું. સૂક્ષ્મવતન માં નહીં કહેશું. ત્યાં પ્રજા શું કરશે. આ ઇન્ડિપેન્ડન્ટ પવિત્ર બની જાય છે. જેમ આ પણ પુરુષાર્થ કરે છે તેમ તમે પુરુષાર્થ કરી ઇન્ડિપેન્ડન્ટ પવિત્ર બની જાઓ છો. વિશ્વનાં માલિક બનો છો ને. સ્વર્ગ અલગ, નર્ક અલગ છે. હમણાં તો કેટલાં ટુકડા-ટુકડા થઈ ગયાં છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાંની વાત છે જ્યારે કે આમનું રાજ્ય હતું. તે લોકો પછી લાખો વર્ષ કહી દે છે. આ વાતો સમજશે પણ તેજ જેમણે કલ્પ પહેલાં સમજી હશે. તમે જુઓ છો અહીંયા મુસલમાન, પારસી વગેરે બધાં આવે છે. પોતે મુસલમાન પછી હિન્દુઓને નોલેજ આપી રહ્યાં છે. વન્ડર છે ને. સમજો કોઈ સિક્કમ ધર્મનાં છે, તે પણ બેસી રાજ્યોગ શીખવાડે છે. જે કનવર્ટ (બદલી) થયા છે તે પછી ટ્રાન્સફર થઈ દેવતા કુળમાં આવી જશે. સૈપલિંગ (કલમ) લાગે છે. તમારી પાસે ક્રિશ્ચિયન, પારસી પણ આવે છે, બૌદ્ધી પણ આવશે. આપ બાળકો જાણો છો જ્યારે સમય નજીક આવશે ત્યારે ચારે બાજુથી આપણું નામ નીકળશે. એક જ ભાષણ તમે કરશો તો અનેક તમારી પાસે આવી જશે. બધાને સ્મૃતિ આવી જશે અમારો સાચો ધર્મ આ છે. જે આપણા ધર્મનાં હશે તે બધાં આવશે તો ખરા ને. લાખો વર્ષની વાત નથી. બાપ બેસી સમજાવે છે તમે કાલે દેવતા હતાં, હવે ફરી દેવતા બનવા માટે બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છો.

તમે સાચાં-સાચાં પાંડવ છો, પાંડવ અર્થાત્ પન્ડા. તે છે શરીરધારી પન્ડા. તમે બ્રાહ્મણ છો રુહાની પન્ડા. તમે હમણાં બેહદનાં બાપ થી ભણી રહ્યાં છો. આ નશો તમને ખુબ હોવો જોઈએ. અમે બાપની પાસે જઈએ છીએ, જેમનાથી બેહદ નો વારસો મળે છે. તે અમારા બાપ શિક્ષક પણ છે, આમાં ભણવા માટે કોઈ ટેબલ ખુરશી વગેરે ની દરકાર નથી. આ તમે લખો છો તે પણ પોતાનાં પુરુષાર્થ નાં માટે. વાસ્તવ માં આ સમજવાની વાત છે. શિવબાબા તમને પત્ર લખવા માટે આ પેન્સિલ વગેરે ઉઠાવે છે, બાળકો સમજશે શિવબાબાનાં લાલ અક્ષર આવ્યાં છે. બાપ લખે છે રુહાની બાળકો. બાળકો પણ સમજે છે રુહાની બાબા. એ ખુબ ઊંચે થી ઊંચા છે, તેમની મત પર ચાલવાનું છે. બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે. આ આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપવાવાળું છે. તે ભૂતના વશ નહીં થાઓ. પવિત્ર બનો. બોલાવો પણ છો હેં પતિત-પાવન. આપ બાળકોને હમણાં ખુબ તાકાત મળે છે, રાજ્ય કરવાની. જે કોઈ જીત પામી ન શકે. તમે કેટલાં સુખી બનો છો. તો આ ભણતર પર કેટલું અટેન્શન (ધ્યાન) આપવું જોઈએ. આપણને બાદશાહી મળે છે. તમે જાણો છો આપણે શું થી શું બની રહ્યાં છીએ. ભગવાનુવાચ છે ને. હું તમને રાજ્યોગ શીખવાડું છું, રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. ભગવાન કોને કહેવાય છે, આ પણ કોઈને ખબર નથી. આત્મા પોકારે છે - ઓ બાબા! તો ખબર હોવી જોઈએ ને - તે ક્યારે અને કેવી રીતે આવશે? મનુષ્ય જ તો ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત, ડયુરેશન (સમયગાળા) વગેરેને જાણે ને. જાણવાથી તમે દેવતા બની જાઓ છો. જ્ઞાન છે જ સદ્ગતિ નાં માટે. આ સમયે છે કળયુગ નો અંત. બધાં દુર્ગતિ માં છે. સતયુગ માં હોય છે સદ્ગતિ. હમણાં તમે જાણો છો બાબા આવેલાં છે-સર્વની સદ્ગતિ કરવાં. બધાને જગાડવા આવ્યાં છે. કોઈ કબ્ર થોડી છે. પરંતુ ધોર અંધકાર માં પડ્યાં છે, તેમને જગાડવાં આવે છે. જે બાળકો ધોર નિંદ્રા થી જાગી જાય છે તેમની અંદર ખુશી ખુબ થાય છે, અમે શિવબાબાનાં બાળક છીએ, કોઈ પ્રકાર ની ફિકર નથી. બાપ અમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. રડવાનું નામ નથી. આ છે રડવાની દુનિયા. તે છે હર્ષિત રહેવાની દુનિયા. તેમનાં ચિત્ર જુવો કેવાં શોભનિક હસમુખ બનાવે છે. તે ફિયર્સ તો અહીંયા દોરી ન શકાય. બુદ્ધિ થી સમજે છે એમના જેવાં ફિયર્સ જોવામાં આવે છે. આપ મીઠાં-મીઠાં બાળકોને હમણાં સ્મૃતિ આવી છે કે ભવિષ્ય માં અમરપુરીનાં આપણે પ્રિન્સ બનશું. આ મૃત્યુલોકને, આ ભંભોરને આગ લાગવાની છે. સિવિલ વોર (ગૃહ યુદ્ધ) માં પણ એક-બીજાને મારે કેવી રીતે છે, કોને અમે મારીએ છે તે પણ ખબર નથી પડતી. હાહાકાર નાં પછી જયજયકાર થવાની છે. તમારી વિજય, બાકી બધાં વિનાશ થઈ જશે. રુદ્રની માળામાં પરોવાઈ ને પછી વિષ્ણુની માળામાં પરોવાઈ જશો. હમણાં

તમે પુરુષાર્થ કરો છો પોતાનાં ઘરે જવા માટે. ભક્તિ નો કેટલો ફેલાવ છે. જેમ ઝાડનાં અનેક પત્તા હોય છે તેમ ભક્તિનો ફેલાવ છે. બીજ છે જ્ઞાન. બીજ કેટલું નાનું છે. બીજ છે બાબા, આ ઝાડ ની સ્થાપના, પાલના અને વિનાશ કેવી રીતે થાય છે, આ તમે જાણો છો. આ વેરાઈટી (વિવિધ) ધર્મોનું ઉલટું ઝાડ છે. દુનિયામાં એક પણ નથી જાણતાં. હવે બાળકોએ ખુબ મહેનત કરવાની છે બાપ ને યાદ કરવાની, તો વિકર્મ વિનાશ થાય. તે ગીતા સંભળાવવા વાળા પણ કહે છે મનમનાભવ. બધાં દેહનાં ધર્મ છોડી સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. મનુષ્ય આનો અર્થ થોડી સમજે છે. તે છે જ ભક્તિ માર્ગ. આ છે જ્ઞાન માર્ગ. આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. ફિકર ની કોઈ વાત નથી. જેમણે થોડું પણ જ્ઞાન સાંભળ્યું તો પ્રજા માં આવી જશે. જ્ઞાન નો વિનાશ નથી થતો. બાકી જે યથાર્થ જાણી પુરુષાર્થ કરે છે એજ ઊંચું પદ પામે છે. આ બુદ્ધિમાં સમજ છે ને. અમે પ્રિન્સ બનવા વાળા છીએ, નવી દુનિયામાં. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) પરીક્ષા પાસ કરે છે તો તેમને કેટલી ખુશી થાય છે. તમને તો હજાર વખત વધારે અતીન્દ્રિય સુખ હોવું જોઈએ. આપણે આખા વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. કોઈ પણ વાતમાં ક્યારેય રીસાવાનું નથી. બ્રાહ્મણી થી નથી બનતું, બાપ થી રિસાય છે, અરે તમે બાપ થી બુદ્ધિ નો યોગ લગાવો ને. એમને તો પ્રેમ થી યાદ કરો. બાબા બસ તમને જ યાદ કરતાં-કરતાં અમે ઘરે આવી જઈશું. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ વાતની ફિકર નથી કરવાની, સદા હર્ષિત રહેવાનું છે. સ્મૃતિ રહે આપણે શિવબાબા નાં બાળક છીએ. બાપ આવ્યાં છે આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવવાં.
2. પોતાની અવસ્થા ને એકરસ બનાવવા માટે દેહી-અભિમાની બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ જૂનાં ઘરથી મમત્વ નીકાળી દેવાનું છે.

વરદાન :- બંધનો નાં પીંજરા ને તોડી ને જીવનમુક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાવાળા સાચાં ટ્રસ્ટી ભવ શરીરનું અથવા સંબંધનું બંધન જ પીંજરું છે. ફર્જઅદાઈ (જવાબદારી) પણ નિમિત્ત માત્ર નિભાવવાની છે, લગાવ થી નહીં ત્યારે કહેશું નિર્બંધન. જે ટ્રસ્ટી બની ચાલે છે એ જ નિર્બંધન છે જો કોઈ પણ મારાપણું છે તો પીંજરા માં બંધ છે. હવે પીંજરા ની મેના થી ફરિશ્તા બની ગયાં એટલે ક્યાંય જરા પણ બંધન ન હોય. મનનું પણ બંધન નહીં. શું કરું, કેવી રીતે કરું, ઈચ્છું છું થતું નથી - આ પણ મન નું બંધન છે. જ્યારે મરજીવા બની ગયાં તો બધાં પ્રકારનાં બંધન સમાપ્ત, સદા જીવનમુક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ થતો રહે.

સ્લોગન :- સંકલ્પો ને બચાવો તો સમય, બોલ બધું સ્વતઃ બચી જશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં પુજારી થી પૂજ્ય બની રહ્યાં છો , પૂજ્ય બાપ આવ્યાં છે તમને આપ સમાન પૂજ્ય બનાવવાં ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોની અંદર કયો દૃઢ વિશ્વાસ છે?

ઉત્તર :- તમને દૃઢ વિશ્વાસ છે કે અમે જીવતે જીવ બાપ થી પૂરો વારસો લઈને જ છોડશું. બાબાની યાદમાં આ જૂનું શરીર છોડી બાપનાં સાથે જઈશું. બાબા અમને ઘરનો સહજ રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે.

ગીત :- ઓમ નમો શિવાય.....

ઓમ શાંતિ ! ઓમ શાંતિ. ઓમ શાંતિ તો ઘણાં મનુષ્ય કહેતા રહે છે. બાળકો પણ કહે છે, ઓમ શાંતિ. અંદર જે આત્મા છે-તે કહે છે ઓમ શાંતિ. પરંતુ આત્માઓ તો યથાર્થ રીતે પોતાને જાણતી નથી, ન બાપ ને જાણે છે. ભલે પોકારે છે પરંતુ બાપ કહે છે હું જે છું, જેવો છું યથાર્થ રીતે મને કોઈ નથી જાણતું. આ (બ્રહ્મા) પણ કહે છે કે હું પોતાને નહોતો જાણતો કે હું કોણ છું, ક્યાંથી આવ્યો છું! આત્મા તો મેલ (પુરુષ) છે ને. બાળક છે. ફાધર છે પરમાત્મા. તો આત્માઓ આપસમાં બ્રધર્સ (ભાઈ) થઈ ગઈ. પછી શરીરમાં આવવાનાં કારણે કોઈને મેલ (પુરુષ), કોઈ ને ફીમેલ (સ્ત્રી) કહે છે. પરંતુ યથાર્થ આત્મા શું છે, આ કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર નથી જાણતાં. હમણાં આપ બાળકોને આ નોલેજ મળે છે જે પછી તમે સાથે લઈ જાઓ છો. ત્યાં આ નોલેજ રહે છે, આપણે આત્મા છીએ આ જૂનું શરીર છોડી બીજું લઈએ છીએ. આત્માની ઓળખ સાથે લઈ જઈએ છીએ. પહેલાં તો આત્માને પણ નહોતા જાણતા. આપણે ક્યાર થી પાર્ટ ભજવીએ છીએ, કાંઈ નહોતા જાણતા. હમણાં સુધી પણ કોઈ પોતાને પૂરું ઓળખતા નથી. મોટા રુપ થી જાણે છે અને મોટા લિંગ રુપ ને જ યાદ કરે છે. હું આત્મા બિંદી છું. બાપ પણ બિંદી છે, એ રુપમાં યાદ કરે, એવા ખુબ થોડાં છે. નંબરવાર બુદ્ધિ છે ને. કોઈ તો સારી રીતે સમજી ને બીજાઓને પણ સમજાવવા લાગી જાય છે. તમે સમજાવો છો પોતાને આત્મા સમજી અને બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. એજ પતિત-પાવન છે. પહેલાં તો મનુષ્યોને આત્માની જ ઓળખ નથી, તો તે પણ સમજાવવું પડે. પોતાને જ્યારે આત્મા નિશ્ચય કરે ત્યારે બાપને પણ જાણી શકે. આત્માને જ નથી ઓળખતા એટલે બાપને પણ પૂરું જાણી નથી શકતાં. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે આત્મા બિંદી છીએ. આટલી નાની એવી આત્મામાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ છે, આ પણ તમારે સમજાવવું પડે. નહીં તો ફક્ત કહે જ્ઞાન ખુબ સારું છે. ભગવાન થી મળવા નો રસ્તો ખુબ સારો બતાડે છે. પરંતુ હું કોણ છું, બાપ કોણ છે, આ નથી જાણતા. ફક્ત સારું-સારું કહી દે છે. કોઈ તો પછી એવું પણ કહે છે કે આ તો નાસ્તિક બનાવી દે છે. તમે જાણો છો-જ્ઞાન ની સમજ કોઈ માં પણ છે નહીં. તમે સમજાવો છો હમણાં અમે પૂજ્ય બની રહ્યાં છીએ. અમે કોઈની પૂજા નથી કરતાં કારણ કે જે સૌનાં પૂજ્ય છે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન, એમનાં આપણે સંતાન છીએ. એ છે જ પૂજ્ય પિતાશ્રી. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો - પિતાશ્રી આપણને પોતાનાં બનાવી ને ભણાવી રહ્યાં છે. સૌથી ઊંચે થી ઊંચા પૂજ્ય એક જ છે, એમના સિવાય બીજું કોઈ પૂજ્ય બનાવી ન શકે. પુજારી જરૂર પુજારી જ બનાવશે. દુનિયામાં બધાં છે-પુજારી. તમને હમણાં પૂજ્ય મળ્યાં છે, જે આપ સમાન બનાવી રહ્યાં છે. તમારા થી પૂજા છોડાવી દીધી છે. પોતાની સાથે લઈ જાય છે. આ છી-છી દુનિયા છે. આ છે જ મૃત્યુલોક. ભક્તિ શરૂ જ ત્યારે થાય છે જ્યારે રાવણ રાજ્ય હોય છે. પૂજ્ય થી પુજારી બની જાય છે. પછી પુજારી થી પૂજ્ય બનાવવા માટે બાપને આવવું પડે છે. હમણાં તમે પૂજ્ય દેવતા બની રહ્યાં છો. આત્મા શરીર દ્વારા પાર્ટ ભજવે છે. હમણાં બાપ આપણને પૂજ્ય દેવતા બનાવી રહ્યાં છે, આત્માને પવિત્ર બનાવવા માટે. તો આપ બાળકોને યુક્તિ આપી છે-બાપ ને યાદ કરવાથી તમે પુજારી થી પૂજ્ય બની જશો કારણ કે એ બાપ છે સર્વ નાં પૂજ્ય. જે અડધોકલ્પ પુજારી બને છે, તે પછી અડધોકલ્પ પૂજ્ય બને છે. આ પણ ડ્રામા માં પાર્ટ છે. ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને કોઈ પણ નથી જાણતું. હમણાં બાપ દ્વારા આપ બાળકો જાણો છો અને બીજાઓને પણ સમજાવો છો. પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત આ સમજાવવાની છે-પોતાને આત્મા બિંદી સમજો. આત્માનાં બાપ એ નિરાકાર છે, એ નોલેજકુલ જ આવી ને ભણાવે છે. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય- અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. બાપ આવે છે એક વાર. એમને જાણવાનું પણ એક જ વાર હોય છે. આવે પણ એક જ વાર સંગમયુગ પર છે. જૂની પતિત દુનિયાને આવીને પાવન બનાવે છે. હમણાં બાપ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર આવેલાં છે. કોઈ નવી વાત નથી. કલ્પ-કલ્પ આવી જ રીતે આવું છું. એક સેકન્ડ પણ આગળ-પાછળ થઈ નથી શકતી.

આપ બાળકોની દિલમાં બેસે છે કે બરોબર બાબા અમને આત્માઓને સાચું જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે, પછી કલ્પ પછી પણ બાપને આવવું પડશે. બાપ દ્વારા જે આ સમયે જાણ્યું છે તે પછી કલ્પ બાદ જાણશો. આ પણ જાણો છો હવે જૂની દુનિયાનો વિનાશ થશે પછી અમે સતયુગમાં આવીને પોતાનો પાર્ટ ભજવશું. સતયુગી સ્વર્ગવાસી બનીશું. આ તો બુદ્ધિમાં યાદ છે ને. યાદ રહેવાથી ખુશી પણ રહે છે. સ્ટુડન્ટ લાઈફ (વિદ્યાર્થી જીવન) છે ને. આપણે સ્વર્ગવાસી બનવા માટે ભણી રહ્યાં છીએ. આ ખુશી સ્થાયી રહેવી જોઈએ, જ્યાં સુધી ભણતર પૂરું થાય. બાપ સમજાવતાં રહે છે કે ભણતર પૂરું ત્યારે થશે જ્યારે વિનાશ માટે સામગ્રી તૈયાર થશે. પછી તમે સમજી જશો-આગ જડુર લાગશે. તૈયારીઓ થતી રહે છે ને. એક-બીજા પર કેટલાં ગરમ થતાં રહે છે. ચારેય તરફ ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારની સેનાઓ છે. બધાં લડવા માટે તૈયાર થતાં રહે છે. કોઈને કોઈ તણખો એવો નાખશે જે લડાઈ જડુર લાગે. કલ્પ પહેલાં માફક વિનાશ તો થવાનો જ છે. આપ બાળકો જોશો. પહેલાં પણ બાળકોએ જોયું છે એક ચિનગારી થી કેટલી લડાઈ લાગી હતી. એક-બીજાને ડરાવતા રહે છે કે આવું કરો નહીં તો અમારે આ બોમ્બસ હાથમાં ઉઠાવવાં પડશે. મોત સામે આવી જાય છે તો પછી બનાવ્યા વગર રહી નથી શકતાં. પહેલાં પણ લડાઈ લાગી હતી તો બોમ્બસ લગાવી દીધા. ભાવી હતી ને. હમણાં તો હજારો બોમ્બસ છે.

આપ બાળકોએ આ જડુર સમજાવવાનું છે કે હમણાં બાપ આવેલાં છે, બધાને પાછાં લઈ જવાં. બધાં પોકારી રહ્યાં છે, હેં પતિત-પાવન આવો. આ છી-છી દુનિયા થી અમને પાવન દુનિયામાં લઈ ચાલો. આપ બાળકો જાણો છો પાવન દુનિયાઓ છે બે - મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ. બધાની આત્માઓ પવિત્ર બની મુક્તિધામ ચાલી જશે. આ દુઃખધામ વિનાશ થઈ જશે, જેને મૃત્યુલોક કહેવાય છે. પહેલાં અમરલોક હતું, પછી ચક્ર લગાવી હવે મૃત્યુલોક માં આવ્યાં છો. પછી અમરલોક ની સ્થાપના થાય છે. ત્યાં અકાળે મૃત્યુ કોઈ હોતું નથી એટલે તેને અમરલોક કહેવાય છે. શાસ્ત્રો માં પણ ભલે અક્ષર છે, પરંતુ યથાર્થ રીતે કોઈ પણ સમજતા નથી. આ પણ તમે જાણો છો-હવે બાબા આવેલાં છે. મૃત્યુલોક નો વિનાશ જડુર થવાનો છે. આ ૧૦૦ ટકા નિશ્ચિત છે. બાપ સમજાવી રહ્યાં છે કે પોતાની આત્માને યોગબળ થી પવિત્ર બનાવો. મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. પરંતુ આ પણ બાળકો યાદ નથી કરી શકતાં. બાપ થી વારસો અથવા રાજાઈ લેવામાં મહેનત તો જોઈએ ને. જેટલું થઈ શકે યાદ માં રહેવાનું છે. પોતાને જોવાનું છે-કેટલો સમય અમે યાદમાં રહીએ છીએ અને કેટલાને યાદ અપાવીએ છીએ? મનમનાભવ, આને મંત્ર પણ નહીં કહેવાય, આ છે બાપ ની યાદ. દેહ-અભિમાન ને છોડી દેવાનું છે. તમે આત્મા છો, આ તમારો રથ છે, આનાથી તમે કેટલું કામ કરો છો. સતયુગ માં તમે દેવી-દેવતા બની કેવી રીતે રાજ્ય કરો છો ફરી તમે આ જ અનુભવ પામશો. એ સમયે તો પ્રેક્ટીકલ માં આત્મ-અભિમાની રહો છો. આત્મા કહે છે અમારું આ શરીર ઘરડું થયું છે, આ છોડી નવું લઈશું. દુઃખની વાત જ નથી. અહીંયા તો શરીર ન છૂટે તેનાં માટે પણ કેટલી ડૉક્ટરની દવાઓ વગેરેની મહેનત કરે છે. આપ બાળકોએ બીમારી વગેરેમાં પણ જૂનાં શરીર થી ક્યારેય હેરાન નથી થવાનું કારણ કે તમે સમજો છો આ શરીરમાં જ જીવતા રહીને બાપ થી વારસો પામવાનો છે. શિવબાબા ની યાદ થી જ પવિત્ર બની જશો. આ છે મહેનત. પરંતુ પહેલાં તો આત્માને જાણવી પડે. મુખ્ય તમારી છે જ યાદ ની યાત્રા. યાદ માં રહેતાં-રહેતાં પછી આપણે ચાલ્યા જઈશું મૂળવતન. જ્યાંના આપણે નિવાસી છીએ, એજ આપણું શાંતિધામ છે. શાંતિધામ, સુખધામ ને તમે જાણો છો અને યાદ કરો છો. બીજા કોઈ નથી જાણતાં. જેમણે કલ્પ પહેલાં બાપ થી વારસો લીધો છે, તેજ લેશે.

મુખ્ય છે યાદ ની યાત્રા. ભક્તિમાર્ગ ની યાત્રાઓ હવે ખતમ થવાની છે. ભક્તિમાર્ગ જ ખલાસ થઈ જશે. ભક્તિમાર્ગ શું છે? જ્યારે જ્ઞાન હોય ત્યારે સમજે. સમજે છે ભક્તિ થી ભગવાન મળશે. ભક્તિનું ફળ શું આપશે? કાંઈ પણ ખબર નથી. આપ બાળકો હવે સમજો છો બાપ બાળકોને જડુર સ્વર્ગની બાદશાહી નો જ વારસો આપશે. બધાને વારસો આપ્યો હતો, યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા બધાં સ્વર્ગવાસી હતાં. બાપ કહે છે ૫૦૦૦ વર્ષ પહેલાં પણ તમને સ્વર્ગવાસી બનાવ્યા હતાં. હવે ફરી તમને બનાવું છું. ફરી તમે આમ ૮૪ જન્મ લેશો. આ બુદ્ધિ માં યાદ રહેવું જોઈએ, ભૂલવું ન જોઈએ. જે નોલેજ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું બાપની પાસે છે તે બાળકોની બુદ્ધિ માં ટપકે છે. અમે કેવી રીતે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ, હમણાં ફરી બાબા થી વારસો લઈએ છીએ, અનેક વખત બાપ થી વારસો લીધો છે, બાપ કહે છે જેમ લીધો હતો ફરી લો. બાપ તો બધાને ભણાવતાં રહે છે. દેવીગુણ ધારણ કરવા માટે પણ સાવધાની મળતી રહે છે. પોતાની તપાસ કરવા માટે સાક્ષી થઈ જોવું જોઈએ કે ક્યાં સુધી અમે પુરુષાર્થ કરીએ છીએ, કોઈ સમજે છે અમે ખુબ સરસ પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. પ્રદર્શની વગેરેનો પ્રબંધ કરતો રહું છું જેથી કે બધાને ખબર પડી જાય કે ભગવાન બાપ આવેલાં છે. મનુષ્ય બિચારા

બધાં ઘોર નિંદ્રા માં સૂતેલાં છે. જ્ઞાનની કોઈને ખબર જ નથી તો જરૂર ભક્તિ ને ઉંચી જ સમજશે. પહેલાં તમારા માં પણ કઈ જ્ઞાન હતું કે? હમણાં તમને ખબર પડી છે, જ્ઞાન નાં સાગર બાપ જ છે, એજ ભક્તિનું ફળ આપે છે, જેમણે વધારે ભક્તિ કરી છે, તેમને વધારે ફળ મળશે. તે જ સારી રીતે થી ભણે છે ઊંચું પદ પામવા માટે. આ કેટલી મીઠી-મીઠી વાતો છે. વૃદ્ધ વગેરે માટે પણ ખુબ સહજ કરી સમજાવે છે. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. ઊંચે થી ઊંચા છે ભગવાન શિવ. શિવ પરમાત્માય નમઃ કહેવાય છે, એ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થાય. બસ. બીજી કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. આગળ જતાં શિવબાબા ને પણ યાદ કરવા લાગી જશે. વારસો તો લેવાનો છે, જીવતે જીવ બાપ થી વારસો લઈને જ છોડશું. શિવબાબા ની યાદ માં શરીર છોડી દે છે, તો તે પછી સંસ્કાર લઈ જાય છે. સ્વર્ગમાં જરૂર આવશે, જેટલો યોગ એટલું ફળ મળશે. મૂળ વાત છે - ચાલતાં-ફરતાં જેટલું થઈ શકે યાદમાં રહેવાનું છે. પોતાનાં માથા પર થી બોજો ઉતારવાનો છે, ફક્ત યાદ જોઈએ બીજી કોઈ તકલીફ બાપ નથી આપતાં. જાણે છે અડધાકલ્પ થી બાળકો એ તકલીફ જોઈ છે એટલે હમણાં આવ્યો છું, તમને સહજ રસ્તો બતાવવા-વારસો લેવાનો. બાપ ને ફક્ત યાદ કરો. ભલે યાદ તો પહેલાં પણ કરતા હતાં પરંતુ કોઈ જ્ઞાન નહોતું, હમણાં બાપે જ્ઞાન આપ્યું છે કે આ રીતે મને યાદ કરવાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. ભલે શિવની ભક્તિ તો દુનિયામાં ખુબ કરે છે, ખુબ યાદ કરે છે પરંતુ ઓળખ નથી. આ સમયે બાપ પોતે જ આવીને ઓળખાણ આપે છે કે મને યાદ કરો. હમણાં તમે સમજો છો અમે સારી રીતે જાણીએ છીએ. તમે કહ્યો અમે જઈએ છે બાપદાદા ની પાસે. બાપે આ ભાગીરથ લીધો છે, ભાગીરથ પણ પ્રસિદ્ધ છે, આમનાં દ્વારા બેસી જ્ઞાન સંભળાવે છે. આ પણ ડ્રામા માં પાર્ટ છે. કલ્પ-કલ્પ આ ભાગ્યશાળી રથ પર આવે છે. તમે જાણો છો કે આ એ જ છે જેમને શ્યામસુંદર કહીએ છીએ. આ પણ તમે સમજો છો. મનુષ્યોએ પછી અર્જુન નામ રાખી દીધું છે. હમણાં બાપ યથાર્થ સમજાવે છે - બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા કેવી રીતે બને છે. બાળકોમાં હવે સમજ છે કે અમે બ્રહ્માપુરી નાં છીએ પછી વિષ્ણુપુરી નાં બનશું. વિષ્ણુપુરી થી બ્રહ્માપુરી માં આવવામાં ૮૪ જન્મ લાગે છે. આ પણ અનેક વાર સમજાવ્યું છે જે તમે ફરી થી સાંભળો છો. આત્માને હવે બાપ કહે છે ફક્ત મામેકમ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે એટલે તમને ખુશી પણ થાય છે. આ એક અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનવાથી અમે પવિત્ર દુનિયા નાં માલિક બનીશું. તો કેમ ન પવિત્ર બનીએ. આપણે એક બાપ નાં બાળક બ્રહ્મકુમાર કુમારી છીએ, છતાં પણ તે શારીરિક વૃત્તિ બદલવામાં સમય લાગે છે. ધીરે-ધીરે અંત માં કર્માતીત અવસ્થા થવાની છે. આ સમયે કોઈની કર્માતીત અવસ્થા થવી અસંભવ છે. કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય પછી તો આ શરીર પણ ન રહે, આને છોડવું પડે. લડાઈ લાગી જાય, એક બાપની જ યાદ રહે, આમાં મહેનત છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સાક્ષી થઈ પોતાને જોવાનું છે કે અમે ક્યાં સુધી પુરુષાર્થ કરીએ છીએ? ચાલતાં-ફરતાં, કર્મ કરતાં કેટલો સમય બાપ ની યાદ માં રહીએ છીએ?
2. આ શરીર થી ક્યારે પણ હેરાન નથી થવાનું. આ શરીરમાં જ જીવી ને બાપ થી વારસો પામવાનો છે. સ્વર્ગવાસી બનવા માટે આ લાઈફ (જીવન) માં પૂરી સ્ટડી (અભ્યાસ) કરવાની છે.

વરદાન :- માસ્ટર રચયિતા નાં સ્ટેજ દ્વારા આપદાઓમાં પણ મનોરંજન નો અનુભવ કરવાવાળા સંપૂર્ણ યોગી ભવ માસ્ટર રચયિતા નાં સ્ટેજ પર સ્થિત રહેવાથી મોટાં માં મોટી આપદા એક મનોરંજન નું દૃશ્ય અનુભવ થશે. જેમ મહાવિનાશ ની આપદાઓ ને પણ સ્વર્ગનાં ગેટ ખોલવાનું સાધન કહો છો, એમ કોઈ પણ પ્રકારની નાની-મોટી સમસ્યા કે આપદા મનોરંજન નું રૂપ દેખાય, હાય-હાય નાં બદલે ઓહો શબ્દ નીકળે - દુઃખ પણ સુખનાં રૂપ માં અનુભવ થાય. દુઃખ-સુખનું નોલેજ હોવા છતાં પણ તેનાં પ્રભાવ માં ન આવો, દુઃખને પણ બલિહારી સુખનાં દિવસો આવવાની સમજે - ત્યારે કહેશું સંપૂર્ણ યોગી.

સ્લોગન :- દિલતખ્ત ને છોડી સાધારણ સંકલ્પ કરવો અર્થાત્ ધરણી પર પગ રાખવો.